கழக வெளியீடு--௫௪௪.

ஆசிரியா

# தொல்காப்பியர்

இயற்றிய

# தொல்காப்பியம்

கழகப் புலவா

திரு. சு. பாலசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள்

(இளவழகனா)

எழுதிய

விளக்கக குறிப்புக்கள்

முதலியவறறுடன்

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்

திருநெலவேலி & சென்னை.

*Published by*

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.,
TIRUNELVELI & MADRAS.
March 1943.

Printed at the Model Press, Madras.

# பொருளடக்கம்

பொருளடக்கம்

# பதிப்புரை

தொலகாப பியததை ஓதுவமே
ஒலகாப பெரும்புகழ எயதுவமே

தொல்காப்பியம், உலகுககு ஒரு கதிரவன போலத தமிழகக்கு ஓா அறிவு ஞாயிறுகும. அது தோனறிய காலததிலிருநது தமிழ மொழிககும அத ஞல் தமிழமககளின நாகரிக வாழககைககும பெருகி வரும ஒளிவிளககமும நனமையும் பிற நூலகளால் உணடாதறகுரியன அல்ல

தொலகாப்பியம் ஒரு வாழ்ககை நூல

மககள வாழ்ககை, நடபதிட்பமான நினைவுக ளாலும சொற்களாலும செயலகளாலும நாளும மாடசிமைப்பட்டு வருகினறது. உயிாவகைகள எல் லாவறறுளளும உயாநத பிறவி எனபபடும மககடகுச சிறபபடையாளமாக உளளது, ஒருவரோடொருவா பேசி அளவளாவுவதறகுரிய பேசசமைபபேயாகும. அது, ‘மொழி’ எனபதில அடஙகுகினறது நினைவு மொழி செயல எனனும மூனறினும, மொழி, நடு வில நினறு ஏனை இரணடினையும மாடசிமைபபடுததி வருகினறது

தொலகாபபியம, மொழிககு இலககண நூல் எனப. உணமையில, அநநூல, மொழிககு இலகக ணம உரைககும வாயிலாக மககள நினைவுககும செய லுககும செயதிருககுந தொணடு, அளபபரிய தொனருயச் சாலவும வியததற்குரியதாயிருககினை

றது. மக்கள் வாழ்க்கைக்கே இங்ஙனம் இலக்கணம் வகுத்துரைக்கும் புதுமையான இலக்கண நூல், இந் நிலவுலகில் வேறு எம்மொழியினுமே அமையவில்லை யென்று அறிஞரோர் கூறுகின்றனர்

மொழி என்பது வெறும் ஓசையன்று, உள்ளத்தின் அமிழ்தமாகும். அதனால் 'நாமகள்' என்பதைக் 'கலைமகள்' எனவும் ஆன்றோர் வியந்துரைப்பர். 'கலைமகள் வழிபாடு' பல வகையான தொழில் நுட்பங்களின் செயல்களுக்கும் நமது நாட்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருதலை இங்கே நினைவுகூர்தல் வேண்டும். இதனால், மொழியிலக்கணம் என்னும் ஒரு கலை, நினைவு செயல்களின் மாட்சிமைக்கும் இடனாயிருத்தல் நன்கு தெளியப்படும். நினைவும் நினைவின் வழிப்பட்ட செயல்களுமே மொழிகளாய் வெளிவருதலின், மொழியிலக்கண மென்பது மக்களின் வாழ்க்கையிலக்கணமாகவே முடிவது இயல்பாயிருக்கின்றது.

தொல்காப்பியம் என்னும் செந்தமிழ் இலக்கண நூல், இவ் வியல்பறிந்து இயற்றப்பட்டிருக்கின்றது. தமிழ் மொழியில் இயற்றமிழ் என்பது, ஏனை இசை நாடகத் தமிழ்கள் போலச் செயற்கையும் உடன் கலவாது முற்றும் இயற்கையமைதியே உடையது. ஆதலால், இயற்றமிழ்க்கு இலக்கணம் உரைக்கும் தொல்காப்பியமும் முழுதும் இயற்கை வழியே இயன்று நன்கு சிறந்திருக்கின்றது சுருங்கக் கூறினால், உலக வியற்கையின் இலக்கணமே, வாழ்க்கையின் இலக்கணமே, தொல்காப்பியமாகும் என்பது மிகவும் பொருந்தும்.

தொலகாபபிய நூலினை நனகு பயில்வோா, திருததமான மொழியாறறல் உடையவராயத, தெளிநத நினைவும சிறநத செயலும வாயநது, அழகிய தூய இயறகைப பெருவாழவும் அருடபேறும விளஙக, இனிது வைகுவா.

## நூலாசிரியா :

இததகைய அருமபெரு நூலினை இநத தமிழகதது அருளோடு இயறறி வழஙகிய பெரியாா; ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாாவா அவா இயறறியதாகலின நூலும, 'தொலகாபபியம' எனபபடடது

ஆசிரியா தொலகாபபியனாரது வரலாறறினை முழுதும அறிநதுகொளளுதறகுத, திடடமான போதிய சானறுகள இலலை. அவா பெயரும, அவா இயறறிய தொல்காபபிய நூலும, அந நூலுககு ஆசிரியா பனமபாரனாா உரைதத சிறபபுப பாயிரமும, ஏனை எலலாவறறையுமவிட முதனமையான சானறுகளாயிருககினறன

'தொலகாபபியா' எனனும பெயரினால, தொன்மையான காபபியககுடி எனனும ஒரு மரபை அவா சோநதவா எனபதை அறியலாம. 'தொல' எனனும அடைமொழி 'காபபியம' எனனும ஒரு நூறபெயரைச சாாதலினும, 'காபபியக குடி' எனனுங குடிப பெயரைச சாாதல ஆறறலுடையதாகும அக குடியினைச சோநதவா எனபதனால, வழிவழி வநத சிறநத கலைபபயிறசிககும அவா இயறகையே உரியவா எனபது பெறபபடும.

தொல்காப்பிய நூல் மிகவும் எளிய நடையில் இனிதாக இயன்றிருக்கின்றது. கருத்துக்கள் நன்கு வரையறுத்துச் சிக்கலின்றித் தெளிவாக விளக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஒரே சிறந்த நூலாகவும், குறை வின்றி நிறைந்த இலக்கணமாகவும் அஃது அமைந் திருக்கின்றது. இதனால், அவர், மக்கட்கு உறு தொண்டாற்றும் பொது நல நோக்கமுடையவ ராய் விளங்கினரென்பது நன்கு போதரும், அவர் உள்ளம் ஆடியின் நிழலென அதன்கண் தெளிவாக விளங்கித் தெரிகின்றது.

தொல்காப்பிய நூலின் சிறப்புப் பாயிரம், ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் ஒரு தவ முனிவர் எனவும், நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் என்னும் பழைய மன்னனது அவைக்களத்தில் தமது அரும் பெரு நூலை அரங்கேற்றினர் எனவும் விளக்குகின்றது.

## அவர் காலம்.

இதனால், ஆசிரியரது காலமும் அம் மன்னனது காலமே எனப்படுத் தெளியப்படும். நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன், ப[illegible]றகே பஃறுளியாறு கடல்கோட் படு வதற்கு முன்னும் பின்னும் இருந்தவன் என்ப அது, தலைச்சங்கத்தின் இறுதிக்காலமும் இடைச்சங்கத் தின் முற்றகாலமுமாகும். இடைச்சங்கம் நிலை பெற்றிருந்த 'கபாடபுரம்' என்னும் பாண்டியர் தலை நகரம், வான்மீக இராமாயணத்திற் குறிக்கப்பட்டிருத் தலின், பஃறுளியாறு கடல்வாய்ப்பட்ட காலம், திரே தாயுகத்தின் நிகழ்ச்சி எனப்படும் இராமாயண காலத் திற்கு முற்பட்டதாகல் வேண்டும். உரையாசிரியர்

நச்சினார்க்கினியர், தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்துக் கற்பியலின் (௪) உரையில் "இவ்வாசிரியர் ஆதியூழியின் அந்தத்தே இந்நூல் செய்தலின்" எனத் தொல்காப்பியர் காலத்தை எடுத்துக் காட்டுதலும் இங்கு நினைவுகூரத்தற்குரியது.

தொல்காப்பியம் இவ்வளவு பழமையான காலத்ததாய் இருத்தல், அந்நூலின் வழக்குகள் சிலவற்றைக் கொண்டும் அறியப்படுகின்றது. சொல்லதிகாரத்தில் (வினை, ௨௧) ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார், வியங்கோட் கிளவி தன்மை முன்னிலை இடங்களில் நிலைபெறாது என்று கூறுவர். ஆசிரியர் காலத்தில் முதன்மை கொள்ளாத அவ் வழக்கு, சேரமான் பெருஞ்சோற்று உதியஞ் சேரலாதனை முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் பாடிய 'மண்டிணிந்த நிலனும்' என்னும் **புறநானூற்றுச்** செய்யுளில் "நடுக்கின்றி நிலீஇயர்" என முன்னிலையிடத்தில் வந்து நிலைபெற்றிருக்கின்றது. உதியஞ் சேரலாதன் துவாபர யுகத்தின் நிகழ்ச்சி என்னும் பாரதப் போரில் இருபடைக்கும் பெருஞ்சோறு வழங்கியவனாதலின், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் அக் காலத்துக்கு மிக முற்பட்டவர் என்பது போதரும். இவ்வாறு வரும் மிகப் பழைய வழக்குகள் தொல்காப்பியத்திற் பல உண்டு. இவற்றால், தொல்காப்பியத்தின் பழைமை இனிது உணரப்படுகின்றது.

இத்தகைய அரும்பெறல் முழுமுதல் தமிழிலக்கணப் பழைய நூல், இன்றுகாறுஞ் சிதைவு சிறிதுமின்றித் தமிழ் மக்கட்குக் கிடைத்திருப்பது, அந்நூலின் அளப்பில்லா மாண்பினையும் தமிழ் மக்க

ளின விழுததவப பேறறினையுமே விளஙகப புலனுககு கினறதெனக்.

## நூலின் அமைப்பு :

தொலகாபபியம முழுதும ௧௬௧௦ - நூறபாகக ளால் இயனறிருககினறது அதனகண, எழுதததி காரம், சொலலதிகாரம, பொருளதிகாரம என மூன்று அதிகாரஙகள உளளன. ஒவவொன்றும தனிததனி ஒவவொனபது இயல்கள உடையன. எழுததிகாரததில எழுததின இலககணஙகள, அவறறின இயைபு, புணாசசி முதலியவைகளும, சொலலதிகாரததில் சொலலின இலககணஙகள, அவறறின வகை, வேறறுமை முதலியவைகளும, பொருளதிகாரததில் அகம புறம என்னும பொருளின இலககணஙகள, அவறறின மரபு, செயயுள முதலிய வைகளும விரிதது, நிறுததுவிளககி இனிது தெளி விககபபடடிருககினறன.

எழுததாயினும், சொலலாயினும, பொருளாயி னும எலலாம உயிாகளின வாழககை முறையைப போலவே, உயிாததிறம விளஙக இயறறபபடடிருக கினறன உயிாமெய எழுததும அதன இயககமும எனறால, உணமையில உடமபோடு கூடிய உயி ரைபபோலவும அதன இயககஙகளைப போலவுமே இலககணம காடடபபடுகினறது பெயாசசொலலும அதன வேறறுமையும எனறால, நேரில மககளைப் போலவும, அவாதம வேறுபாடுகளைப போலவுமே விளககஙகள தோறறுவிககபபடுகின்றன. பொருளதி காரததிற காணப்படும அகப்பொருள புறபபொருள

இலக்கணங்களேயன்றிச் செய்யுளிலக்கணந்தானும் மக்களின் வாழ்க்கை நிழலே என்னும்படி நுட்பம் விளங்கத் தெளிவுறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வெண்பா யாப்பு எனின், மக்களுள் உயர்ந்தாரது ஒழுகலாற்றுப் போக்கில், ஓசையும் பொருளும் நடையும் உடையதாய்த் தொல்காப்பியத்தில் அது பெருங்காட்சி யளித்து மகிழ்விக்கின்றது.

## தொல்காப்பியம் ஒரு முழு முதல் நூல்:

இங்ஙனமெல்லாம் நுட்பத்திட்பங்களும் இயற்கை யமைதிகளும் பொருந்தத் தன்னிகரின்றி யாக்கப்பட்ட ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப்பியம் என்பது, தனக்கொரு முதனூல் உடையதாகவும் தெரியவில்லை. ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் இதுபற்றி யாதுங் குறிப்பிடவில்லை.

தொல்காப்பியத்துக்குப் பனம்பாரனார் உரைத்த சிறப்புப் பாயிரத்தில்,

“செந்தமி ழியற்கை சிவணிய நிலத்தொடு
முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட எண்ணிப்
புலந்தொகுத் தோனே போக்கறு பனுவல்”

என நூல் எழுந்த வகைபற்றி நுவலப்பட்டிருக்கின்றது. ‘நிலத்து வழக்கோடு முந்துநூல் கண்டு’ என வருதலின், உலக வழக்கோடு தமக்கு முற்பட்டு வழங்கிய நூல் வழக்குங் கண்டு ஆசிரியர் நூலியற்றினாரென்பதுமட்டும் பெறப்படுமேயன்றி, இன்ன நூலை முதலாகக் கொண்டு அதற்கு வழிநூலாக இதனை இயற்றினாரென்பது பெறப்படாது. அது பெறுவதாயின், ‘முந்துநூல்’ என்பதை இன்ன முதல்நூல்

என்றே பனம்பாரனார் பெயர் குறித்தது எழுதியிருப்பர். அங்ஙனம் எழுதாமையின், 'முந்து நூல்' என்பது, ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்க்கு முற்பட்டு வழங்கிய இலக்கண இலக்கிய நூல் வழக்குகளை உணர்த்துதலே இயல்பாவதாகும். மேலும், ஒரு முதல்நூலைப் பார்த்து வழி நூல் இயற்றுவதாயின், முறைப்பட எண்ணுதலும், புலம் தொகுத்தலும் அதற்கு வேண்டப்படு வனவும் அல்ல. ஆதலால், தொல்காப்பியம் என்பது, தன்னளவில் ஒரு முழுமுதல் தெய்வநூல் என்பதே இனிது பெறப்படுவதாகும்.

## தமிழ்மக்கள் கடமை:

இன்ன பெருமையமைந்த இந்த தமிழ்ப் பெரு நூலை, மாணக்கர், எதனினும் முதன்மையாகவும் தம் வாழ்விற்கு வைப்பாகவுங் கருதிப் பயின்று பயன்பெறு தல் வேண்டும்!

இக்காலத்திற் சிறிது தொல்காப்பியப் பயிற்சி பெருமையோடு தலையெடுத்திருக்கின்றது என்று அறிய மகிழ்ச்சியுண்டாகின்றது. இனி, வரவர இதற்கு வளர்ச்சியுண்டாதலும் ஒருதலையே யாம்.

தொல்காப்பியம் மிகவும் எளிய இனிய நூற் பாக்களால் இயன்றது. பாகுபாடுகளும் கருத்துக் களும் விளக்கமாக உள்ளன. அறியவேண்டிய இலக் கணங்கள் நிறைவாக இருத்தலோடு, மிகப் பழைய இலக்கியங்களை ஆராய்வதற்கும், அவற்றிற்கும் முற் பட்ட வழக்குகளைத் தெளிந்துகொள்ளுதற்கும் இந் நூல்கருவியாக அமைந்துள்ளது. அன்றியும், இன்று காறும் வளர்ந்து வந்துள்ள வழக்குகட்கும் ஏற்ற

அமைதிகளுடையதாய இது முதனமையுறறிருககின றது. அஙஙனமிருநதும, இதன பயிறசி இடையே குறைநது நினறதறகு ஏது, இநநூலுககு அமைநத உரைகளின நடைபபோககும, நனனூல முதலிய பினனூலகளின தோறறமும, தமிழ்மககளின கருத தின்மையும் போல்வன எனறு கூறலாம.

உரைநடை இககாலததில வாவாத தெளி வடைநது வருதலால, தொலகாபபியம முழுமைக கும மிக எளிய இனிய உரைநடையில, ஆசிரியா, உரையாசிரியாகளின் கருததழுககள குனறாமல், தெளிய உரையொனறு வெளிவருதல இனறி யமையாததேயாகும்

நனனூல முதலிய பினனூலகள பெருமபாலும வேற்றுசசமயததாா அவவககாலததில தம சமயத தவாககு இயற்றி வழஙகிய நூலகளாதலின, அவற றைத தமிழவளாசசிக குரியனவாகத தமிழ் மககள முழுதும் பினபறறியது, அம மககளின கருததின் மைககே காடடாயிற்று தொலகாபபிய நூலின நுடபதிட்பததுககும, நிறைவுககும, மெயயுணாசசிக கும, இயறகையாறறலுககும முன, நுணிதது ஆரா யுஙகால, பின நூலகளில எநநூலும இதறகு இணை யுடையதனறு எனபது தெளியபபெறும எழுத்து, சொல, பொருள, யாபபு முதலிய எலலா வகையான இலககணஙகளுககும ஒரே முழுநூலாயத தொல காபபியம மிக எளிய இனிய நூறபாககளால இயனறு, தொனறு தொடடே பெருவைபபாயத தம கையகததே விளஙகிக கிடபபவும, மககளிற பலா அதன மதிபபறி யாது, மறந்து, பினனூற் பயிறசிகளிலேயே முழுதும

தலையிட்டுத் தமிழகத்தை தமக்கும் இழுக்கத் தேடிக் கொண்டது, கருமபிருக்க இரும்பு கடித்து எய்த்தவாறாயிற்று.

செஞ்சுவை மிக்க சங்கநூற் பயிற்சியும் இடையே அருகிப்போதற்கு ஏதுவாயிற்று அதனால், தமிழ மக்களின் தொன்றுதொட்ட உண்மை வரலாறுகளும், அன்பு அருள் வீரம் ஆண்மை கலைஞானம் முதலிய உண்மைத்திறங்களும், உயர்ந்த தமிழும், இசைநாடக வழக்குகளும், பிறவும் மக்கள் அறியலாகாதபடி நிலைதாழ நேர்ந்தது

அன்றியும், பின்னூல்கள் சுருக்கமுடையன என்று கருதி, அவற்றுள் ஒன்றை நெட்டுருச் செய்யப் போய, அது, நிறைந்த இலக்கணமுடைய தல்லாமையின், பல நூல்களை நெட்டுருச்செய்யுங் கட்டாயத்துக்கு வந்து, அதனால் ஒன்றையேனும் நன்கு பயிலமாட்டாது, கடைசியில் எல்லா முயற்சியும் அரைகுறையாய் வீணாகி ஏமாற்றமடையவும் இடனாயிற்று. கிடைக்கின்ற தமிழ்ப் பயிற்சியும் ஆழ்ந்தகன்று நுட்பம் பெறாததாய, உயர்வல்லாததாயப, பெயருக்குத் தமிழென நிற்கலாயிற்று மாணவர்க்கு நூல்களின் சுவை குறைந்து சுமை பெருகிற்று

இலக்கணம் முழுவதையும் நோக்கின், தொல்காப்பியம் ஒரு சுருக்க நூலே யாகும் இதன் க௬௧௦ நூற்பாக்களையும், அல்லது அவற்றில் அரைப்பங்கையேனும் மாணவர் நெட்டுருச்செய்து நன்கு பயின்று விடுவாராயின், இலக்கணத்துக்காக அவர் வேறு நூல்கள் பயில்வேண்டாமலே, உயர்ந்த தமிழறிவும் வாழ்க்கையும் உடையவராயச, சங்க நூல்கள் முதல் இக்

கால நூல்களவரை எல்லாவற்றையும் எளிதின் இனிதின அறியும இயலாறறல வாயநது தெளிவு திகழநது ஓஙகுவா

இபபோது, நாடடில வரவர இந நல்லுணாச சியே மிகுநது வருதல பெரிதும வரவேற்கததககதா யிருககினறது. பெரியாா ஆறுமுக நாவலரவர்கள், ராவபகதூா சி வை தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள், பேராசிரியா உ வே சாமிநாதையரவர்கள், சிவததிரு மறைமலையடிகள், தமிழததிரு பா வே மாணிக்க நாயக்கரவர்கள் முதலான பெருமககள பலரது நன முயறசியினுல இந நனனிலை நமது நாடடுககு இறை வன அருடகொடையே எனக கிடைததிருககின்றது தமிழ மககள இதனை மேலுமேலும பெருகச செயது கொணடு, நிலை ஓஙகி விளஙகுதல் கடமையாகும.

## பதிப்பு முறை.

அதற்குக கருவியாகவே, கழகமும சில நறபணி களை ஒல்லும வரை நாளும முயனறு செயது வரு கினறது

தொல்காபபியம மூலம முழுதும கையடகக மாக நலல பதிபபில ஒரே நூலாகக கிடைபபது அரி தாயிருககின்றது ஆதலின், இபபோது அததகைய பதிபபொனறு வெளியிடுவது, கட்டாயமாயிறறு

பொதுவாகச, சிறிது தமிழறிவும பொது அறி வும உடையோா தொலகாப்பியததை இனபமாகப படிககலாம், இவறறோடு, வேறு மொழிகளிற புலமை யும பல கலையறிவுகளும வாயநதோாககுத தொலகாப

பியம் ஒரு பேரின்பத் தமிழ்ப் பூம் பொழிலாகும். சிறந்த அலுவலிலிருப்பாரும், மகளிரும், தமிழ்த்துறையிற் புதிது புகுவாருங் கூடத் தொல்காப்பியப் பயிற்சியில் இன்பமாகப் பழகிச் செல்லவேண்டுமென்பது கருத்தாயிருக்கின்றது.

அதற்காக, இத் தொல்காப்பிய மூலப் பதிப்பில், சில இனிய பதிப்பு முறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வோர் இயலின் தலைப்புக்கும் விளக்கம், ஒவ்வோர் இயலுக்கும் உட்பிரிவுகள், ஒவ்வொரு நூற்பாவுக்கும் விளக்கமான தனித் தலைப்புக்கள் கொடுத்து, நூற்பாக்களைப் படித்துக்கொண்டு போகும்போதே பொருளுணர்ச்சிக்குத் தடையில்லாத வகையில் நூன்முழுவதற்கும் அவ்வப் பக்கங்களின் அடியில் உரிய உரைக்குறிப்புக்களும் எழுதி, இந்நூல் பதிப்பிடப்பெற்றிருக்கின்றது. மாணவர்க்கேயன்றி, வேறு எத்திறத்தவர்க்கும் இந்நூல் நன்கு பயன்படுமென்று நம்புகின்றோம்.

இதனை இங்ஙனம் பதிப்புமுறை செய்து உரைக்குறிப்பும் எழுதியோர் கழகப் புலவர் இளவழகனார்.

தமிழ் மக்களும் பள்ளி மாணவர்களும் தொல்காப்பியப் பயிற்சியிற் சாலச் சிறந்தோங்குமாறு அறிஞர்கள் ஆவன செய்து உதவுவார்களென்று எதிர்பார்க்கின்றோம்.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

உ

கடவுள் துணை

# தொல்காப்பியம்

## சிறப்புப் பாயிரம்

[பனம்பாரனார் இயற்றியது]

வடவேங்கடந் தென்குமரி
ஆயிடைத்
தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து,
வழக்குஞ் செய்யுளும் ஆயிரு முதலின்
எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளும் நாடிச்
செந்தமிழ் இயற்கை சிவணிய நிலத்தொடு
முந்துநூல் கண்டு, முறைப்பட எண்ணிப்
புலந்தொகுத் தோனே போக்கறு பனுவல்,
நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் அவையத்து

---

௧ குமரியென்றது, ஆறு.

௪. முதலின் - அடிப்படையின்மேல்.

௬. நிலத்தொடு - நிலத்து வழக்கோடு.

௮ புலம்-அறிதற்குரிய இலக்கணங்கள் போக்கு குற்றம்.

அறங்கரை நாவி னான்மறை முற்றிய
அதங்கோட் டாசாற் கரில்தபத் தெரிந்து
மயங்கா மரபி னெழுத்துமுறை காட்டி,
மல்குநீர் வரைப்பி னைந்திரம் நிறைந்த
தொல்காப் பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றிப்
பல்புகழ் நிறுத்த படிமை யோனே.

---

௧௧ அரில் [illegible] தெரிந்து - [illegible] தெரிந்து கூறி.

௧௨ எழுத்துமுறை காட்டி - தான் எழுதிய நூலின் முறைமையை விளக்கி அரங்கேற்றி.

௧௫ படிமையோன் - தவக்கோலம் தாங்கியோன். 'படிமையோன் பனுவலாகப் புலன் தொகுத்தோன்' என்க.

# தொல்காப்பியம்

---

## க. எழுத்ததிகாரம்

### க. நூன் மரபு

[எழுத்தின் இலக்கணம் என்பது இதன் பொருள், ஆடைக்கு நூல் உறுப்பாதல்போல மொழிக்கு உறுப்பாகிய எழுத்து இங்கு ‘நூல்’ எனப்பட்டது]

#### க. எழுத்துக்களின் வகை

**அவற்றின் பெயர் முதலியன**

1. *எழுத்தெனப் படுப,*
*அகரமுதல் னகர இறுவாய்*
*முப்பஃ தென்ப,*
*சார்ந்துவரல் மரபின் மூன்றலங் கடையே.* க

**சார்பெழுத்துக்கள்**

2. *அவைதாம்,*
*குற்றிய லிகரம், குற்றிய லுகரம்,*

---

1 எனப்படுப - எனப்படுவன. இறுவாய் - ஈறாக. முப்பஃது-முப்பது. என்ப-என்பர். சார்ந்து வரல் மரபின் மூன்று - அம் முப்பது எழுத்துக்களாகிய முதலெழுத்துக்களைச் சார்ந்து வருதலாகிய தன்மையையுடைய மூன்று சார்பெழுத்துக்கள். அலங்கடை - அல்லாத விடத்து. சார்பெழுத்துக்கள் மூன்று நீங்கலாக முதலெழுத்துக்கள் அகர முதல் னகரம் ஈறாக முப்பதென்பது இதன் பொருள்.

ஆய்தம என்ற
முபபாற புளளியும எழுததோ ரனன உ

## உ. மாததிரை

**ஒரு மாததிரை யுடைய குறறுயிர**

3 அவற்றுள்,
அ இ உ எ ஒ எனனும
அபபால ஐநதும
ஓரளபு இசைககுங குறறெழுத தெனப ௩

**இரணடு மாததிரை யுடைய நெடடுயிர**

4 ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ எனனும
அப்பால ஏழும
ஈரளபு இசைககும நெடடெழுத தெனப ௪

**ஓரெழுததே மூனறு மாததிரை யாகாமை**

5 மூவளபு இசைததல் ஓரெழுத தினறே ௫

---

2 அவைதாம - முறகுறிபபிடட சாாபெழுததுககளாவன. முபபாற புளளியும - மூனறு வகைபபடட புளளியிடட எழுததுககளும குறுகிய இகரமும குறுகிய உகரமும முனபு புளளியிடடெழுதபபடடமையால, அவையும புளளியெனபபடடன. எழுதது ஓர அனன - எழுததோடு ஒரு தனமைய, அதாவது, முனசொனன முதலெழுததுககள முபபதோடொபப வேறு எண ணபபடும இயலபின

3 அப பால - அப பகுதிபபடட அளபு - மாத திரை, எனறது, எழுததுககள ஒலிககுங காலவ்தின அளவு.

5. தமிழில, ஓர எழுதது மூனறு மாததிரை ஒலித தல இலலை எனறபடி

**மாததிரை நீளுமாறு**

6 நீட்டம வேணடின அவவள புடைய
கூட்டி எழூஉதல எனமனூா புலவா. ௬

**மாததிரைககு அளவு**

7. கணணிமை நொடியென அவவே மாததிரை
நுணணிதின உணாநதோா கணட வாறே. ௭

## ௩ எண்

**பனனீருயிா**

8. ஔகார இறுவாயப
பனனீ ரெழுததும உயிரென மொழிப. ௮

**பதினெண மெய**

9. னகார இறுவாயப்
பதினெண எழுததும மெயயென மொழிப. ௯

**உயிரமெயககு அளவு**

10 மெயயோ டியையினும உயிரியல திரியா. ௧௦

---

6. அவவளபு உடைய - அவ வேணடிய மாததிரை கள ஒலிததலுடைய எழுததுககளை
றது, அவவவறறின இனமான
எழூஉதல - ஒலி யெழுபபுக. எனமனூா - எனபா.

7 இமை எனறது, இயலபாக இமைததல. அவவே - அவையே உணாநதோா கணடவாறு மாததிரை அவையே எனறபடி

8. வழககில அகாரம முதல னகரம ஈருக முபப தெழுததுககள எணணபபடுசலால, அவறறுள ஔகாரம இறுதியாகப பனனீரெழுததுககளை உயிரெழுததெனறு பிரிததாா.

10. இயல எனறது, இஙகு முதன்மையாக மாததிரை.

தனிமெயககு அளவு

11 மெயயின அளபே அரையென மொழிப ௧௧

சாரபெழுததுககு அளவு

12. அவவியல நிலையும ஏனை மூனறே ௧௨

மகரக குறுககம

13 அரையளபு குறுகல மகரம உடைததே
இசையிடன அருகும தெரியுங காலை. ௧௩

## ச. வடிவு

மகரததின வடிவம

14. உடபெறு புளளி உருவா குமமே ௧௪

மெயயெழுததின இயலபு

15. மெயயின இயறகை புளளியொடு நிலையல ௧௫

எகர ஒகரங்களின இயலபு

16. எகர ஒகரத தியறகையும அறறே ௧௬

---

12 அவவியல - மெயயின அவ வரை மாததிரையள வில. ஏனை மூனறெனறது, சாரபெழுததுககள மூனறு

13 அரையளபு குறுகல - தன அரை மாததிரையிற குறுகிக் கால் மாததிரை யாதல். இசையிடன - ணகரம போனற வேறோர எழுததோசையிடதது அருகும - வழங கிற சிறுபானமையாகும 'இசையிடன குறுகும் உடைததே, தெரியுங்காலை அருகும' என்று கொளக

14 உருவாகும - அக குறுகிய மகரததுககு உரு வாகும.

16. அறறு - அஙஙனம புளளியொடு நிலையும இயல புடையது.

உயிர்மெய்யெழுத்தின் இயல்பு

17 புள்ளி யில்லா எல்லா மெய்யும்
உருவுரு வாகி அகரமோ டுயிர்த்தலும்
ஏனை உயிரோ டுருவு திரிந்து உயிர்த்தலும்
ஆயீ ரியல உயிர்த்த லாறே ௧௭

உயிர்மெய் ஒலிக்குமாறு

18. மெய்யின் வழியது உயிர்தோன்று நிலையே ௧௮

வல்லின மெய்

19. வல்லெழுத் தென்ப க ச ட த ப ற ௧௯

மெல்லின மெய்

20 மெல்லெழுத் தென்ப ங ஞ ண ந ம ன ௨௦

இடையின மெய்

21. இடையெழுத் தென்ப ய ர ல வ ழ ள. ௨௧

## ௫. மயக்கம்

மெய் மயங்குமாறு

22. அம்மூ வாறும் வழங்கியல் மருங்கின்
மெய்ம்மயக் குடனிலை தெரியுங் காலை ௨௨

---

17. புள்ளி யில்லா - உயிரெழுத்துக்களோடு கூடிய புள்ளியில்லாமற்போன, உரு உருவாகி - முன் கூறியபோ திருந்த வடிவே பின்னும் வடிவாகி உயிர்த்தல் ஆறு - ஒலிக்கும் முறைமை

18 மெய்யின் வழியது - மெய்யொலிகளை அடுத்தது. உயிர் - உயிரொலி. இது முதலிரு வகை யெழுத்துங் கூடிய உயிர்மெய் யெழுத்துக்களில் அவை ஒலிக்கு முறைமை கூறிற்று

22. வழங்கியல் மருங்கில் - மொழியாகி வழங்கும

தனிமெய் பிறமெய்யுடன் மயங்குமாறு

23. டறலள என்னும் புள்ளி முன்னர்க்
கசப என்னும் மூவெழுத் துரிய உ௩

24. அவற்றுள்,
லளஃகான் முன்னர் யவவுந் தோன்றும். உ௪

25. ஙஞணநமன வெனும் புள்ளி முன்னர்த்
தத்தம் மிசைகள் ஒத்தன நிலையே. உ௫

26. அவற்றுள்,
ணனஃகான் முன்னர்க்
கசஞபமயவவ் வேழும் உரிய உ௬

27. ஞநமவ என்னும் புள்ளி முன்னர்
யஃகான் நிற்றல் மெய்பெற் றன்றே. உ௭

28 மஃகான் புள்ளிமுன் வவ்வுந் தோன்றும். உ௮

29. யரழ என்னும் புள்ளி முன்னர்
முதலா கெழுத்து ஙகரமொடு தோன்றும். உ௯

---

இயல்பில மெய்ம்மயக்கு உடன் நிலை - மெய்களின் கூட்டாகிய உடனியையும் நிலை உளதாம். மயக்கு - கூட்டு

23 புள்ளி முன்னர் - புள்ளியை யடுத்து, உரிய - கூடி இயைதற்குரிய

25 தத்தம் இசைகள் - தத்தம் இனவெழுத்தொலிகள் ஒத்தன நிலையே - இயைந்து நிற்றலை ஒத்தன

27 நிற்றல் மெய் பெற்றன்று - இயைந்து நிற்றலாகிய மெய்ம்மையைப் பெற்றது

29. முதலாகு எழுத்து - மொழிக்கு முதலாகும் எழுத்துக்கள்,

தனிமெய தனமெயயோடு மயஙகுமாறு

30. மெயநிலை சுட்டின எலலா எழுததும
தமமுன தாமவரூஉம ரழஅலங கடையே. ௩௰

## ௬. எழுத்துக்களின் பிற மரபுகள்

சுட்டெழுததுககள

31. அ இ உ அம மூனறும சுட்டு. ௩௧

வினவெழுததுககள

32. ஆ எ ஓ அம மூனறும வினா. ௩௨

இசைநூல முறையில எழுததொலிகள

33. அளபிறந துயிரததலும ஒறறிசை நீடலும
உளவென மொழிப, இசையொடு சிவணிய
நரமபின மறைய எனமனார புலவர. ௩௩

30 மெயநிலை சுட்டின - மெயமமையாகிய இயல பினைக குறிததால

33 அளபு - முறகூறிய மாததிரை, எனறது, அள பெடுதத நிலையில அமையும மாததிரைகளுமெனக உயிரத தலும - உயிரெழுதது ஒலிததலும இசையொடு சிவணிய நரமபின மறைய - இனனிசையோடு பொருநதிய யாழ நூலிடததன.

## உ. மொழி மரபு

[மொழிக்கண் நின்ற எழுத்தின் இலக்கணம் உணர்த்துவது]

### க. சார்பெழுத்துக்கள் மொழிகளிற் பயிலுமாறு

**குற்றியலிகரத்திற்கு இடனும் பற்றுக்கோடும்**

34. *குற்றிய லிகரம் நிற்றல் வேண்டும்*
*யாவென் சினைமிசை உரையசைக் கிளவிக்கு*
*ஆவயின் வரூஉம் மகரம் ஊர்ந்தே* க

**குற்றியலிகரம் புணர்மொழியுள்ளும் வருதல்**

35 *புணரியல் நிலையிடைக் குறுகலும் உரித்தே*
*உணரக் கூறின் முன்னர்த் தோன்றும்* உ

**தனிமொழிக் குற்றியலுகரத்திற்கு இடனும் பற்றுக்கோடும்**

36 *நெட்டெழுத் திம்பரும் தொடர்மொழி ஈற்றும்*
*குற்றிய லுகரம் வல்லா றூர்ந்தே.* ௩

---

34. சினை என்றது, பெயரின் உறுப்பாகிய எழுத்து; உரையசைக் கிளவி என்றது, 'மியா' என்பது; [illegible] குற்றியலிகரம்.

35 புணரியல் நிலையிடை - [illegible] நிலைமைக்கண். இங்கே 'முன்னர்' என்றது, குற்றியலுகரப் புணரியலை என்னும் பொருட்டு.

36. இம்பர் - பின்னே. தொடர்மொழி, [illegible] முதலிய ஐவகை யெழுத்துக்களின், [illegible] முதலிய ஐவகை மொழிகளின் ஈற்று நிற்றல்வேண்டும் என்று முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்

புணர்மொழிக் குற்றியலுகரம் தனிமாத்திரையிற் குறுகல்

37. இடைப்படிற் குறுகும் இடனுமா ருண்டே
கடப்பா டறிந்த புணரிய லான ச

ஆய்தம் தனிமொழியுள் வருமாறு

38 குறியதன் முன்னர் ஆய்தப் புள்ளி
உயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே ரு

ஆய்தம் புணர்மொழியுள்ளும் வருமாறு

39 ஈறியல் மருங்கினும் இசைமை தோன்றும் சா

ஆய்தத்தின் இயல்பு

40. உருவினும் இசையினும் அருகித் தோன்றும்
மொழிக்குறிப் பெல்லாம் எழுத்தின் இயலா
ஆய்தம் அஃகாக் காலை யான எ

## உ. அளபெடை

அளபெடையின் நிலை

41 குன்றிசை மொழிவயின் நின்றிசை நிறைக்கும்
நெட்டெழுத் திம்பர் ஒத்தகுற் றெழுத்தே. அ

---

37 இடைப்படின் - தனிமொழியிலன்றிப் புணர் மொழியின் இடையே தோன்றினும் இடனுமாருண்டு- இடனும் உண்டு. கடப்பாடு - முறைமை.

38 புள்ளி மிசைத்து என்று முடிக்க.

39. இயல் மருங்கினும் - புணர்ந்து நடக்குமிடத்தும் இசைமை - ஆய்தம் ஒலித்தல்.

40. அஃகாக் காலை-மாத்திரை சுருங்காதபோது.

41. குன்றிசை மொழி - இசை குன்றுஞ் சொற்கள், அதாவது அளபெடுத்தற்குரிய சொற்கள். ஒத்த - இன மொத்த.

ஐ ஔ அளபெடை

42. ஐ ஔ என்னும் ஆயீ ரெழுத்திற்கு
இகர உகரம் இசைநிறை வாகும். ௯

## ௩. எழுத்துக்கள் தொடர்ந்து மொழியாதல்

ஓரெழுத் தொருமொழி

43. நெட்டெழுத் தேழே ஓரெழுத் தொருமொழி ௰

குற்றெழுத்தின் இயல்பு

44 குற்றெழுத் தைந்தும் மொழிநிறை பிலவே ௧௧

மொழியின் பெயர் முறை தொகை

45 ஓரெழுத் தொருமொழி ஈரெழுத் தொருமொழி
இரண்டிறந் திசைக்குந் தொடர்மொழி யுளப்பட
மூன்றே மொழிநிலை தோன்றிய நெறியே ௧௨

## ௪. எழுத்துக்களின் இயக்கம்

தனிமெய் இயக்கம்

46. மெய்யின் இயக்கம் அகரமொடு சிவணும் ௧௩

உயிர்மெய் என்னும் பெயர்

47 தம்மியல் கிளப்பின் எல்லா எழுத்தும்
மெய்ந்நிலை மயக்கம் மான மில்லை ௧௪

42. ஆ - அந்த, ஐகாரத்துக்கு இகரமும் ஔகாரத்துக்கு உகரமும் அளபெடைக் குறியீடுகள்

44. மொழி நிறைபு இல - மொழியாதற்குரிய பொருள் நிறைதல் இல்லாதன

45 இறந்து - கடந்து

46 அகரமொடு சிவணும் - அகரவுயிரோடு பொருந்தி நடக்கும்.

47. தம் இயல் - தனி எழுத்தாகிய தம் தன்மையை. மானம் - குற்றம்.

ஈரொற றுடனிலை

48. ய ர ழ எனனும மூனறும *ஒறறக
க ச த ப ங ஞ ந ம ஈரொற றாகும. கடு

குறிறகீழொற றாகா மெயகள

49. அவறறுள,
ரகார ழகாரம குறறொற றாகா கசா

தொடாமொழி யியலபு

50 குறுமையும நெடுமையும அளவிற கோடலின
தொடாமொழி யெலலாம நெட்டெழுத தியல.

செயயுளில ஈரொற றிலககணம

51. செயயுள இறுதிப †போலி மொழிவயின
னகார மகாரம ஈரொற றாகும கஅ

மகரங குறுகுமிடம

52 னகாரை முனனா மகாரம குறுகும கக

மொழிககணுமம மாததிரை வேறுபடாமை

53. மொழிபபடுத திசைபபினும தெரிநதுவே
[றிசைப்பினும

48. ஒறற - ஒறறாய நிறக

49 குறறொற றாகா-குறிறகீழ ஒறறு

50. நொடாமொழி - இரணடு முதலிய எழுததுக்கள தொடாநத மொழி

51. இறுதி - இறுதிககண.

52. னகாரை - னகாரம, குறுகும - தன அரைமாததிரையிற குறுகும.

(பா-வே) * 'முன ஒறற', இளம † 'போலும', இளம்

எழுத்தியல் திரியா என்மனார் புலவர் ௨0.

## ரு. போலி

### எழுத்துப் போலி

54. * அகர இகரம் ஐகார மாகும் ௨௧

55. † அகர உகரம் ஔகார மாகும். ௨௨

56 ‡ அகரத் திம்பர் யகரப் புள்ளியும்
ஐயென் நெடுஞ்சினை மெய்பெறத் தோன்றும் ௨௩

### ஐ ஔ குறுக்கம்

57 ஓரள பாகும் இடனுமா ருண்டே
தேருங் காலை மொழிவயி னான ௨௪

### போலியில் மற்றொரு வகை.

58 இகர யகரம் இறுதி விரவும் ௨௫

---

53. வேறு இசைப்பினும் - தனி எழுத்தாக ஒலித்தாலும்

56. சினை - உறுப்பாகிய எழுத்து. மெய் - வடிவு.

57 மொழிவயினான - மொழிக்கண் நிற்கும் ஐகார ஔகார எழுத்துக்கள்

58 இகர யகரம் - இகரமும் யகரமும், இறுதி - ஒரு மொழியின் இறுதியில்

---

(பா-வே) * அகர இகரம் ஏகார மாகும்.
† அகர உகரம் ஓகார மாகும்.
‡ இந் நூற்பாவினை யடுத்து,
"அகரத் திம்பர் வகரப் புள்ளியும்
ஔவென் நெடுஞ்சினை மெய்பெறத் தோன்றும்"
எனவொரு நூற்பாவுங் கொள்ப

## ௬. மொழிமுத லெழுத்துக்கள்

மொழிமுதலாகும் உயிர்கள்

59. பன்னீ ருயிரு மொழிமுத லாகும். உ௬

உயிர்மெய் மொழிமுதலாகாமை

60 உயிர்மெய் யல்லன மொழிமுத லாகா. உ௭

பன்னிருயிருடன் மொழிமுதலாகும் மெய்கள்

61 க த ந ப ம எனும் ஆவைந் தெழுத்தும்
எல்லா வுயிரொடுஞ் செல்லுமார் முதலே. உ௮

சகரமெய் ஒன்பதுயிருடன் மொழிமுதலாதல்

62 சகரக் கிளவியும் அவற்றோ ரற்றே
*அ ஐ ஔ எனும் மூன்றலங் கடையே. உ௯

வகரமெய் எட்டுயிருடன் மொழிமுதலாதல்

63 உ ஊ ஒ ஓ என்னும் நான்குயிர்
வ என் எழுத்தொடு வருத லில்லை. ௩௰

ஞகரமெய் மூன்றுயிருடன் மொழிமுதலாதல்

64. ஆ எ ஒ
எனும் மூவுயிர் ஞகாரத் துரிய. ௩௧

யகரம் ஆகாரத்துடன் மொழிமுதலா மெனல்

65 † ஆவோ டல்லது யகர முதலாது. ௩௨

---

60 உயிர்மெய் என்றது, தனி மெய்களை.

61 ஆ - அசை. செல்லுமார் முதலே - முதலாதற்குச் செல்லும்.

65 முதலாது - முதலாகாது.

---

(பா-வே) * அஐ, ஔவெனும் மூன்றலங் கடையே.
† " அ ஆ உ ஊ ஓ ஔ,
ஆவோ டல்லது யகர முதலாது."

எல்லா வெழுத்தும் முதலாம் இடம்

66. முதலா ஏன தம்பெயர் முதலும் ௫௩

குற்றியலுகரம் மொழிமுதலாமாறு

67. குற்றிய லுகரம் முறைப்பெயர் மருங்கின்
ஒற்றிய நகரமிசை நகரமொடு முதலும் ௫௪

மொழிமுதற் குற்றியலுகரத்தின் இயல்பு

68. முற்றிய லுகரமொடு பொருள்வேறு படாஅது
அப்பெயர் மருங்கின் நிலையிய லான. ௫௫

## எ. மொழியிறுதி யெழுத்துக்கள்

மொழியீறாகும் உயிர்கள்

69 உயிர் ஔ எஞ்சிய இறுதி ஆகும். ௫௬

ஔ ஈறாகும் இடம்

70. கவவோ டியையின் ஔவு மாகும் ௫௭

எகரவுயிர் மெய்யோ டீறாகாமை

71 எ என வருமுயிர் மெய்யீ றாகாது ௫௮

ஒகரம் நகரமெய் ஒன்றுடன் ஈறாதல்

72 ஒவ்வும் அற்றே நவ்வலங் கடையே ௫௯

---

66 தம் பெயர் முதலும் - தம் பெயர் கூறுதற்கு முதலாகும்

67 'முறைப் பெயர்' என்றது, நுந்தை என்னும் முன்னிலை முறைப்பெயர். ஒற்றிய - ஒற்றாய் நின்ற

68. நிலையியலான - நிற்றலியல்பின.

70. க, வ வோடு இயைதல் - கௌ வௌ ஆதல். ஆகும் - ஈறாகும்.

71 மெய் ஈறாகாது - மெய்யோடு கூடி உயிர்மெய் யாகி ஈறாகாது.

ஏ ஓ ஞகரமெயயுட னீருகாமை

73 எ ஒ எனுமஉயிா ஞகாரத திலலே. சய

உ ஊ நகர வகரஙகளுடன ஈருகாமை

74. உ ஊ காரம நவவொடு நவிலா சக

சகரவுகரம இருமொழிககு ஈருதல

75. உசச காரம இருமொழிக குரிததே. சஉ

பகரவுகரம ஒருமொழிககே ஈருதல

76. உபப காரம ஒனறென மொழிப
இருவயின நிலேயும பொருடடா குமமே. சந

ஈருகா உயிாமெய இனனவகையில ஆமெனல

77. எஞசிய வெலலாம எஞசுதல் இலவே சச

மொழியீரும மெயகள

78. ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள எனனும
அபபதி னொனறே புளளி யிறுதி. சரு

---

73. ஞகாரததிலலே - ஞகாரததோடு கூடி ஈருதலிலலே

74 நவிலா - பயிலா, ஈருதல பயிலா எனறபடி.

75. உச சகாரம, சு எனனும எழுதது, இருமொழி யாவன 'உசு', 'முசு'

76 உப பகாரம, பு, ஒனறென - 'தபு' வெனனும ஒரு மொழிககண ஈருய வருமென இருவயின நிலே - தன வினே பிறவினே எனனும இரணடிடதது நிலேயிலும.

77. எஞசுதல இல - வாளா விடபபடுவன இல, ஒரோவழி அதாவது தம பெயா கூறுஙகால எனக

78. புளளி யிறுதி - புளளி யெழுததுககளில மொழிககு இறுதியாவன.

நகரமெய் இருமொழிக்கு ஈறாதல்

79 உச்ச காரமொடு நகாரஞ் சிவணும். ௪௬

ஞகரமெய் ஒருமொழிக்கே ஈறாதல்

80 உப்ப காரமொடு ஞகாரையும் அற்றே
அப்பொருள் இரட்டாது இவணை யான ௪௭

வகரமெய் நான்மொழிக்கு ஈறாதல்

81 வகரக் கிளவி நான்மொழி யீற்றது. ௪௮

அஃறிணைக்கண் னகரவிறுதி மொழிகள் ஒன்பது

82 மகரத் தொடர்மொழி மயங்குதல் வரைந்த
னகரத் தொடர்மொழி ஒன்பஃ தென்ப
புகரறக் கிளந்த அஃறிணை மேன ௪௯

79 ‘சு’ போல காரெழுப்பும் இருமொழிகளில ஈறுபடப் பொருந்தாம் என்றபடி

80 அப்பொருள் - ஒரு மொழிக்கே ஈறாதல். இவணை - இவ்விடத்தில்.

82 மகரத் தொடர்மொழி - மகர ஈற்றுத் தொடர் மொழி. மயங்குதல் வரைந்த - மயங்குதலைப் பொருந்தாதென்று வரையறுக்கப்பட்ட. புகர் - குற்றம்.

# ௬. பிறப்பியல்

[எழுததுககளின பிறபபிலககணம உணர்ததுவது.]

## க. எழுததுககள பொதுவாகப் பிறககுமாறு

83 உந்தி முதலா முநதுவளி தோனறித
தலையினும மிடறறினும நெஞசினும நிலைஇப
பல்லும இதழும நாவும மூககும
அணணமும உளப்பட எணமுறை நிலையான
உறுபபுற் றமைய நெறிபபட நாடி
எலலா எழுததும சொலலுங காலைப
பிறபபின ஆககம வேறுவே றியல
திறபபடத தெரியுங காடசி யான. க

## உ. உயிரெழுத்துககள் பிறககுமாறு

**எலலா உயிாகளும பொதுவாகப பிறககும வகை**

84. அவவழிப,
பனனீ ருயிரும தநநிலை திரியா
மிடறறுப பிறநத வளியின இசைககும. உ

**அ, ஆ பிறககுமாறு**

85 அவறறுள,
அ ஆ ஆயிரண டஙகாந தியலும ௩

---

83 அணணம - மேலவாய எண - எடடு. திறப
பட - கூறுபட தெரியுங காடசியான - ஆராயந்தறியும
அறிவினிடத்து, 'காடசியான வேறுவேறியல' எனக.

84. அவவழி - அம முறைமையில, தம நிலை - தத
தம மாததிரை யளவு

85. அஙகாநது - வாயதிறததலால இயலும
தோனறிவரும.

இகர முதலியன பிறக்குமாறு

86 இ ஈ எ ஏ ஐ என இசைக்கும்
அப்பால் ஐந்தும் அவற்றோ ரன்ன,

அண்பல் முதல்நா விளிம்புறல் உடைய. ௪

உகர முதலியன பிறக்குமாறு

87. உ ஊ ஒ ஓ ஔ என இசைக்கும்
அப்பால் ஐந்தும் இதழ்குவிந் தியலும். ௫

உயிர்க்கும் மெய்க்கும் ஒரு பொது விதி

88. தத்தம் திரிபே சிறிய என்ப ௬

## ௩. மெய்யெழுத்துக்கள் பிறக்குமாறு

க, ங

89. ககார ஙகாரம் முதல் நா அண்ணம் ௭

ச, ஞ

90. சகார ஞகாரம் இடைநா அண்ணம் ௮

ட, ண

91. டகார ணகாரம் நுனிநா அண்ணம் ௯

மேலனவற்றிற்கு ஓர் ஐயந் தீர்த்தது

92. அவ்வா றெழுத்தும் மூவகைப் பிறப்பின ௰

---

86 அப்பால் - அப் பகுதிப்பட்ட. அவற்றோரன்ன- அவற்றோடு ஒரு தன்மையாகப் பிறப்பன எனறபடி. அண்பல் முதல் நா விளிம்பு உறல் எனக் கூட்டுக. முதல் நா - அடிநா.

89. முதல் நா அண்ணம் - அடி நாக்கு அடி மேல் வாயைப் பொருந்துதலால் பிறக்கும்

92 மூவகைப் பிறப்பின—இங்ஙனம் மூவகைப் பிறப்பின எனக.

த, ந

93 அண்ணம நண்ணிய பல்முதல் மருங்கின
நாநுனி பரநது மெய்யுற ஒற்றத
தாமஇனிது பிறக்கும தகார நகாரம　　கக

ற, ன

94. அணரி நுனிநா அண்ணம ஒறற
றஃகான னஃகான ஆயிரண்டும பிறக்கும.　　கஉ

ர, ழ

95. நுனிநா அணரி அண்ணம வருட
ரகாரம ழகாரம ஆயிரணடும பிறக்கும　　கங

ல, ள

96. நாவிளிமபு வீங்கி அணபல் முதலுற
ஆவயின அண்ணம ஒற்றவும வருடவும
லகார ளகாரம ஆயிரண்டும பிறக்கும　　கச

ப, ம

97 இதழியைநது பிறக்கும பகார மகாரம.　　கரு

வகரம

98 பலலிதழ இயைய வகாரம பிறக்கும　　கசு

---

93 அண்ணம நண்ணிய பல முதல மருங்கின - அண்ணத்தைச் சோநத பலலின அடிப்பக்கத்தில். மெய உற - தன வடிவு மிகவும உறும்படி.

94 அணரி - மேனோக்கிச் சென்று ஆ - அந்த

96 ஆவயின - அவ்விடத்து ஒற்ற லகாரமும வருட ளகாரமும பிறக்கும் என்றபடி

97 பகார மகாரம - பகாரமும மகாரமும.

98. பல இதழ இயைய - மேற்பல கீழ இதழோடு பொருநத.

99 அண்ணம் சேர்ந்த மிடற்றெழு வளியிசை
கண்ணுற் றடைய யகாரம் பிறக்கும் கஎ

மெல்லின மெய்களின் பிறப்புக்கு
ஒரு சிறப்பு விதி

100. மெல்லெழுத் தாறும் பிறப்பின் ஆக்கம்
சொல்லிய பள்ளி நிலையின வாயினும்
மூக்கின் வளியிசை யாப்புறத் தோன்றும். கஅ

## ச. சார்பெழுத்துக்கள் பிறக்குமாறு

101. சார்ந்துவரி னல்லது தமக்கியல் பிலவெனத்
தேர்ந்துவெளிப் படுத்த ஏனை மூன்றும்
தத்தம் சார்பிற் பிறப்பொடு சிவணி
ஒத்த காட்சியிற் றம்மியல் பியலும் கக

## ரு. எழுத்துக்களின் பிறப்புக்குப் புறனடை

102 எல்லா எழுத்தும் வெளிப்படக் கிளந்து
சொல்லிய பள்ளி எழுதரு வளியின்
பிறப்பொடு விடுவழி உறழ்ச்சி வாரத்
தகத்தெழு வளியிசை அரிறப நாடி
அளபிற் கோடல் அந்தணர் மறைத்தே

---

99 கண்ணுற்றடைய - அணைந்து செறிய.

100 பள்ளி நிலையின - இடங்களில் நிலைபெற்றன. யாப்புற - நிறைதலுற.

101 ஏனை மூன்றுமென, சார்பெழுத்துக்கள். காட்சி என்றது, இங்கு இடம், அதாவது, செருசு.

*அஃதிவண் நுவலா தெழுந்துபுறத் திசைக்கும்
மெய்தெரி வளியிசை அளவுநுவன் றிசினே. ௨௰

102. பிறப்பொடு விடுவழி - பிறப்பினோடு சார்த்திக் கூறுமிடத்து, உறழ்ச்சி வாரத்து - திரிவுறுகின்ற பகுதியில், அகத்து - மூலாதாரம் முதலானவற்றில் அரில் தப - மாறுபாடு கெட, அளபின் - ஏற்ற மாத்திரையோடு மெய் தெரி - பொருண்மை தெரிகின்ற. நுவன்றிசின் - குறித்துக் கூறினேன்

(பா-வே) * இளம்பூரணர் இக் கடைசி இரண்டு வரிகளை யும் வேறு நூற்பாவாகக் கொள்வர்.

# ௪. புணரியல்

[எழுத்துக்களின் புணர்ச்சியிலக்கணம் உணர்த்துவது]

## க. மொழிகளின் முதலும் ஈறும்

**மொழிக்கு முதலிலும் இறுதியிலும் வரும் எழுத்துக்கள்**

103. மூன்றுதலை யிட்ட முப்பதிற் றெழுத்தின்
இரண்டுதலை யிட்ட முதலா கிருபஃது
அறுநான் கீற்றொடு நெறிநின் றியலும்
எல்லா மொழிக்கும் இறுதியும் முதலும்
மெய்யே உயிரென் றாயீ ரியல க

**மொழியிறுதி மெய்கள் புள்ளிபெறுதல்**

104 அவற்றுள்,
மெய்யீ றெல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல். உ

**குற்றுகரம் ஒற்றெழுத்தொத்தல்**

105. குற்றிய லுகரம் அற்றென மொழிப. ௩

103 மூன்று தலையிட்ட முப்பதிற்றெழுத்து - முப்பத்து மூன்று எழுத்து, என்றது, முதல் சார்பெழுத்துக்களை. இரண்டு தலையிட்ட முதலாகு இருபஃது - இருபத்திரண்டு முதலாகும் எழுத்துக்கள். முதலாகும் - மொழிக்கு முதலாகின்ற. நெறிநின்று - இருவகை வழக்கிலும் நின்று. எல்லா மொழிகளும் மெய்யெழுத்து அல்லது உயிரெழுத்துக்களை முதலிலும் இறுதியிலுமாக அவ்விரு வகையில் உடையன என்பது பின் இரண்டு வரிகளின் பொருள்.

104. நிலையல - நிற்றற்குரியன

105. அற்று - அத்தகையதே.

உயிர்மெய்யீறு உயிரீறற்று

106. உயிர்மெய் யீறும் உயிரீ றியற்றே. ௪

புணர்ச்சிக்குரிய இருமொழிகளின் இயல்பு

107. உயிரிறு சொன்முன் உயிர்வரு வழியும்
உயிரிறு சொன்முன் மெய்வரு வழியும்
மெய்யிறு சொன்முன் உயிர்வரு வழியும்
மெய்யிறு சொன்முன் மெய்வரு வழியுமென்று
இவ்வென அறியக் கிளக்குங் காலை
நிறுத்த சொல்லே குறித்துவரு கிளவியென்று
ஆயீ ரியல புணர்நிலைச் சுட்டே ௫

## உ. புணர்தலின் இயல்பு

மொழிபுணரியல்பு நான்கு

108 அவற்றுள்,
நிறுத்த சொல்லின் ஈறா கெழுத்தொடு
குறித்துவரு கிளவி முதலெழுத் தியையப்
பெயரொடு பெயரைப் புணர்க்குங் காலும்
பெயரொடு தொழிலைப் புணர்க்குங் காலும்
தொழிலொடு பெயரைப் புணர்க்குங் காலும்
தொழிலொடு தொழிலைப் புணர்க்குங் காலும்
மூன்றே திரிபிடன் ஒன்றே இயல்பென
ஆங்கந் நான்கே மொழிபுணர் இயல்பே. ௬

---

106 இயற்றே - இயல்பினதே.

107 இவ்வென - இத்தன்மையன புணர்நிலைச் சுட்டு - புணரும் இயல்பினையுடைய பொருண்மை

108. நிறுத்த சொல்லின் - நிலைமொழியின் தொழில் - வினைச்சொல். திரிபு இடன் - திரிபாகிய முறைமை.

புணாசசியில மூவகைத திரிபுகள

109. அவைதாம,
மெயபிறி தாதல, மிகுதல, குனறலெனறு
இவவென மொழிப திரியு மாறே எ

அடைமொழிகளோடு புணாதல

110 நிறுதத சொலலுங குறிததுவரு கிளவியும
அடையொடு தோனறினும புணாநிலைக குரிய

மருஉமொழிப புணாசசி

111 மருவின தொகுதி மயஙகியல மொழியும
உரியவை உளவே புணாநிலைச சுடடே ௯

இருவகைப புணாசசி

112 வேறறுமை குறிதத புணாமொழி நிலையும
வேறறுமை யல்வழிப புணாமொழி நிலையும
எழுததே சாரியை ஆயிரு பணபின
ஒழுககல் வலிய புணருங காலை. ௰

## ௩ உருபு புணாச்சி

வேறறுமை யுருபுகள

113 ஐ ஒடு கு இன அது கண எனனும
அவவா றெனப வேறறுமை யுருபே கக

---

110. அடையொடு - அடைமொழியொடு.

111 மருவின தொகுதியாகிய மயஙகியல மொழிகளு மெனக தொகுதி யெனறது. இலககணததொடு பொருநதியும பொருநதாமல மருவி வழஙகு மென்க

112. 'எழுதது மிகுதலும சாரியை மிகுதலுமாகிய அவ விருவகை யியலபில நடைபெறுதலைத தமமிடதது வலிமையாக உடையன' எனபது பின இரணடு வரிகளின பொருள.

வல்லொற்று புணருநிலை

114 வல்லெழுத்து முதலிய வேற்றுமை யுருபிற்கு
ஒல்வழி ஒற்றிடை மிகுதல் வேண்டும். கஉ

அது உருபில் அகரம் கெடுமிடம்

115 ஆறனுருபின் அகரக் கிளவி
ஈறு ககரமுனைக் கெடுதல் வேண்டும் கங

வேற்றுமை யுருபுகள் நிற்குமிடம்

116 வேற்றுமை வழிய பெயர்புணர் நிலையே கச

பெயர்களின் பெயர், முறை, தொகை

117. உயர்திணைப் பெயரே அஃறிணைப் பெயரென
ருயிரண் டென்ப பெயர்நிலைச் சுட்டே கரு

## ச. சாரியை புணர்ச்சி

சாரியை வருமிடம்

118. அவற்றுவழி மருங்கின் சாரியை வருமே. கசு

சாரியைகளின் பெயரும் முறையும் தொகையும்

119 அவைதாம்,
இன்னே வற்றே அத்தே அம்மே
ஒன்னே ஆனே அக்கே இக்கே
அன்னென் கிளவி உளப்படப் பிறவும்
அன்ன என்ப சாரியை மொழியே. கஎ

114 முதலிய - முதலாக நின்ற ஒல்வழி - பொருந்திய இடங்களில்

115 அகர முனை - அகரத்தின் முன்

118 வழி மருங்கின் - பொருந்திய இடத்தில்

119 இவற்றை முதலியவற்றில் ஏகாரங்கள் எண்ணுதலின், அவற்றை நீக்கி 'இன்' 'வற்று' முதலியவாகச் சாரியைகளின் வடிவுகொள்க

### இன் சாரியையில் இகரம் கெடுதல்

120. அவற்றுள்,
இன்னின் இகரம் ஆவின் இறுதி
முன்னர்க் கெடுதல் உரித்து மாகும் கஅ

### இன் சாரியை ஈறு திரியுமிடம்

121 அளவாகு மொழிமுதல் நிலைஇய உயிர்மிசை
னஃகான் றஃகா னாகிய நிலைத்தே க௯

### வற்று முதல் கெடுதல்

122. வஃகான் மெய்கெடச் சுட்டுமுதல் ஐம்முன்
அஃகான் நிற்றல் ஆகிய பண்பே. உ0

### னகர ஈற்றுச் சாரியை ஈறு திரியுமிடம்

123 னஃகான் றஃகான் நான்கனுருபிற்கு. உக

### பொருட்புணர்ச்சியில் ஆன் ஈறு திரிதல்

124. ஆனின் னகரமும் அதனோ ரற்றே
நாண்முன் வரூஉம் வன்முதல் தொழிற்கே. உஉ

### அத்து முதல் கெடுதல்

125 அத்தின் அகரம் அகரமுனை இல்லை உ௩

---

121 அளவாகு மொழி - அளவுப் பெயர். மிசை - மேல்.

122 வஃகான் மெய் - வ என்னும் எழுத்து. சுட்டு முதல் ஐ, அவை இவை முதலியன. அஃகான் - அ என்னும் எழுத்து. இது நாற்பத்தெட்டாம் சூத்திரத்தால் அவையற்றை, இவையற்றை முதலியன.

124. நாள் - நாட்பெயர், அது பரணி முதலியன. வன் முதல் தொழில் - வல்லெழுத்தை முதலாக உடைய வினைச்சொல்.

இகரம் முதல கெடுதல

126\. இக்கின இகரம இகரமுனை அறறே. உச

127\. ஐயின முனனரும அவவியல் நிலையும. உரு

அக்கு அகரம நிறக ஏனைய கெடுமாறு

128 எபபெயா முனனரும வலலெழுதது வருவழி
அக்கின இறுதிமெய மிசையொடுங கெடுமே
குறறிய லுகரம முறறத தோனறாது உசா

அம சாறு திரியுமிடம

129 அமமின இறுதி க ச தக காலைத
தனமெய திரிநது ங ஞ ந ஆகும உஎ

அம சாறு கெடுமிடம

130 மெனமையும இடைமையும வரூஉங காலை
இனமை வேணடும எனமனா புலவா உஅ

இன சாரியை முழுதுங கெடுமிடம

131\. இனனென வரூஉம வேறறுமை யுருபிறகு
இனனென சாரியை இனமை வேணடும உக

புணாமொழிகளிற சாரியை வருதல

132\. பெயரும தொழிலும பிரிநதொருங கிசைபப
வேற்றுமை உருபு நிலைபெறு வழியும
தோறறம வேணடாத தொகுதிக கணணும

---

127 அவவியல - அ ஙஙனார அகரம கெடுதல

128 மிசையொடும - ஏனகது மேலே நினற மெய யெழுததோடும முறறத தோனறாது - முழுதுங கெடும.

129\. சா - சாரியையாகிய தனனின

130\. இனமை - அம எனனுஞ சாரியையின இறுதி யெழுததாகிய மகரவொறறு இலலாமை

ஒட்டுதற் கொழுகிய வழக்கொடு சிவணிச
சொற்சிதர மருங்கின வழிவந்து விளங்காது
இடைநின றியலும சாரியை இயறகை
உடைமையும இன்மையும ஒடுவயின ஒக்கும.

அதது வறறு வருமிடதது நிகழும விகாரம

133 அததே வறறே ஆயிரு மொழிமேல
ஒறறுமெய கெடுதல தெறறென றறறே
அவறறுமுன வரூஉம வலலெழுதது மிகுமே.

## ரு. எழுததுச சாரியை

எழுததுச சாரியைகளின பெயர

134. காரமும கரமும கானொடு சிவணி
நேரத தோனறும எழுததின சாரியை ௫௨

நெட்டெழுததுககுச சாரியை

135 அவறறுள,
கரமும கானும நெட்டெழுத திலவே ௫௩

132 உருபு [illegible], [illegible]
விரி, தொகுதி எனப்படும், [illegible]
சொற்சிதர மருங்கில - [illegible]
சாரியை இயற்கை - [illegible]
ஒடு உருபினிடத்து

133 ஒற்று மெய [illegible] - ஒற்று, [illegible]
கெடுதல தெற்றென்றற்று - [illegible]

134 நேரத தோனறும - இசைபத தோன்றியலும.

குற்றெழுத்துக்குச் சாரியை

136 வரன்முறை மூன்றுங் குற்றெழுத் துடைய.

ஐ ஔவின் சாரியை

137. ஐகார ஔகாரங் காரமொடு தோன்றும். ௩௫

### ௬. உயிரேறுந்தின புணர்ச்சியியல்புகள்

மெய்யீற்றின் முன் உயிர் புணர்தல்

138 புள்ளி யீற்றுமுன் உயிர்தனித் தியலாது
மெய்யொடுஞ் சிவணும் அவ்வியல் கெடுத்தே

உயிர் நீங்கு மெய்யின் இயல்பு

139 மெய்யுயிர் நீங்கின் தன்னுரு வாகும் ௩௭

உடம்படுமெய் தோன்றும் இடம்

140. எல்லா மொழிக்கும் உயிர்வரு வழியே
உடம்படு மெய்யின் உருபுகொளல் வரையார்

### ௭. புணர்ச்சியிற் பொருள் வேறுபடுமிடம்

ஒலி வேறுபாட்டானாம் பொருள் வேறுபாடு

141 எழுத்தோ ரன்ன பொருள்தெரி புணர்ச்சி
இசையில் திரிதல் நிலைஇய பண்பே ௩௯

---

136 வரன்முறை - வாராநின்ற முறை.

138 அவ்வியல் - [illegible]

140 உருபு கொளல் வரையார் - மெய் கொள்ளு தலை நீக்கார், கொள்ளுதலொடு ஒரு கருத்து.

141. எழுத்தோரன்ன பொருள் - எழுத்தின் ஒரு தன்மைப்பட்ட கருத்து. இசையில் - எடுத்தல் படுத்தல் முதலிய ஒலி வேறுபாட்டில்.

142 அவைதாம,
முனனப பொருள புணாசசி வாயின
இனன எனனும எழுததுககடன இலவே. ௬௰

142 முனனடபொருள - குறிபபான உணரும பொருளன. புணாசசிவாயின - புணாசசியிடதது. கடன - முறை.

# ரு. தொகை மரபு

[எழுத்துப் புணர்ச்சியுள், தொகுத்துக் கூறற்குரிய புணர்ச்சி யிலக்கணங்களை உணர்த்துவது]

## க. உயிரீறு மெய்யீறுகளின் பொதுப்புணர்ச்சி

**மெல்லினந் தோன்றுமிடம்**

143. கசதப முதலிய மொழிமேற் றோன்றும்
மெல்லெழுத் தியற்கை சொல்லிய முறையான்
ஙஞநம என்னும் ஒற்றா கும்மே
அன்ன மரபின் மொழிவயி னான. க

**வருமொழி யியல்பாதல்**

144 ஞநம யவ வெனும் முதலாகு மொழியும்
உயிர்முத லாகிய மொழியும் உளப்பட
அன்றி யனைத்தும் எல்லா வழியும்
நின்ற சொன்முன் இயல்பா கும்மே. உ

**மெல்லெழுத் துறழ்ச்சி**

145 அவற்றுள்,
மெல்லெழுத் தியற்கை உறழினும் வரையார்
சொல்லிய தொடர்மொழி இறுதி யான. ங

---

143 அன்ன மரபின் மொழிவயின் - அத்தகைய முறைமைக்குரிய சொற்களிடத்து. ஆன் அ, சாரியை.

144. அன்றியனைத்தும் - அவையெல்லாம்

145 இயற்கை - தன்மை. உறழினும் - இயல்பாதலே யன்றி மிகினும், வரையார் - நீக்கார் உறழினும் என்றமையால், உறழாது இயல்பாதலே வலியுடைத்தெனக.

ண ன முன யாவும ஞாவும

146. ணன வென புளளிமுன யாவும ஞாவும
வினையோ ரனைய என்மனார புலவா ௪

ண ன ஈறு அலவழியில இயலபாதல

147 மொழிமுத லாகும எலலா எழுததும
வருவழி நினற ஆயிரு புளளியும
வேறறுமை யலவழித திரிபிடன இலவே ௫

அவை வேறறுமையிலும இயலபாதல

148 வேறறுமைக கணணும வலலெழுத தலவழி
மேறகூ றியறகை ஆவயி னான ௬

ல ன முன த ந ககள திரிதல

149. லனஎன வருஉம புளளி முனனாத
தந எனவரின றனவா குமமே ௭

ண ள மெய ட ண வாதல

150 ணளவென புளளிமுன டணவெனத
[தோனறும ௮

146 வினை ஓர் அனைய - வினைசசொலலின முதலில ஒரு தனமையாய வரும, யா வருமிடததில ஞா வருமெனபது

147 ஆ இரு புளளி - ண ன எனனும அநத இரணடு மெயயெழுததுககள

148. மேற கூறு இயறகை-முன சொலலப படட தனமை, அதாவது இயலபாதல ஆவயின - ண ன எனனும அவ விரு புளளியிடததும

149 த ந எனனும வருமொழி முதலெழுததுககள றன ஆகும எனறபடி.

150 முன சொனன த ந எனனும எழுததுககள ட ண எனத திரிநது தோனறும எனக.

## உ. உயிரீறு மெய்யீறுகளின் சிறப்புப் புணர்ச்சி

**முன்னிலை வினைச்சொல் முடியுமாறு**

151 உயிரீ றாகிய முன்னிலைக் கிளவியும்
புள்ளி யிறுதி முன்னிலைக் கிளவியும்
இயல்பா குநவு முறழா குநவுமென்
றாயீ ரியல வல்லெழுத்து வரினே ௯

**அதற்குச் சிறப்புவிதி**

152 ஔவென வரூஉம் உயிரிறு சொல்லும்
ஞ ந ம வ எனூஉம் புள்ளி யிறுதியும்
குற்றிய லுகரத் திறுதியும் உளப்பட
முற்றத் தோன்றா முன்னிலை மொழிக்கே. ௰

**உயர்திணைப் பெயர் புணருமாறு**

153 உயிரீ றாகிய உயர்திணைப் பெயரும்
புள்ளி யிறுதி உயர்திணைப் பெயரும்
எல்லா வழியும் இயல்பென மொழிப. கக

---

151. முன்னிலைக் கிளவி யொடு [illegible], முன்னிலை வினைச் சொற்கள் [illegible] இயல்பாதலும் எனு முடிபின் வருத லால இயல்பா[illegible] [illegible] உறழ்தற்குமொழிந்த [illegible] [illegible] [illegible] முன்னிலை வினைச் [illegible] சிறப்பெனக்.

152 முன்னிலை மொழி [illegible], [illegible] வினைச் சொல் முற்ற [illegible] [illegible] [illegible] இறுதி யிற பெற்று வரும் [illegible] [illegible] [illegible] கௌவுக கொற்றா [illegible] [illegible]

அதற்குச் சிறப்புவிதி

154. அவற்றுள்,
இகர இறுபெயர் திரிபிடன் உடைத்தே. கஉ

விரவுப் பெயருள் இயல்பு

155 அஃறிணை விரவுப்பெயர் இயல்புமா ருளவே.

மூன்றும் வேற்றுமை முடிபு

156. புள்ளி யிறுதியும் உயிரிறு கிளவியும்
வல்லெழுத்து மிகுதி சொல்லிய முறையால்
தம்மி னாகிய தொழிற்சொல் முன்வரின்
மெய்ம்மை யாகலும் உறழத் தோன்றலும்
அம்முறை யிரண்டும் உரியவை உளவே
வேற்றுமை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும் கச

இரண்டாம் வேற்றுமைத் திரிபு

157 மெல்லெழுத்து மிகுவழி வலிப்பொடு
[தோன்றலும்
வல்லெழுத்து மிகுவழி மெலிப்பொடு
[தோன்றலும்

155 இயல்புமாருள - இயல்பும் உள, மார், அசை என்வே, இயல்பன்றி முடிவனவும் உளவாதல் காண்க

156 மிகுதி - மிகுதலை தம்மினாகிய 'தொழிற் சொல் - தம்மால் நிகழ்ந்த தொழிலையுணர்த்தும் வினைச் சொற்கள் முன் வரின் - தமக்குமுன் வரின். மெய்ம் மையாகலும் - இயல்பாகலும் வல்லெழுத்து மிகுதி போற் றல் வேண்டும் எனக் போற்றல் - மிகாதபடி காத்தல் தம்மினாகிய தொழிற்சொல் என்றமையால், இந் நூற்பா மூன்றும் வேற்றுமைத் திரிபுணர்த்துதல் பெறப்படும்.

இயற்கை மருங்கின் மிகற்கை தோன்றலும்
உயிர்மிக வருவழி உயிர்கெட வருதலும்
சாரியை உள்வழிச் சாரியை கெடுதலும்
சாரியை உள்வழித் தன்னுருபு நிலையலும்
சாரியை இயற்கை உறழத் தோன்றலும்
உயர்திணை மருங்கின் ஒழியாது வருதலும்
அஃறிணை விரவுப்பெயர்க்கு அவ்வியல் நிலையலும்
மெய்பிறி தாகிடத் தியற்கை யாதலும்
அன்ன பிறவுந் தன்னியல் மருங்கின்
மெய்பெறக் கிளந்து பொருள்வரைந்
இசைக்கும்
ஐகார வேற்றுமைத் திரிபென மொழிப. கடு

இகர ஐகார ஈற்று அல்வழி முடிபு

158 வேற்றுமை யல்வழி இ ஐ என்னும்
ஈற்றுப்பெயர்க் கிளவி மூவகை நிலைய,
அவைதாம்,
இயல்பா குநவும் வல்லெழுத்து மிகுநவும்
உறழா குநவும் என்மனார் புலவர் கன

இ ஐ ஈற்று எழாம் வேற்றுமை முடிபு

159 சுட்டுமுதல் வயின் இகர இறுதியும்
எகரமுதல் வினாவின் இகர இறுதியும்

157 இயற்கை மருங்கின் - இயல்பாமிடத்து.
மிகற்கை - மிகுதல். உயிர்மிக வருவழி என்றது, எழுத்
துப் பேறு. சாரியை இயற்கை - சாரியை இயல்பாகுந்
தன்மை. ஒழியாது வருதல் - உருபு தொகாது
விரிந்தே வருதல். அவ்வியல் - அங்ஙனம் உருபு ஒழி
யாது வருதல். மெய்பெற - பொருள்பெற.

சுட்டுச்சினை நீடிய ஐயென இறுதியும
யாவென வினாவின ஐயென இறுதியும
வலலெழுத்து மிகுநவும உறழாகுநவும
சொலலியல் மருங்கின உளவென மொழிப.

நெடிலமுன குறிலமுன ஒற்றுககள

160 நெடியதன முன்னா ஒற்றுமெய் கெடுதலும
குறியதன முன்னாத தன்னுரு இரட்டலும
அறிபத தோன்றிய நெறியியல எனப. ௧௮

குறிலமுன ஒற்று இரட்டாத இடம

161 ஆறன உருபினும நான்கன உருபினும
கூறிய குற்றொற் றிரட்ட லில்லை
ஈறுயிர் புள்ளி அகரமொடு நிலையும
நெடுமுதல் குறுகும மொழிமுன் னான. ௧௯

'நும' என மொழிககும அவ விதி

162 நும என இறுதியும அந்நிலை திரியாது ௨௦

---

159 சுட்டு முதலாகிய இகர இறுதி என்பது, அதோளி இதோளி அவ்வழி இவ்வழி முதலிய சொற்கள். அதோளி, அவ்விடம் என்னும் பொருட்டு சொல்லியல மருங்கின - முன் சொன்ன இயல்பில

160 இந் நூற்பா, நெட்டெழுத்தின் பின்னும் குற்றெழுத்தின் பின்னும் நிற்கும் ஒற்றுக்களைப் பற்றியது. நெறியியல - வழக்கியல, வழக்கின்கண் அடிப்பட்டு வந்த மரபென்றபடி

161 கூறிய - மேல் நூற்பாவிற் கூறிய நெடுமுதல் குறுகும் மொழிமுன் இவை, நிலையும் எனக் கொள்க.

162 நெடுமுதல் குறுகாததான நும என இறுதியும் அவ் விதி பெறுமென்றபடி

புள்ளியிறுதி உகரம் பெறாத இடம்

163. உகரமொடு புணரும் புள்ளி யிறுதி
யகரமும் உயிரும் வருவழி இயற்கை ௨௧

அளவு நிறை எண்ணுப் பெயர்கள் தம்மிற் புணருமாறு

164 உயிரும் புள்ளியும் இறுதி யாகி
அளவும் நிறையும் எண்ணுஞ் சுட்டி
உளவெனப் பட்ட எல்லாச் சொல்லும்
தத்தங் கிளவி தம்மகப் பட்ட
முத்தை வரூஉங் காலந் தோன்றின்
ஒத்த தென்ப ஏயென் சாரியை ௨௨

அவை 'அரை' என்பதனோடு புணர்தல்

165 அரை என வரூஉம் பால்வரை கிளவிக்குப்
புரைவ தன்றாற் சாரியை யியற்கை. ௨௩

அவை 'குறை' என்பதனோடு புணர்தல்

166. குறையென் கிளவி முன்வரு காலை
நிறையத் தோன்றும் வேற்றுமை யியற்கை.௨௪

---

163 உகரமொடு புணரும் - உகர எழுத்துப்பேறு சேர்ந்து வரும்.

164. தத்தங் கிளவி தம் அகப்பட்ட - தம் அளவிற் குறைந்த தத்தமக்கினமான சொற்கள். முத்தை - தம் முன் ஒத்தது - ஒத்தியல்வது

165 வரூஉம் - தம் முன் வருகின்ற பால் வரை கிளவி - கூறுபாடு வரையறுக்கும் சொல். சாரியை யியற்கை, சாரியை பெறுகின்ற தன்மை புரைவதன்று - ஒத்ததன்று - இல்லை யென்றபடி.

166 வேற்றுமை யியற்கை - வேற்றுமைக்குக் கூறிய முடிபு, அதாவது, மிகக்கு திரிந்தும் முடிதல் வேற்றுமையியற்கை தோன்றுமெனவே, இந் நூற்பாவின்ற கூறப்படுந் தொடர், வேற்றுமையன்றாதல் பெறப்படும்.

அவற்றுட் குற்றுகர மொழிகட்குச் சாரியை

167. குற்றிய லுகரக் கின்னே சாரியை ௨௫

'கலம்' அத்துச் சாரியை பெறுதல்

168. அத்திடை வரூஉங் கலமென் அளவே ௨௬

'பனை' யும் 'கா' வும் இன் சாரியை பெறுதல்

169 பனையென் அளவுங் காவென் நிறையும்
நினையுங் காலை இன்னொடு சிவணும். ௨௭

அளவு நிறைப் பெயர்களில் மொழி
முதலாம் எழுத்துக்கள்

170 அளவிற்கும் நிறையிற்கும் மொழிமுத லாகி
உளவெனப் பட்ட ஒன்பதிற் றெழுத்தே,
அவைதாம்,
க ச த ப என்றா ந ம வ என்றா
அகர உகரமோ டவையென மொழிப ௨௮

## ௩. புறனடை

இவ்வியலுக்குப் புறனடை

171. ஈறியல் மருங்கின் இவையிவற் றியல்பெனக்
கூறிய கிளவிப் பல்லா றெல்லாம்

168 'கலம்' என்னும் அளவுப் பெயர்க்குக் 'கலத்துக் குறை' என அத்து இடையில் வருமெனக்.

169 'பனை' என்பது ஓர் அளவுப் பெயர், ஒரு பேரளவைக் குறிக்கும் 'கா' என்பது ஒரு நிறைப் பெயர்.

170 உளவெனப்பட்ட - உள்ளன என்று கூறப் பட்டன ` ஒன்பதிற்றெழுத்து - ஒன்பதெழுத்துக்கள், என்றா, எண்ணிடைச் சொல்.

மெய்த்தலைப் பட்ட வழக்கொடு சிவணி
ஒத்தவை யுரிய புணர்மொழி நிலையே ௨௧

**'யாவர்' 'யாது' என்னுஞ் சொற்களின் மரூஉ**

172 பலரறி சொன்முன் யாவர் என்னும்
பெயரிடை வகரம் கெடுதலும் ஏனை
ஒன்றறி சொன்முன் யாதென் வினாவிடை
ஒன்றிய வகரம் வருதலும் இரண்டும்
மருவின் பாத்தியின் திரியுமன் பயின்றே ௨௨

---

171 ஈறு இயல் மருங்கின் - சொற்களின் இறுதி யெழுத்துக்கள் வருமொழி முதலெழுத்தோடு கூடி யியலும் வகையில். கிளவிப் பல்லாறு - சொற்களின் பலவகைப்பட்ட முடிபுகள். மெய்த்தலைப்பட்ட - உண்மையோடு பொருந்திய. ஒத்தவை - பொருந்தினவை. புணர்மொழிநிலை - புணரும் மொழிகளின் நிலைமையில்.

172 யாவர் என்னுஞ் சொல்லின் வடிவு யார் என வருதலும், யாது என்னுஞ் சொல்லின் வடிவு யாவது என வருதலும் எனக் மரூஉ முடிபின் வகையில் திரிந்து பயிலும் என்பது ஈற்று வரியின் பொருள்.

## ௬. உருபியல்

[உருபெழுத்துக்களின் புணர்ச்சியிலக்கணம் உணர்த்துவது]

### ௧ உயிரீறுகள்

**அகர ஈறு முதலியவற்றில் வேற்றுமை யுருபிற்கு சாரியை**

173. அ ஆ உ ஊ ஏ ஔ எனும்
அப்பால் ஆறன் நிலைமொழி முன்னர்
வேற்றுமை யுருபிற்கு இன்னே சாரியை ௧

**அகர ஈற்றுப் பன்மைப் பெயர்கட்கு வற்றுச் சாரியை**

174. பல்லவை நுதலிய அகர இறுபெயர்
வற்றொடு சிவணல் எச்சம் இன்றே. ௨

**'யா' என் வினாவுக்கும் வற்றுச் சாரியை**

175. யாவென் வினாவும் ஆயியல் திரியாது. ௩

**உகரவீற்றுச் சுட்டுக்கு அன் சாரியை**

176. சுட்டுமுதல் உகரம் அன்னொடு சிவணி
ஒட்டிய மெய்யொழித்து உகரம் கெடுமே. ௪

---

173 அ முதலிய ஆறெழுத்துக்களையும் ஈற்று வுடைய நிலைமொழி முன்னர் என்க.

174 பல்லவை - பன்மை, நுதலிய - சுட்டிய; எச்சமின்று - ஒழிதலில்லை, கொள்ளப்படும் என்பது கருத்து.

175 ஆயியல் என்றது வற்றொடு சிவணலை.

176 உகரம் தான் பொருந்திய மெய்யை விட்டு நீங்கிக் கெடும் என்பது ஈற்றடியின் கருத்து.

ஐகார ஈற்றிற்கு வற்றுச் சாரியை

177. சுட்டுமுத லாகிய ஐயென இறுதி
வற்றொடு சிவணி நிற்றலு முரித்தே. ௫

யாவென வினாவின் ஐகரம் வற்றுச் சாரியை

178. யாவென வினாவின் ஐயென இறுதியும்
ஆயியல் திரியாது என்மனார் புலவர்,
ஆவயின் வகரம் ஐயொடுங் கெடுமே ௬

'நீ' என்னும் ஈகார ஈற்றுப் பெயர்க்கு னகர ஒற்று

179. நீயென ஒருபெயர் நெடுமுதல் குறுகும்
ஆவயின் னகரம் ஒற்றா குமமே. ௭

ஒகார ஈற்றுக்கு ஒன் சாரியை

180. ஒகார இறுதிக்கு ஒன்னே சாரியை. ௮

அகர ஆகார ஈற்றுப் பெயர்க்கு அத்துச் சாரியை

181. அ ஆ என்னும் மரப்பெயர்க் கிளவிக்கு
அத்தொடுஞ் சிவணும் ஏழ னுருபே ௯

## உ. மெய்யீறுகள்

ஞ ந மெய் ஈற்றுக்கு இன் சாரியை

182. ஞ ந என் புள்ளிக்கு இன்னே சாரியை ௧0

---

178 வகரம் ஐயொடும் என்றது, 'வை' என்னும் இறுதி எழுத்து.

179. ஒற்று - ஒற்று எழுத்துப்பேறு.

வகர ஈறறுச சுடடுககு வறறுச சாரியை

183. சுடடுமுதல வகரம ஐயும மெயயும
கெடட இறுதி யியலதிரி பினறே கக

ஏனை வகர ஈறறுககு இன சாரியை

184 ஏனை வகரம இனனொடு சிவணும கஉ

மகர ஈறறுககு அததுச சாரியை

185 மஃகான புளளிமுன அததே சாரியை கங

சில மகர ஈறு இன சாரியை பெறுதல

186 இனனிடை வரூஉம மொழியுமா ருளவே. கச

'நும' எனனும மகர ஈறறுப பெயா சாரியை பெருமை

187 நும் என இறுதி இயறகை யாகும. கரு

---

183 சுடடு முதல வகரம - அவ இவ முதலியன ஐயும மெயயும கெடட இறுதி எனறது, யாவை எனனுஞ சொலலை நீககி இயல திரிபினறு - ஐயும அது பொருநதிய மெயயாகிய வகரமுங கெடடு வறறுப பெறறு முடிநத நிலையயில திரிபிலலை எனவே, அவ எனனுஞ சுடடும அகரமாமே ாறு கெடடு 'அவறறு' என முடியு மெனபது

184 ஏனை வகரம எனற சொல 'தெவ' எனபது, எனவே, வேறு வகர ஈறறு மொழி தமிழில இலலாமை பெறபபடும

187 இயறகையாகும - சாரியை பெருமல இயல பாகும.

**'தாம்' 'நாம்' 'யாம்' என்னும் மகர ஈறுகளும் அன்ன**

188 தாம்நாம் என்னும் மகர இறுதியும்
யாம்என் இறுதியும் அதனோ ரன்ன,
ஆஎ ஆகும் யாம்என் இறுதி
ஆவயின் யகரமெய் கெடுதல் வேண்டும்
ஏனை யிரண்டும் நெடுமுதல் குறுகும் ௧௬

**'எல்லாம்' என்னும் மகர ஈற்றிற்கு வற்றும் உம்மும்**

189. எல்லாம் என்னும் இறுதி முன்னர்
வற்றென் சாரியை முற்றத் தோன்றும்
உம்மை நிலையும் இறுதி யான ௧௭

**உயர்திணையில் அது நம் சாரியை பெறுதல்**

190. உயர்திணை யாயின் நம்இடை வருமே ௧௮

**'எல்லாரும்' 'எல்லீரும்' என்னும் மகர ஈறுகளின் முடிபு**

191. எல்லாரு மென்னும் படர்க்கை யிறுதியும்
எல்லீரு மென்னும் முன்னிலை யிறுதியும்
ஒற்றும் உகரமுங் கெடுமென மொழிப
நிற்றல் வேண்டும் ரகரப் புள்ளி

---

188 அதனோரன்ன - தாம் என்னுஞ் சொன் முடிபோடு ஒருதன்மையவாய்ச் சாரியை இயல்பாகும். ஆ எ ஆகும் - யாம் என்னுஞ் சொல்லின் முதனின்ற ஆகாரம் எகரமாய்த் திரியும். ஆவயின் யகரமெய் - அவ்விடத்து நின்ற யகரமெய். ஏனை இரண்டும் என்றது, தாம் நாம் என்னுஞ் சொற்களை.

189 இறுதியான - இறுதிக்கண்

190. எல்லாம் என்னுஞ் சொல் உயர்திணையாயின் என்க. நம் என்றது, சாரியை. இடை வருமே என்றார், இறுதியில் உம்மை வருதலின்.

உம்மை நிலையும் இறுதி யான
தம்மிடை வரூஉம் படர்க்கை மேன
நும்மிடை வரூஉம் முன்னிலை மொழிக்கே.

'தான்' 'யான்' என்னும் னகர ஈற்றுப் பெயர்கள் சாரியை பெறாமை

192. தான்யா னென்னும் ஆயீ ரிறுதியும்
மேல்முப் பெயரொடும் வேறுபா டிலவே. உ௦

'அழன்' 'புழன்' என்னும் னகர ஈறுகள் அத்தும் இன்னும் பெறுதல்

193 அழனே புழனே ஆயிரு மொழிக்கும்
அத்தும் இன்னும் உறழத் தோன்றல்
ஒத்த தென்ப உணரு மோரே உக

## ௩. முற்றுகரக் குற்றுகர ஈறுகள்

'ஏழு' என்னும் எண்ணுப்பெயர்க்கு அன் சாரியை

194. அன்னென் சாரியை ஏழ னிறுதி
முன்னர்த் தோன்றும் இயற்கைத் தென்ப.

---

191 ஒற்றென்றது, மகரவொற்று. தம் நும் என்பன இங்கே சாரியை.

192 மேல் முப்பெயர் என்றது, மேற் சொன்ன தாம் நாம் யாம் என்னுஞ் சொற்களை.

193. உறழத் தோன்றல் - மாறி வருதல், இரண்டும் வரும் என்றபடி.

194 ஏழன் இறுதி முன்னர் - ஏழ் என்னும் எண்ணுப் பெயரின் இறுதிமுன். மேல் நூற்பாவிலும் 'இறுதி முன்னர்' என்னும் வழக்கு வருதல் காண்க. இயற்கைத்து - இயற்கையையுடையது.

குறறுகர ஈறறிறகு இன சாரியை

195 குறறிய லுகரத திறுதி முனனா
முறறத தோனறும இன என சாரியை ௨௩

சில குறறுகர ஈறுகள இரட்டி முடிதல

196 நெடடெழுத திமபா ஒறறு மிகத தோனறும
அபபால மொழிகள அலவழி யான. ௨௪

இரட்டி முடிவன சாரியை பெருமை

197 அவைதாம,
இயறகைய வாகும செயறகைய எனப. ௨௫

குறறுகர ஈறறு எணணுபபெயாககு அன சாரியை

198 எணணின இறுதி அனனொடு சிவணும. ௨௬

ஒருபஃது முதலிய குறறுகர ஈறுகள ஆன சாரியையும பெறுதல

199. ஒனறுமுத லாகப பததூாநது வரூஉம
எலலா எணணுஞ சொலலுங காலை

---

196. நெடடெழுததிமபா ஒறறு எனறது, நெடிற றொடாக குறறுகா ஈறறு மெய. மிகததோனறும - இரட டும இரட்டுதல, நிலைமொழியில நிகழுஞ செயகை. அபபால மொழிகள - அஙஙனம இரட்டுதறகு அபபாற படட மொழிகள. அலவழியான - அலலாத இடத்தில, எனறது, க ச த ப எனனும ஒறறுககள வாராத இடத்தில, எனவே, ட ற எனனும ஒறறுககள வருமிடத்தில இரட்டும எனபது

197 இயறகைய எனறது, மேல நூறபாவிற கூறிய இன சாரியைபபேறு இயலபாயநினறதறகு. செயறகை - செயகை இயலபாயவாறும செயகையையுடைய எனபது பொருள

198. எணணின இறுதி - எணணுப பெயாகளின குறறுகர ஈறு.

ஆன இடை வரினும் மானம் இல்லை
அஃதென் கிளவி ஆவயின் கெடுமே
உய்தல் வேண்டும் பஃகான் மெய்யே உள

'யாது' 'அஃது' என்னும் குற்றுகர ஈறுகட்கு அன் சாரியை

200 யாதென் இறுதியும் சுட்டுமுத லாகிய
ஆய்த இறுதியும் அன்னொடு சிவணும்
ஆய்தங் கெடுதல் ஆவயி னான. உஅ

குற்றுகர ஈற்றுத் திசைப்பெயர்
ஏழனுருபிற் சாரியை பெறுமலும் வருதல்

201. ஏழ னுருபிற்குத் திசைப்பெயர் முன்னர்ச்
சாரியைக் கிளவி இயற்கையு மாகும்
ஆவயின் இறுதி மெய்யொடுங் கெடுமே உகூ

199 சொல்லுங்காலை - வழங்குமிடத்து. ஆன இடை வரினும் - முன்சொன்ன அன் சாரியையேயன்றி ஆன் சாரியை இடையில் வந்தாலும் மானமில்லை - குற்றமில்லை அஃது எனபது, பஃது எனபதிலுள்ளான. உய்தல் வேண்டும் - கெடாது நிற்றல் வேண்டும். பஃகான் மெய் - பகர ஒற்று

200 சுட்டு முதலாகிய ஆய்த இறுதி, அஃது என்பது ஆ வயின் - சாரியை புணருமவ்விடத்தில்.

201. திசைப்பெயர் முன்னர் வரும் ஏழனுருபிற்கென்க சாரியைக் கிளவியென்றது பொதுவாக இன் சாரியை புணாததும் இயற்கையுமாகும் - இயல்பு மாகும் உம்மையால் அச் சாரியை வருதலு முண்டெனக. இறுதி - இறுதி உகரம்

## ௪. புறனடை

### இவ்வியலின் புறனடை

202. புள்ளி யிறுதியும் உயிரிறு கிளவியும்
சொல்லிய அல்ல ஏனைய வெல்லாம்
தேருங் காலை உருபொடு சிவணிச்
சாரியை நிலையுங் கடப்பா டிலவே ௩௰

202. சொல்லிய அல்லனவாகிய ஏனையவெல்லாம் எனக. சிவணி - சிவணுவனவாய். கடப்பாடு இல என்றமை யால் சாரியை நின்றும் நில்லாதும் முடியும் என்றபடி.

# எ. உயிர் மயங்கியல்

[உயிரீறுகளின் புணர்ச்சியிலக்கணம் உணர்த்துவது.]

## க. அகர ஈறு

அல்வழியில் அகர ஈற்றுப் பெயர் புணருமாறு

203. அகர இறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்
வேற்றுமை யல்வழிக் க ச த பத் தோன்றின்
தத்தம் ஒத்த ஒற்றிடை மிகுமே. க

அகர ஈற்று வினைச்சொல்லும் இடைச்சொல்லும்

204. வினையெஞ்சு கிளவியும் உவமக் கிளவியும்
எனவென் எச்சமும் சுட்டின் இறுதியும்
ஆங்க என்னும் உரையசைக் கிளவியும்
ஞாங்கர்க் கிளந்த வல்லெழுத்து மிகுமே. உ

சுட்டின்முன் ஞ ந ம மெய்

205 சுட்டின் முன்னர் ஞ ந மத் தோன்றின்
ஒட்டிய ஒற்றிடை மிகுதல் வேண்டும். ங

சுட்டின்முன் ய வ மெய்

206. ய வ முன் வரினே வகரம் ஒற்றும் ச

---

203. பெயர்நிலை - பெயராகி நிலைபெற்றிருப்பதன் முன்னர். தத்தம் ஒத்த ஒற்று எனறதனால், பொருந்து மிடங்களில் அவ்வவற்றின் மெல்லொற்றும் கொள்ளப்படும்.

204. ஞாங்கர்க் கிளந்த - முன்னே சொன்ன. முன் என்றது, முன் சூத்திரத்தை நினைக்க.

205. ஒட்டிய ஒற்று - ஞ ந மக்களுக்குப் பொருத்தமான அவ்வவ்வொற்று.

206. ஒற்றும் - ஒற்றாகும்.

சுடடின முன உயிர

207. உயிாமுன வரினும ஆயியல திரியாது ௫

செயயுளில சுடடு நீளுதல

208. நீட வருதல செயயுளுள உரிததே ௬

'சாவ' எனனுஞ சொல

209. சாவ எனனும செயவென எசசதது
இறுதி வகரம கெடுதலும உரிததே ௭

இயலபாகும அகர ஈறறுச சொறகள

210. அனன எனனும உவமக கிளவியும
அணமை சுடடிய விளிநிலைக கிளவியும
செயமமன எனனுந தொழிலஇறு சொலலும
ஏவல கணணிய வியஙகோட கிளவியும
செயத எனனும பெயரெஞசு கிளவியும
செயயிய எனனும வினையெஞசு கிளவியும
அமம எனனும உரைபபொருட கிளவியும
பலவற றிறுதிப பெயாககொடை உளபபட
அனறி அனைததும இயலபென மொழிப ௮

---

208 புணாசசி யதிகாரமாகலின, இந நீடசி இரு மொழிப புணாசசிககணணெனக

209 உமமையாற கெடாது நிறறலே பெரும பானமையயாம.

210. விளிநிலைக கிளவி - விளியாகிய நிலைமையை யுடைய கிளவி தொழில இறு - வினைச சொலலாகிய அகர ஈறறினையுடைய சொல கணணிய - கருதிய உரைப பொருட கிளவி - எதிாமுகமாகப பேசுதறபொருணமையை யுடைய சொல பலவறறிறுதிப பெயாககொடை உளப பட - பனமைபபொருளை யுணாததும அகர ஈறறுப பெயாக ளாகிய பல சில முதலியவறறைச சோததல உளபபட. அனறியனைததும - அவவெலலாம

‘வாழிய’ என்னுஞ் சொல்

211. வாழிய என்னுஞ் செயவென் கிளவி
இறுதி அகரம் கெடுதலும் உரித்தே. ௯

‘அம்ம’ என்னுஞ் சொல்லுக்கு மேலும் ஒரு விதி

212. உரைப்பொருட் கிளவி நீட்டமும் வரையார்.

‘பல’ என்னுஞ் சொல்

213. பலவற் றிறுதி நீடுமொழி உளவே
செய்யுள் கண்ணிய தொடர்மொழி யான. ௧௧

‘பல’ ‘சில’ என்னுஞ் சொற்கள்

214 தொடர்அல் இறுதி தம்முன் தாம்வரின்
லகரம் றகரவொற் றாகலும் உரித்தே. ௧௨

அவற்றிற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

215 வல்லெழுத் தியற்கை உறழத் தோன்றும். ௧௩

வேற்றுமையில் அகர ஈறு

216 வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே. ௧௪

மரப்பெயர்க்குப் பிறிது விதி

217. மரப்பெயர்க் கிளவி மெல்லெழுத்து மிகுமே.

‘மக’ என்னும் பெயர்

218. மகப்பெயர்க் கிளவிக்கு இன்னே சாரியை ௧௬
219. அத்து அவண் வரினும் வரைநிலை இன்றே. ௧௭

---

212. நீட்டம் என்றது, இறுதி யகரத்துக்கு

213 நீடுமொழி - நீடுதலையுடைய மொழி. செய்யுள் கண்ணிய தொடர்மொழி - செய்யுளாக்கக் கருதிய தொடர்ச்சி கொள்ளும் மொழிகளில், அதாவது, செய்யுளில் என்னும் பொருட்டு.

214. தொடர் அல் - தொடர்மொழி அல்லாத தனிச் சொற்களின்.

அகர ஈற்றுப் பன்மைச் சொற்கள்

220 பலவற் றிறுதி உருபியல் நிலையும் கஅ

## உ. ஆகார ஈறு

அல்வழியில் ஆகார ஈற்றுப் பெயர்

221. ஆகார இறுதி அகர இயற்றே. கக

ஆகார ஈற்று வினை

222 செய்யா என்னும் வினையெஞ்சு கிளவியும்
அவ்வியல் திரியாது என்மனார் புலவர் உ0

உவமைத் தொகை முடிபு

223. உவமை ஞெசிய இருபெயர்த் தொகைமொழி
மெய்யமை யாக அகரம் மிகுமே உக

இயல்பாகும் ஆகார ஈற்றுச் சொற்கள்

224 ஆவும் மாவும் விளிப்பெயர்க் கிளவியும்
யாவென் வினாவும் பலவற் றிறுதியும்

---

220 பலவற்று இறுதி - பன்மையுணர்த்தும் பல முதலிய சொற்களின் அகர இறுதி உருபியல் என்றது, உருபு புணர்ச்சியின் முடிபு அஃதாவது, வற்றுச் சாரியை பெற்று முடிதல்

221 அகர இயற்று என்றது, தத்தம் ஒற்றுப் பெற்று முடிதல்.

223 மெய்யமையாக - பொருண்மை தோன்ற அகரம் மிகும் - நிலைமொழியீற்றில் அகரம் மிகுமெனக.

ஏவல் குறித்த உரையசை மியாவும்
தன்தொழில் உரைக்கும் வினாவின் கிளவியொடு
அன்றி அனைத்தும் இயல்பென மொழிப. உ௨

வேற்றுமையில் ஆகார ஈறு

225 வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே. உ௩

குறிற்கீழ் ஆகாரமும் தனி ஆகாரமும்

226 குறியதன் முன்னரும் ஓரெழுத்து மொழிக்கும்
அறியத் தோன்றும் அகரக் கிளவி உ௪

'இரா' என்னுஞ் சொல்

227. இரா என் கிளவிக்கு அகரம் இல்லை உ௫

'நிலா' என்னுஞ் சொல்

228. நிலா என் கிளவி அத்தொடு சிவணும் உ௬

சில மரப்பெயர்கள்

229 யாமரக் கிளவியும் பிடாவும் தளாவும்
ஆமுப் பெயரும் மெல்லெழுத்து மிகுமே. உ௭

அவற்றிற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

230 வல்லெழுத்து மிகினும் மான மில்லை உ௮

---

224 ஆ, ஆவென்னும் பெயர்ச்சொல். மா, மாவென்னும் பெயர்ச்சொல் பலவற்றிறுதி யென்றது, பன்மையுணர்த்தும் ஆகாரவீற்று வினைச்சொல். தன் தொழில் உரைக்கும் என்றது, தன்மையிடத்து வினையைக் குறிக்கும் என்னும் பொருட்டு. இதற்கு 'உண்கா' என்பது காட்டு, உண்பேன் என்பது பொருள்.

226 அகரக் கிளவி யென்றது, ஈற்றில் அகர எழுத்துப் பேறு.

227 அகரம் - முற்கூறிய அகரப்பேறு

229 யா என்னும் மரப்பெயர்ச் சொல்லுமெனக.

'மா' எனனும மரப பெயரும, 'ஆ' 'மா' எனனும
விலங்கின பெயர்களும

231. மாமரக் கிளவியும ஆவும மாவும
ஆமுப பெயரும அவறறோ ரனன
அகரம வலலெழுதது அவைஅவண நிலையா
னகரம ஒறறும ஆவும மாவும. உக

'ஆன' எனனுஞ சொல

232. ஆன ஒற்று அகரமொடு நிலையிடன உடைததே

233. ஆன முன வருஉம் ஈகார பகரம
தானமிகத தோனறிக குறுகலும உரிததே.

சிலவறறிறகு உகரபபேறு

234. குறியதன இறுதிச சினைகெட உகரம
அறிய வருதல் செயயுளுள உரிததே. நஉ

ந. இகர ஈறு

வேறறுமையில இகர ஈறறுப பெயா

235. இகர இறுதிப பெயாநிலை முனனா
வேறறுமை யாயின வலலெழுதது மிகுமே நந

---

231 மா எனனும மரபபெயாச சொலலு மெனக அவறறோரனன எனறது, மெலலெழுதது மிககு முடியு மெனறறகு. அகாமும வலலெழுததுமாகிய அவை

232. ஆன நெய எனபது இந நூறபாவுககுக காட்டு

234 சினை எனறது, இஙகே ஆகாரததின பகுதி யாகிய ஒரு மாததிரையை உணாததிறறு

235 இதறகு அலவழி முடிபு தொகைமரபிற காணக.

இகர ஈற்று வினைச்சொல்லும் இடைச்சொல்லும்

236. இனி அணி என்னுங் காலையும் இடனும்
வினையெஞ்சு கிளவியுஞ் சுட்டும் அன்ன. ௩௪

‘இன்றி’ என்னுஞ் சொல்

237. இன்றி என்னும் வினையெஞ்சு இறுதி
நின்ற இகரம் உகரம் ஆதல்
தொன்றியல் மருங்கின் செய்யுளுள் உரித்தே.

சுட்டுப் பெயர்

238. சுட்டின் இயற்கை முற்கிளந் தற்றே. ௩௬

‘தூணி’ முன் ‘பதக்கு’

239. பதக்குமுன் வரினே தூணிக் கிளவி
முதற்கிளந் தெடுத்த வேற்றுமை யியற்றே. ௩௭

‘நாழி’ முன் உரி

240 உரிவரு காலை நாழிக் கிளவி
இறுதி இகரம் மெய்யொடுங் கெடுமே
டகரம் ஒற்றும் ஆவயி னான. ௩௮

---

236. ‘இனி’ என்னுங் காலமுணர்த்தும் இடைச்சொல்லும், ‘அணி’ என்னும் இடமுணர்த்தும் இடைச்சொல்லுமெனக்

237 வினையெஞ்சு - வினையெஞ்சு கிளவியின் தொன்றியல் மருங்கினையுடைய செய்யுளிடத்தென்க பழமை தொட்டு வழங்கிவருஞ் சார்பு, ஈண்டுத் தொன்றியல் மருங்கெனப்பட்டது

238 முன் என்றது, அகரவீற்றுச் சுட்டியல்பு [illegible]

239 முதற்கிளந்தெடுத்த - முன்பு விதந்தெடுத்துச் சொன்ன.

'பனி' என்னுங் காலச்சொல்

241. பனியென வரூஉங் காலவேற் றுமைக்கு
அத்தும் இன்னும் சாரியை யாகும். ௩௯

'வளி' என்னும் பூதச்சொல்

242 வளியென வரூஉம் பூதக் கிளவியும்
அவ்வியல் நிலையல் செவ்வி தென்ப. ௪0

'உதி' என்னும் மரப்பெயர்

243 உதிமரக் கிளவி மெல்லெழுத்து மிகுமே. ௪௧

'புளி' என்னும் மரப்பெயர்

244. புளிமரக் கிளவிக்கு அம்மே சாரியை. ௪௨

'புளி' என்னும் சுவைப்பெயர்

245 ஏனைப் புளிப்பெயர் மெல்லெழுத்து மிகுமே.

அதற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

246 வல்லெழுத்து மிகினும் மான மில்லை
ஒல்வழி யறிதல் வழக்கத் தான. ௪௪

நாட்பெயர்

247 நாண்முன் தோன்றுந் தொழில்நிலைக் கிளவிக்கு
ஆனிடை வருதல் ஐய மின்றே ௪௫

---

241 வேற்றுமைக்கு - வேற்றுமை முடிபுடைய பெயர்க்கு

242 பூதக் கிளவி யென்றார், ஐம் பூதங்களுள் ஒன்றின் காற்றென்றற்கு. செவ்விது, நன்முடிபுடையது

245. ஏனைப் புளிப்பெயரென்றது, சுவைப்பெயரை.

246. அறிதல் - அறிக

247 நாள் - நாட்பெயர், தொழில் நிலைக் கிளவி - தொழிற்றன்மையதான வினைச்சொல் ஆன் என்றது சாரியை வருதல் ஐயமில்லாததாகும் எனக.

திங்கட் பெயர்

248. திங்கள் முன்வரின் இக்கே சாரியை. ௪௬

## ௪. ஈகார ஈறு

அல்வழியில் ஈகார ஈற்றுப் பெயர்

249 ஈகார இறுதி ஆகார இயற்றே ௪௭

'நீ' மீ முதலிய சொற்கள்

250. நீ என் பெயரும் இடக்கர்ப் பெயரும்
மீஎன் மரீஇய இடம்வரை கிளவியும்
ஆவயின் வல்லெழுத் தியற்கை யாகும் ௪௮

'மீ' என்னுஞ் சொல்லுக்கு மேலும் ஒரு முடிபு

251. இடம்வரை கிளவிமுன் வல்லெழுத்து மிகூஉம்
உடனிலை மொழியும் உளவென மொழிப ௪௯

வேற்றுமையில் ஈகார ஈற்றுப் பெயர்

252. வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே. ௫௰

'நீ' என்னும் பெயர்

253 நீ என் ஒருபெயர் உருபியல் நிலையும்
ஆவயின் வல்லெழுத்து இயற்கை யாகும் ௫௧

---

248. திங்கள் என்றது மாதத்தின் பெயர்.

250 வரை - வரைந்துணர்த்தும். இயற்கையாகும்- இயல்பாகும்

251. உடன் நிலை மொழியும் - தம்முடன் ஒலிநயம் உண்டாக இயைந்து நிற்றலையுடைய மொழிகளும்

253 உருபியல் என்றது, நெடுமுதல் குறுகிச் சாரியை பெறுதல்.

## ரு. உகர ஈறு

அளவழியில் உகர ஈற்றுப் பெயர்

254. உகர இறுதி அகர இயற்றே ருஉ

உகரச் சுட்டு

255. சுட்டின் முன்னரும் அத்தொழிற் றாகும். ருங

சுட்டின்முன் மென்கணம் முதலியன

256. ஏனவை வரினே மேனிலை இயல ருச

சுட்டின்முன் வலி இயல்பாதல்

257. சுட்டுமுதல் இறுதி இயல்பா கும்மே ருரு

செய்யுளிற் சுட்டுப் பெயர்

258. அன்றுவரு காலை ஆவா குதலும்
ஐவரு காலை மெய்வரைந்து கெடுதலும்
செய்யுள் மருங்கின் உரித்தென மொழிப ருசு

வேற்றுமையில் உகர ஈற்றுப் பெயர்

259. வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே. ருஎ

---

255 அத்தொழிற்றாகும் - அங்ஙனம் வல்லினம் மிகுதலாகிய தொழிலையுடையதாகும்

256. ஏனவை - மென்கணம் முதலிய மூன்றும் மேல் நிலை என்றது, அகரவீற்றுச் சுட்டில் அவை வருங்கால் முடியும் முடிபை.

258 அன்று வருகாலை சுட்டுச் சொல்லின் ஈற்றிலுள்ள உகரம் ஆ ஆகுதலெனக் மெய் வரைந்து கெடுதலும் - தான் ஊர்ந்து நின்ற மெய்யெழுத்தை நிறுத்தி உகரங் கெடுதலும்

'எரு' 'செரு' என்னுஞ் சொற்கள்

260. எருவும் செருவும் அம்மொடு சிவணித்
திரிபிட னுடைய தெரியுங் காலை
அம்மின் மகரம் செருவயின் கெடுமே
தம்மொற்று மிகூஉம் வல்லெழுத் தியற்கை.

முகர வுகர ஈறு

261 ழகர உகரம் நீடிடன் உடைத்தே
உகரம் வருதல் ஆவயி னான ௫௯

'ஒடு' என்னும் மரப்பெயர்

262 ஒடுமரக் கிளவி உதிமர இயற்றே ௬0

சுட்டுப் பெயர்க்குச் சாரியை

263 சுட்டுமுதல் இறுதி உருபியல் நிலையும்
ஒற்றிடை மிகாஅ வல்லெழுத் தியற்கை. ௬௧

௬ ஊகார ஈறு

அல்வழியில் ஊகார ஈற்றுப் பெயர்

264 ஊகார இறுதி ஆகார இயற்றே. ௬௨

ஊகார ஈற்று வினைச்சொல்

265 வினையெஞ்சு கிளவிக்கும் முன்னிலை மொழிக்கும்
நினையுங் காலை அவ்வகை வரையார் ௬௩

260 எருவும் செருவும் - எரு என்னும் மொழியும் செரு என்னும் மொழியும் அம் முடிபு, தம் ஒற்று மிகூஉம் வல்லெழுத்தியற்கையை யுடையது என்க. தம் ஒற்றென்றது, தம் வல்லொற்று.

263. அம் முடிபு, ஒற்று இடை மிகாஅ வல்லெழுத்தியற்கையையுடையது.

265 அவ்வகை வரையார் - அங்ஙனம் வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் வகையை நீக்கார்.

வேற்றுமையில் ஊகார ஈறு

266 வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே. கூச

குற்றுகர ஊகாரமும் தனிமொழி ஊகாரமும்

267. குற்றெழுத் திம்பரும் ஓரெழுத்து மொழிக்கும்
நிற்றல் வேண்டும் உகரக் கிளவி. கூரு

'பூ' எனனும பெயா

268 பூ என ஒருபெயா ஆயியல் பின்றே
ஆவயின் வல்லெழுத்து மிகுதலும் உரித்தே.

'ஊ' எனனும பெயா

269. ஊ என ஒருபெயா ஆவொடு சிவணும. கூஎ

270. அக்கென் சாரியை பெறுதலும் உரித்தே
தக்கவழி அறிதல் வழக்கத் தான. கூஅ

'ஆடூஉ' 'மகடூஉ' எனனும பெயாகள

271. ஆடூஉ மகடூஉ ஆயிரு பெயாக்கும்
இன் இடை வரினும் மான மில்லை. கூகூ

---

267 உகரக் கிளவி - உகர எழுத்து.

268 பூவெனபது பொலிவெனனும வினைக் குறிப்பை உணாத்தாதெனறற்கு ஒரு பெயா என்றுரென பது நச் கருத்து. எனவே, மலா எனபது பொருளா யிறறு வல்லெழுத்து மிகுதலும உரித்தே எனறமையால, மெல்லெழுத்து மிகுதல பெரும்பானமையெனப பெறப பட்டது

269. ஊ எனனும பெயாக்கு இறைச்சி எனபது பொருள.

## எ. எகர ஒகர ஈறு

**அல்வழியில் எகர ஒகர ஈறுகள்**

272. எகர ஒகரம் பெயர்க்கீ றாகா
முன்னிலை மொழிய என்மனார் புலவர்
தேற்றமும் சிறப்பும் அல்வழி யான எ௰

**எகர ஒகர இடைச்சொற்கள்**

273. தேற்ற எகரமும் சிறப்பின் ஒவ்வும்
மேற்கூ றியற்கை வல்லெழுத்து மிகா. எக

## அ. ஏகார ஈறு

**அல்வழியில் ஏகார ஈற்றுப் பெயர்**

274. ஏகார இறுதி ஊகார இயற்றே. எஉ

**ஏகார இடைச்சொற்கள்**

275 மாறுகோள் எச்சமும் வினாவும் எண்ணும்
கூறிய வல்லெழுத்து இயற்கை யாகும் எங

**வேற்றுமையில் ஏகார ஈறு**

276 வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே எச

---

272 பெயர்க்கு ஈறாகா என்றமையால், வினைக்கு ஈறாகும் எனவும், முன்னிலை மொழிய என்றமையால் அஃதும் முன்னிலை மொழிக்கண்ணவாம் எனவும் பெறப்படும். தேற்றமும் சிறப்பும் அல்வழி - தெளிவுப்பொருளுணர்த்தும் எகரமும் சிறப்புப் பொருளுணர்த்தும் ஓகரமுமாகிய இடைச்சொற்களல்லாத நிலையில்

273 மேற்கூறியற்கை என்றது, இயல்பாதல் மேற்கூறியற்கையாய வல்லெழுத்து மிகா என்க

275 மாறுகோள் என்றது எதிர்மறையை. எச்சமென்றது, சொல்லெச்சப் பொருண்மைக்கு

அகறகு, மேலும ஒரு முடிபு

277. ஏ என இறுதிககு எகரம வருமே. எ௭

'சே' எனனும மரபபெயா

278. சே என மரபபெயா ஒடுமா இயறறே எ௮

'சே' எனனும விலஙகின பெயர்

279. பெறறம ஆயின முற்ற இன வேணடும எ௯

## கூ ஐகார ஈறு

வேறறுமையில ஐயீறறுப பெயா

280 ஐகார இறுதிப் பெயாநிலை முனனா
வேறறுமை யாயின வல்லெழுதது மிகுமே. ௭௮

சுடடுப பெயா

281 சுட்டுமுதல் இறுதி உருபியல நிலையும எ௧

'விசை' 'ஞெமை' 'நமை' எனனும மரப்பெயாகள

282 விசைமாக கிளவியும ஞெமையும நமையும
அவைமுப பெயரும சே மா இயல ௮௰

'பனை' 'அரை' 'ஆவிரை' எனனும மரப்பெயாகள்

283. பனையும அரையும ஆவிரைக கிளவியும
நினையுங காலை அமமொடு சிவணும
ஐயென இறுதி அரைவரைநது கெடுமே
மெயஅவண ஒழிய எனமனொா புலவா ௮௧

---

279 முன ஞாடடாவிற கூறிய சே எனனும பெயா ஈணடு மாடு எனனும பொருளை யுணாததுமாயின எனக

280. இதறகு அலவழி முடிபு தொகைமரபிற காணக.

283. அரை, ஒரு மரபபெயா அரை வரைநது கெடும எனறுா, அரை எனனும பெயரை நீககி ஏனை யிரணடினுங கெடும எனறறகு. ஒழிய - நிறக.

'பனை' முன் 'அட்டு'

284 பனையின் முன்னர் அட்டுவரு காலை
நிலையின் றாகும் ஐயென் உயிரே
ஆகாரம் வருதல் ஆவயி னான அஉ

'பனை' முன் 'கொடி'

285 கொடிமுன் வரினே ஐஅவண் நிற்பக்
கடிநிலை இன்றே வல்லெழுத்து மிகுதி அங

திங்கட்பெயரும் நாட்பெயரும்

286. திங்களும் நாளும் முந்துகிளந் தன்ன அச

'மழை' என்னுஞ் சொல்

287. மழையென் கிளவி வளியியல் நிலையும். அரு

'வேட்கை' முன் 'அவா'

288 செய்யுள் மருங்கின் வேட்கை என்னும்
ஐயென் இறுதி அவாமுன் வரினே
மெய்யொடுங் கெடுதல் என்மனார் புலவர்
டகாரம் ணகாரம் ஆதல் வேண்டும். அசு

---

284 அட்டு - அட்டு என்னுஞ் சொல் பனாட்டு என்பது இருநூற்றாண்டுகளின் முடிக்கப்பட்ட மொழி, பனை வெல்லம் எனப் பொருள்.

285 கொடி என்னுஞ் சொல் பனைமுன் வரினே எனக் கடிநிலை இன்று - நீக்குதல் இல்லையென்று, மிகும் என்பது.

286 திங்களும் நாளும் - திங்கட் பெயரும் நாட் பெயரும்

288 'வேணவா' என்பது இந் நூற்பாவின் முடிபு.

## கO ஓகார ஈறு

அல்வழியில் ஓகார ஈற்றுப் பெயர்

289 ஓகார இறுதி ஏகார இயற்றே. அஎ

ஓகார இடைச்சொல்

290 மாறுகொள் எச்சமும் வினாவும் ஐயமும்
கூறிய வல்லெழுத்து இயற்கை யாகும். அஅ

291 ஒழிந்ததன் நிலையும் மொழிந்தவற் றியற்றே.

வேற்றுமையில் ஓகார ஈற்றுப் பெயர்

292 வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே
ஒகரம் வருதல் ஆவயி னான கூO

'கோ' முன் 'இல்'

293 இல்லொடு கிளப்பின் இயற்கை யாகும். கூக

சில ஈறுகட்குச் சாரியை

294. உருபியல் நிலையும் மொழியுமா ருளவே
ஆவயின் வல்லெழுத்து இயற்கை யாகும் கூஉ

---

291 ஒழிந்தது என்றது, ஒழியிசை ஓகாரம் மொழிந்தவற்றொடு ஒன்றா, முன் நூற்பாவிற் சொன்ன ஓகாரங்களை நினைந்து

293 இந் நூற்பாவுக்கு, ஓகாரவீற்று மொழி என எழுவாய் கொள்ளப்படும் அஃது, கோ என்பது இல்லொடு - இல் என்னும் வருமொழியோடு இயற்கையாகும் என்றது முன் நூற்பாவிற் கூறிய ஒகர எழுத்துப்பேறு இயல்பாகும் என்றபடி.

294 உருபியல் என்றது சாரியை பெற்று முடிதல் ஓகார ஈற்று மொழியும் உள என்றபடி.

## ௧௧. ஔகார ஈறு

### இருவழியிலும ஔகார ஈறறுப பெயர

295. ஔகார இறுதிப பெயர்நிலை முனனர
அலவழி யானும் வேறறுமைக கணணும
வலலெழுதது மிகுதல வரைநிலை இனறே
அவவிரு ஈறறும உகரம வருதல
செவவி தெனப சிறநதிசி னோரே. ௧௫

295 மிகுதல வரைநிலை யினறு - மிகுதல நீககு நிலைமை யினறு, மிகும எனறபடி. அவவிரு ஈறறும எனறது, அலவழி வேறறுமை என ஈரிடதது வரும ஈறு களிலும எனறறகு உகரம, உகர எழுதது பேறு. சிறநதிசினோர - சிறநதோர.

# அ. புள்ளி மயங்கியல்

[மெய்யீறுகளின்புணர்ச்சி யிலக்கணம் உணர்த்துவது]

## க மெல்லோற்று ஈறுகள்

இருவழியிலும் ஞகார ஈற்றுத் தொழிற்பெயர்

296 ஞகாரை ஒற்றிய தொழிற்பெயர் முன்னர்
அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக் கண்ணும்
வல்லெழுத் தியையின் அவ்வெழுத்து மிகுமே
உகரம் வருதல் ஆவயி னான க

297 ஞ ந ம வ இயையினும் உகரம் நிலையும் உ

அல்வழியில் நகர ஈறு

298 நகர இறுதியும் அதனோ ரற்றே. ங

வேற்றுமையில் நகர ஈறு

299. வேற்றுமைக்கு உக்கெட அகரம் நிலையும் ச

'வெரிந' என்னுஞ் சொல்

300. வெரிந் என இறுதி முழுதும் கெடுவழி
வருமிட னுடைத்தே மெல்லெழுத் தியற்கை.

அதற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

301 ஆவயின் வல்லெழுத்து மிகுதலு முரித்தே. சு

---

296. ஒற்றிய - ஒற்றாக நின்ற அல்லது - அல்வழியில்

299. இது நூற்பாவும் நகர இறுதிக்கு.

300 மெல்லெழுத்துப் பெறுகின்ற தன்மை வந்து முடியும் இடனுடைத்து எனக்.

வேற்றுமையில் ணகர ஈறு

302 ணகார இறுதி வல்லெழுத் தியையின்
டகார மாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே. எ

'ஆண்', 'பெண்' என்னுஞ் சொற்கள்

303 ஆணும் பெண்ணும் அஃறிணை யியற்கை. அ

'ஆண்' என்னும் மரப்பெயர்

304. ஆண்மரக் கிளவி அரைமர இயற்றே. கூ

'விண்' என்னுஞ் சொல்

305 விண்என வரூஉம் காயப் பெயர்வயின்
உண்மையு முரித்தே அத்தென் சாரியை
செய்யுள் மருங்கின் தொழில்வரு காலை. க0

ணகர ஈற்றுத் தொழிற்பெயர்

306 தொழிற்பெய ரெல்லாம் தொழிற்பெய ரியல.

---

303 ஆண் என்னும் பெயரும் பெண் என்னும் பெயருமெனக், இவை விரவுப்பெயர்.

304. 'ஆண்' 'அரை' என்பன பண்டு மரப் பெயர்கள்

305 காயம் - ஆகாயம், உண்மையும் - உண்டாதலும் செய்யுள் மருங்கின் - செய்யுளிடத்தில். தொழில் - வினைச்சொல்

306. தொழிற்பெய ரியல என்றது, இவ்வியலின் முதலிரண்டு நூற்பாக்களிற் கூறியபடி அதாவது, வல்லெழுத்து வந்தால் வல்லெழுத்தோடு உகரம்பெறுதலும், மெல்லெழுத்தும் இடையெழுத்தும் வந்தால் உகரமும் பெற்று முடிதல்.

ணகர ஈற்றுக் கிளைப்பெயர்

307 கிளைப்பெய ரெல்லாம் கொளத்திரி பிலவே.

அல்வழியில் 'எண்' என்னும் உணவுப் பெயர்

308 வேற்றுமை யல்வழி எண் என் உணவுப்பெயர்
வேற்றுமை யியற்கை நிலையலு முரித்தே. ௧௩

இருவழியிலும் 'முரண்' என்னுந் தொழிற்பெயர்

309. முரண் என் தொழிற்பெயர் முதலியல் நிலையும்.

வேற்றுமையில் மகர ஈறு

310 மகர இறுதி வேற்றுமை யாயின்
துவரக் கெட்டு வல்லெழுத்து மிகுமே ௧௫

அதற்கு, மேலும் இரு முடிபுகள்

311 அகர ஆகாரம் வருஉங் காலை
ஈற்றுமிசை அகரம் நீடலு முரித்தே. ௧௬

312. மெல்லெழுத்து உறழும் மொழியுமா ருளவே
செல்வழி அறிதல் வழக்கத் தான ௧௭

---

307 கொள - கருதுதற்கேற்ற, கிளைப்பெயரெல்லாம் திரிபில என்பது நூற்பாவின் பொருள்

308. எண் - எள் வேற்றுமை யியற்கை யென்றது, திரிந்து முடியும் இயல்பு

309. முதலில் இயல் - முற்கூறிய இயல்பு, அஃதாவது, இயல்புந் திரிபுமாய முடிநிலை

310 துவர - முற்ற

311 இதுவும் மகர ஈற்று முடிபு நுவலும் நூற்பா ஈற்று மிசை அகரம் - இறுதியிலுள்ள மகரவொற்றின்மேல் நின்ற அகரம்

312 உம்மை பெற்றமையால், வல்லெழுத்தோடு மெல்லெழுத்தும் பெற்று முடியும் மொழிகளும் எனக்.

இலலம ' எனனும மரபபெயர்

313. இலல மரபபெயர் விசை மர இயறறே கஅ

அலவழியில மகர ஈறு

314. அலவழி யெலலாம மெலலெழுத தாகும கக

' அகம ' முன ' கை'

315 அகம என கிளவிககுக கை முன வரினே
முதனிலை யொழிய முனனவை கெடுதலும
வரைநிலை யினறே ஆசிரி யாகக
மெலலெழுத்து மிகுதல ஆவயி னான உO

'இலம' முன் 'படு'

316. இலம என கிளவிககுப படு வரு காலை
நிலையலு முரித்தே செய்யு ளான. உக

---

313 ' இலலம ' ' விசை ' மரபபெயாகள.

314. மகர ஈறு திரிநது மெலலெழுததாகும எனற படி.

315 முதல நிலை - முதலில நினற எழுநதாகிய அகரமு. ஒழிய - நிறக. முனனவை - அதனை அடுதது நினற இரணடெழுததுககளும கெடுதலும எனற உமமை யாற கெடாது நிறறலுங கொளளபபடும. ஆசிரியாகக எனபதில, அகரம சாரியை. ஆசிரியாககு எனபது சொல. ' அஙகை ' எனபது இந் நூறபாவின முடிபு.

316 இலம - இலலாமை எனனும பொருளை தரும உரிசசொல படு - உணடாதலெனனும பொருளைதரும வினைககுறிபபுப பெயா. மகர ஈறு நிலையலும உரிதது எனக, செயயுளான - செயயுளிடதது.

'ஆயிரம' எனனும எணணுப்பெயர்

317. அதனொடு சிவணும ஆயிரத திறுதி
ஒதத எணணு முனவரு காலை ௨௨

அடையடுதத ஆயிரம

318 அடையொடு தோனறினும அதனோ ரறறே.

அதனமுன அளவுபபெயரும நிறைபபெயரும

319. அளவும நிறையும வேறறுமை யியல. ௨௪

வேறறுமையில உயாதிணைபபெயரும விரவுபபெயரும

320. படாககைப பெயரும முனனிலைப பெயரும
தொடககங குறுகும பெயாநிலைக கிளவியும
வேறறுமை யாயின உருபியல நிலையும
மெல்லெழுதது மிகுதல ஆவயி னான ௨௫

அலவழியில அவை

321 அலலது கிளபபின இயறகை யாகும. ௨௬

---

317 ஒதத எண - தனககு அகபபடு மொழியாயப பொருநதின எணணுப பெயா எண எனபது, எணணு என நினறது தொகைமரபிற கூறிய 'ஏ' எனனுஞ சாரியை இதறகு நீககினறா

318 ஆயிரம எனபது அடையொடு தோனறினும எனக

319 அளவுப பெயரும நிறைப பெயரும வரு மொழியாக வநதால எனக

320 தொடககம குறுகும பெயாநிலைக கிளவி எனபன, தாம நாம முதலியன

321 அலலது - அலவழி முடிபு இயறகை யாகும - சாரியை பெறாது இயலபாகும.

'எலலாம' எனனும விரவுபபெயா

322 அலலது கிளபபினும வேறறுமைக கணணும
எலலாம எனுமபெயா உருபியல நிலையும
வேறறுமை யலவழிச சாரியை நிலையாது. உஎ

அதறகு, மேலும ஒரு முடிபு

323. மெலலெழுதது மிகினும மாண மிலலை உஅ

அதறகு, உயாதிணை முடிபு

324. உயாதிணை யாயின உருபியல நிலையும உகூ

வேறறுமையில 'நும' எனனும பெயா

325. நும என ஒருபெயா மெலலெழுதது மிகுமே

அலவழியில 'நும' எனனும பெயா

326. அலலதன மருஙகிற சொலலுங காலை
உக கெட நினற மெயவயின ஈ வர
இ இடை நிலைஇ ஈறுகெட ரகரம
நிறறல வேணடும புளளியொடு புணாநதே
அபபால மொழிவயின இயறகை யாகும ௩க

322. உருபியல எனறது, இடையில வறறும இறுதியில உமமும பெறுதல, அலவழிககு இடையில வறறுபபெறுதல இலலை எனக

325. மிகும எனறதனை, இறுதி மகரககேடு கொளக

326 இரு நூறபாலும 'நும' எனனும பெயாககு. உக கெட எனறது, நகரத்திலுளள உகரத்தை நினைத்து. புளளியொடு புணாநது ரகாம நிறறலவேணடும எனக. வேணடும - ஆசிரியா வேணடுவா. புளளியொடு புணாநதெனறது, மெயயெழுத்தொனறாகு அப பால - அவ வகைபபட்ட இயறகையாகும - வருஞ சொல இயலபாய் முடியும.

மகர ஈற்றுத் தொழிற் பெயர்

327 தொழிற்பெய ரெல்லாந் தொழிற்பெய ரியல

'ஈம்' 'கம்' 'உரும்' என்னும் பெயர்கள்

328 ஈமுங் கம்மும் உரும்என் கிளவியும்
ஆமுப் பெயரும் அவற்றோ ரன்ன ௩௩

'ஈம்' 'கம்' என்னும் இருபெயர்க்குஞ் சாரியை

329. வேற்றுமை யாயின் ஏனை இரண்டும்
தோற்றம் வேண்டும் அக்கென் சாரியை. ௩௪

மகரம் குறுகுமிடம்

330. வகார மிசையும் மகாரங் குறுகும் ௩௫

மகர ஈற்று நாட்பெயர்

331. நாட்பெயர்க் கிளவி மேற்கிளந் தன்ன
அத்தும் ஆன்மிசை வரைநிலை யின்றே
ஒற்றுமெய் கெடுதல் என்மனார் புலவர். ௩௬

வேற்றுமையில் னகர ஈறு

332. னகார இறுதி வல்லெழுத் தியையின்
றகார மாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே ௩௭

---

329 ஏனை இரண்டு என்றது, ஈம் கம் என்பன. தோற்றம் - தோன்றுதல், சாரியை தோன்றுதல் என்க

330. வகார மிசையும் என்னும்மை எச்ச உம்மை, முன் 'போலும்' முதலிய தனிமொழிகளிற் குறுகுதலைக் கருதிற்று

331 மேற்கிளந்தன்ன என்றது, இகர ஈற்று நாட்பெயர் கிளந்தாங்கு அத்தும் வரைநிலை யின்றெனக் ஒற்றுமெய் கெடுதல் - மகரவொற்றுத் தன் வடிவு கெடுதல்.

சில னகர ஈற்றுச் சொற்கள்

333 மன்னும் சின்னும் ஆனும் ஈனும்
பின்னும் முன்னும் வினையெஞ்சு கிளவியும்
அன்ன இயல என்மனார் புலவர் ௩௮

'வயின்' என்னும் சொல்

334 சுட்டுமுதல் வயினும் எகரமுதல் வயினும்
அப்பண்பு நிலையும் இயற்கைய என்ப ௩௯

'குயின்' என்னும் சொல்

335 குயின் என் கிளவி இயற்கை யாகும். ௪௰

'எகின்' என்னும் மரப்பெயர்

336. எகின்மர மாயின் ஆண்மர இயற்றே. ௪௧

'எகின்' என்னும் பிற உயிரின் பெயர்

337 ஏனை எகினே அகரம் வருமே
வல்லெழுத் தியற்கை மிகுதல் வேண்டும். ௪௨

கிளைப் பெயர்

338. கிளைப்பெய ரெல்லாம் கிளைப்பெய ரியல ௪௩

---

333 'மன்' 'சின்' அசைச் சொற்கள், 'ஆன்' 'ஈன்' சுட்டு வினையெச்சக் கிளவி, 'வரின்' 'செயின்' போல்வன.

334 வயின் - வயின் என்னும் சொல், அவ்வயின் முதலியனவும், எவ்வயின் என்பன.

335 இறுதியாக நின்ற னகரம் றகரமாகத் திரியாது இயல்பாய் முடியும்.

336 எகின் என்னும் மரப்பெயராயின் எனக.

337 ஏனை எகின் என்றது, புள்ளின் பெயர், அகரம், அகர எழுத்துப் பேறு.

338 கிளைப் பெயர், எயின் முதலிய இனப்பெயர்.

'மீன்' என்னும் சொல்

339. மீன்என் கிளவி வல்லெழுத்து உறழ்வே. ௪௪

'தேன்' என்னும் சொல்

340. தேன்என் கிளவி வல்லெழுத் தியையின்
மேல்நிலை ஒத்தலும் வல்லெழுத்து மிகுதலும்
ஆமுறை இரண்டும் உரிமையு முடைத்தே
வல்லெழுத்து மிகுவழி இறுதி யில்லை ௪௫

அதற்கு, மேலும் முடிபுகள்

341 மெல்லெழுத்து மிகினும் மான மில்லை. ௪௬
342 மெல்லெழுத் தியையின் இறுதியொடு உறழும்

'தேன்' முன் 'இறால்'

343. இறால் தோற்றம் இயற்கை யாகும். ௪௮

அதற்கு மேலும் ஒருமுடிபு

344 ஒற்றுமிகு தகரமொடு நிற்றலு முரித்தே. ௪௯

'மின்' 'பின்' 'பன்' 'கன்' என்னும் சொற்கள்

345 மின்னும் பின்னும் பன்னும் கன்னும்
அந்நாற் சொல்லும் தொழிற்பெய ரியல ௫௦

---

339 உறழ்வு - திரிந்துந் திரியாதும் முடிதல்.

340 மேல்நிலை ஒத்தல் - மேல் நூற்பாவிற் கூறிய உறழ்வுநிலை பொருந்துதல். இறுதி - இறுதி னகரம்

342 ஈண்டு உறழ்தல், னகரங் கெடுதலும் கெடாமையுமாம்

343 தேனொடு வரும் சொல்முன் இறால் என்னுஞ் சொல் வருதல் எனக்

344 ஒற்று மிகுந்த தகரம் என்றமையால் அதுவே ஈரொற்றாதலும் பெறப்படும்

345 பன் - பருத்தி, கன் - சிறு துலாத்தின் தட்டு என்ப. உகரப்பேறு கருதித் 'தொழிற்பெய ரியல' என்றா

'கன்' என்னும் சொல்லுக்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

346. வேற்றுமை யாயின் ஏனை எகினொடு
தோற்றம் ஒக்கும் கன்னென் கிளவி ௫௧

இயற்பெயர் முன் 'தந்தை' என்னும் சொல்

347 இயற்பெயர் முன்னர்த் தந்தை முறைவரின்
முதற்கண் மெய்கெட அகரம் நிலையும்
மெய்யொழித்து அன்கெடும் அவ்வியற் பெயரே

அதற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

348 ஆதனும் பூதனும் கூறிய இயல்பொடு
பெயரொற்று அகரம் துவரக் கெடுமே ௫௩

346 ஏனை எகின் என்றது, புடைபெயர், அச்சொன் முடிபோடொத்து அகரப் பேறும் வல்லெழுத்து மிகுதியும் பெற்று முடியுமென்றவாறு, எகினொடு தோற்றம் ஒக்குமென்றார்.

347. தந்தை முறை - தந்தை என்னும் முறைப்பெயர் முன்னர் என்றது, தந்தை என்னும் வருமொழிச் சொல்லின் முதற்கண். மெய்யொழித்து அன் கெடுதல், நிலைமொழியீற்றினென்க. இ[illegible] முடிபு 'சாத்தந்தை' முதலியன, சாத்தன் தந்தை என்பது பொருள்

348 கூறிய இயல்பொடு - மேல் [illegible] கூறிய முடிபுகளோடு, பெயரொற்றும் [illegible] என்க இயற்பெயராகிய நிலைமொழியுள் எழுநின்ற ஒற்றும், வருமொழியில் நின்ற அகரமும் என்றபடி இதன் முடிபு 'ஆந்தை' 'பூந்தை' முதலியன ஆதன் தந்தை, பூதன் தந்தை என்பது பொருள்

அதறகு, வேறெரு முடிபு

349 சிறபபொடு வருவழி இயறகை யாகும. ௩௪௯

இயறபெயா முன 'மகன' முதலிய பிற பெயாகள

350 அபபெயா மெயயொழிதது அனகெடு வழியும
நிறறலும உரிததே அம என சாரியை
மககள முறைதொகூஉம மருஙகி னன ௩௫௦

'தான' 'பேன' 'கோன' எனனும இயறபெயாகள

351 தானும பேனும கோனும எனனும
ஆமுறை இயறபெயா திரிபிடன இலவே ௩௫௧

'தான' 'யான' எனனுஞ சொறகள

352 தான யான எனும பெயா உருபியல் நிலையும.

அலவழியில அச சொறகள

353 வேறறுமை யலவழிக குறுகலும திரிதலும
தோறறம இலலை எனமனா புலவா ௩௫௩

'அழன' எனனுஞ சொல

354 அழன என இறுதிகெட வலலெழுதது மிகுமே

---

349 சிறபபொடு - சிறபபுணாததும அடைமொழி யோடு

350 மககள முறை - மககள எனறும முறைப பெயா, தொகூஉம - வநது கூடும

351 ஆ முறை - அ ஈனமையான

352 உருபு உருபியல எனறது, தான ஈன ஆதலின, யான என ஆ மா. இச சொறகளுககு முடிபு மேல உருபியலில கூறும.

353 வேறறுமை யலவழி - வேறறுமைப புணாசசி யலலாத விடத்து. தோறறம இலலை - உணடாதலிலலை, இயலபாய முடியு மெனபது.

முன' எனபதறகுமுன 'இல'

355. முன என கிளவி முன்னாத தோனறும
இல என கிளவிமிசை றகாம ஒறறல
தொலலியல மருங்கின மாீஇய மாபே சுய

பொன' என்னுஞ் சொல

356. பொன் என கிளவி ஈறுகெட முறையின
முன்னாத தோனறும லகார மகாரம
செயயுள மருங்கில தொடாிய லான. சுக

## உ இடையொறறு ஈறுகள்

வேறறுமையில யகர ஈறு

357. யகர இறுதி வேறறுமைப பொருளவயின
வலலெழுத தியையின அவவெழுத்து மிகுமே

'தாய' என்னுஞ் சொல

358 தாய என கிளவி இயறகை யாகும சுங

அதறகு, மேலும ஒரு முடிபு

359 மகனவினை கிளபபின முதனிலை யியறறே சுச

355 கிளவியின முனனா மிசை என்றமை யால முதலில என்ப பெறப்பட்டு 'மின' என்றுதல கொள்ளப்படும.

356. லகார மகாரம முறையின தோனறுமெனபது லகார மெனறது ஈறுகெட்டு வயிலபெற தொடாியலான - சொறகள தொடாததசெயயுள் நியமபில் எனக இந நூறபாவின முடிபு, 'பொனன' என்பது

359 மகன் ட்கைச்சொலைத் தாய என்பதனோடு இயைததுக கூறின எனக விளி - பகைமை என்னும பொருட்டு. 'முதனிலை இயறறு' என்றது யகர இறுதி என்னும இவவீறறு முதல் நூறபாவிலுள முடிபு எனறு.

யகர ஈற்றிற்கு வேறு முடிபு

360. மெல்லெழுத்து உறழும் மொழியுமா ருளவே.

அல்வழியில் யகர ஈறு

361. அல்வழி யெல்லாம் இயல்பென மொழிப. சுசு

வேற்றுமையில் ரகார ஈறு

362 ரகார இறுதி யகார இயற்றே சுஎ

'ஆர்' 'வெதிர்' 'சார்' 'பீர்' என்னுஞ் சொற்கள்

363 ஆரும் வெதிரும் சாரும் பீரும்
மெல்லெழுத்து மிகுதல் மெய்பெறத் தோன்றும்.

'சார்' முன் 'காழ்'

364. சார் என் கிளவி காழ்வயின் வலிக்கும். சுகூ

'பீர்' என்னுஞ் சொற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

365. பீர் என் கிளவி அம்மொடும் சிவணும் எ0

வேற்றுமையில் லகார ஈறு

366. லகார இறுதி னகார இயற்றே எக

அதற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

367 மெல்லெழுத்து இயையின் னகார மாகும். எஉ

அல்வழியில் லகார ஈறு

368 அல்வழி யெல்லாம் உறழ்என மொழிப. எஙு

---

363 'ஆர்' 'வெதிர்' 'சார்' 'பீர்' என்பன மரப்பெயர்கள். மெய்பெற - பொருந்தாமை பெற

364 காழ் வயின் - காழ் என்னுஞ் சொல் வந்து புணருமிடத்து

365. அம் என்றது, சாரியை

367 ஈறு, னகாரமாகத் திரியுமென்பது

லகார மெய் ஆய்தமாதல்

369. தகரம் வருவழி ஆய்தம் நிலையலும்
புகரின் றென்மனார் புலமை யோரே. ௭௪

லகார ஈற்றிற்கு வேறு முடிபு

370. நெடியதன் இறுதி இயல்புமா ருளவே ௭௫

'நெல்' முதலிய சொற்கள்

371. நெல்லும் செல்லும் கொல்லும் சொல்லும்
அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமை யியல. ௭௬

'இல்' எனனும் இன்மைச் சொல்

372. இல்லென கிளவி இன்மை செப்பின்
வல்லெழுத்து மிகுதலும் ஐ இடை வருதலும்
இயற்கை யாதலும் ஆகாரம் வருதலும்
கொளத்தகு மரபின் ஆகிட னுடைத்தே. ௭௭

'வல்' என்னுஞ் சொல்

373 வல்லென் கிளவி தொழிற்பெய ரியற்றே. ௭௮

---

369. ஆய்தம் நிலையலும் - லகரம் ஆய்தமாகத் திரிந்து நிலைபெறுதலும். புகர் இன்று - குற்றமில்லை, தழுவத்தக்கதே யென்றபடி.

370 இயல்பும் என்றதனால் திரிபுங் கொள்க.

371 செல் - இடி. அல்லது - அல்வழி முடிபு.

372 இன்மை செப்பின் - இல்லாமையை உணர்த்து மிடத்து, இருமொழிப் புணர்ப்பில் ஐ இடை வருதலும் எனவே, தனிமொழியின் இயல்பில் அஃதில்லையாதல் உணரப்படும்.

373. வல் - சூதுகாய்

அதற்கு, வேறொரு முடிபு

374 நாயும் பலகையும் வருஉங் காலை
ஆவயின் உகரங் கெடுதலு முரித்தே
உகரங் கெடுவழி அகரம் நிலையும். ௭௯

'பூல்' 'வேல்' 'ஆல்'

375. பூல்வேல் என்றா ஆலென் கிளவியொடு
ஆமுப் பெயர்க்கும் அம்மிடை வருமே. ௮௰

லகர ஈற்றுத் தொழிற் பெயர்

376. தொழிற்பெய ரெல்லாந் தொழிற்பெய ரியல

'வெயில்' என்னுஞ் சொல்

377. வெயிலென் கிளவி மழையியல் நிலையும் ௮௨

வேற்றுமையில் வகர ஈறு

378. சுட்டுமுத லாகிய வகர இறுதி
முற்படக் கிளந்த உருபியல் நிலையும் ௮௩

அதற்கு, அல்வழி முடிபு

379. வேற்றுமை யல்வழி ஆய்த மாகும் ௮௪

அதற்கு, வேறு முடிபுகள்

380 மெல்லெழுத்து இயையின் அவ்வெழுத் தாகும்.

---

374. மா என்னுஞ் சொல்லின் முன் நாய் என்னுஞ் சொல்லும் பலகை என்னுஞ் சொல்லும் வருமொழியாய் வருங்காலத்து என்க.

375. என்றா ஒடு என்பவை எண்ணுப்பொருள. பூலும் வேலும் ஆலும் என்னுங் கிளவியும் என்பது பொருள். பூல் என்பது ஒரு பூடு. வேல், ஆல், மரங்கள்.

378. முற்படக் கிளந்த - முன்னே தெரியும்படி விதந்த.

380. அவ்வெழுத்து - அம் மெல்லெழுத்து.

381. ஏனவை புணரின் இயல்பென மொழிப. அசு

வகர ஈற்று உரிச்சொல்

382. ஏனை வகரம் தொழிற்பெய ரியற்றே. அஎ

வேற்றுமையில் ழகார ஈறு

383. ழகார இறுதி ரகார இயற்றே அஅ

'தாழ்' என்னுஞ் சொல்

384 தாழ் என் கிளவி கோலொடு புணரின்
அக்கு இடை வருதல் உரித்து மாகும் அகூ

'தமிழ்' என்னுஞ் சொல்

385. தமிழ் என் கிளவியும் அதனோ ரற்றே. கூ0

'குமிழ்' என்னும் மரப்பெயர்

386 குமிழ் என் கிளவி மரப்பெய ராயின்
பீர் என் கிளவியொடு ஓரியற் றாகும் கூக

---

381 ஏனவை என்றது, மேல் நூற்பாவிற் கூறிய மெல்லெழுத்தாம் அ[illegible] வல்லெழுத்தாம் ஙகரம் ஒழிந்த [illegible] உயிரெழுத்தும்

382 ஏனை வகரம் என்றது, 'தெவ்' என்னும் மொழி

384 கோலொடு - கோல் என்னும் மொழியொடு. புணர்ந்தும் [illegible] என்ற [illegible] அக்குப் பெறாது வல்லெழுத்துப் [illegible] வலியுடைத்தாயிற்று அக்குப் பெறாமல் தாழ்க்கோல் எனவும், இனித்தேல் தாழக்கோல் எனவும் வரும். இதற்குத் 'தாழைத் திறக்குங் கோல்' எனப் பொருள் கூறுவார் உரைகாரர்

386 ஓரியற்றாகும் என்றது, ஒருவழி மெல்லெழுத்தும் ஒருவழி அம்மும் பெற்று முடிதல்

'பாழ்' என்னுஞ் சொல்

387 பாழ் என் கிளவி மெல்லெழுத்து உறழ்வே.

'ஏழ்' என்னும் எண்ணுப் பெயர்

388. ஏழ் என் கிளவி உருபியல் நிலையும். ௩௩

'ஏழ்' முன் அளவு முதலிய பெயர்கள்

389 அளவும் நிறையும் எண்ணும் வருவழி
நெடுமுதல் குறுகலும் உகரம் வருதலும்
கடிநிலை யின்றே ஆசிரி யர்க்க ௩௪

390 பத்தென் கிளவி ஒற்றிடை கெடுவழி
நிற்றல் வேண்டும் ஆய்தப் புள்ளி. ௩௫

391 ஆயிரம் வருவழி உகரங் கெடுமே. ௩௬

392. நூறு ஊர்ந்து வரூஉம் ஆயிரக் கிளவிக்குக்
கூறிய நெடுமுதல் குறுக்க மின்றே. ௩௭

---

387 'உறழ்வே' என்றதனால், வல்லெழுத்துப் பெற்று முடிதலுங் கொள்க.

388 'உருபியல்' என்றது, அன் சாரியை பெற்று முடிதலை.

389. அளவுப் பெயரும், எண்ணுப் பெயரும், நிறைப் பெயருமென்க. நெடுமுதல் - ஏழ் என்னுஞ் சொல்லின் நெடிலாகிய முதலெழுத்து.

390 ஏழ் என்பதனோடு பத்து என்னும் எண் புணருமிடத்து, அப் பத்து என்னுங் கிளவி என விரித்துக் கொள்க. ஏழ் எழுமென ஆமெ, மேல் நூற்பாவிற் பெறப் பட்டது.

391 உகரம், நிலைமொழியில் முன்வந்த உகரம்.

393 ஐ அம் பல் என வரூஉம் இறுதி
அல்பெயர் எண்ணினும் ஆயியல் நிலையும் ௯௮

394 உயிர்முன் வரினும் ஆயியல் திரியாது ௯௯

'கீழ்' என்னுஞ் சொல்

395 கீழ் என் கிளவி உறழத் தோன்றும். ௧௦௦

வேற்றுமையில் ளகர ஈறு

396 ளகார இறுதி ணகார இயற்றே ௧௦௧

அதற்கு, வேறு முடிபு

397 மெல்லெழுத் தியையின் ணகார மாகும்.

அல்வழியில் ளகர ஈறு

398 அல்வழி யெல்லாம் உறழ என மொழிப ௧௦௩

அதற்கு, வேறு முடிபு

399 ஆய்தம் நிலையலும் வரைநிலை யின்றே
தகரம் வருஉங் காலை யான. ௧௦௪

393 ஐ அம் பல் என வரூஉம் இறுதி எண்ணினும் - ஐ அம் பல் என வருகின்ற இறுதியையுடைய தாமரை, வெள்ளம், ஆம்பல் என்னும் எண்ணுப் பெயர்கள் வருமொழியாக வரின், அல்பெயர் என்றார், பொருட்பெயர் அல்லாத எண்ணுப்பெயர் என்றற்கு.

395 வல்லொற்று மிகுதலும் மிகாமையும் என்றற்கு 'உறழ' வென்றார்.

397 ளகரம் ணகாரமாகத் திரியு மென்க.

398 உறழ என்றது ஈண்டு, ளகரம் வலித்தலும் இயல்பாதலும்.

399 ஆய்தம் நிலையலும் - ளகரம் ஆய்தமாகத் திரிந்து நிலைபெறுதலும்.

அதற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

400. நெடியதன் இறுதி இயல்பா குநவும்
வேற்றுமை யல்வழி வேற்றுமை நிலையலும்
போற்றல் வேண்டும் மொழியுமா ருளவே ௪௦௫

ளகர ஈற்றுத் தொழிற்பெயர்

401 தொழிற்பெய ரெல்லாம் தொழிற்பெய ரியல.

'இருள்' என்னுஞ் சொல்

402. இருள்என் கிளவி வெயிலியல் நிலையும் ௪௦எ

'புள்' 'வள்' என்னுஞ் சொற்கள்

403. புள்ளும் வள்ளும் தொழிற்பெய ரியல. ௪௦அ

'மக்கள்' என்னுஞ் சொல்

404 மக்கள் என்னும் பெயர்ச்சொல் இறுதி
தக்கவழி அறிந்து வலித்தலு முரித்தே ௪௦௯

400 வேற்றுமை நிலையல் என்றது, திரிந்து முடிதல் போற்றல் வேண்டும், காத்துத் தழீஇக்கோடல் வேண்டும் என்றும் பொருட்டு.

403 புள் என்னுஞ் சொல்லும் வள் என்னுஞ் சொல்லும் என்க. வள் - வார்.

404. தக்கவழி என்றது, "அம் மக்கள் உடம்பு உயிர் நீங்கிய காலத்து" என்பர் உரையாசிரியர். உம்மை, இயல்பாதலே பெரும்பான்மை என்றற்கு. உயிர் நீங்காத காலத்தும் தன்மை திரிந்தவழிச் சிறுபான்மை 'மக்கட் சுட்டு' 'மக்கட்பண்பு' என வலித்தல் பொருந்தும் என்றற்கு, 'உரித்து' என்றார்

## ரு. புறனடை

### இவ்வியலின் புறனடை

405 உணரக் கூறிய புணரியல் மருங்கிற்
கண்டுசெயற் குரியவை கண்ணினர் கொளலே.

405 கண்டு - மொழிப்புணர்க்கையும் வழக்கியலுங் கண்டு. உரியவையும் எனக் [illegible] கண்ணினர் கொளல் - கருதி முடித்துக்கொள்க.

# ௯ குற்றியலுகரப் புணரியல்

[குற்றியலுகர ஈற்றுச்சொற்குரிய புணர்ச்சி யிலக்கணம் உணர்த்துவது.]

## க. குற்றியலுகரத்தின் இயல்பு

**குற்றியலுகரத்தின் பெயர், முறை, தொகை**

406 ஈரெழுத் தொருமொழி உயிர்த்தொடர் [இடைத்தொடர்
ஆய்தத் தொடர்மொழி வன்றொடர் மென்றொடர்
ஆயிரு மூன்றே உகரம் குறுகிடன். க

**அவற்றுள், ஈரொற்றுத் தொடர்கள்**

407. அவற்றுள்,
ஈரொற்றுத் தொடர்மொழி இடைத்தொட ராகா. உ

**இருவழியினும் குற்றுகரம் வருமாறு**

408. அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக் கண்ணும்
எல்லா இறுதியும் உகரம் நிலையும் ௩

---

406 ஈரெழுத் தொருமொழி - நெடிற்றொடராக குற்றியலுகரம் இருமூன்று - ஆறு

407 ஈரொற்றுத் தொடர்மொழி - ஈர்க்கு, மொய்ம்பு போல்வன. இவ் வீரொற்றில் இடையின எழுத்துக்கள் தொடர்ந்து காணப்பட்டாலும் இவை இடைத் தொடராகா என்பது நூற்பாவின் பொருள். இறுதி யெழுத்தை யடுத்துத் தொடர்வனான வல்லின மெல்லின எழுத்துக் களைக்கொண்டு வன்றொடர்மொழி அல்லது மென்றொடர் மொழி என்றுரைக்கவேண்டுமென்பது கருத்து.

408 எல்லா இறுதியும் - எல்லாத் தொடர்மொழி யின் இறுதியும், உகரம் - ஈற்றுக் குற்றுகரம்.

அதற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

409 வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி வல்லெழுத்துவருவழித்
தொல்லை இயற்கை நிலையலும் உரித்தே. ௪

## உ குற்றியலிகரம்

குற்றியலிகரம் வருமாறு

410. யகரம் வருவழி இகரம் குறுகும்
உகரக் கிளவி துவரத் தோன்றாது ௫

## ௩. குற்றுகரப் பொதுப் புணர்ச்சி

நெடிற்றொடர், உயிர்த்தொடர்

411 ஈரெழுத்துமொழியும் உயிர்த்தொடர்மொழியும்
வேற்றுமை யாயின் ஒற்றிடை இனமிகத்
தோற்றம் வேண்டும் வல்லெழுத்து மிகுதி. ௬

அதற்கு, வேறு முடிபு

412 ஒற்றிடை இனமிகா மொழியுமா ருளவே
அத்திறத் தில்லை வல்லெழுத்து மிகலே ௭

---

409 தொல்லை இயற்கை என்றது, தனது பழைய முழுமாத்திரை யியற்கை.

410. உகரம், குற்றுகரம்

411 ஒற்று இடை இனம் மிக - இடையே இறுதி ஒற்றின் இனமான பிறிதோர் ஒற்று மிக. இங்ஙனம் இனம் மிகுதலை இரட்டுதலென்ப. இது நிலைமொழியின் செய்கை.

412 இத்தொடர், மேற்கூறிய நெடிற்றொடர் உயிர்த் தொடராக குற்றுகர மொழிகட்கு அத்திறத்து - அப் பகுதியில், இனவொற்று மிகாத நிலையிலெனக

இடைத்தொடர், ஆய்தத்தொடர்

413. இடையொற்றுத்தொடரும் ஆய்தத்தொடரும்
நடைஆ இயல என்மனார் புலவர் அ

வன்றொடர், மென்றொடர்

414. வன்றொடர்மொழியும் மென்றொடர்மொழியும்
வந்த வல்லெழுத் தொற்றிடை மிகுமே
மெல்லொற்றுத் தொடர்மொழி மெல்லொற்
[றெல்லாம்
வல்லொற் றிறுதி கிளையொற் றாகும் கூ

மரப்பெயர்

415 மரப்பெயர்க் கிளவிக் கம்மே சாரியை. ௧௦

அக்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

416. மெல்லொற்று வலியா மரப்பெயரும் உளவே.

நெடிற்றொடர், வன்றொடர்

417. ஈரெழுத்து மொழியும் வல்லொற்றுத் தொடரும்
அம் இடை வாறகும் உரியவை உளவே
அம்மர பொழுகும் மொழிவயி ஞன கஉ

---

413 நடை - நடத்தல் [illegible] ஆ இயல் - அவ்வாறு இயல்பாதலையுடைய, என்டு, மேல் கூறப்பாவின இயல்பு முடிபினைச் சுட்டிற்று

414 அவ்வாறு [illegible] மெல்லொற்று [illegible] தொடர்மொழியெனக் வல்லொற்றிறுதி கிளையொற்றாகும் என்றதற்கு, இறுதி வல்லொற்றும் [illegible] வல்லொற்றுமாயத் திரிந்து முடியும் [illegible] எனப்படுது குரக்குக்கால் [illegible] லெனவும், [illegible] வருதல் கிளைவல் லொற்றாயத் திரிதலே [illegible] கொள்ளப்படும்

417 அம் மரபொழுகும் மொழிவயின் - அத்தன்மை நிகழும் மொழிகளிடத்து

சில மென்றொடர் மொழிகள்

418 ஒற்றுநிலை திரியாது அக்கொடு வரூஉம்
அக்கிளை மொழியும் உளவென மொழிப. ௧௩

எண்ணுப் பெயர்

419. எண்ணுப்பெயர்க் கிளவி உருபியல் நிலையும். ௧௪

## ௪. குற்றுகரச் சிறப்புப் புணர்ச்சி

வண்டு' 'பெண்டு' என்னுஞ் சொற்கள்

420 வண்டும் பெண்டும் இன்னொடு சிவணும் ௧௫

பெண்டு' என்னுஞ் சொல்லுக்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

421 பெண்டென் கிளவிக்கு அன்னும் வரையார்

வினாப்பெயர், சுட்டுப்பெயர்

422. யாதென இறுதியும் சுட்டுமுத லாகிய
ஆய்த இறுதியும் உருபியல் நிலையும். ௧௭

---

418 ஒற்று - இடை நின்ற மெல்லொற்று. அக்கு, சாரியை அக் கிளை மொழியும் - அவ் வகைப்பட்ட மொழிகளும். குன்றக் கூகை என்பது எடுத்துக்காட்டு. 'குன்று அகத்துக் கூகை' என்பது குன்றக் கூகையாயிற்று

419 உருபியல் என்றது, சாரியைப் பேறு.

420 'வண்டு' 'பெண்டு' என்னுங் குற்றுகர மொழிகள் என்க. பிறண்டும் இங்ஙனங் கொள்ளப்படும்

422 ஆய்த இறுதி - ஆய்தத் தொடர்மொழி யிறுதி, இதற்கு உருபியல் என்னுஞ் சாரியைப்பேறு நிலையும்போது ஆய்தங் கெட்டுமுடியும் 'அஃது அன்' அதன் என்றுதல்,

அலவழியிற சுட்டுப பெயா

423. முனஉயிா வருமிடதத தாயதப புளளி
மனனல் வேணடும அலவழி யான ௧௮

அலவழியில அகறகு, மேலும ஒரு முடிபு

424. ஏனைமுன வரினே தானிலை இனறே. ௧௯

பொதுவாக அலவழியிற குறறுகர ஈறுகள

425. அல்லது கிளபபின எலலா மொழியும
சொலலிய பணபின இயறகை யாகும். ௨௦

வன்றொடா

426. வல்லொற்றுத தொடாமொழி வல்லெழுதது
[மிகுமே. ௨௧

'ஆஙகு' 'யாஙகு' முதலிய மெனறொடர் மொழிகள

427. சுடடுச்சினை நீடிய மென்றொடா மொழியும
யா வினா முதலிய மென்றொடா மொழியும
ஆயியல திரியா வலலெழுதத தியறகை. ௨௨

---

423. முன - சுட்டுமுதலாகிய ஆயுதத் தொடாக குறறுகரததினமுன

424. ஏனை - உயிரலலாத பிற எழுத்துககள. முன வரின - அதன முன வரால.

425. எலலா மொழியும - எலலாக குறறுகர மொழிகளும சொலலிய பணபின - அவவழி முடிபுககுக கூறிய இயலபாதலொனறுக தனமைபபடி

426. அவவாறுவர வலலொறறுத தொடாமொழியானது அலவழிககணணும வலலெழுதது மிகுமெனக

427. வலலெழுததியறகை - வலலெழுதது பெறுந தனமை, ஆ இயல திரியா - அததனமையாகிய இயலபில திரியா எனறபடி. திரியா எனபது கருதது.

'யாங்கு' என்பதற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

428. யா வினா மொழியே இயல்பு மாகும். உங

அவற்றிற்கு நிலைமொழிச் செய்கை

429. அந்நான் மொழியும் தந்நிலை திரியா. உச

'உண்டு' என்னுஞ் சொல்

430. உண்டென் கிளவி உண்மை செப்பின்
முந்தை இறுதி மெய்யொடுங் கெடுதலும்
மேனிலை ஒற்றே ளகார மாதலும்
ஆமுறை இரண்டும் உரிமையு முடைத்தே
வல்லெழுத்து வரூஉங் காலை யான. உரு

திசைப்பெயர்

431 இருதிசை புணரின் ஏ இடை வருமே. உசா

---

428 இயல்பும் என்ற உம்மையால், மிக்கு முடிதல்

429 சுட்டு ஈண்டு அதிகாரமாதலின், அந் நான்மொழி என்றார் அவை அங்கு, இங்கு, உங்கு, எங்கு என்பன. தம் நிலை - தம் மேல்வொற்றுகிய நிலை, திரியா - வல்லொற்றுயத் திரியா.

430 உண்மை செப்பின் - வினைக்குறிப்பை உணர்த்தாமல் என்றும் உள்தாம் இயல்பாகிய பண்பை உணர்த்தின். முந்தையிறுதி - புணர்ச்சிக்கு முன் நிற்குங் குற்றுகரமாகிய இறுதி மேல் நிலை ஒற்றென்றது, ணகரம். ஆமுறை இரண்டு - அத் தன்மையவான இரண்டு செய்கைகளும்

431 திசை - திசைப்பெயர்கள் இரு நூற்பாவின் முடிபு 'வடக்கே தெற்கு' 'கிழக்கே மேற்கு' என்பன இவை உம்மைத் தொகை என்பார் நச்ச வடக்கும் தெற்கும் என்பதுபொருள்.

திசைப்பெயர் முன் திசைப்பெயர்

432. திரிபுவேறு கிளப்பின் ஒற்றும் உகரமும்
கெடுதல் வேண்டும் என்மனார் புலவர்
ஒற்றுமெய் திரிந்து னகார மாகும்
தெற்கொடு புணருங் காலை யான உ௭

## ரு குற்றுகர எண்ணுப் புணர்ச்சி

பத்தொடு எண்ணுப் பெயர்

433 ஒன்று முதலாக எட்டன் இறுதி
எல்லா எண்ணும் பத்தன் முன்வரின்
குற்றிய லுகரம் மெய்யொடுங் கெடுமே
முற்ற இன் வருஉம் இரண்டலங் கடையே.

பத்தின் முன் இரண்டு

434. பத்தனொற் றுகெட னகாரம் இரட்டல்
ஒத்த தென்ப இரண்டுவரு காலை. உ௯

---

432 திரிபு வேறு கிளப்பின் - திசைப்பெயர்ப் புணர்ச்சியுள் வேறு வகையான திரிபுகளை எடுத்துக்காட்டின். ஈண்டு ஒற்றென்றது, இடைநின்ற ஒற்று, அது கெடுதல் கூறவே, ஈற்றொற்றுக் கெடுதல் தானே பெறப்படுமெனக. ஒற்று மெய் திரிந்து - ஒற்று, தன் வடிவு திரிந்து. இந்நூற்பா, திசையொடு திசை புணர்தற்குக் கூறப்படும், திசையொடு பிறபொருள் புணர்தற்கும் ஒக்கும்.

433 எட்டன் இறுதி - எட்டு என்னும் எண்ணீறாக. மெய்யொடும் - தான் ஊர்ந்து நின்ற மெய்யோடும். பதினொன்று பதின்மூன்று முதலியன எடுத்துக் காட்டு.

434 மேல் நூற்பாவினால் இறுதியுகரமும் அஃதூர்ந்த மெய்யுங் கெடுதல் பெறப்பட்டமையால், ஈண்டு ஒற்றுக்கெட என்றது, இடை நின்ற ஒற்றாகும். ஒத்தது - பொருந்தியது. 'பன்னிரண்டு' என்பது இந்நூற்பாவின் முடிபு. அதன்கண், னகரம் இரட்டியிருத்தல் அறிந்துகொள்க.

பத்தின் முன் ஆயிரம்

435 ஆயிரம் வரினும் ஆயியல் திரியாது. ௩0

பத்தின் முன் நிறை, அளவுப் பெயர்கள்

436. நிறையும் அளவும் வரூஉங் காலையும்
குறையா தாகும் இன் என் சாரியை. ௩௧

எண்ணுப் பெயரொடு பத்து

437 ஒன்று முதல் ஒன்பான் இறுதி முன்னர்
நின்ற பத்தன் ஒற்றுக்கெட ஆய்தம்
வந்து இடை நிலையும் இயற்கைத் தென்ப
கூறிய இயற்கை குற்றிய லுகரம்
ஆறன் இறுதி அல்வழி யான. ௩௨

அதன்கண், 'ஒன்று' 'இரண்டு' என்னுஞ் சொற்கள்

438. முதலீ ரெண்ணின் ஒற்று ரகர மாகும்
உகரம் வருதல் ஆவயி னான. ௩௩

435. ஆயியல் என்றது, ஈறுகெட்டு இன் பெறுதல்

437 நின்ற - வருமொழியாக வந்து நின்ற ஒற்று - இடை நின்ற ஒற்று இடை நிலையும் இயற்கைத்து - இடையே நிலைபெறுந் தன்மையுடையது இது வரு மொழிச் செய்கை, நிலைமொழிச்செய்கை ஏனை இரண்டடி களாற் கூறப்பட்டன குற்றியலுகரம் என்றார், ஒன்று முதல் ஒன்பான் எண்களுள் குற்றுகர ஈறுவனவற்றை, அவற்றுள், ஆறன் இறுதி அல்வழியான எனக் அல்வழி யான - அல்லாவிடத்து கூறிய இயற்கை யென்றது, உகரம் மெய்யொடுங் கெட்டுமுடிதல்.

'இரண்டு' என்பதற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

439. இடைநிலை ரகரம் இரண்டென் எண்ணிற்கு
நடைமருங் கின்றே பொருள்வயி னான. ௩௪

'மூன்று' 'ஆறு'

440 மூன்றும் ஆறும் நெடுமுதல் குறுகும் ௩௫

'மூன்று' என்பதற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

441 மூன்றன் ஒற்றே பகாரம் ஆகும். ௩௬

'நான்கு' என்னுஞ் சொல்

442 நான்கன் ஒற்றே றகாரம் ஆகும் ௩௭

'ஐந்து' என்னுஞ் சொல்

443. ஐந்தன் ஒற்றே மகாரம் ஆகும் ௩௮

'எட்டு' என்னுஞ் சொல்

444. எட்டன் ஒற்றே ணகாரம் ஆகும் ௩௯

'ஒன்பது' என்னுஞ் சொல்

445. ஒன்பான் ஒகரமிசைத் தகரம் ஒற்றும்
முந்தை ஒற்றே ணகாரம் இரட்டும்
பஃதென் கிளவி ஆய்தபக ரங்கெட
நிற்றல் வேண்டும் ஊகாரக் கிளவி
ஒற்றிய தகரம் றகர மாகும் ௪௦

---

439. ரண்டு ரகரம், உயிர்மெய்யெழுத்து நடைமருங்கின்று - நடக்குமிடமில்லை பொருள்வயினான - பொருளாகுமிடத்தில

445 இது ஆறபா ஒன்பான் முன் பஃது வந்து முடிதற்கு. ஒன்பான் ஒகரமிசை - ஒன்பது என்னும் எண்ணினது ஒகரத்தின்மேல் ஒற்றும் - ஒற்றுய வரும். முந்தை ஒற்றென்றது னகரம் அது ணகாரமாகி இரட்டும் என்றபடி. பஃதென் கிளவி என்றது, வருமொழி.

அவ்வெண்ணுப் பெயர்களின்முன் அளவு நிறைப் பெயர்கள்

446 அளந்தறி கிளவியும் நிறையின் கிளவியும்
கிளந்த இயல தோன்றுங் காலை. சுக

அதன்கண் 'மூன்று' என்னுஞ் சொல்

447 மூன்றன் ஒற்றே வந்த தொக்கும் சுஉ

'ஐந்து' என்னுஞ் சொல்

448 ஐந்தன் ஒற்றே மெல்லெழுத் தாகும். சுங

அவ்விரண்டின் மேன்முடிபுக்கு வரையறை

449. க ச த ப முதன்மொழி வரூஉங் காலை. சுச

'எட்டு' என்னுஞ் சொல்

450. ந ம வ என்னும் மூன்றொடு சிவணி
அகரம் வரினும் எட்டன்முன் இயல்பே. சுரு

---

ஆய்த பகரம் - ஆய்தமும் பகரமும் கெட ஆண்டு நிற்றல் வேண்டுமெனக் ஒற்றிய - ஒற்றாய நின்ற. ஒன்பது என்றும் நிலைமொழியிற் பது என்னும் ஈறு இவ்வாற்றல் தானே கெடுதல் உணரப்படும். 'தொண்ணூறு' என்பது இந் நூற்பாவின் முடிபு

447. வந்தது - வந்த வருமொழியின் முதலொற்றோடு, ஒக்கும் - ஒத்த ஒற்றாய்த் திரிந்து முடியும்.

449 மேல் நூற்பா இரண்டற்கும் இது வருமொழி கூறிற்று.

450. சிவணி - கூடி, ந, ம, வ, அ முதல்மொழி வரினும் எற்பட்டி ஈறு மெய்யுடன் கேடு முன்னரே பெறப்பட்டது.

'ஐந்து' 'மூன்று' என்னும் இரண்டு சொற்களுக்கும் ஒத்த முடிபு

451 ஐந்தும் மூன்றும் நம வரு காலை
வந்த தொக்கும் ஒற்றியல் நிலையே ௪௬

'மூன்று' 'நான்கு' 'ஐந்து' முன் வகரமுதன் மொழி

452 மூன்றன் ஒற்றே வகரம் வருவழித்
தோன்றிய வகரத் துருவா கும்மே. ௪௭

453. நான்கன் ஒற்றே லகாரம் ஆகும் ௪௮

454 ஐந்தன் ஒற்றே முந்தையது கெடுமே. ௪௯

'ஒரு' 'இரு' முன் உயிர்முதன் மொழி

455. முதலீ ரெண்ணினமுன் உயிர்வரு காலைத்
தவலென மொழிப உகரக் கிளவி
முதனிலை நீடல் ஆவயி னான. ௫0

'மூன்று' 'நான்கு' 'ஐந்து' முன் உயிர்முதன் மொழி

456 மூன்றும் நான்கும் ஐந்தென் கிளவியும்
தோன்றிய வகரத் தியற்கை யாகும். ௫௧

அவற்றுள் 'மூன்று' என்பதற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

457 மூன்றன் முதனிலை நீடலும் உரித்தே
உழக்கென் கிளவி வழக்கத் தான ௫௨

451. ஒற்றியல் நிலை - ஒற்று இடைபெறும் நிலைமை.
452 தோன்றிய - வந்த
454 முந்தையது - முன் நின்ற நகர ஒற்று.
455 தவல் - கெடுக
456 வகரத்தியற்கை - வகர வருமொழிக்குக் கூறிய தன்மை.
457. கிளவி வழக்கத்தான - கிளவியது வழக்கத்தில்

'ஆறு' என்பதற்கு அம் முடிபு

458 ஆறு என் கிளவி முதல்நீ டும்மே ௫௩

'ஒன்பது' என்னுஞ் சொல்

459. ஒன்பான் இறுதி உருபுநிலை திரியாது
இன்பெறல் வேண்டும் சாரியை மொழியே.

ஒன்று முதல் ஒன்பது என்பவற்றின்முன் நூறு

460 நூறுமுன் வரினும் கூறிய இயல்பே ௫௫

அவற்றுள், 'மூன்று' என்னுஞ் சொல்

461 மூன்றன் ஒற்றே நகாரம் ஆகும். ௫௬

அவற்றுள், 'நான்கு' 'ஐந்து'

462. நான்கும் ஐந்தும் ஒற்றுமெய் திரியா ௫௭

அவற்றுள், 'ஒன்பது' என்னுஞ் சொல்

463. ஒன்பான் முதனிலை முந்துகிளந் தற்றே
முந்தை ஒற்றே ளகாரம் இரட்டும்
நூறு என் கிளவி நகார மெய்கெட
ஊ ஆ ஆகும் இயற்கைத் தென்ப
ஆயிடை வருதல் இகார ரகாரம்
ஈறுமெய் கெடுத்து மகாரம் ஒற்றும் ௫௮

---

458 முதல் - முன் குறுகி நின்ற முதலெழுத்து

459 உருபுநிலை - தன் வடிவுநிலை, அதாவது, குற்றுகரமென்னும் வடிவு, ஈறுகெடாமல் என்பது கருத்து சாரியை மொழியாகிய 'இன்' பெறல்வேண்டும் என்க

460 ஒன்று முதல் ஒன்பான் என்பவற்றின்முன் நூறு என்பது வரினும் என்றபடி

463. இதன்பொருள் ஒன்பது என்பதன்முன் நூறு வந்து புணர்தற்கு விதி முந்து கிளந்தற்று என்றும், முன

'ஒனறு, இரணடு' முன 'ஆயிரம'

464. ஆயிரக கிளவி வரூஉங காலை
முதலீ ரெணணின உகரங கெடுமே. ௫௯

அவற்றிற்கு, மேலும ஒரு முடிபு

465. முதனிலை நீடினும மான மிலலை ௬0

'மூனறு' முன 'ஆயிரம'

466 மூனறன ஒறறே வகாரம ஆகும ௬௧

'நானகு' முன 'ஆயிரம'

467. நானகன ஒறறே லகாரம் ஆகும ௬௨

'ஐநது' முன 'ஆயிரம'

468 ஐநதன ஒறறே யகாரம ஆகும ௬௩

'ஆறு' முன 'ஆயிரம'

469 ஆறன மருஙகிற குறறிய லுகரம
ஈறுமெய ஒழியக கெடுதல் வேணடும. ௬௪

---

பதது வநது புணாதறகுக கூறியபடி நகரம ஒறறும என
றறகு. ஆ இடை - அம மொழியிடை. இகார ரகாரம - இகர
மும ரகரமும ஈறு மெய - ஈறும அஃதேறிய மெயயும.
'தொளளாயிரம' எனபது இதன முடிபு

464 முதலீரெண எனறது முன முடிநது நினற
'ஒரு' 'இரு' எனனும முதலிரணடு எணகள 'ஓரா
யிரம' 'இராயிரம' எனடன இசறகுக காடடு

469 ஒழிய - நிறக கெடுதல - உகரம தான கெடு
தல இதறகுக காடடு, 'அறுயிரம' எனபது. 'அறு'
எனனும முறறுகரததுககு இது விதியாகலின, உகரக
கேடு விதிததறகு இநநூறபா எழுநதது ஆறு எனனுங
குறறுகரமாயின வருமொழி உயிா ஏறி முடிதல இயலபாக
லின, ஈணடதறகு நூறபா வேணடாவெனபது கருதது.

'ஒன்பது' முன் 'ஆயிரம்'

470 ஒன்பான் இறுதி உருபுநிலை திரியாது
இன்பெறல் வேண்டும் சாரியை மரபே. ௬௫

ஒன்று முதல் ஒன்பது எண்முன் 'நூறாயிரம்'

471. நூறா யிரமுன் வரூஉங் காலை
நூற னியற்கை முதனிலைக் கிளவி ௬௬

நூறுமுன் ஒன்று முதல் ஒன்பது எண்கள்

472 நூறென் கிளவி ஒன்றுமுதல் ஒன்பாற்கு
ஈறுசினை ஒழிய இனவொற்று மிகுமே. ௬௭

நூறுமுன் 'ஒருபஃது' முதலியன

473. அவையூர் பத்தினும் அத்தொழிற் றாகும். ௬௮

---

470. உருபு - வடிவு. சாரியை என்னுந் தன்மையையுடைய இன் என்க.

471 முதனிலைக் கிளவி - முதலில் நிற்றலையுடைய ஒன்று என்னுஞ் சொல். நூறன் இயற்கை - நூறு வந்து முடிந்த முடிபுடையது. எனவே, இரண்டு முதலிய ஏனைய எண்கள் திரியாதும் திரிந்தும் வரும் என்க, ஆசிரியர் அவற்றைக் கிளவாமையின், திரியாது முடிதலே பெரும்பான்மைப்பட வலிவுமாம்.

472 வடமொழியாகிய ஒன்றுமுதல் ஒன்பாற் கென்க. ஈறுசினை - ஈறாகிய உறுப்பு என்றது, உகரமும் அஃதூர்ந்த மெய்யும். ஒழிய - கெடாது நிற்க. இனவொற்று என்றூ, நின்ற றகரமாகிய தன் ஒற்று என்றற்கு 'நூற்றொன்று' 'நூற்றிரண்டு' முதலியவாக வரும்.

473. இது நூற்பாவுக்குக் காட்டு, 'நூற்றொருபஃது' 'நூற்றிருபஃது' முதலியன.

நூறுமுன், அளவுப்பெயர் நிறைப்பெயர்

474 அளவும் நிறையும் ஆயியல் திரியாது
குற்றிய லுகரமும் வல்லெழுத் தியற்கையும்
முற்கிளந் தன்ன வென்மனார் புலவர். சஅ

'ஒருபஃது' முதலியவற்றின்முன் ஒன்று முதல்
ஒன்பது எண்கள்

475 ஒன்றுமுத லாகிய பத்தூர் கிளவி
ஒன்றுமுதல் ஒன்பாற்கு ஒற்றுஇடை மிகுமே
நின்ற ஆய்தங் கெடுதல் வேண்டும் எo

அவற்றின்முன் 'ஆயிரம்'

476. ஆயிரம் வரினே இன் என் சாரியை,
ஆவயின் ஒற்றுஇடை மிகுதல் இல்லை எக

---

474 அளவுப் பெயரும் நிறைப்பெயரும் நூறுமுன் புணருங்கால் எனக் - ஆ இயல் - இரண்டொற்று மிகுதல் குற்றியலுகரமும் - குற்றியலுகரங் கெடாமையும் வல்லெழுத்தியற்கையும் - வருமொழி வல்லெழுத்து மிகுதலாகிய தன்மையும் முற்கிளந்தன்னவென்மனார், 'ஈறு சினை யொழிய (சஎஉ) என்பது நினைந்தும், ஈரொடு மொழிப்புணர்ச்சியிடத்துக் கூறிய விதியை நினைந்தும் (சஉகூ) எனக.

475 ஒன்று முதலாகிய பத்து ஊர்ந்த கிளவி - ஒருபஃது, இருபஃது முதலாயின அவற்றின் முன் வரு மொழியாக வரும் ஒன்று முதல் ஒன்பாற்கு எனக் நின்ற - பஃது என்பதன் இடையில் நின்ற, ஆய்தங் கெடுதல் வேண்டும் ஆண்டு இன்னொரு நொய்யத் தகர ஒற்று இடை மிகும் என்று கொள்க.

476. இன் என் சாரியை - இன்னென் சாரியை பெறுதல் வேண்டும் ஒற்று மிகுதலில்லை யெனவே, ஆய்தக் கேடு மட்டுங் கொள்ளப்படும்.

**அவற்றின் முன், அளவுப்பெயர் நிறைப்பெயர்**

477. அளவும் நிறையும் ஆயியல் திரியா எஉ

**ஒன்று முதல் ஒன்பது எண்முன் பொருட்பெயர்**

478. முதனிலை எண்ணின்முன் வல்லெழுத்துவரினும்
ஞநமத் தோன்றினும் யவ வந்து இயையினும்
முதனிலை யியற்கை என்மனார் புலவர் எங

**அவற்றுடன் உயிர்முதல் மொழியும் யகரமும்**

479. அதனிலை உயிர்க்கும் யா வரு காலை
முதனிலை ஒகரம் ஓவா கும்மே
ரகரத்து உகரம் துவரக் கெடுமே. எச

---

477. ஆயியல் - மேல் நூற்பாவின் முடிபாகிய ஆய்தக் கேடுஞ் சாரியைப் பேறும்.

478. முதனிலை எண் என்றது, ஒன்று, வல்லெழுத்து வரினும், ஞநமத் தோன்றினும், யவ வந்தியையினும் என்றார், வல்லினம் மெல்லினம் இடையினம் முறைமை தோன்ற. முதனிலை இயற்கை - முன் எய்திய முடிபு நிலைத்தன்மை பெறும். என்றது, ஒன்று கல ஒரு கல எனத் திரிந்து முடிதல் ஒன்றெனப்படற்குக் கூறவே, ஏனை எண்கள் இவ் விகாரம் எய்தியும் எய்தாதும் முடியும் என்க.

479. அதனிலை - மேல் நூற்பாவிற் கூறிய அப்புணர்ச்சி நிலையில் வருமொழியாய் வரும் உயிர்க்கும் யா வரு காலையும் என்று உம்மை கூட்டுக. முதனிலை ஒகரம் - ஒன்று என்னும் எண்ணின் ஒகரம். இதனால், ஏனை இரண்டு முதலிய எண்கள் இவ்வகையானும் முற்கூறியவாறே இருவகையானும் முடியுமெனக் கொள்ளப்படும்.

இரணடு முதல ஒனபது எணமுன,' மா ' என்னுஞ சொல

480 இரணடுமுதல ஒனபான இறுதி முனனா
வழஙகியல மாவென கிளவி தோனறின
மகர அளவொடு நிகரலு முரிததே. ௭௫

## ௯. அதிகாரப் புறனடை

புளளிமயஙகியலுள ஒழிநது நினற மெயயீறுகளின
செயயுள முடிபு

481. ல ன என வரூஉம புளளி யிறுதிமுன
உமமுங கெழுவும உளபபட்ப பிறவும
அனன மரபின மொழியிடைத தோன்றிச
செயயுட் டொடாவயின மெயபெற நிலையும
வேறறுமை குறிதத பொருளவயி னான ௭௬

எழுததிகாரததிற புணாககபபடாத சொறகள

482. உயிரும புளளியும இறுதி யாகிக
குறிபபினும பணபினும இசையினுந தோனறி
நெறிப்பட வாராக குறைசசொற கிளவியும

480 வழஙகியல மா என கிளவி - வழககினகண நடைபெறுகினற மா எனனும அளவுப பெயாசசொல. மகர அளவொடு - மகரததை முதலாகவுடைய மணடை முதலிய அளவுப பெயரின புணாசசி முடிபோடு (௪௪௯) நிகரலும - ஒததுத திரிநது முடிதலும உமமையான திரியாது முடிதலுங கொளக.

481. உம, கெழு எனபன சாரியை பிறவும எனறா, செயயுட்களிற பிற சாரியைகளும நினறு விகார மெயதி முடிவனவறறிறகெலலாம இதுவே விதியாகுமென றறகு.

உயர்திணை அஃறிணை ஆயிரு மருங்கின்
ஐம்பால் அறியும் பண்புதொகு மொழியும்
செய்யும் செய்த என்னுங் கிளவியின்
மெய்யொருங் கியலுந் தொழில்தொகு மொழியும்
தம் இயல் கிளப்பின் தம்முன் தாம்வரூஉம்
எண்ணின் தொகுதி உளப்படப் பிறவும்
அன்னவை யெல்லாம் மருவின் பாத்திய
புணரியல் நிலையிடை உணரத் தோன்றா என்

---

482. தோன்றா - குறிப்பு, பண்பு, இசை என்னும் பொருள்களிற் பிறந்து. குறைச்சொற் கிளவி என்றது, ஈண்டு உரிச்சொல் என்ப, இப் பொருள்கள்மேல் வருவன, ஒரு நெறிப்பட வாராமையின் குறைச்சொற்றன்மையுடைய வென்பது கருத்து. 'பண்பு தொகு மொழி' என்பதை நச். பண்புகொள் பெயர் தொக்க தொகைச்சொல் என விரித்துரைப்பர். மெய் என்றது, இங்கே 'செய்யும்' 'செய்த' என்பவற்றின் ஈற்றுருப்பு. அது தொக்குமாயின், செய் என வினைத்தொகை மொழியாய் நிற்றலாகலின், 'தொழில் தொகு மொழி'யும் என்றார். 'மெய் ஒருங்கு இயலும்' என்றது, 'செய் பொருள்' என்னும் ஓர் வினைத்தொகை, அகர ஈறும் உம் ஈறும் செய் என்னும் ஒன்றன்கண்ணே விரிந்து இயலுதற்கேற்ப நிற்றலின் என்க. தம் இயல் கிளப்பின் - எண்ணுப் பெயர்களின் இயல்பைக் கூறுமிடத்து. தம்முன் தாம் வரூஉம் என்ன என்றது, 'பப்பத்து,' 'ஒரோவொன்று' முதலியன. மருவின் பாத்திய - மரூஉ வழக்கின் பகுதியன. புணரியல் நிலையிடை உணரத் தோன்றா - புணரியல் இலக்கண முறைமையில் அவை தெளியத் தெரிவனவல்ல, இலக்கண வகையிற் கொள்ளலாகாமையின் மரூஉ வகையிற் கொள்கவென்பது கருத்து.

### எழுததததிகாரததிறகுப புறனடை

483. கிளநத அலல செயயுளுள திரிநவும
வழஙகியல மருஙகின மருவொடு திரிநவும்
விளம்பிய இயறகையின வேறுபடத தோனறின
வழஙகியல மருஙகின உணாநதனா ஒழுககல்
நனமதி நாடடதது எனமனா புலவா. ௭அ

## எழுத்ததிகாரம் முற்றும்.

483. வழஙகியல மருஙகின - இருவகை வழககும வழஙகிச செலலும நெறியில நனமதி நாடடதது - நலல அறிவினது ஆராயசசியின வைதது. உணாநதனா ஒழுக கல - உணாநது நடததுக எனபது.

# உ. சொல்லதிகாரம்

# உ. சொல்லதிகாரம்

## க கிளவியாக்கம்

[எழுததுககள பொருளதரும முறையில் சொறக ளாகும வகை உணாததுவது.]

### க. திணை

**உயாதிணையும அஃறிணையும**

484. உயாதிணை யெனமனா மககட சுட்டே,
அஃறிணை யெனமனா அவால பிறவே,
ஆயிரு திணையின இசைககுமன சொல்லே க

### உ பால

**உயாதிணையில மூனறு பால**

485 ஆடூஉ அறிசொல மகடூஉ அறிசொல
பலலோ ரறியுஞ சொலலொடு சிவணி
அமமுப பாறசொல உயாதிணை யவவே உ

**அஃறிணையில இரணடு பால**

486 ஒனறறி சொலலே பலவறி சொல்லெனறு
ஆயிரு பாறசொல அஃறிணை யவவே ௩

---

1. மககட்சுடடு - மககள எனச சுடடபபடு வோா, 'அவரல பிற'எனறது, பிற உயிருளளன இனி, உயிரிலலனவும அடககிக கொளளபபடும சொல இசைக குமே - சொல பொருளுணாததுமே. மன, அசை

485. ஆடூஉ-ஆண, மகடூஉ - பெண ஆடூஉ அறி சொல - ஆணமகனை அறியுஞ சொல, சிவணி - கூடி உயா திணையவவே - உயாதிணையன

'பேடி'முதலிய சொற்கள் இப்பகுதியில் அடங்கும் முறை

487. பெண்மை சுட்டிய உயர்திணை மருங்கின்
ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவியும்
தெய்வஞ் சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவியும்
இவ்வென அறியுமந் தந்தமக் கிலவே
உயர்திணை மருங்கின் பாற்பிரிந் திசைக்கும் ௪

ஆண்பால் ஈறு

488. னஃகான் ஒற்றே ஆடூஉ அறிசொல். ௫

பெண்பால் ஈறு

489. ளஃகான் ஒற்றே மகடூஉ அறிசொல் ௬

பலர்பால் ஈறு

490. ரஃகான் ஒற்றும் பகர இறுதியும்
மாரைக் கிளவி உளப்பட மூன்றும்
நேரத் தோன்றும் பலரறி சொல்லே ௭

ஒன்றன்பால் ஈறு

491 ஒன்றறி கிளவி த ற ட ஊர்ந்த
குன்றிய லுகரத் திறுதி யாகும். ௮

---

487 பெயர்நிலை - பெயர் 'பேடி' என்னும் பெயரும் தெய்வத்தைக் குறிக்கும் பெயர்களும் எனப்பது முதல் மூன்றடிகளின் பொருள் இவ - இவை. அந்தம் - ஈற்றெழுத்து, விகுதி. உயர்திணை மருங்கின்பால் - உயர்திணையிடத்திற்குரிய பால். மக்களிற் றிரிந்த பெயர்கள் தமக்கெனப் பாலுணர்த்தும் ஈறில்லனவாய் மக்கட்பெயர்க்குரிய ஈறுகளையே கொண்டு பால் பிரிந்திசைக்கும் எனப்பது பொருள்

488. ஒற்று - ஈற்றெழுத்தாகிய ஒற்று.

490. நேர - நிரம்ப வென்ப, இசைய எனினுமாம்.

பலவினபால ஈறு

492 அ ஆ வ என வருஉம இறுதி
அபபால மூனறே பலவறி சொலலே. ௯

இநத ஈறுகள விணையிலும வருதல

493 இருதிணை மருஙகின ஐமபால அறிய
ஈறறிலநின றிசைககும பதினேரெழுத தும
தோறறந தாமே விணையொடு வருமே ௧0

பெயரும விணையும ஒதத பாலில வருதல

494. விணையின தோனறும பாலறி கிளவியும
பெயரின தோனறும பாலறி கிளவியு
மயஙகல கூடா தமமர பினவே. ௧௧

'பேடி' எனனுஞ சொல இமமுறையில அமையும வகை

495 ஆணமை திரிநத பெயாநிலைக கிளவி
ஆணமை அறிசொறகு ஆகிடன இனறே. ௧௨

---

492 அப பால - அவ வகைப்பட்ட

493. தோறறநதாமே விணையொடு வருமே - விணையொடு வநது புலப்படும் எனறபடி

494 மயஙகல கூடா - வேறுபடுதல ஆகா. 'தம மரபின' எனறமையால, அவை தமககுள இஙஙனம ஒதத இலககணமுடையன எனறு மேலும விதநதவாறுமிறறு, ஈணடுப் பால வழுவாமை கூறினமையின, ஏனைத திணை இடம காலம மரபு முதலியன வழுவாமைககும இதுவே இடமாக நச - காட்டுவா.

495. ஆணமை திரிநதுவிட்டமையாற பெணமை பறிசொல ஈறும படாறிசொல ஈறும விணையிற பெறும எனறபடி 'பேடி வநதான' என ஆணமை அறிசொறகு இடமினமை காணக 'பேடி வநதாள' 'பேடியா வநதாா' எனல ஒககும.

வினாவும் விடையும் அமையும் வகை

496 செப்பும் வினாவும் வழாஅல் ஓம்பல். ௧௩

497 வினாவும் செப்பே வினாஎதிர் வரினே. ௧௪

498 செப்பே வழீஇயினும் வரைநிலை யின்றே
அப்பொருள் புணர்ந்த கிளவி யான. ௧௫

499 செப்பினும் வினாவினும் சினைமுதற் கிளவிக்கு
அப்பொருள் ஆகும் உறழ்துணைப் பொருளே.

---

496. செப்பு - விடை. வழாஅல் ஓம்பல் - வழாது ஓம்புக.

497 வினா எதிர் வரினே - வினாவுக்கு மறுமொழியாய் வரின்.

498 செப்பு வழீஇயினும் - விடை நேர் விடையாகாமல் வழுவினும். அப்பொருள் புணர்ந்த கிளவியான - அவ்விடைப் பொருள் கூடிய சொற்களானவிடத்து. வரைநிலை இன்று - அவ்வழுவிற்கு வரையறை செய்யும் நிலைமையில்லை. நீக்கத்தக்கதன்று என்க. செப்பே என்னும் ஏகாரம் பிரிநிலையாதலின், வினா அங்ஙனம் வழுவுதல் ஆகாதென்பது.

499. சினை முதற் கிளவிக்கு - சினைக் கிளவிக்கும் முதற் கிளவிக்கும். அப்பொருள் ஆகும் - செப்பினும் வினாவினும் ஒத்த பொருளே வரும். உறழ் துணைப் பொருள் என்றா, ஒக்கும் இசைவினையுடைய பொருள், அதாவது, இசைய ஒத்துவரும் பொருள் என்றற்கு. செப்பினும் வினாவினும் இசைய ஒத்துவரும் பொருள் ஒத்த பொருளே ஆகும் என்பது இரண்டாவது அடியின் கருத்து. வினாவில் வருஞ் சினைச் சொல்லுக்கு விடையிலுஞ் சினைச் சொல் வரும், அங்ஙனமே முதற் சொல்லும் என்றபடி. இதற்குக் காட்டு, 'கொற்றன் மயிர் நல்லவோ சாத்தன் மயிர் நல்லவோ?' என்று வினவிய விடத்துக்

**இயலபுவழககும தகுதிவழககும அமையும வகை**

500 தகுதியும வழககும தழீஇயின ஒழுகும
பகுதிக கிளவி வரைநிலை யிலவே. கஎ

501. இனசசுட டிலலாப பணபுகொள பெயாககொடை
வழககா றல்ல செயயு ளாறே கஅ

502 இயறகைப் பொருளை இறறெனக கிளததல.

503 செயற்கைப் பொருளை ஆககமொடு கூறல். உ0

---

'கொறறன மயிரிற சாததன மயிா நலல' என வருதல. 'கொறறனிற சாததன நலலன' 'கொறறனிற சாததன மயிா நலல' என முதலுஞ சினையும மாறி விடை யிறுததல பிழை எனபது

500. தகுதி யெனறது, தகுதி வழககும, வழக் கெனறது, இயலபு வழககுமாம இவறறைத தழீஇயினவாய நடைபெறும பகுதியையுடைய கிளவி வரைநிலையில எனக.

501 இனச சுட்டு - இனஞ சுட்டுதல. பெயாக கொடை - பெயா வழககு, பெயரைப புலனெறிபபடுதத லெனபது. இதறகுக காட்டு, செஞஞாயிறு போலவன. இதிற செமமை, இனஞசுட்டுத லிலலாதது, ஏனெனறல, கருஞாயிறு என ஒனறிலலாமையின ஆதலால ஞாயிறறின இயலபாகிய பணபைமட்டும அஃதுணாததி வநதமை அறியபபடும. இஙஙனம இனசசுட்டிலலாப பணபைக கொணட பெயா ஞாயிறு எனபது இச் நூறபாவினுல, 'வழககில ஞாயிறு எனலாம, செயயுளிற செஞஞாயிறு. எனலாம' எனபது போதரும

502 இறறு - இததகையது, கிளததல - சொலலுக

503 ஆககம - ஆயினது னாததுங குறி, 'பயிா நலல' எனறுமட்டுங கூருமல, 'பயிா நலல ஆயின' என ஆககச சொற கொடுததுக கூறுக எனறபடி கூறல-கூறுக.

504. ஆக்கந் தானே காரண முதற்றே உக

505 ஆக்கக் கிளவி காரண மின்றியும்
போக்கின் றென்ப வழக்கி னுள்ளே உ௨

பால் ஐயமுள்ளன அமையும் வகை

506 பான்மயக் குற்ற ஐயக் கிளவி
தானறி பொருள்வயின் பன்மை கூறல். உ௩

507 உருவென மொழியினும் அஃறிணைப் பிரிப்பினும்
இருவீற்று முரித்தே சுட்டுங் காலை உ௪

504. காரண முதற்று - உரிய காரணத்தை முன் வைத்துச் சொல்லுதற்குரித்து. 'எருப் பெய்தமையாற் பயிர் நல்ல ஆயின' என்பது

505. இன்றியும் - இன்றி வரினும் போக்கு இன்று - குற்றமில்லை உண்மையால், வழக்கினும் காரணங் கொடுத்துச் சொல்லலே வலிவுடைத்தெனக.

506. மயக்குற்ற - துணிதற்கியலாது நின்ற. 'தான் அறிபொருள்' என்று பொதுவாகக் கூறினார், அஃறிணை யியற்கையுங் கருதி யெனக, அதாவது அஃறிணை யியற்கையாகிய ஒருமை பன்மை என்னும் ஐயமும் இவ் வுயர்திணையிற் கருதியென்றபடி. இந் நூற்பா உயர்திணைப் பால் ஐயத்திற்கு, அடுத்த நூற்பாவில் அஃறிணைப் பிரிப்பினும் என்னுமிடத்து அஃறிணைப் பால் ஐயம் வரும்.

507. இந் நூற்பாவில் 'அஃறிணைப் பிரிப்பினும்' என்பப் பால் ஐயம் வருதலின், 'உரு' என்றது, திணை ஐயத்திற்கு.

அவை, துணிந்தபின் அமையும் வகை

508 தன்மை சுட்டலும் உரித்தென மொழிப
அன்மைக் கிளவி வேறிடத் தான. உரு

வண்ணச் சினைச்சொல் அமையும் வகை

509. அடைசினை முதலென முறைமூன்றும் மயங்காமை
நடைபெற் றியலும் வண்ணச் சினைச்சொல். உசு

பால் வழுவமைதி

510. ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
ஒன்றனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும்
வழக்கி னாகிய உயர்சொற் கிளவி,
இலக்கண மருங்கின் சொல்லா றல்ல. உஎ

---

508. தன்மை சுட்டலும் - ஐயுற்ற பொருளின் உண்மைத் தன்மையைச் சுட்டிக் கூறுதலும், என்றது, ஐயம் நீங்கித் துணிந்த தன்மையைச் சுட்டல். வேறிடத் தான - துணிந்த தன்மைக்கு வேறான ஐயுற்ற தன்மைக் குரிய சொல்லின்கண். 'இவன் பெண் அல்லன் ஆண் மகன்' என்பது இதற்கு எடுத்துக் காட்டு இதில் அல்லன் என்றது, அன்மைக் கிளவி.

509 அடை - அடைமொழி, வண்ணம் சினை - சினைச் சொல் உறுப்பு முதல் - அவ்விரண்டும் அடுத்த ஒரு பொருளின் பெயராகிய முதற் சொல், இம் மூன்றும் முறையே சேர்ந்து வருவது 'வண்ணச் சினைச்சொல்' எனப்படும். 'செங்கால் நாரை' என்பது இதற்கு எடுத் துக்காட்டு இம் மூன்றும் முறை மயங்காமை நடை பெற்றியலும் என்பது பொருள்

510. உயர்சொற் கிளவி - உயர்த்துக் கூறுஞ் சொல்லாகிய குறியீடு.

## ௱. இடம்

### இடம உணாததும சொறகள

511. செலவினும வரவினுந தரவினுங கொடையினும
நிலைபெறத தோனறும அநநாற சொலலும
தன்மை முன்னிலை படாககை எனனும
அமமூ விடததும உரிய எனப. உஅ

### தனமை முன்னிலைககுரிய சொறகள

512. அவற்றுள,
தருசொல் வருசொல ஆயிரு கிளவியும
தனமை முனனிலை ஆயீ ரிடதத உக

### படாககைககுரிய சொறகள

513. ஏனை யிரணடும ஏனை இடதத ௩0

### 'யாது' 'எவன' எனனுஞ சொறகள அமையும வகை

514 யாது எவன எனனும ஆயிரு கிளவியும
அறியாப பொருளவயின செறியத தோனறும.

---

511. 'மூவிடததும உரிய' எனபதன விளககம மேல நூறபாககளில வரும.

512. தருசொல - தருதலைப பறறிய சொல வரு சொல - வருதலைப பறறிய சொல

513. ஏனையிடதத - படாககை யிடததன

514. எவன, உயாதிணை யனறு, அஃறிணையே, பொதுவாக வினைமாததிரையாய வருதலின, 'அறியாப பொருளவயின' எனறா. பால திணை அறிதறகனறு. செறிய எனறது, மிகப பொருததமாக எனறறகு.

அவற்றுள், 'யாது' என்னுஞ் சொல்

515. அவற்றுள்,
யாது என வரூஉம் வினாவின் கிளவி
அறிந்த பொருள்வயின் ஐயந் தீர்தற்குத்
தெரிந்த கிளவி யாதலு முரித்தே நஉ

சினைமுதற் சொல் அமையும் வகை

516. இனைத்தென அறிந்த சினைமுதற் கிளவிக்கு
வினைபடு தொகுதியின் உம்மை வேண்டும்

நிலையாமைக்குரிய சொல் அமையும் வகை

517 மன்னப் பொருளும் அன்ன இயற்றே. நந

இல்லாமைக்குரிய சொல் அமையும் வகை

518 எப்பொரு ளாயினும் அல்லது இல்லெனின்
அப்பொருள் அல்லாப் பிறிதுபொருள் கூறல்.

519. அப்பொருள் கூறின் சுட்டிக் கூறல் நசா

516. இனைத்தென - இத்துணை யென. சினைமுதற் கிளவிக்கு - சினைக்கிளவி முதற்கிளவிகளுக்கு வினைபடு தொகுதியின் - முடிக்குஞ் சொலாகிய வினைச்சொல் லோடு படுந் தொகை மொழிக்கண் 'நமபி கண் இரண் டும் மலர்ந்தன' என்பது எடுத்துக் காட்டு

517 மன்னப் பொருள் - நிலையாப் பொருள், யாக்கை, செல்வம் முதலியன. 'அன்ன இயற்று' என்றது, உம்மை பெறும் என்றபடி

518. அல்லது இல்லெனின் - இது வல்லது இல்லை என்று கூறவேண்டின்

519. அப்பொருள் என்றது, மேல் நூற்பாவிற் கூறிய பிறிது பொருள் என்றதை. சுட்டிக்கூறல் - சுட் டொடு சேர்த்துக் கூறல், 'இப் பயறல்லது இல்லை' என்ற படி.

### வியங்கோள் அமையும் வகை

528. ‘வியங்கோள் எண்ணுப்பெயர் திணைவிரவு
வரையார். சரு

### பன்மைக்குரிய சொற்கள்

529. வேறுவினைப் பொதுச்சொல் ஒருவினை கிளவார் சசு

530. எண்ணுங் காலும் அதுஅதன் மரபே சஎ

### இரட்டைக் கிளவி அமையும் வகை

531. இரட்டைக் கிளவி இரட்டிற்பிரிந் திசையா சஅ

### பன்மை பற்றிய வழக்குகள்

532 ஒருபெயர்ப் பொதுச்சொல் உள்பொரு ளொழியத்
தெரிபுவேறு கிளத்தல் தலைமையும் பன்மையும்

---

528 வியங்கோள் எண்ணுப்பெயர் - வியங்கோள் வினையோடு முடியும் எண்ணுதலையுடைய பெயர்கள் ‘ஆவும் ஆயனும் செல்க’ என்பது இ.நற்குக் காட்டு

529 வேறு வினைப் பொதுச்சொல் - வேறு வேறு வினைச்சொற்களைப் பெற்று முடிதற்குரிய பொதுச்சொல் அணி என்பது. கட்டுவன, கவிப்பன, பூண்பன முதலியவற் றிற்குப் பொதுச் சொல்லாதல் காண்க. இதற்கு அணிந் தார் என்பொது வினை கொடுக்க வென்பது கருத்து. ‘அணி கட்டினார்’ ‘அணி கவித்தார்’ எனல் மரபு வழு.

530 எண்ணுங்காலும் - பொருள்களைப் பொதுச சொல்லாற் கூறாது பிரித்து அவற்றை எண்ணுமிடத்தும் அது - அதன் இலக்கணம் அதன் மரபே - அம் மரபே, என்றது, மேல் நூற்பாவிற் கூறிய ஒரு வினை கிளவாத மரபு, பொதுவினை கொடுக்க என்றபடி யாழுங் குழலும் ஊதினார் என்னாது, யாழுங் குழலும் இயம்பினார் என்பது.

531 இரட்டைக் கிளவி, ‘குறுகுறு’ ‘சலசல’ என்பன.

உயர்திணை மருங்கினும் அஃறிணை மருங்கினும். சக

533. பெயரினும் தொழிலினும் பிரிபவை யெல்லாம்
மயங்கல் கூடா வழக்குவழிப் பட்டன. ருO

534 பலவயி னானும் எண்ணுத்திணை விரவுப்பெயர்
அஃறிணை முடிபின செய்யு ளுள்ளே ருக

பலபொருளொருசொல் அமையும் வகை

535 வினைவேறு படூஉம் பலபொரு ளொருசொல்
வினைவேறு படாஅப் பலபொரு ளொருசொலென்று
ஆயிரு வகைய பலபொரு ளொருசொல் ருஉ

---

532 ஒரு பெயர்ப் பொதுச்சொல் - ஓரிடத்தி லுள்ள பல பொருள்கட்கும் பொதுவாக ஒரு பெயராய் வரும் சொல்லை உள் பொருள் ஒழிய - ஆண்டு உள்ள பிற பொருள்களை நீங்க. தலைமையும், பன்மையுந் தெரிந்து சொல்லுக என்பது தெரிபு - தெரிந்து கிளத்தல் - எடுத்துச் சொல்லுக 'பார்ப்பனச் சேரி' 'கமுகந் தோட்டம்' என்பன இதற்கு எடுத்துக்காட்டு.

533 பிரிபவை யெல்லாம் - இருபாற் பொதுமையி லிருந்து ஆண்பாலாகவும் பெண்பாலாகவும் பிரிந்து வழங் குவவெல்லாம் மயங்கல் - அறிந்து போற்று தற்கண் மயங்கல் ஆகா, மயங்கல் கூடா - வழுவுடைமை ஆகா முன் னூற்பாவிற் கூறிய 'உயர்திணை மருங்கினும் அஃறிணை மருங்கினும்' என்பதை இதற்குங் கொள்க. 'மக்கள் ஆயிரவர் பொருதார்' என்பதில் மக்கள், என னுஞ்சொல் உயர்திணையிற், பெயரில், இருபாற் பொதுமை யிலிருந்து ஆண்பாலாகப் பிரிந்து வழங்குதல் காண்க.

534 பலவயினானும் - பெரும்பான்மையும் எண் ணுத்திணை விரவுப் பெயர் - திணை விரவி எண்ணப்பட்ட பெயர்

535. இதன் விளக்கம் மேல் நூற்பாக்களில் வரும்.

536 அவற்றுள்,
வினைவேறு படூஉம் பலபொரு ளொருசொல்
வேறுபடு வினையினும் இனத்தினுஞ் சார்பினுந்
தேறத் தோன்றும் பொருள்தெரி நிலையே. ருந
537. ஒன்றுவினை மருங்கின் ஒன்றித் தோன்றும்.
538. வினைவேறு படாஅப் பலபொரு ளொருசொல்
நினையுங் காலைக் கிளந்தாங் கியலும். ருரு

536. வினைவேறுபடூஉம் - தத்தம் வினையால் வேறு படுகின்ற தேற - தெளிய பல பொருட்கும் பொதுவான பெயராய் வருஞ்சொல், இன்னவிடத்தில் இன்ன பொருளில் வருகின்றதென்பப் பொருள் தெரியும் நிலை, ஆண்டு வரும் வினையினாலும் இன மொழியினாலும் சார்பினாலுந் தெளியத் தோன்றும் என்றபடி 'சார்பு' யாதானும் ஒரு வகையினால் இயைபுடையது 'மா' என்பது விலங்கு, பறவை, மரம் முதலிய பல பொருள்களையும் உணர்த்தும் ஒரு சொல்

537. ஒன்று வினை மருங்கின் - ஒத்த வினை கொள்ளும் வகையில் இது மேல் நூற்பாவிற்குப் புறனடை வேறுபடும் வினையுடையவாயினும் வேறுபடா வினையுடைய போலத் தோன்றும் 'மா வீழ்ந்தது' என்னுமிடத்து மா விலங்காயின் இறந்ததென்றும், செல்வப் பொருளாயின் உண்டாயிற்றென்றும் வேறுபடும் வினையுடைமை காணக இங்ஙனம் வேறுபடும் வினையுடைமையாற் பெயர்களும் வேறு வேறாயினும், இடநோக்கிப் பொருள் விளங்குமாதலின் ஒன்றுவினை மருங்கின் ஒன்றித் தோன்றும் எனக

538 'வினை வேறு படாஅப் பல பொருள் ஒருசொல்' என்றது, 'விலங்கு இறந்தது' 'பறவை இறந்தது'

(பா வே.) * அடுத்த நூற்பாவையும் இதனோடு சேர்த்துச் சேனாவரையர் ஒரு நூற்பாவாகக் கொள்வர்.

இதற்கு, வழுவமைதி

539 குறித்தோன் கூற்றம் தெரித்துமொழி கிளவி.

## ௫. புறனடை

### திணைக்குப் புறனடை

540 குடிமை ஆண்மை இளமை மூப்பே
அடிமை வன்மை விருந்தே குழுவே
பெண்மை அரசே மகவே குழவி
தன்மை திரிபெயர் உறுப்பின் கிளவி
காதல்சிறப்பே செற்றச்சொல்விறற்சொல்லென்று
ஆஅறு மூன்றும் உளப்படத் தொகைஇ
அன்ன பிறவும் அவற்றொடு சிவணி
முன்னத்தி னுணருங் கிளவி யெல்லாம்
உயர்திணை மருங்கின் நிலையின வாயினும்
அஃறிணை மருங்கின் கிளந்தாங் கியலும் ௫௭

---

என்னும் ஒரே வினைக்கண் வரும் 'மா வீழ்ந்தது' என்பதாகும் கிளந்தாங்கு இயலும் - கிளந்து கூறப்பட்டு நடைபெறும், அரிமா வீழ்ந்தது, அன்னமா வீழ்ந்தது என

539. பொதுவாகப், பொருள் வேறுபாடு கருதிக் கூறுவோன்சொல் மேற் காட்டிய முறைகளிலும் விளக்கம் பெறாதாயின், கருத்தைத் தெரிவித்துக் கூறுஞ் சொல்லாகவே அஃது அமைக என்பது.

540 தன்மை திரி பெயர் - அலி முதலியன. உறுப்பின் கிளவி - குருடு முதலியன. காதல் - காதற் சொல். சிறப்பு - சிறப்புச் சொல். ஆ அறு மூன்றும் - அப்பதினெட்டு வகைக் கிளவிகளும், தொகைஇ - தொக்கு. முன்னத்தின் - குறிப்பின். கிளந்தாங்கு - உரைத்ததுபோல, அஃறிணை முடிபு கொள்ளும் என்பது கருத்து.

பாலுக்குப் புறனடை

541. காலம் உலகம் உயிரே உடம்பே
பால்வரை தெய்வம் வினையே பூதம்
ஞாயிறு திங்கள் சொல் என வரூஉம்
ஆயீ ரைந்தொடு பிறவும் அன்ன
ஆவயின் வரூஉங் கிளவி யெல்லாம்
பால்பிரிந் திசையா உயர்திணை மேன. ருஅ

இடத்துக்குப் புறனடை

542. நின்றாங் கிசைத்தல் இவணஇயல் பின்றே.
543. இசைத்தலு முரிய வேறிடத் தான. சுO

541. பால் வரை தெய்வம் - இருவினை வகுக்கும் ஊழ். சொல் - நாமகளாகிய தெய்வம். ஆவயின் - அப் பகுதிக்கண், என்றது, முன் நூற்பாவிற் சுட்டிய உயர் திணைக்கண் என்றபடி. உயர்திணைமேன பால் பிரிந்து இசையா - அவ்வுயர்திணை யிடத்தில் பால் பிரிந்துஇசையா. அஃறிணைப் பாலவாய் இசைக்கும் என்பது கருத்து. மேல் என்னும் ஏழாம் வேற்றுமை யுணர்த்தும் இடைச் சொல் 'மேன' என்த் திரிந்து நின்றது.

542. நின்றாங்கு - ஈறு திரியாமல் நின்று, இசைத் தல் - உயர்திணையாயிசைத்தல் இவண் என்றது, இந்நூற் பாவிற் கூறிய காலம் முதலிய சொற்களுக்கு என்றபடி, இதனால், முன் நூற்பாவிற் கூறிய குடிமை முதலிய சொற் கள் ஈறு திரியாமல் நின்று 'குடிமை நல்லன்' முதலியவாக உயர்திணையில் இசைக்கும் என்பது பெறப்படும்.

543. இசைத்தலும் - இங்கே கூறிய காலம் முதலிய சொற்கள் உயர்திணையாய் இசைத்தலும். வேறு இடத்தான - ஈறு திரிந்து வேறுபட்ட இடத்து, 'காலன்' 'உலகர்' என 'காலன் கொண்டான்' 'உலகர் பசித்தார்' என்பது காட்டு.

544. எடுத்த மொழி இனஞ் செப்பலு முரித்தே ௬௧

எண்ணுக்குப் புறனடை

545. கண்ணுந் தோளு முலையும் பிறவும்
பன்மை சுட்டிய சினைநிலைக் கிளவி
பன்மை கூறுங் கடப்பா டிலவே
தம்வினைக் கியலும் எழுத்தலங் கடையே ௬௨

544. எடுத்த மொழி - எடுத்து விதந்த மொழி இனஞ் செப்பலும் - தனக்கு இனமாகிய பிற பொருளைக் குறிப்பால் உணர்த்தலும் ‘அறஞ் செய்தான் துறக்கம் புகும்’ என்னும் எடுத்தமொழி, ‘மறஞ் செய்தான் நிரயம் புகும்’ என்பதன் இனப் பொருளை உணர்த்துதல் என்க.

545. சினைநிலைக் கிளவி - உறுப்பு நிலையை உணர்த்துஞ் சொல். சினைச் சொற்கள் தம் வினையான் முடிதலும், தம் முதற்பொருளின் வினையான் முடிதலும் என இருவகைப்படும். கண் நல்ல என்பதும் கண் நல்லன் என்பதும் முறையே இவ்விருவகைக்கும் எடுத்துக்காட்டு. இவற்றில் தம் வினையான் வருங்கால் அஃறிணையாய அதற்குரிய அகர ஈற்றெழுத்தால் நல்ல என முடிந்துள்ளது. அங்ஙனம் தம் வினைக்கியலும் எழுத்தலாதவிடத்துப் பன்மைகூறும் கடப்பாடில என்றபடி. எழுத்தலங்கடை - எழுத்தலாதவிடத்து.

# உ. வேற்றுமை யியல்

[பெயாகள், உருபுகளேறறுப் பொருள வேற்றுமைப படும இயல்புணாததுவது ]

## க. வேற்றுமையின் வகை

**வேறறுமை இததனை எனபது**

546 வேற்றுமை தாமே ஏழென மொழிப. க
547 விளிகொள வதனகண விளியோடு எட்டே. உ

**வேறறுமையின பெயா, முறை**

548. அவைதாம,
பெயா, ஐ ஒடு கு
இன அது கண விளி எனனும ஈற்ற. ௩

## உ. முதல் வேற்றுமை

**எழுவாய வேறறுமை**

549 அவறறுள,
எழுவாய வேறறுமை பெயாதோன்று நிலையே.

---

547 கொளவது - கொளளும பெயா, விளிப பொருள கொளளும பெயரினகணணதான விளிவேறறுமை யோடு சோகக, வேறறுமை எடடு எனடது.

548. விளி எனனும ஈறற - விளிவேறறுமையை இறுதியாக உடைய. அவைதாம பெயா வேறறுமையும ஐயும ஒடுவும குவ்வும இனனும அதுவும கணணுமாம எனறு முடிகக

549. வேறு தனியாக உருபிலலை யெனறபடி.

எழுவாய் ஏற்கும் பயனிலைகள்

550. பொருண்மை சுட்டல் வியங்கொள வருதல்
வினைநிலை உரைத்தல் வினாவிற் கேற்றல்
பண்புகொள வருதல் பெயர்கொள வருதலென்று
அன்றி அனைத்தும் பெயர்ப்பய னிலையே. ரு

தொகைப்பெயரும் பயனிலை கொள்ளல்

551. பெயரி னாகிய தொகையுமா ருளவே
அவ்வும் உரிய அப்பா லான சு

எழுவாயும், தோன்றா எழுவாயும்

552. எவ்வயின் பெயரும் வெளிப்படத் தோன்றி
அவ்வியல் நிலையல் செவ்வி தென்ப. எ

550 வியங்கொள - ஏவல் கொள்ள அன்றியனைத்தும் - அவ்வனைத்தும் பெயர்ப் பயனிலை - எழுவாய் வேற்றுமையது பயனாகிய நிலைமை

551 பெயரினாகிய தொகை - பெயரும் பெயரும் தொக்கதொகை யானைக்கோடு, மதிமுகம் என்றாற் போல்வன. அவ்வும் - அத்தொகைய தொகையும். உரிய அப்பாலான - அவ்வகைக்கு உரிய, என்றது, எழுவாய் வேற்றுமையாய பயனிலை கோடற்கு உரிய என்றபடி

552. எவ்வயின் பெயரும் - தன்மை முன்னிலை படர்க்கை யென்னும் மூவிடத்துப் பெயரும் அவ்வியல் நிலையல் - அத்தன்மை பெற்று நிற்றல், பொருண்மை சுட்டல் என்னும் நூற்பாவிற் கூறிய ஆறு வகையாகப் பயனிலை ஏற்குந் தன்மை.

பெயரில உருபு நிற்கும் இடம்

553. கூறிய முறையின உருபுநிலை திரியாது
ஈறுபெயாக காகும இயற்கைய எனப அ

பெயரின இயலபு

554. பெயாநிலைக கிளவி காலந தோன்றா
தொழிலநிலை ஒட்டும ஒன்றலங கடையே. க

## ௩. இரண்டாம் வேற்றுமை

'ஐ' உருபின பொருள

555 இரணடா குவதே,
ஐயெனப் பெயரிய வேற்றுமைக கிளவி,
எவவழி வரினும வினையே வினைககுறிப்பு
அவவிரு முதலின தோனறும அதுவே. ௧0

அபபொருளின பாகுபாடுகள

556 காபபின ஒபபின ஊாதியின இழையின
ஒப்பின புகழின பழியின என்றா,
பெறலின இழவின காதலின வெகுளியின
செறலின உவததலின கறபின என்றா,

---

553 முறையின - முறைமையை யுடைய பெயாககு ஈறாகும இயலபுடைய என்றபடி

554. பெயாநிலைக கிளவி - பெயாசசொல, பல வகையான பெயரும அடஙகுதறகுப பெயராகிய நிலையை யுடைய கிளவி யெனபபடடது தோன்றா - தோனறுவாய நிறகும. தொழிலநிலை யொட்டும ஒன்று என்றது, ஒரு வகைத தொழிறபெயரை, அது வினையாலணையும பெயா

555 எவ வழி - எநத இடததில. முதலின - காரணததினகணணும

அறுததலின குறைததலின தொகுததலின
[பிரிததலின
நிறுததலின அளவின எணணின எனறு,
ஆககலின சாதலின செலவின கனறலின
நோககலின அஞசலின சிதைபபின எனறு
அனன பிறவும அமமுதற பொருள
எனன கிளவியும அதனபால எனமனா  கக

## ச. மூன்றும் வேற்றுமை

### 'ஒடு' உருபின பொருள

557. மூனறு குவதே,
ஒடுவெனப பெயரிய வேறறுமைக் கிளவி,
வினைமுதல் கருவி அனைமுதறறு அதுவே கஉ

### அபபொருளின பாகுபாடுகள

558. அதனின இயறல அதனதகு கிளவி
அதனவினைப் படுதல் அதனின ஆதல
அதனின கோடல அதனொடு மயஙகல்
அதனொடு இயைநத ஒருவினைக கிளவி

---

556. இழை - இழைககபபடுவது, இயறறப்படுவது. ஒபபு - ஒடடுதல எனறு - எனறு சொலலபபடுவனவும. செலவு - செல்லுதல கனறல - அடிபபடுதல அம முதற பொருள எனறது, முறகூறபபடட செயபபடு பொருணமேல வருங கருததினவாகிய எனறறது எனன கிளவியும - எவவகைபபடட சொலலும, எலலாச சொலலும அதன பால - இரணடாம வேறறுமையினபால

557 அனை முதறறு அது - அஃது அவவிரணடு காரணததையும பொருளாக உடையது.

அதனொடு இயைந்த வேறுவினைக் கிளவி
அதனொடு இயைந்த ஒப்பல் ஒப்புரை
இன்னான் ஏது ஈங்கென வரூஉம்
அன்ன பிறவும் அதன்பால என்மனார் கரு

## ரு. நான்காம் வேற்றுமை

### 'கு' உருபின் பொருள்

559. நான்கா குவதே,
கு எனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி,
எப்பொரு ளாயினும் கொள்ளும் அதுவே கசு

### அப்பொருளின் பாகுபாடுகள்

560. அதற்குவினை யுடைமையின் அதற்குடம் படுதலின்
அதற்குப்படு பொருளின் அதுவாகு கிளவியின்
அதற்குயாப் புடைமையின் அதன்பொருட் டாதலின்
நட்பின் பகையின் காதலின் சிறப்பின் என்று
அப்பொருட் கிளவியும் அதன்பால என்மனார்

---

558 இயற்றல் - பண்ணப்படுதல் கோடல் - கொள்ளுதல். ஒட்டல் ஒப்பு - ஒப்பல்லதனை ஒப்பாகக் கூறுதல் இன்னான் ஏது - இன்னும் ஆனுமாகிய ஏதுப்பொருண்மை. ஈங்கு - இங்ஙனம், இங்ஙனம் வினைமுதலுங் கருவியுமாகிய பொருளிடத்து என்பது

560. வினையுடைமை என்றது, இங்கே, பயன் படுதலை. படுபொருள் - ஒருகூற்றிற் படுகின்ற கருத்து. யாப்புடைமை - பொருத்தமுடைத்தாதல் பொருட்டா தல் - ஒன்றன் காரணமாக மேற்கொள்ளல்

## சா. ஐந்தாம் வேற்றுமை

### 'இன்' உருபின் பொருள்

561 ஐந்தா குவதே,
இன் எனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி,
இதனின் இற்று இது என்னும் அதுவே. கசா

### அப்பொருளின் பாகுபாடுகள்

562 வண்ணம் வடிவே அளவே சுவையே
தண்மை வெம்மை அச்சம் என்று,
நன்மை தீமை சிறுமை பெருமை
வன்மை மென்மை கடுமை என்று,
முதுமை இளமை சிறத்தல் இழித்தல்
புதுமை பழமை ஆக்கம் என்று,
இன்மை உடைமை நாற்றம் தீர்தல்
பன்மை சின்மை பற்று விடுதல் என்று
அன்ன பிறவும் அதன்பால என்மனார் கஎ

## எ. ஆறாம் வேற்றுமை

### 'அது' உருபின் பொருள்

563. ஆறு குவதே,
அது எனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி,

---

561 இதனின் இற்று இது - இதனின்றும் இதன் தன்மையது இது. என்னும் - என்று உணர்த்தும்.

562 இந் நூற்பாவிற் கூறிய பொருள்களின்மேல் இதனின் இத்தன்மையது இது என வரும் என்றபடி. 'காக்கையிற் கரிது களம்பழம்' என்பது வண்ணப்பொருளில் வந்தது. இங்ஙனம் ஏனையவுங் கொள்ளப்படும்.

தன்னினும பிறிதினும இதனது இதுஎனும
அன்ன கிளவிக கிழமைத ததுவே. கஅ

அப பொருளின பாகுபாடுகள

564. இயற்கையின உடைமையின முறைமையின [கிழமையின
செயறகையின முதுமையின வினையின என்று,
கருவியின துணையின கலத்தின முதலின
ஒருவழி உறுப்பின குழுவின என்று,
தெரிந்துமொழிச செயதியின நிலையின வாழ்ச்சியின
திரிந்துவேறு படூஉம பிறவும அன்ன
கூறிய மருஙகில தோன்றுங் கிளவி
ஆறன பால என்மனார புலவர கக

---

563. தனினும - தனனோடு ஒற்றுமையுடைய பொருளானும, தறகிழமை பிறிதினும - தனனின வேறாகிய பொருளானும, பிறிதின கிழமை அன்ன கிளவிக கிழமைத்து - அன்ன கிளவியாற ரோனறும கிழமைப பொருளையுடையது

564 இயற்கையின - இயல்பாகிய கிழமையின. என்றது, இயறகைக கிழமை. 'சாத்தனது இயறகை, சாத்தனது அறிவு' என்பன அதறகுக காட்டு கிழமையின என்றது, கிழமைக கிழமை. 'சாத்தனது கிழமை, முருகனது குறிஞசிநிலம்' என்பன இதறகுக காட்டு கலம - ஓலை (Document), ஒற்றிச்சீட்டு முதலியன. கலககிழமை யெனக முதல - முதறகிழமை, முதற பொருளின கிழமை தெரிந்து மொழிச செயதி - தெரிந்து மொழியாற செயயப்படுஞ் செயதி, என்றது, பொருட பிறிதின கிழமை வாழ்ச்சி - வாழ்தற கிழமை திரிந்து வேறுபடூஉம பிற என்றது, 'எட்சாந்து' 'தொகையது விரி' என்பவை போல்வன.

## அ ஏழாம் வேற்றுமை

'கண' உருபின பொருள

565\. ஏழா குவதே,
கண எனப பெயரிய வேறறுமைக கிளவி,
விணசெய இடததின நிலததின காலததின
அனைவகைக குறிபபின தோனறும அதுவே.

ஏழாம வேறறுமை உருபுகள

566 கண கால புறம அகம உள உழை கீழ மேல
பின சார அயல புடை தேவகை எனுஅ,
முன இடை கடை தலை வலம இடம எனுஅ,
அனன பிறவும அதனபால எனமனா. உக

## கூ. வேறறுமையின தொகைவிரி இயலபு

567\. வேறறுமைப பொருளை விரிககுங காலை
ஈறறுநினறு இயலுந தொகைவயின பிரிநது
பலஆ றுகப பொருளபுணாந திசைககும
எலலாச சொலலும உரிய எனப. உஉ

---

565\. அனைவகைக குறிபபின - என அம மூவகைக குறிபபினும

566 தேவகை எனறது, திசைப பகுதி, ஓா உருபாகவும கொளளபபடும, 'கிழவோள தேஎதது' எனபது அதறகுக காட்டு எனு - எனறு சொலலபபடுவனவும, அனன பிறவும எனறதனால இல, மாட்டு முதலியனவும கொள ளபபடும

567\. வேறறுமைப பொருளை யெனறது, ஈணடுத, தொககு நிறகும வேறறுமைபபொருளை ஈறறு நினறியலுந தொகை எனறது, அனமொழிததொகையை உரிய - விரிதறகு உரிய. இடையே இனறியமையாதனவாய வருவிககப படுப் பொருள புணாநது இசைககும எலலாச சொல

# ௩. வேற்றுமை மயங்கியல்

[வேற்றுமையுருபுகள் தம்முள் மயங்கிய பொருள் வேறுபாடு கொள்ளும் இயல்புணர்த்துவது.]

## க. வேற்றுமையுருபுகள் மயங்குதல்

சார்பு பொருளில

568. கருமம் அல்லாச் சார்பென் கிளவிக்கு
உரிமையும் உடைத்தே கண் என் வேற்றுமை.

சினைப் பெயரில

569 சினைநிலைக் கிளவிக்கு ஐயும் கண்ணும்
வினைநிலை ஒக்கும் என்மனார் புலவர். உ

கன்றல் செலவல் பொருளில

570 கன்றலும் செலவும் ஒன்றுமார் வினையே ௩

---

லும் விரித்தற்கு உரிய என்பது உருபேயன்றிப் பிற சொற்களும் விரித்துரைத்தல் நுவன்றபடி.

568 'தூணினைச் சார்ந்தான்' என்றவிடத்து மெய்யுறுதலாகிய கருமம் பெறப்படும், அரசரைச் சார்ந்தான் என்றவிடத்து அது பெறப்படாது, ஆதலால், இது கருமம் அல்லாச் சார்பு எனப்பட்டது கிளவிக்கு - கருத்துக்கு 'அரசர்கண் சார்ந்தான்' எனக் கூறலும் பொருந்தும் என்பது இந் நூற்பாவின் கருத்து.

569. கிளவிக்கு - சொல்லுக்கு வினை நிலை - வினை கூறுதற்கண் ஒக்கும் - ஒத்து வரும்.

570 கன்றலும் - கன்றுதற் கருத்திலும், செலவும் - செல்லுதற் கருத்திலும் ஒன்றும் வினை - ஒக்கும் செயலுடைய, முற்கூறிய இரண்டனுருபும் ஏழனுருபும் இவ்விரு கருத்துக்களினும் தம்முள் ஒத்து மயங்கிவரும் என்றபடி.

முதறபெயா சினைபபெயாகளில

571. முதறசினைக கிளவிககு அது என வேறறுமை
முதறகண வரினே சினைககு ஐ வருமே ௪

572 முதலமுன ஐ வரின கண என வேறறுமை
சினைமுன வருதல தெளளி தெனப ரு

573. முதலும சினையும பொருளவேறு படாஅ,
நுவலுங காலைச சொறகுறிப பினவே. சு

பிணடப பெயரில

574. பிணடப பெயரும ஆயியல திரியா
பணடியல மருஙகின மரீஇய மரபே. எ

உயாபு பொருளில

575 ஒருவினை ஒடுசசொல் உயாபின வழிததே அ

---

571 முதற சினைக கிளவிககு - முதறசொலலும சினைச சொலலும தொடாநது வநத தொடாககு.

572. தெளளிது - முன நூறபாவின முடிபினுந தெளிவுடையது

573. பொருள வேறுபடா - தததம பொருளில வேறுபடடு நிலலா, சொறகுறிபபின - சொலலுதற குறிப பினால, எதறகு எது முதல, எது சினை, எனனுங குறிபபு டையன

574 பிணடம எனபது, பல பொருள தொகுதி ஆயியல எனறது, முதறசினைக கிளவிககுக கூறிய இயலபு. பணடு இயல மருஙகின - பணடு தொடடு நடைபெறும வகையில

575 ஒரு வினை ஒடுசசொல எனறது, வேறறுமை யியலில மூனறாம வேறறுமை விரிககண வநத (ருஅஅ) 'அதனொடு டியைநத ஒரு வினைக கிளவி' எனபது உயா பின வழிதது - உயாபொருளில வரும பெயரை அடுதது நிறகும 'ஆசிரியனொடு மாணககாவநதா' எனபது காடடு.

அச்சப் பொருளில

584 அச்சக் கிளவிக்கு ஐந்தும் இரண்டும்
எச்சம் இலவே பொருள்வயி னான. கஎ

வேற்றுமை மயக்கத்திற்கு வழக்கு முதன்மை

585. அன்ன பிறவுந் தொன்னெறி பிழையாது
உருபினும் பொருளினும் மெய்தடு மாறி
இருவயின் நிலையும் வேற்றுமை யெல்லாம்
திரிபிட னிலவே தெரியு மோர்க்கே. கஅ

## உ. அவ்வுருபுகளின் இயல்புகள்

உருபு தொடர்ந்தடுக்கி வருதல்

586. உருபு தொடர்ந்து அடுக்கிய வேற்றுமைக் கிளவி
ஒருசொல் நடைய பொருள்செல் மருங்கே கக

உருபு விரிந்துநிற்கும் இடம்

587 இறுதியும் இடையும் எல்லா உருபும்
நெறிபடு பொருள்வயின் நிலவுதல் வரையார்.

584 எச்சம் இல - ஒழிதலில, ஒத்த உரிமைய என்பது.

585 மெய் - வடிவு, ஈண்டு மெய் தடுமாறி என்றது, ஒன்றன் நிலைக்களத்து ஒன்று சென்று என்றற்கு இரு வயின் - இரு வேற்றுமைப் பொருளிடத்தும்

586. ஒரு சொல் நடைய - ஒரு முடிக்குஞ் சொல்லினால் முற்றுப்பெறும் நடையினையுடைய, 'என்னொடும் நின்னொடும் சூழாது' என்புழிப்போல

587 நிலவுதல் வரையார் - நின்று சிறத்தலை நீக்கார்.

உருபு மற்றொன்று ஏற்றலும் தொக்குவருதலும்

588 பிறிதுபிறிது ஏற்றலும் உருபுதொக வருதலும்
நெறிபட வழங்கிய வழிமருங் கென்ப. உக

589 ஐயும் கண்ணும் அல்லாப் பொருள்வயின்
மெய்யுருபு தொகாஅ இறுதி யான. உஉ

வேற்றுமை, பொருள் பற்றியது

590. யாதன் உருபிற் கூறிற் றாயினும்
பொருள்செல் மருங்கின் வேற்றுமைசாரும் உங

எதிர்மறைக்கணும் வேற்றுமை ஒக்கும்

591 எதிர்மறுத்து மொழியினும் தத்தம் மரபின்
பொருள்நிலை திரியா வேற்றுமைச் சொல்லே.

உருபுகளின் திரிபு

592. கு ஐ ஆன் என வரூஉம் இறுதி
அவ்வொடுஞ் சிவணும் செய்யு ளுள்ளே. உரு

593 அ எனப் பிறத்தல் அஃறிணை மருங்கின்
குவ்வும் ஐயும் இல்லென மொழிப உசு

---

588 பிறிது பிறிது ஏற்றலும் - ஓர் உருபு பிறிது பிறிது ஏற்றலும் எனக். ஓர் உருபெனபது, எற்புழிக் கோடலால் ஆறனுருபாம் வழிமருங்கு - வழக்கினிடத்தது

589 உருத ெரிநற்குரிய உருபு என்றற்கு, 'மெய் உருபு' எனப்பட்டது தொடரிறுதியில் தொகா என்பது கருத்து

592 இறுதி - இறுதிக்கண் நின்ற உருபுகள். அவ்வொடு - அகரச் சாரியையோடு

593. ஆன் உருபுக்கு மட்டும் அஃறிணை மருங்கில் அகரந் தோன்றுமென்பது இதன் கருத்து.

உருபுகள் பல பொருள்களிலும் மயங்குதல்

594. இதனது இதுஇற்று என்னுங் கிளவியும்,
அதனைக் கொள்ளும் பொருள்வயி னானும்,
அதனாற் செயற்படற் கொத்த கிளவியும்,
முறைக்கொண் டெழுந்த பெயர்ச்சொற் கிளவியும்,
பால்வரை கிளவியும், பண்பின் ஆக்கமும்
காலத்தின் அறியும் வேற்றுமைக் கிளவியும்,
பற்றுவிடு கிளவியும், தீர்ந்துமொழிக் கிளவியும்,
அன்ன பிறவும் நான்கன் உருபின்
தொன்னெறி மரபின் தோன்ற லாறே

595. ஏனை உருபும் அன்ன மரபின,
மானம் இலவே சொன்முறை யான ௨௮

வேற்றுமை தோன்றுதற்கு ஏது

596 வினையே செய்வது செயப்படு பொருளே
நிலனே காலம் கருவி என்றா,
இன்னதற் கிதுபயன் ஆக என்னும்

---

594. இற்று - இத்தன்மையது. பால்வரை - நிலத்தைப் பகுதி வரைந்து கூறும். இந் நூற்பாவில், முதல் நான்கு உம்மைகளால் எண்ணப்பட்டவை முறையே ஆறாவது, இரண்டாவது, மூன்றாவது, ஆறாவது என்னும் வேற்றுமைகளின் பொருள்களில் அடங்கும். 'காலத்தின் அறியும் வேற்றுமைக் கிளவி' யென்றது, ஏழாவது. ஏனைய நான்கும் ஐந்தன் பொருளன. இவை அத்தனையும் நான்கனுருபாற் கூறுதல் மரபென்றபடி.

595. மானம் - குற்றம். சொல் முறையான - சொல்லும் முறையினால், வழங்கும் முறையினால் என்றபடி, வழக்கு முறையான் எனக.

அன்ன மரபின் இரண்டொடுந் தொகைஇ
ஆயெட் டென்ப தொழில்முதல் நிலையே. உக

597. அவைதாம்,
வழங்கியல் மருங்கின் குன்றுவ குன்றும் ஙடு

## ௫. இதன்கண், ஆகுபெயர் முடிபு

### அதன் இயல்பு

598. முதலிற் கூறுஞ் சினையறி கிளவியும்,
சினையிற் கூறும் முதலறி கிளவியும்,
பிறந்தவழிக் கூறலும், பண்புகொள் பெயரும்,
இயன்றது மொழிதலும் இருபெய ரொட்டும்
வினைமுதல் உரைக்குங் கிளவியொடு தொகைஇ
அனைமர பினவே ஆகுபெயர்க் கிளவி ஙக

599 அவைதாம்,
தத்தம் பொருள்வயின் தம்மொடு சிவணலும்

---

596. இன்னதற்காக இது பயன் ஆக என, 'ஆக' என்பதை முன்னும் கூட்டி இரண்டாக எண்ணுக. ஆ எட்டு - அவ்வகை எட்டு, தொழில் முதல் நிலை - காரியத்திற்கு முன்னிற்கும் காரணம், முதனிலை - காரணம் எனும் பொருட்டு

597 குன்றுவ குன்றும் - குறைவன குறைந்துவரும் ஒவ்வொரு தொழிற்கும் முற்கூறிய எட்டுக் காரணமும் வருமெனும் யாப்புறவில்லை என்றபடி

598 முதலின் - முதற்சொல்லால். பிறந்த வழி - பிறந்த இடத்தால். பண்பு - பண்பினால். இயன்றது - காரியத்தினால் வினைமுதல் - வினைமுதலால்.

ஒபபில் வழியான பிறிதுபொருள சுட்டலும்
அப்பண பினவே நுவலுங காலை. ௬௨

600 வேறறுமை மருஙகிற போறறல வேணடும். ௬௩

601. அளவும நிறையும அவற்றொடு கொளவழி
உளவென மொழிப உணாநதிசி னோரே. ௬௪

அதறகுப புறனடை

602 கிளநத அலல வேறுபிற தோனறினும
கிளநதவற றியலான உணாநதனா கொளலே.

599 அப டை. பின - அவவிரணடு பணபின. முனனது இயைடோடு வநத ஆகுபெயா, பினனது இயை பினறி வநத ஆகுபெயரெனக.

600 போறறல வேணடும - ஆணடு கொளளல வேணடும, ஆகுபெயரும வேறறுமை ஏறகும எனறபடி.

601 அளவு - அளவுப பெயா, நிறை - நிறைப பெயா அவறறொடு - முனசொனன ஆகுபெயா வகை யோடு கொளவழி - கொளளும இடமும அளக்கப பட்ட நிறுககபபட்ட பொருளகளமேல ஆகிவரும என பது.

## ௪. விளி மரபு

[சொற்கள் விளி யேற்கும் இயல்புணர்த்துவது]

### ௧. விளியின் இயல்பு

603 விளியெனப் படுப கொள்ளும் பெயரொடு
தெளியத் தோன்றும் இயற்கைய என்ப ௧

604. அவ்வே,
இவ்வென அறிதற்கு மெய்பெறக் கிளப்ப ௨

### ௨. உயர்திணைப்பெயர் விளியேற்குமாறு

**அதன்கண், விளி ஏற்கும் உயிரீறுகள்**

605 அவைதாம்,
இ உ ஐ ஓ என்னும் இறுதி
அப்பால் நான்கே உயர்திணை மருங்கின்
மெய்ப்பொருள் சுட்டிய விளிகொள் பெயரே

---

603. கொள்ளும் - தம்மை ஏற்கும். இயற்கைய - இயல்பினையுடைய

604. அவ் - அவை, இவ்வென - இவையென. மெய்பெறக் கிளப்ப - ஈண்டு வழக்குத் தோன்ற விதந்து கூறப்படும்.

605. அப்பால் நான்கு - அப்பகுதிப்பட்ட நான்கு பெயர். 'உயர்திணை மருங்கின்' என்றார், உயர்திணைப் பெயருள் என்றற்கு. உயர்திணையிடத்து மெய்ப்பொருள் சுட்டிய என்றது, அஃறிணைப் பெயரும் விரவுப் பெயரும் ஆகுபெயராய் உயர்திணைக்கண் வருமிடத்து, அவ்விடத்து மெய்ப்பொருளாகிய உயர்திணைப்பொருள் கருதிய என்றற்கு. விளிகொள் பெயர் அப்பால் நான்கே யெனக்,

அவற்றுள், இகர ஐகார ஈறுகள்

606. அவற்றுள்,
இ ஈ ஆகும் ஐ ஆய் ஆகும் ௯

ஓகார உகர ஈறுகள்

607. ஓவும் உவவும் ஏயொடு சிவணும். ௫

608. உகரம் தானே குற்றிய லுகரம். ௬

முடிபு

609. ஏனை உயிரே உயர்திணை மருங்கில்
தாம்விளி கொள்ளா என்மனார் புலவர். ௭

அளபெடைப் பெயர்

610 அளபெடை மிகூஉம் இகர இறுபெயர்
இயற்கைய வாகுஞ் செயற்கைய என்ப ௮

முறைப் பெயர்

611 முறைப்பெயர் மருங்கின் ஐ என் இறுதி
ஆவொடு வருதற் குரியவும் உளவே. ௯

அண்மை விளி

612 அண்மைச் சொல்லே இயற்கை யாகும் ௧௦

விளியேற்கும் புள்ளியீறுகள்

613. ன ர ல ள என்னும் அந்நான் கென்ப
புள்ளி யிறுதி விளிகொள் பெயரே ௧௧

---

610 இயல்பாக ஒரு குறில் அளபெடுத்தலினும் மிகுத்த 'தொழீஇஇ' 'தொழீஇஇஇ' என இரண்டு குறில் மூன்று குறில் அளபெடுத்தவிடத்தும் என்றற்கு, 'அள பெடை மிகூம்' என்றார் இப்பற்கையவாகும் - இகரம் ஈயாகாது இயல்பாக விளியேற்கும் செயற்கைய - செய லுடைய வென்பது.

முடிபு

614. ஏனைப புள்ளி யீறுவிளி கொள்ளா கஉ

அவறறுள, னகர ஈறு

615 அவற்றுள,
அன என இறுதி ஆவா குமமே கங

அதனகண, அணமை விளி

616 அணமைச சொலலிறகு அகரம ஆகும கச

ஆன் எனனும ஈறு

617. ஆன என இறுதி இயறகை யாகும். கரு

அதனகண, வினையாலணையும பெயா

618 தொழிலிற கூறும ஆன என இறுதி
ஆய ஆ குமமே விளிவயி னான கசு

பணபுப பெயா

619. பணபுகொள பெயருமஅதனோ ரறறே கஎ

அளபெடைப பெயா

620. அளபெடைப பெயரே அளபெடை யியல கஅ

முறைப பெயா

621. முறைபபெயாக கிளவி ஏயொடு வருமே கக

---

616. அகரம ஆகும - அன ஈறு அகரம ஆகும ஊரன எனபது ஊர என வருதல

618 தொழிலில - வினைசசொலலில.

620 அளபெடை இயல - மிகக அளபெடுதத லால விளிபபொருள கொளளும இயலபினையுடைய

621 முறைபபெயா எனறது, ஈணடு னகர ஈறறு முறைபபெயா.

னகர ஈறறுள் விளியேலாதவை

622 தான என பெயரும சுட்டுமுதற பெயரும
யான என பெயரும வினவின பெயரும
அனறி அனைத்தும விளிகோள் இலவே உ௦

ரகார ஈறு

623. ஆரும அருவும ஈரொடு சிவணும உக

அதனகண, வினையாலணையும பெயா

624. தொழிறபெய ராயின ஏகாரம வருதலும
வழுககினறு எனமனா வயஙகி யோரே. உஉ

பணபுப பெயா

625. பணபுகொள பெயரும அதனோ ரற்றே. உ௩

அளபெடைப பெயா

626. அளபெடைப பெயரே அளபெடை யியல.உ௪

ரகர ஈறறுள விளி ஏலாதவை

627 சுட்டுமுதற பெயரே முறகிளந் தனன. உரு

---

622 இங நூறபாவிற கூறும பெயாகளை னகர ஈற றுப பெயாகளாகக கொளக அனறி அனைத்தும - அவ வனைத்தும விளி கோள இல - விளி கொளளுதல இலலா தன, விளியேலா எனபது

623 ஆரும அருவும எனறது, ஆா அா ஈறுகள
624 முன நூறபாவிற கூறிய ஆா அா எனனும இரணடீறுகளும வரும இடம வினையாலணையும பெயராயின எனறறகுத, தொழிற பெயராயின என விதநதாா. வயஙகி யோா - விளஙகிய அறிவினையுடையாா.

625 பணபு கொள பெயா, கரியா இனியா போலவன.
627 முற கிளநதனன - முனபு (சுஉஉ) னகர ஈற றுச சுட்டு முதற பெயாகதக் கூறினறபோல விளி கொளளுதல இலலை

628. நும்மின் திரிபெயர் வினாவின் பெயரென்று
அம்முறை யிரண்டும் அவற்றியல் பியலும் ௨௬

லகர ளகர ஈறு

629 எஞ்சிய இரண்டின் இறுதிப் பெயரே
நின்ற ஈற்றயல் நீட்டம் வேண்டும் ௨௭

630. அயல்நெடி தாயின் இயற்கை யாகும் ௨௮

ளகர ஈற்று வினைப்பெயரும் பண்புப்பெயரும்

631. வினையினும் பண்பினும்
நினையத் தோன்றும் ஆளென் இறுதி
ஆய் ஆ குமமே விளிவயி னான ௨௯

முறைப் பெயர்

632 முறைப்பெயர்க் கிளவி முறைப்பெய ரியல

ளகார ஈற்றுள் விளி யேலாதவை

633. சுட்டுமுதற் பெயரும் வினாவின் பெயரும்
முற்கிளந் தன்ன என்மனார் புலவர். ௩௧

---

628 'நும்'மின் திரிபெயர், 'நீவிர்'. வினாவின் பெயர், 'யாவர்', அம் முறை - அம் முறைமையினை யுடைய. அவற்றியல் பியலும் என்றார், விளி ஏலா என்றற்கு.

629 எஞ்சிய இரண்டு என்றது, இதுகாறும் உணர்த்தாது எஞ்சி நின்ற லகர ளகர ஈறு. அயல் - அயலெழுத்து. தோன்றல் தோன்றால் எனவும், மகள் மகாள் எனவும் வரும்.

630 இயற்கையாகும் - அவ் வியல்பின் நின்றே விளிப்பொருள் ஏற்கும்.

631. வினையினும் - வினைச் சொல்லின் கண்ணும் பண்பினும் - பண்புச் சொல்லின்கண்ணும். நினைய - எங்ஙனம் விளிகொள்ளுமென நினையும்படி.

லகர ளகர ஈற்று அளபெடைப் பெயர்

634 அளபெடைப் பெயரே அளபெடை யியல. கூஉ

## ௩ விரவுப்பெயர் விளியேற்குமாறு

635 கிளந்த இறுதி அஃறிணை விரவுப்பெயர்
விளம்பிய நெறிய விளிக்குங் காலை கூகூ

## ச. அஃறிணைப்பெயர் விளியேற்குமாறு

636 புள்ளியும் உயிரும் இறுதி யாகிய
அஃறிணை மருங்கின் எல்லாப் பெயரும்
விளிநிலை பெறூஉங் காலந் தோன்றின்
தெளிநிலை உடைய ஏகாரம் வரலே. கூச

## ரு. புறனடை

மூவகைப் பெயர்க்குஞ் சேய்மைவிளி

637. உளவெனப் பட்ட எல்லாப் பெயரும்
அளபிறந் தனவே விளிக்குங் காலைச்
சேய்மையின் இசைக்கும் வழக்கத் தான. கூரு

---

635 கிளந்த இறுதி - விளியேற்குமெனக் கிளந்த எட்டு ஈறுகளையும் உடைய விளம்பிய நெறிய - ஈண்டு விதித்த முறைமையினையே உடையன

636. தெளிநிலை என்றது, தெளியப்பட்ட உண்மை யென்றற்கு

637 உளவெனப்பட்ட - விளியேற்கும் இயைபுள்ளன எனப்பட்ட. எல்லாப் பெயரும் என்றது, உயர்திணை, அஃறிணை, விரவுப்பெயர் என்னும் மூவகைப் பெயரும் என்றற்கு அளபு இறந்தன - மாத்திரை மிகக்கொ வித்த இயல்பின சேய்மைக்கண் விளிக்கும் வழக்கில் அளபிறந்தன வெனக, சேய்மையின் - தொலைவில.

**அமம ' எனனும இடைசசொல விளி**

638 அமம எனனும அசைசசொல நீடடம
அமமுறைப பெயரொடு சிவணா தாயினும
விளியொடு கொளப தெளியு மோரே. ௩௬

**உயர்திணைப பெயருள விளியேலாதவை**

639. த ந நு எ என அவைமுத லாகித
தனமை குறிதத ன ர ள என இறுதியும
அனன பிறவும பெயாநிலை வரினே
இனமை வேணடும விளியொடு கொளலே. ௩௭

---

638. நீடடம எனறது, 'அமமா' வெனபதை நினைநது அம முறைப பெயரொடு - முன நூறபாக களில எடுதது காடடிய விளிகொளளும முறைமையினை யுடைய பெயாகளோடு விளியொடு கொளப - விளிப பொருளோடு கொளவா எனறபடி, விளியேறறதாகக கொளவா எனபது

639. தனமை குறிதத - தமமைச சோநதவரெனனும முறைமையினைக குறிதத பெயா நிலை வரின - பெயாச சொல நிலையின வரின, பெயாச சொலலாய வரின எனக விளியொடு கொளல இனமை வேணடும எனறது, விளி ஏலா எனறறகு.

# ௫. பெயரியல்

[பெயர்ச்சொல்லின் இலக்கணம் உணர்த்துவது]

## ௧. சொற்களின் இயல்பு

**சொற்கள் பொருளுணர்த்தல்**

640. எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே ௧

**சொல், தன்னையும் பொருளையும் உணர்த்தல்**

641 பொருண்மை தெரிதலும் சொன்மை தெரிதலும்
சொல்லின் ஆகும் என்மனார் புலவர் ௨

**குறிப்பும், வெளிப்படையும்**

642 தெரிபுவேறு நிலையலும் குறிப்பின் தோன்றலும்
இருபாற் றென்ப பொருண்மை நிலையே. ௩

**சொற்களின் பாகுபாடு**

643 சொல்லெனப் படுப பெயரே வினை என்று
ஆயிரண் டென்ப அறிந்திசி னோரே ௪

644. இடைச்சொல் கிளவியும் உரிச்சொல் கிளவியும்
அவற்றுவழி மருங்கில் தோன்றும் என்ப ௫

---

641 சொன்மை தெரிதலாவது, சொல் தன்னையே உணர்த்துதல், 'தஞ்சக் கிளவி' என்பது காட்டு.

642 தெரிபு நிலையல் - தெரிந்த பொருளில் நிற்றல் இங்ஙனம் ஒரு வகையும் என்றற்கு வேறு என வந்தது.

643. அறிந்திசினோர் - அறிந்தோர், இசின், அசை நிலை.

644 அவற்றுவழி மருங்கில் - அவற்றின் சார்பில.

## உ. பெயர்ச்சொல்லின் இலக்கணம்

645 அவற்றுள்,
பெயரெனப் படுபவை தெரியுங் காலை
உயர்திணைக் குரிமையும் அஃறிணைக் குரிமையும்
ஆயிரு திணைக்கும் ஓ ரன்ன உரிமையும்
அம்மூ வுருபின தோன்ற லாறே ௬

646. இருதிணைப் பிரிந்த ஐம்பாற் கிளவிக்கும்
உரியவை உரிய பெயர்வயி னான. எ

## ௩. உயர்திணைப் பெயர்கள்

647. அவ்வழி,
அவன்இவன் உவனென வரூஉம் பெயரும்
அவள்இவள் உவளென வரூஉம் பெயரும்
அவர்இவர் உவரென வரூஉம் பெயரும்
யான்யாம் நாம்என வரூஉம் பெயரும்
யாவன் யாவள் யாவர் என்னும்
ஆவயின் மூன்றொடு அப்பதி னைந்தும்
பால்அறி வந்த உயர்திணைப் பெயரே அ

---

645. ஓரன்ன உரிமை - ஒரு தன்மையான உரிமை, அதாவது ஒத்த உரிமை என்றது, விரவுப் பெயரை. அம்மூ உருபின - அம் மூன்று வடிவினையுடைய, அதாவது அம் மூவகை வேறு பாட்டினையுடைய. தோன்றலாறு - தோன்று நெறிக்கண்.

646. இருதிணைக்கும் உரிமையின்றிச் சார்புபற்றிப் பால் உணர்த்துதற்குரிய சொற்களும் பெயரில் அடங்குதற்குரிய என்பது இந் நூற்பாவின் கருத்து.

647. அவ்வழி - முற்கூறிய மூன்று கூறுள் முறைமையில். ஆவயின் - அவ் வினாப் பொருளிடத்தவான. பால் அறி வந்த - மூன்று பாலினையும் அறியும்படி வந்த.

இதுவும அது

648 ஆணமை அடுதத மகனென கிளவியும
பெணமை அடுதத மகளென கிளவியும
பெணமை அடுதத இகர இறுதியும
நமஊா நது வரூஉம இகர ஐ காரமும
முறைமை சுடடா மகனும மகளும
மாநதா மககள எனனும பெயரும
ஆடூஉ மகடூஉ ஆயிரு கிளவியும
சுட்டுமுத லாகிய அனனும ஆனும
அவைமுத லாகிய பெணடுஎன கிளவியும
ஒபபொடு வரூஉங கிளவியொடு தொகைஇ
அபபதி னைநதும அவறறோ ரனன ௯

இதுவும அது

649 எல்லாரும எனனும பெயாநிலை கிளவியும
எலலீரும எனனும பெயாநிலை கிளவியும

---

648. ஆணமை அடுதத மகனென கிளவி, 'ஆண மகன' பெணமை அடுதத இகர இறுதி, 'பெணடாடடி' நமஊா நது வரும இகரம், நமஊா நது வரும ஐகாரம எனபன, 'நமபி' 'நஙகை' முறைமை - உறவு முறைமை சுடடுமுதல ஆகிய அன ஆன எனபன, 'இவன' 'இனனான' போலவன அவை முதலாகிய - அசசுடடெழுததுககள முதலாகிய, ஒபபொடு வரூஉங கிளவி, பொனனனனாள தொகைஇ - கூடி அவறறோரனன - முறகூறிய பதினைநது பெயாகளொடு ஒபபக கருதபபடும தனமையன எனறது, பாலறிவநத உயாதிணைப பெயாகள எனறபடி

பெண்மை அடுத்த மகனென் கிளவியும்
அன்ன இயல என்மனார் புலவர் க0

**இதுவும் அது**

650 நிலப்பெயர் குடிப்பெயர் குழுவின் பெயரே
வினைப்பெயர் உடைப்பெயர் பண்புகொள் பெயரே
பல்லோர் குறித்த முறைநிலைப் பெயரே
பல்லோர் குறித்த சினைநிலைப் பெயரே
பல்லோர் குறித்த திணைநிலைப் பெயரே
கூடிவரு வழக்கின் ஆடியற் பெயரே
இன்றிவர் என்னும் எண்ணியற் பெயரொடு
அன்றி அனைத்தும் அவற்றியல் பினவே கக

---

649 பெயர் நிலை - பெ[illegible] [illegible]மையுடைய. பெண்மையடுத்த மகனென் கிளவி, 'பெண்மகன்', புறத்துப் போய் விளையாடும் பேதைப் பருவத்துப் பெண்மகளைக் கொற்கை நாட்டார் 'பெண்மகன்' என்று வழங்குப வென்பர் சேனா.

650. நிலப்பெயர் முதல எண்ணியற் பெயர் வரையில் அவற்றிற்கு எடுத்துக்காட்டு முறையே சோழியன், சேரமான், அவையத்தார், கொல்லர், பெருங்கிழான், கரியன், தாயர், பெருந்தோளர், வேட்டுவர், பட்டிபுத்திரர், ஒருவர் என்பன. கூடிவரு வழக்கின் ஆடியற் பெயர் - சிறார் தம்மிற் கூடி விளையாடி வருகின்ற வழக்கில் அவ் விளையாட்டியலப் குறித்துத் தாமே படைத்துக்கொண்ட பெயர். இன்றிவர் - இத்துணையர். அன்றி அனைத்தும் - அவ்வனைத்தும்.

### புறனடை

651. அன்ன பிறவும் உயர்திணை மருங்கில்
பன்மையும் ஒருமையும் பால்அறி வந்த
என்ன பெயரும் அத்திணை யவ்வே. கஉ

## ச. அஃறிணைப் பெயர்கள்

652. அதுஇது உதுஎன வரூஉம் பெயரும்
அவைமுத லாகிய ஆய்தப் பெயரும்
அவைஇவை உவைஎன வரூஉம் பெயரும்
அவைமுத லாகிய வகரப் பெயரும்
யாதுயா யாவை என்னும் பெயரும்
ஆவயின் மூன்றோடு அப்பதி னைந்தும்
பால்அறி வந்த அஃறிணைப் பெயரே. கங

### இதுவும் அது

653. பலவ பலசில என்னும் பெயரும்
உள்ள இல்ல என்னும் பெயரும்
வினைப்பெயர்க் கிளவியும் பண்புகொள் பெயரும்
இனைத்தெனக் கிளக்கும் எண்ணுக்குறிப் பெயரும்

651. என்ன பெயரும் - எல்லாப் பெயரும். அத்திணையவ்வே - அத்திணையவே

652 அவை முதலாகிய - அச் சுட்டுக்களை முதலாகிய, என்றது, அஃது இஃது உஃது என்பன. வகரப் பெயர், அவ், இவ், உவ், என்பன. ஆவயின் - அவ் வினாப் பொருளிடத்தவான முதல ஈரைந்து வரிகளால் சுட்டுப் பெயர் உரைத்தமையால், யாது யா யாவை என்பன வினாப் பொருள வென்று வேறுரைத்தற்கு 'ஆவயின் மூன்றோடு' என மேலும் விதந்து சொன்னார். பெயருமாகிய ஆவயின் மூன்றோடு என இயைக்க

ஒப்பி னாகிய பெயர்நிலை உளப்பட
அப்பால் ஒன்பதும் அவற்றோ ரன்ன கச

அவற்றிற்குக், கள் விகுதி

654. கள்ளொடு சிவணும் அவ்வியற் பெயரே
கொள்வழி யுடைய பலஅறி சொற்கே கரு

புறனடை

655. அன்ன பிறவும் அஃறிணை மருங்கிற்
பன்மையும் ஒருமையும் பாலறி வந்த
என்ன பெயரும் அத்திணை யவ்வே கசா

அவை, விகுதி பெறுமற் பாலுணர்த்துமாறு

656. தெரிநிலை யுடைய அஃறிணை இயற்பெயர்
ஒருமையும் பன்மையும் வினையொடு வரினே.

## ௫. விரவுப் பெயர்கள்

திணை தெரியுமாறு

657. இருதிணைச் சொற்கும் ஓரன்ன உரிமையின்
திரிபுவேறு படூஉம் எல்லாப் பெயரும்
நினையுங் காலைத் தத்தம் மரபின்
வினையோ டல்லது பால்தெரி பிலவே கஅ

---

653. வினைப்பெயர்க் கிளவி என்றது, 'வருவது' 'வருவன' என்பவை.

654. கள், பலவின்பால் ஈறு. அவ்வியற் பெயர் - அவ் வஃறிணையியற்பெயர்.

656. தெரிநிலையுடைய - பால் அறியப்படும் நிலைமையை யுடைய. வினையொடு வரின் - வினைச்சொல்லோடு தொடர்ந்துவரின்.

657. உரிமையின் - உரிமைய வாதலின். திரிபுவேறுபடூஉம் - உயர்திணை அஃறிணைகட்கு நின்று அவ்வத

### விரவுபபெயாின தொகை வகை

658 நிகழூஉ நினற பாலவரை கிளவியின
உயாதிணை ஒருமை தோனறலு முாிததே
அனன மரபின வினைவயி னான. கக

### விரவுப பெயாின தொகை, வகை

659 இயறபெயா, சினைபபெயா, சினைமுதறபெயரே
முறைபபெயாக கிளவி, தாமே, தானே,
எலலாம நீயிா, நீ, எனக கிளநது
சொலலிய அலல பிறவும ஆஅஙகு
அனனவை தோனறின அவறறொடுங கொளலே.

### அவறறின விாி

660. அவறறுள,
நானகே இயறபெயா, நானகே சினைபபெயா,
நானகென மொழிமனா சினைமுதற பெயரே,
முறைபபெயாக கிளவி இரணடா குமமே;
ஏனைப பெயரே தததம மரபின. உக

---

திணையாபத திாிதல மேவி வேறுபடுகினற எலலாப பெயருமம - எலலா விரவுப பெயாகளுமம தததம மரபின - அவவத திணை முறைமையினையுடைய. பால தொிபு இல - திணை தொிதல இலலன பால, திணைப பிாிவு எனனும பொருடடு.

658. நிகழூஉ நினற - நிகழகாலம பறறி வருகினற பாலவரை கிளவியின - னலியலபிற பால புலபபடுததாத சொலலான, எனறது, 'செயபும' எனனும முறறுச சொலலான

659 சொலலிய அலல பிறவும - இசசொலலிய அலலாதனவான பிறவும

660 ஏனைபபெயா, நாம தான முதலியன தததம மரபின - தததம ஒரே சொலவகையின.

அவற்றுள், இயற்பெயர்

661 அவைதாம்,
பெண்மை இயற்பெயர் ஆண்மை இயற்பெயர்
பன்மை இயற்பெயர் ஒருமை இயற்பெயர் என்று
அந்நான்கு என்ப இயற்பெயர் நிலையே உஉ

சினைப்பெயர்

662. பெண்மைச் சினைப்பெயர் ஆண்மைச் சினைப்பெயர்
பன்மைச் சினைப்பெயர்ஒருமைச் சினைப்பெயரென்று
அந்நான்கு என்ப சினைப்பெயர் நிலையே உங

சினைமுதற்பெயர்

663. பெண்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
ஆண்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
பன்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
ஒருமை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரென்று
அந்நான்கு என்ப சினைமுதற் பெயரே. உச

முறைப்பெயர்

664 பெண்மை முறைப்பெயர் ஆண்மை முறைப்
[பெயர் என்று
ஆயிரண் டென்ப முறைப்பெயர் நிலையே உரு

பெண்மை சுட்டிய பெயர்

665 பெண்மை சுட்டிய எல்லாப் பெயரும்
ஒன்றற்கும் ஒருத்திக்கும் ஒன்றிய நிலையே. உசு

ஆண்மை சுட்டிய பெயர்

666 ஆண்மை சுட்டிய எல்லாப் பெயரும்
ஒன்றற்கும் ஒருவற்கும் ஒன்றிய நிலையே. உஎ

---

665. ஒன்றிய நிலையே - பொருந்திய நிலையினை யுடையது.

பன்மை சுட்டிய பெயர்

667. பன்மை சுட்டிய எல்லாப் பெயரும்
ஒன்றே பலவே ஒருவர் என்னும்
என்றிப் பாற்கும் ஓரன் னவ்வே உஅ

ஒருமை சுட்டிய பெயர்

668. ஒருமை சுட்டிய எல்லாப் பெயரும்
ஒன்றற்கும் ஒருவற்கும் ஒன்றிய நிலையே. உகூ

தாம் என்னும் பெயர்

669 தாம் என் கிளவி பன்மைக் குரித்தே ஙo

தான் என்னும் பெயர்

670. தான் என் கிளவி ஒருமைக் குரித்தே. ஙக

எல்லாம் என்னும் பெயர்

671. எல்லாம் என்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி
பல்வழி நுதலிய நிலைத்தா குமே. ஙஉ

அதற்கு, மேலும் ஒரு விதி

672 தன்னுள் உறுத்த பன்மைக் கல்லது
உயர்திணை மருங்கின் ஆக்கம் இலையே ஙங

---

667 என்று இப் பாற்கும் - என்று இம் முப்பாற்கும். ஓரன்னவ்வே - ஓரன்னவே, ஒத்து வருவன என்றபடி.

671. பல்வழி யென்றது, பன்மை.

672 தன்னுள் உறுத்த பன்மை யென்றது, தன்மைப்பன்மை, உயர்திணை மருங்கின், பிறபன்மைக்கு ஆக்கமில்லை யென்றபடி, ஆக்கமென்பது பெருக்கமாதலின், சிறுபான்மை அவற்றிற்கும் வருமென்பது.

'நீயிர்', 'நீ' என்னுஞ் சொற்கள்

673. நீயிர் நீ என வரூஉங் கிளவி
பால்தெரி பிலவே உடன்மொழிப் பொருள

அவற்றுள், 'நீ' என்னுஞ் சொல்

674. அவற்றுள்,
நீ என் கிளவி ஒருமைக் குரித்தே　　ருரு

'நீயிர்' என்னுஞ் சொல்

675. ஏனைக் கிளவி பன்மைக் குரித்தே　　ருசு

'ஒருவர்' என்னுஞ் சொல்

676 ஒருவர் என்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி
இருபாற்கும் உரித்தே தெரியுங் காலை　　ருஎ

அதன் வினை முடிபு

677. தன்மை சுட்டின் பன்மைக்கு ஏற்கும்.　　ருஅ

'நீயிர்' 'நீ' 'ஒருவர்' என்னுஞ் சொற்களுக்கு மேலும் ஒரு முடிபு

678. இன்ன பெயரே இவை எனல் வேண்டின்
முன்னம் சேர்த்தி முறையின் உணர்தல்　　ருக

---

673. பால் - திணைப்பிரிவு. உடன் மொழிப்பொருள - இருதிணைக்கும் ஒருங்கு பொருந்தும் சொற்பொருண்மை யுடையன.

676. இருபாற்கும் - ஒருவன் ஒருத்தி என்னும் இருபாற்கும்

677 தன்மை சுட்டின் - அந் சொற்றன்மை கருதுமிடத்து. பன்மைக்கு - பன்மை வினை கொள்ளு தற்கு. ஏற்கும் - உரியதாகும்.

678. இன்ன பெயர் - இன்ன திணைப்பெயர். முன்னம் - குறிப்பு, சொல்லுவான் குறிப்போடு கூட்டி யெனக.

பாலதிரிந்த பெயரின வினை முடிபு

679 மகடூஉ மருஙகின பாலதிரி கிளவி
மகடூஉ இயறகை தொழிலவயி னான ௬0

பெயரீறு செயயுளுள திரிதல

680 ஆ ஓ ஆகும பெயருமா ருளவே
ஆயிடன அறிதல செயயு ளுளளே. ௬௧

உயாதிணை ஈறு அமைநத விரவுப பெயாகள

681 இறைசசிப் பொருளவயின் செயயுளுளகிளககும
இயறபெயாக கிளவி உயாதிணை சுடடா
நிலததுவழி மருஙகில் தோனற லான ௬௨

679 மகடூஉ மருஙகின பால திரி கிளவி, 'பெண மகன' எனபது. (நாறபா சுசகூ - ன குறிபபுப பாாகக) தொழில வயின - வினை கொளளுமிடதது. மகடூஉ இயறகை - பெணடால இயலபினையுடையது 'பெண மகன வநதாள' எனட பெணபால இயலபில வினை கொளளுமெனபது

680 நலலா எனபது, 'நலலோா' என வருதல். அறிதல - அறிநதுகொளக

681 இறைசசிப பொருளவயின - கருபபொருள கூறுமிடதது இயறபெயாக கிளவி - உயாதிணை ஈறு அமைநத இயறபெயாக கிளவி, 'கடுவன முதுமகன' 'வன பறழக குமரி' போலவன குறிஞசி முதலிய நிலவியறகையின சாாபிற கருபபொருளாயத தோனறலான, அவ விரவுப பெயாகள, அஃறிணைப பொருளவாம எனபது கருதது.

682 திணையொடு பழகிய பெயரலங் கடையே சஙு

682 திணையொடு பழகிய பெயரலங்கடையே - அவ்வத் திணைக்குரியவாய வழங்கப்பட்டு வரும், விரவுப் பெயரல்லாதவிடத்து என்க. அம்மைய 'காளை' 'விடலை' முதலியன இவை பாதிணையிடத்து அத் திணைக்குரிய வாய வழங்குதலின், இவையல்லாதவிடத்து என்றார். ஏனைய, உயர்திணை சுட்டா என முன் நூற்பாவொடு இயைத்துக் காண்க

## ௬. வினையியல்

[வினைச்சொல்லின் இலக்கணம் உணர்த்துவது.]

### ௧. வினைச்சொல்லின் பொதுவியல்பு

**வினை இன்னது என்பது**

683 வினையெனப் படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது
நினையுங் காலைக் காலமொடு தோன்றும் ௧

**காலம்**

684 காலந் தாமே மூன்றென மொழிப. ௨

**காலத்தின் பெயர் முதலியன**

685 இறப்பின் நிகழ்வின் எதிர்வின் என்றா
அம்முக் காலமுங் குறிப்பொடுங் கொள்ளும்
மெய்ந்நிலை யுடைய தோன்ற லாறே. ௩

**வினைச்சொற்களின் வகை**

686. குறிப்பினும் வினையினும் நெறிப்படத் தோன்றிக்
காலமொடு வரூஉம் வினைச்சொ லெல்லாம்
உயர்திணைக் குரிமையும் அஃறிணைக் குரிமையும்
ஆயிரு திணைக்குமோ ரன்ன உரிமையும்
அம்மூ வுருபின தோன்ற லாறே. ௪

---

683. வேற்றுமை - பெயர்க்குக் கூறிய எட்டு வேற்றுமைகள் எட்டு, அவற்றின் உருபுகளெனக். காலம் என்பது மேற் கூறப்படும்

685. குறிப்பொடுங் கொள்ளும் - வெளிப்படையாக வன்றிக் குறிப்பாகவும் வரும். மெய்ந் நிலையுடைய - பொருண்மை யுடைய. தோன்றலாறு - அவை வழங்கு நெறிக்கண்

686 நெறிநிலை வினையில் தொழில் தெளிவாகத் தெரிதலுற்றி அந்நிலை 'வினையினும்' என்றார். அம்மூ உருபின - அம்மூவகையின.

## உ. உயர்திணை வினை

### தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று

687. அவைதாம்,
அம் ஆம் எம் ஏம் என்னும் கிளவியும்
உம்மொடு வரூஉங் க ட த ற என்னும்
அந்நாற் கிளவியோடு ஆயெண் கிளவியும்
பன்மை உரைக்குந் தன்மைச் சொல்லே. ரு

### தன்மை ஒருமை வினைமுற்று

688. க ட த ற என்னும்,
அந்நான் கூர்ந்த குன்றிய லுகரமோடு
என்ஏன் அல்என வரூஉம் ஏழும்
தன்வினை யுரைக்குந் தன்மைச் சொல்லே. சு

### 'செய்கு' என்னும் வாய்பாட்டுவினை

689. அவற்றுள்,
செய்குஎன் கிளவி வினையொடு முடியினும்
அவ்வியல் திரியாது என்மனார் புலவர். எ

---

687. என்னும் கிளவியும் - என்னும் ஈறுடைய சொல்லும். உம்மொடு வரூஉங் க ட த ற வென்பன கும் டும் தும் றும் என்னும் ஈறுகள்.

688 ஊர்ந்த - ஏறிய குன்றியலுகரம் ஊர்ந்த க ட த ற, கு டு து று. தன் வினை உரைக்கும் - பிறரை உளப்படுத்தாது தன் வினையை உணர்த்தும் என்றபடி. எனவே, தன்மை ஒருமைக்கு இவை உரிய வென்பது பெறப்பட்டது.

689 செய்கு என் கிளவி - செய்கு என்னும் வாய்பாட்டு முற்றுச்சொல். அவ்வியல் - வினைமுற்றாகிய அவ்வியல்பு.

படர்க்கை ஒருமை வினைமுற்று

690. அன் ஆன் அள் ஆள் என்னும் நான்கும்
ஒருவர் மருங்கில் படர்க்கைச் சொல்லே அ

படர்க்கைப் பன்மை வினைமுற்று

691. அர் ஆர் ப என வரூஉம் மூன்றும்
பலரோர் மருங்கில் படர்க்கைச் சொல்லே. கூ

'செய்மார்' என்னும் வாய்பாட்டு வினை

692. மாரைக் கிளவியும் பலரோர் படர்க்கை;
காலக் கிளவியொடு முடியும் என்ப. க0

உயர்திணைக்குரிய வினைமுற்றுக்கள்

693 பன்மையும் ஒருமையும் பால்அறி வந்த
அந்நா லைந்தும் மூன்று தலை யிட்ட
முன்னுறக் கிளந்த உயர்திணை யவ்வே கக

தன்மைப் பன்மை வினைக்கு ஒரு வேறுபாடு

694 அவற்றுள்,
பன்மை யுரைக்குந் தன்மைக் கிளவி
எண்ணியல் மருங்கில் திரிபவை உளவே. கஉ

690 'ஒருவர் மருங்கில்' என்றது, ஒருமைப் பாலில் என்னும் பொருட்டு.

692. மாரைக் கிளவி - மார் என்னும் ஈறு காலக் கிளவியொடு முடியும் - வினைச் சொல்லோடு இயைந்து வரும், என்றுமார் கொண்மார் என.

693 பால் அறி வந்த - பால் அறிய வந்த. அந் நாலைந்தும் மூன்று தலையிட்டனவென்க. என்றது, இருபத்துமூன்று ஈறுகள் முன்னுறக் கிளந்த - முதலிற் கிளவியாக்கத்துட் கிளந்தெடுத்துக்கொண்ட.

694. பன்மை உரைக்குந் தன்மைக் கிளவி - தன்மைப் பன்மை ஈறுடைய உயர்திணைச் சொற்கள் எண்ணி

'யார்' என்னும் குறிப்பு முற்று

695. யாஅர் என்னும் வினாவின் கிளவி
அத்திணை மருங்கின் முப்பாற்கு முரித்தே கரு

வினைமுற்றுக்களின் ஈறுகளிற் சில திரியுமாறு

696 பால்அறி மரபின் அம்மூ ஈற்றும்
ஆ ஓ ஆகும் செய்யு ளுள்ளே கசு

697 ஆய என் கிளவியும் அவற்றொடு கொள்ளும்

குறிப்பு வினைமுற்று

698. அதுச்சொல் வேற்றுமை உடைமை யானும்
கண் என் வேற்றுமை நிலத்தி னானும்
ஒப்பி னானும் பண்பி னானுமென்று
அப்பால், காலம் குறிப்பொடு தோன்றும் கசு

யல மருங்கில் - என்னி முடிக்கும் முறைமையில. திரி பவை உள - அஃறிணைப் பொருளையும் உளப்படுத்துச் செல்லுதலுடைய

695. அத்திணை யென்றது, உயர்திணை

696. பால் அறி மரபின் - பால் விளங்க வரும் தன்மையினையுடைய அம் மூ ஈறு ஆன், ஆள், ஆர்.

697 ஆய என் கிளவியும் - ஆய என்னும் ஈறும் அவற்றொடு கொள்ளும் - அவற்றொடு பொருந்தி வரும், என்றது, ஆ ஓவாய் வரும் என்பட்டி.

698 அதுச்சொல் வேற்றுமை யென்றது, ஆறாம் வேற்றுமை அவ் வேற்றுமையின் உடைமைப் பொருளி னும் என்றற்கு, உடைமையானும் என்றார் கண் என் வேற்றுமையாவது ஏழாம் வேற்றுமை. அதன் இடப் பொருளினும் என்றற்கு நிலத்தினானும் என்றார். இவற் றிற்கு முறையே 'குழையன்' 'இல்லத்தன்' எனக் காட்டு. ஒப்பினும் பண்பினும் வருதற்கு முறையே

699. அன்மையின் இன்மையின் உண்மையின் [வன்மையின்
அன்ன பிறவும் குறிப்பொடு கொள்ளும்
என்ன கிளவியும் குறிப்பே காலம். கஎ

குறிப்பு வினைமுற்றின் ஈறு

700. பன்மையும் ஒருமையும் பால்அறி வந்த
அன்ன மரபின் குறிப்பொடு வரூஉங்
காலக் கிளவி உயர்திணை மருங்கில்
மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டிலவே கஅ

௩. அஃறிணை வினை

பன்மை வினை முற்று

701. அ ஆ வ என வரூஉம் இறுதி
அப்பால் மூன்றே பலவற்றுப் படர்க்கை கக

ஒருமை வினைமுற்று

702 ஒன்றன் படர்க்கை த ற ட ஊர்ந்த
குன்றிய லுகரத்து இறுதி யாகும் உ0

'பொன்னன்னான்' 'கரியன்' என்பன காட்டு என்று அப்பால - என்று அப்பகுதிப்பட்ட சொற்களில.

699. அன்மை, இன்மை, உண்மை, வன்மை என்னும் பொருள்பற்றி வருவனவும் என்பது முதல வரியின் பொருள். பிறவும் - பிறவாகிய என்ன கிளவியும் - எல்லாச் சொல்லும். காலம் குறிப்பே யெனக

700. மரபின் - தன்மையில 'மேலைக் கிளவி' யென்றது, முற்கூறிய தெரிநிலை வினைக் கிளவி. வேறுபாடில என்றது, அவற்றின் ஈறே தமக்கும் ஈறாய் ஏற்பன ஏற்று ஒத்துவருமென்பது.

701 பலவற்றுப் படர்க்கை - அஃறிணைப் பன்மைப் படர்க்கை.

அஃறிணைக்குரிய வினைமுற்றுக்கள்

703. பன்மையும் ஒருமையும் பால்அறி வந்த
அம்மூ விரண்டும் அஃறிணை யவ்வே　　உக

'எவன்' என்னும் குறிப்புமுற்று

704 அத்திணை மருங்கின் இருபாற் கிளவிக்கும்
ஒக்கும் என்ப எவன்என் வினாவே　　உஉ

குறிப்பு வினைமுற்று

705. இன்று இல உடைய என்னுங் கிளவியும்
அன்று உடைத்து அல்ல என்னுங் கிளவியும்
பண்புகொள் கிளவியும் உள என் கிளவியும்
பண்பி னாகிய சினைமுதற் கிளவியும்
ஒப்பொடு வரூஉங் கிளவியொடு தொகைஇ
அப்பாற் பத்தும் குறிப்பொடு கொள்ளும் உங

குறிப்பு வினைமுற்றின் சிறப்பு

706. பன்மையும் ஒருமையும் பால்அறி வந்த
அன்ன மரபின் குறிப்பொடு வரூஉங்
காலக் கிளவி அஃறிணை மருங்கில்
மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டிலவே　　உச

703 அம் மூவிரண்டும் என்றது, முன் இரண்டு நூற்பாக்களினும் வந்த அ, ஆ, வ, து, று, டு என்னும் ஆறு ஈறுகளும்.

704. 'அத் திணை' யென்றது, அஃறிணை

705. பண்பு கொள் கிளவி, 'கரிது' 'கரிய' என்பவை போல்வன. பண்பின் ஆகிய சினை முதற் கிளவி, 'வெண்கோட்டது' 'செடுஞ் செவிய' என்பவை போல்வன. ஒப்பொடு வரூஉங் கிளவி 'பொன்னன்னது' 'பொன்னன்ன' போல்வன.

706. இந் நூற்பா அஃறிணைக்கு உயர்திணைக்குக் கூறிய எ00-ஆம் நூற்பாவின் குறிப்பை நோக்குக.

## ச. விரவு வினை

### பெயர், முறை, தொகை.

707. முன்னிலை வியங்கோள் வினையெஞ்சு கிளவி
இன்மை செப்பல் வேறு என் கிளவி
செய்ம்மன செய்யும் செய்த என்னும்
அம்முறை நின்ற ஆயென கிளவியும்
பிரிவுவேறு படூஉஞ் செய்திய வாகி
இருதிணைச் சொற்குமோ ரன்ன உரிமைய. ௨௫

### அவற்றுள், முன்னிலை யொருமை வினைமுற்று

708 அவற்றுள்,
முன்னிலைக் கிளவி,
இ ஐ ஆய் என வரூஉம் மூன்றும்
ஒப்பத் தோன்றும் ஒருவர்க்கும் ஒன்றற்கும்.

---

707. முன்னிலை - முன்னிலை வினைமுற்று வியங் கோள் - வியங்கோள் வினைமுற்று இன்மை செப்பல் என்றது, இன்மையை உணர்த்தும் 'இல்லை' என்ற குறிப்பு முற்றுச் சொல் பிரிவு வேறுபடூஉம் செய்திய ஆகி - இருதிணைக்கும் பொதுவாகிய நிலையினின்றும் பிரிந்து ஒரு கால் உயர்திணையையும் ஒருகால் அஃறிணையையும்உணர்த்தி வேறுபடுகின்ற தொழிலுடையன ஆகி.

708 என வரூஉம் மூன்றும் - என வருகின்ற மூன்று ஈற்றுச் சொல்லும் ஒருவர்க்கும் என்றது, உயர் திணைக்கண் ஆண்பாலும் பெண்பாலுமாகிய ஒருமைப்பாற் கும் என்றபடி.

முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று

709. இர் ஈர் மின் என வரூஉம் மூன்றும்
பல்லோர் மருங்கினும் பலவற்று மருங்கினும்
சொல் ஓரனைய என்மனார் புலவர் உஎ

ஏனை வினைகள்

710. எஞ்சிய கிளவி இடத்தொடு சிவணி
ஐம்பாற்கும் உரிய தோன்றலாறே. உஅ

வியங்கோள் வினை

711 அவற்றுள்,
முன்னிலை தன்மை ஆயீரிடத்தொடும்
மன்னா தாகும் வியங்கோட் கிளவி. உகூ

செய்யும் என்னும் வினை

712. பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மை
அவ்வயின் மூன்றும் நிகழுங் காலத்துச்
செய்யும் என்னும் கிளவியொடு கொள்ளா. ௩௦

---

710 எஞ்சிய கிளவி, ஏனை ஏழு வினைச்சொற்களும். இடத்தொடு - மூன்று இடத்தோடும்

711. மன்னாதாகும் - நிலைபெறாதாகும், எனவே, சிறுபான்மை வருதலுண்டென்பதூஉங் கொள்ளப்படும்,

712. படர்க்கை முன்னிலை தன்மையாகிய அவ்வயின் மூன்றும் என்க நிகழுங் காலத்துச் செய்யுமென்னுங் கிளவி - நிகழ்காலத்தில் வரும் செய்யுமென்னுஞ் சொல், இங்கே இது முற்றுச் சொல் எச்சச் சொல்லாயின் மூன்றுங் கொள்ளும் (சூற் எஉ0-காண்க)

**வினையெச்ச வாய்பாடுகள்**

713. செய்து செய்யூ செய்பு செய்தென
செய்யியா செய்யிய செயின்செய்த செயற்கென
அவ்வகை ஒன்பதும் வினையெஞ்சு கிளவி. ௩௧

714 பின் முன் கால் கடை வழி இடத்து என்னும்
அன்ன மரபின் காலங் கண்ணிய
என்ன கிளவியும் அவற்றியல் பினவே ௩௨

**அவற்றுள், முதல் மூன்று வாய்பாடுகள்**

715. அவற்றுள்,
முதனிலை மூன்றும் வினைமுதல் முடிபின ௩௩

716. அம்முக் கிளவியும் சினைவினை தோன்றின்
சினையொடு முடியா, முதலொடு முடியினும்
வினைஓ ரனைய என்மனார் புலவர். ௩௪

---

713. வினையெஞ்சு கிளவி - வினையெச்சச் சொற்க ளாகும்.

714 என்னும் - என்னும் ஈறுடையவாய் வரும் எனக். அவற்றியலபின - வினையெச்சத்தின் வாய்பாடாம் இயல்புடையன.

715. அவற்றுள் - முன் இரண்டு நூற்பாக்களிலுங் கூறிய வினையெச்ச வாய்பாடுகள் பதினொன்றனுள். முதல நிலை மூன்று - முதற்கண் நின்ற மூன்று, அவை, 'செய்து' 'செய்யூ' 'செய்பு' வினைமுதல் முடிபின - தம் வினை முதலின் வினைகொண்டு முடிதலுடையன.

716. அவை சினைப்பொருளின் எச்சவினையாய் வரினும், முதற்பொருளின் வினையோடு ஒத்து முடியும் என்பது இந் நூற்பாவின் கருத்து. 'கை இற்று வீழ்ந் தான்' என்பது இதற்குக் காட்டு.

ஏனை வாயபாடுகள

717 ஏனை எச்சம வினைமுத லானும
ஆன வந தியையும வினைநிலை யானும
தாமஇயல மருஙகின முடியும எனப　　ருடு

வினையெச்சஙகள அடுககி முடிதல

718 பனமுறை யானும வினையெஞசு கிளவி
சொனமுறை முடியாது அடுககுந வரினும
முனனது முடிய முடியுமமன பொருளே.

பெயரெச்ச வாயபாடுகள

719. நிலனும பொருளுங காலமுங கருவியும
வினைமுதற கிளவியும வினையும உளபபட
அவவறு பொருடகுமஓ ரனன உரிமைய
செயயும செய்த எனனுஞ சொல்லே　　ருஎ

---

717 ஏனை எச்சம - மூனறொழிநத ஏனைப பனனிரணடு எச்சஙகள. ஆன - ஆணடு. இயல மருஙகின - இசையும் வழியில.

718 பனமுறையானும எனறது, பல வகை வாயபாடுகளானும எனறறகு அடுககுந வரினும - அடுககி வரினும சொனமுறை முடியாது - முடிககுஞ சொலலான முறையாக முடியாமல, பல முறையானும சொனமுறை முடியாது அடுககுந வரினும எனக. முனனது இறுதிக கண நினற எச்சம முடிய - முடிககுஞ சொல கொணடு பொருள முடிய முடியும பொருள - ஏனைய வெலலாமும பொருள முடிநதனவாகும

719 வினையும - வினைப பொருளும, எனறது, தொழிறபெயரப பொருள ,, 'உணணும ஊண' எனபது இதறகுக காட்டு. அறு பொருடகும எனறது, கொணடு முடியும பொருளகள.

அவறறுள, 'செயயும' எனனும வாயபாடு

720 அவறறொடு வருவழிச செயயும என கிளவி
முதறகண வரைநத மூவீறறும உரிததே ௨௮

பெயரெச்சமும வினையெச்சமும

721 பெயரெஞசு கிளவியும வினையெஞசு கிளவியும
எதிரமறுதது மொழியினும பொருளநிலை
[திரியா ௨௯

எச்சஙகளிடையே பிற சொறகள வருதல

722. தததம எசசமொடு சிவணுங குறிபபின
எசசொல லாயினும இடைநிலை வரையார ௩0

'செயயும' எனனும பெயரெச்சம ஈறு கெடுதல

723 அவறறுள,
செயயும என்னும பெயரெஞசு கிளவிககு

---

720 அவறறொடு - அந்நிலம முதலிய பொருளக ளோடு முதறகண - முனனே (எகஉ) வரைநத - கொளளா எனறு நீககிய மூவீறறும - பலாபாலில வரும படாககை முனனிலை தனமை எனனும மூவகைககண ணும எனனும பொருட்டு மூவீறறும என றாறு குறித திக கூறுதலின, ஆணடு நவனறது செயயுமெனனும முற றுசசொல எனபது பெறபபடும இநநூறபாவில கூறுவது அவ் வாயபாட்டின எசசச சொலலாகலின, அம மூவகை யானும முடிநதல உரிததெனறார

721. பொருள நிலை - எசசமாகிய பொருளநிலை.

722 சிவணுங குறிபபின - இயையுங கருததினை யுடைய. இடை நிலை வரையார - இடை வநத நிறறலை நீககார

மெய்யொடுங் கெடுமே ஈற்றுமிசை உகரம்
அவ்விடன் அறிதல் என்மனார் புலவர். சக

இறந்தகாலச் சொல் எதிர்காலச் சொல்லோடு இயைதல்

724. செய்து என் எச்சத்து இறந்த காலம்
எய்துஇடன் உடைத்தே வாராக் காலம் சஉ

முக்காலங்கட்கும் உரிய இயற்கையை நிகழ்காலத்தால் கூறுதல்

725. முந்நிலைக் காலமுந் தோன்றும் இயற்கை
எம்முறைச் சொல்லும் நிகழுங் காலத்து
மெய்ந்நிலைப் பொதுச்சொல் கிளத்தல் வேண்டும்

விரைவுப் பொருளில் காலம் மயங்குதல்

726 வாராக் காலத்தும் நிகழுங் காலத்தும்
ஓராங்கு வரூஉம் வினைச்சொற் கிளவி

723 ஈற்று மிசை உகரம் - ஈற்றெழுத்துக்கு முன் அதன் அயல் நின்ற உகரம் உகரம், தான் ஊர்ந்து நின்ற மெய்யொடுங் கெடும் எனக. அறிதல் - அறிக.

724. வாராக் காலம் - எதிர்காலம், முடிக்குஞ் சொல்லின் எதிர்காலத்தை எய்தும் இடன் உடைத்து எனக. 'நீ உண்டு வருவாய்' என்பது இதற்குக் காட்டு.

725 முந்நிலைக் காலம் - மூவகைக் காலத்தும். தோன்றும் இயற்கை - உலகத்தும் இயல்பினையுடைய எம் முறைச் சொல்லும் - எவ்வகைப்பட்ட பொருளையும், எல்லாப் பொருளையும் எனக. நிகழுங் காலத்து மெய்ந்நிலைப் பொதுச்சொல் - நிகழ்காலத்துப் பொருள் நிலைமையுடைய பொதுச்சொல்லால், என்றது, செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டுக் கிளவியால் எனக. அது முக்காலத்திற்கும் பொதுவாய் முற்றும் எச்சமுமாய் வருதலின், 'பொதுச் சொல்' என்றார் மெய் - பொருள். 'மலை நிற்கும்' 'தீச் சுடும்' என்பவை போல்வன இந் நூற்பாவிற்குக் காட்டு.

இறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்
விரைந்த பொருள என்மனார் புலவர் உஉ

சிறப்புப் பொருளிற் காலம் மயங்குதல்

727. மிக்கதன் மருங்கின் வினைச்சொல் சுட்டி
அப்பண்பு குறித்த வினைமுதற் கிளவி
செய்வது இல்வழி நிகழுங் காலத்து
மெய்பெறத் தோன்றும் பொருட்டா கும்மே

---

726. ஓராங்கு - ஒரு தன்மையாக. கிளவி - பொருள்களை. குறிப்பொடு - கருத்தொடு. கிளத்தல் - கிளத்தலால். பொருள - கருத்துடையவாம்.

727. மிக்கதன் மருங்கின் - உயர்வின்கண் வருகின்ற. சுட்டி - நோக்கி. அப்பண்பு - அவ்வுயர்வாகிய பண்பு. செய்வது இல்வழி - பெயர் சுட்டிச் சொல்லப்படுவதோர் வினைமுதல் வாராதவிடத்து நிகழ்காலத்துப் பொருட்டாகும் எனக். மெய்பெறத் தோன்றும் என்றது, அப்பொருள் யாப்புறத் தோன்றும் என்றற்கு. 'தவம் செய்தல்' என்பது, உயர்வின்கண் வரும் வினைச்சொல். அவ்வினைச்சொல்லை நோக்கி வருதற்குரிய அதற்கேற்ற உயர்வுப் பண்பு குறித்த வினைமுதல் 'சான்றோன்' என்பது. இந்நூற்பா இயைபுடைய இருவினைக்கண் சிறப்பு நிகழ்ச்சி கூறுவது. (நிகழ்காலப் பொருளில் ஒரு வினைக்கண் இயல்பு நிகழ்ச்சி கூறுவது முன்னர்ப் (எஉரு) பெறப்பட்டது.) அதனால், இயைபுடைய இருவினைகள் தொடரச் சிறப்பின்கண், 'சான்றோன் தவஞ்செய்யின் துறக்கம் புகும்' என்பது, இதற்குக் காட்டு. பெயர் சுட்டிய வினைமுதல் வருவதாயின், 'சாத்தன் தவஞ்செய்யின், துறக்கம் புகுவான்' என எதிர்காலச் சொல்லாதல், 'சாத்தன் தவஞ்செய்து துறக்கம் புக்கான்' என இறந்த காலச் சொல்லாதல் இட்டு முடிக்கப்படுமல்லது, 'சாத்தன் தவஞ்செய்யின் துறக்கம் புகும்,' என்ப, 'புகும்' என்னும் நிகழ்காலப்

'இது செயல் வேண்டும்' என்னும் முற்று

728 இதுசெயல் வேண்டும் என்னுங் கிளவி
இருவயின் நிலையும் பொருட்டா கும்மே
தன்பா லானும் பிறன்பா லானும். ௩௰

வற்புறுத்தற் பொருளில் வரும் வினா

729 வன்புற வரூஉம் வினாவுடை வினைச்சொல்
எதிர்மறுத் துணர்த்துதற் குரிமையு முடைத்தே

---

பொதுச் சொல்லான் முடிக்கப்படுதலில்லை யாகலின் என்பது.

728 'இது செயல் வேண்டும்' என்னுங் கருத்துத் தோன்ற வரும் சொல்லாவது, 'ஓதல் வேண்டும்' 'செய்யல் வேண்டும்' என்பவை போல்வன தன்பாலானும் பிறன்பாலானும் என இரண்டு நிலைபெறும் பொருளுடைய தாகும் என்க. இருவயின் - இரண்டு. 'சாத்தன் ஓதல் வேண்டும்' என்றவழி, வேண்டும் என்பதற்கு வினைமுதல், ஓதல் என்பதற்கு வினைமுதலான சாத்தனே யாதலின், இது தன்பாற் பொருளது; சாத்தன் ஓதுதலைத் தந்தை வேண்டும் எனக் கருத்தாகுமாயின், பிறன்பாற் பொருளதாகும்.

729 வன்புற - வற்புறுத்தல் தோன்ற. வினாவுடை - வினாவையுடைய. 'யான் வைதேனோ' என்னின், 'யான் வைதிலேன்' என்னும் எதிர்மறைப் பொருள் உணர்த்துதல் காண்க. வினை நிகழ்வு உணர்த்துதற்குரிய வினைச்சொல் வினாவுடையவாய், எதிர்மறுத்து வினை நிகழாமையும் உணர்த்துதலின், 'உரிமையும் உடைத்தே' என உம்மை கொடுத்தார்.

இயறகைப பொருளினும தெளிவுப பொருளினும
காலம மயஙகுதல

730. வாராக காலதது வினைசசொற கிளவி
இறபபினும நிகழவினும சிறப்பத தோனறும
இயறகையுந தெளிவுங கிளககுங காலை. சஅ

செயறபடுபொருள வினைமுதலபோல வருதல

731 செயபபடு பொருளைச செயதது போலத
தொழிற்படக கிளததலும வழககியல மரபே.

---

730 வினைச சொற கிளவி - வினைச சொற பொருணமை சிறபபத தோனறும - விளஙகத தோனறும. இயலபு தெரிநதவிடததும, தெளிவுப பொருளான விடததும சிறபபத தோனறும எனபது காட்டிற போவார புலிககோட படுதல இயறகை ஒருவன காட்டுட செலலாமுனனும 'இவன காட்டுட போகின புலிககோட பட்டான' 'இவன காட்டுட போயப புலிககோட படுகின றுன' என அவவியறகை தோனற இறநத காலததானும நிகழகாலததானுஞ சொலலுப புலிககோட படுதல - புலி யாற கொளளபபடுதல இனி, 'எறுமபு முட்டை கொணடு திட்டை ஏறின மழை பெயயும்' எனபது தெளிவு இதனை யும இத தெளிவு பறறி, மழை பெயயாமுனனும, 'எறுமபு ஏறின மழை பெயதது' 'எறுமபு ஏறி மழை பெயகினறது' எனப.

731 செயதது போல - வினைமுதல போல. தொழிறபட - அதறகு வினையுடைத்தாக. 'திணை மெழு கிறறு' எனபது இதறகுக காட்டு இதனை வழககியல எனறமையால, இலககணம அனறுயிறறு' எனபது சேறு நச - கருதது

வேறிடத்தினும காலம மயஙகுதல

732. இறபபே எதிாவே ஆயிரு காலமும
சிறபபத தோனறும மயஙகுமொழிக கிளவி

733. ஏனைக காலமும மயஙகுதல வரையாா ௫௧

732. ஏதுவ காரணமினறி இயலபாகவே தமமுள மயஙகுமொழிக கிளவியாயத தோனறும எனபது கருதது 'இவா இப பொழிலிற பணடு விளையாடுவா' 'நாளை வெகுணடு வநதானபின நீ என செயவை' எனபவை போலவன இதறகுக காடடு பொருநதிய வழககாதலின, 'சிறபபத தோனறும' எனறாா

733 ஏனைக காலமும எனறது, நிகழகாலம 'இவள பணடு இப பொழிலில விளையாடும' 'இவள நாளை வரும' எனபவை போலவன இதறகுக காடடு.

# எ. இடையியல்

[இடைச்சொல்லின் இலக்கணம் உணர்த்துவது]

## க. பொதுவிலக்கணம்

### இடைச்சொல்லின் இயல்பு

734 இடையெனப் படுப பெயரொடும் வினையொடும்
நடைபெற் றியலும், தமக்கியல் பிலவே க

### அதன் பாகுபாடு

735. அவைதாம்,
புணரியல் நிலையிடைப் பொருணிலைக் குதவுநவும்
வினைசெயல் மருங்கிற் காலமொடு வருநவும்
வேற்றுமைப் பொருள்வயின் உருபா குநவும்
அசைநிலைக் கிளவி ஆகி வருநவும்
இசைநிறைக் கிளவி ஆகி வருநவும்
தத்தங் குறிப்பிற் பொருள்செய் குநவும்
ஒப்பில் வழியாற் பொருள்செய் குநவுமென்று
அப்பண் பினவே நுவலுங் காலை. உ

---

734 இடை - இடைச்சொல். பெயரொடும் வினையொடும் சார்ந்து நடைபெற்றியலும் எனக் கூட்டுக. தமக்கு இயல்பு இல - தாமே தனித்து நடைபெறும் இயல்பில்லாதன.

735 நிலையிடை - நிலையில். உதவுநவும் - உதவுநவும், சார்ந்து நின்று உதவுநவும். ஒப்பில் வழியால் பொருள் செய்குநவும் - ஒப்புமை தோன்றுநவழி அவ் வொப்புமைப் பொருளைப் பயப்பனவும் எனக், என்றது, உவம உருபுகள். தாம் தோன்றி ஒப்புமைப் பொருளை விளங்கத் தேற்றுதலின், 'ஒப்பில் வழியாற் பொருள் செய்குந' என்றார்.

இடைச்சொல் நிற்கும் இடமும் வேறுபாடும்

736. அவைதாம்,
முன்னும் பின்னும் மொழியடுத்து வருதலும்
தம்மீறு திரிதலும் பிறிதவண் நிலையலும்
அன்னவை யெல்லாம் உரிய என்ப. ந

## உ. சிறப்பிலக்கணம்

அவற்றுள், 'மன்' என்னும் இடைச்சொல்லின் பொருள்

737 கழிவே ஆக்கம் ஒழியிசைக் கிளவியென்று
அம்மூன் றென்ப மன்னைச் சொல்லே. ச

'தில்' என்னுஞ் சொல்

738 விழைவே காலம் ஒழியிசைக் கிளவியென்று
அம்மூன் றென்ப தில்லைச் சொல்லே. ரு

'கொன்' என்னுஞ் சொல்

739 அச்சம் பயமிலி காலம் பெருமையென்று
அப்பால் நான்கே கொன்னைச் சொல்லே சு

'உம்' என்னுஞ் சொல்

740 எச்சம் சிறப்பே ஐயம் எதிர்மறை
முற்றே எண்ணே தெரிநிலை ஆக்கம் என்று
அப்பால் எட்டே உம்மைச் சொல்லே. எ

---

736. இடை வருதலே - றி முன்னும் பின்னும் மொழியடுத்து வருதலும் என்க.

737 இந் நூற்பாமுதல், தத்தம் குறிப்பிற் பொருள் செய்வனவாகிய இடைச்சொற்கள் பல கூறப்படுகின்றன. ஒழி இசை - ஒழிந்த சொல், ஒழிந்து நின்ற சொல்லின் பொருள் என்றபடி. மன்னைச் சொல் - 'மன்' என்னுஞ் சொல்.

739. பயம் இலி - பயன் இல்லாமைப் பொருள்

'ஓ' என்னுஞ் சொல

741. பிரிநிலை வினவே எதிாமறை ஒழியிசை
தெரிநிலைக் கிளவி சிறபபொடு தொகைஇ
இருமூனறு எனப ஓகா ரமமே அ

'ஏ' என்னுஞ் சொல

742 தேறறம வினவே பிரிநிலை எணணே
ாறறசை இவவைநது ஏகா ரமமே. கூ

'என' என்னுஞ் சொல

743 வினையே குறிபபே இசையே பண்பே
எணணே பெயரோடு அவவறு கிளவியும
கணணிய நிலைததே என என கிளவி. க0

'என்று' என்னுஞ் சொல

744 என்று என கிளவியும அதனோ ரற்றே. கக

'தில' என்னுஞ் சொலலிறகு, மேலும ஒரு முடிபு

745 விழைவின திலலை தனனிடதது இயலும. கஉ

'ஏ' 'ஓ' சொறகளுககு மேலும ஒரு முடிபு

746 தெளிவின ஏயும சிறபபின ஓவும
அளபின எடுதத இசைய எனப. கங

742 தேறறம - தெளிவு

743 குறிபபு - குறிபபுப பொருள அறு கிளவியும - ஆறு பொருளும. கணணிய நிலைதது - கருதிய நிலைமையினையுடையது

745 விழைவின திலலை - விழைவுப பொருளில வரும 'தில' என்னுஞ் சொல தனனிடதது இயலும - தனமைககண நடைபெறும,

746. அளபின எடுதத இசைய - மாததிரைககண மிகக ஓசையினை உடைய, அளபெடையாய வரும என்ற படி.

'மறறு' எனனுஞ சொல

747 மறறு என கிளவி வினைமாற்று அசைநிலை
அபபால் இரணடென மொழிமனுர புலவர கஉ

'எறறு' எனனுஞ சொல

748 எறறு என கிளவி இறநத பொருடடே. கரு

'மறறையது' எனனுஞ சொல

749 மறறையது எனனுங கிளவி தானே
சுடடுநிலை யொழிய இனஙகுறித தனறே கசு

'மனற' எனனுஞ சொல

750. மனற என கிளவி தேறறம செயயும கஎ

'தஞசம' எனனுஞ சொல

751. தஞசக் கிளவி எணமைப பொருடடே சஅ

'அநதில' எனனுஞ சொல

752 அநதில ஆஙக அசைநிலைக கிளவியெனறு
ஆயிரண டாகும இயறகைத தெனப. ககூ

'கொல' எனனுஞ சொல

753 கொலலே ஐயம உ0

'எல' எனனுஞ சொல

754. எலலே இலககம உக

---

748 இறநத பொருடடு - போயிறறு எனனும பொருளுடையது.

749. சுடடுநிலை - சுடடபபடட பொருள இனம, அதன இனம

751. எணமை - எளிமை

753 கொல எனனுஞ சொல ஐயபபொருடடு எனறபடி.

754 இலககம - விளககம

'ஆர்' என்னுஞ் சொல்

755 இயற்பெயர் முன்னர் ஆரைக் கிளவி
பலர்க்குரி எழுத்தின் வினையொடு முடிமே.

அதற்கு, மேலும் ஒரு விதி

756. அசைநிலைக் கிளவி ஆகுவழி அறிதல். ௨௫

'ஏ' 'குரை' என்னுஞ் சொற்கள்

757 ஏயுங் குரையும் இசைநிறை அசைநிலை
ஆயிரண் டாகும் இயற்கைத் தென்ப. ௨௬

'மா' என்னுஞ் சொல்

758. மா என் கிளவி வியங்கோள் அசைச்சொல். ௨௭

முன்னிலை அசைச் சொற்கள்

759 மியா இக மோ மதி இகும் சின் என்னும்
ஆவயின் ஆறும் முன்னிலை அசைச்சொல். ௨௮

---

755 ஆரைக் கிளவி, 'ஆர்' என்னும் இடைச்சொல். பலர்க்கு உரி எழுத்தின் - பலர்பாற்கு உரிய ஈற்றெழுத்தினையுடைய 'சேந்தனார் வந்தார்' என்பது இதற்குக் காட்டு.

756. அசைநிலைக் கிளவி ஆகுவழி - ஆர் என்னும் இடைச்சொல் அசைநிலைக் கிளவி ஆகும் இடம். அறிதல் - அறிக.

757 ஏயுங் குரையும் - ஏ, குரை என்னுஞ் சொற்கள்.

758 வியங்கோளைச் சார்ந்து வரும் அசைச்சொல் என்க.

அவற்றுள் 'இரும' 'சின்' என்னுஞ் சொற்கள்

760. அவற்றுள்,
இகுமும் சின்னும் ஏனை இடத்தொடுந்
தகுநிலை யுடைய என்மனார் புலவர். உஎ

'அம்ம' என்னுஞ் சொல்

761. அம்ம கேட்ட பிக்கும். உஅ

'ஆங்க' என்னுஞ் சொல்

762. ஆங்க உரையசை. உகூ

ஒப்பில் போலி

763. ஒப்பில் போலியும் அப்பொருட் டாகும். ௩௦

760. ஏனை இடத்தொடும் - முன் நூற்பாவிற் கூறிய முன்னிலையோடு, தன்மை படர்க்கை இடங்களோடும் என்க. தகும் நிலை - பொருந்தும் நிலைமை

761 'அம்ம' என்பது இதனைக் கேள் எனக் கேட்பிக்கும் பொருண்மையினை யுடையது.

762. உரையசை - ஒன்று உரைத்தற்கண் வரும் அசைச் சொல் உரையசை - என்பது சிறிது பொருளுணாத்தும் எனவும், ஆதலின் 'ஆங்க' என்பதற்கு 'அங்ஙனே' என்பது பொருளாகும் எனவுங் கருதுவர் நச.

763. ஒப்பில் போலி - ஒப்புமைக் கருத்து இல்லாத போலி என்னுஞ் சொல். அப் பொருட்டாகும் - முன் நூற்பாவிற் கூறிய உரையசைப் பொருளில் வரும் என்றபடி.

அசைநிலைச் சொற்கள்

764. யாகா,
பிறபிறக் கரோபோ மாது என வரூஉம்
ஆயேழ் சொல்லும் அசைநிலைக் கிளவி ௩௧

பிரிவில அசைநிலைகள்

765. ஆக ஆகல் என்பது என்னும்
ஆவயின் மூன்றும் பிரிவில் அசைநிலை. ௩௨

'ஔ' என்னுஞ் சொல்

766. ஈரளபு இசைக்கும் இறுதிஇல் உயிரே
ஆயியல் நிலையுங் காலத் தானும்
அளபெடை நிலையுங் காலத் தானும்
அளபெடை யின்றித் தான்வரு காலையும்
உளவென மொழிப பொருள்வேறு படுதல்
குறிப்பின் இசையான் நெறிப்படத் தோன்றும்.

குறிப்புச் சொற்கள்

767. நன்றீற் றேயும் அன்றீற் றேயும்
அந்தீற் றோவும் அன்னீற் றோவும்
அன்ன பிறவுங் குறிப்பொடு கொள்ளும். ௩௪

---

765. பிரிவில அசைநிலை - தம்மிற் பிரிதலில்லாத அசைநிலை

766. இறுதியில் உயிர் என்றது, ஔகாரம், மொழிக்கு இறுதியில் வாராத உயிர் என்றபடி. ஆயியல் - முன் நூற்பாவிற் கூறிய பிரிவில் அசைநிலையியல். குறிப்பின் இசையான் - சொல்லுவானது குறிப்புப்பிறகேற்ற ஓசையான். ஔ ஒ்ஔ என்பதும், ஔஉ என்பதும், ஔ என்பதும் இதற்கு எடுத்துக் காட்டு.

767. நன்றீற்று ஏ, நன்றே பிறவும் இங்ஙனங் கொள்க. குறிப்பொடு கொள்ளும் - சொல்லுவானது

**'உம' எனனுஞ சொலலுககு, மேலுமொரு முடிபு**

768. எசச உமமையும் எதிரமறை உமமையும
தததமுள மயஙகும உடனிலை இலவே. ருடு

**இதுவும அது**

769. எஞசுபொருட கிளவி செஞ்சொ லாயின
பிற்படக கிளவாா முற்படக் கிளத்தல். ருசு

**முற்றும்மை எச்சமாதல்**

770. முற்றிய உமமைத தொகைச்சொல் மருங்கின்
எச்சக கிளவி உரித்து மாகும். ருஎ

குறிபபிற்ற பொருள கொளளும. இவை அடுககியும அடுக்காதும வரும.

768. மயஙகும உடனிலை - ஒனறும இயைபு இலை. 'சாததனும வநதான, இனிக கொறறனும வரும' எனபது பொருநதும, கொறறனும வரலும உரியன எனல பொருநதாதெனபது வரினும எனபதன உமமை எதிரமறையாகலின எனக.

769. எஞசுபொருட கிளவி - எசசவுமமையால தழுவபபடுஞ சொல செஞசொலாயின - உமமை யில லாத தனிசசொலலாயின 'சாததன வநதான, கொறற னும வநதான' எனபது காடடு. உம்மையிலலாத சாததன எனனுஞ செஞசொல முறபட வநதமை காணக கிளவாா - கிளவாது கிளததல - கிளககு.

770 முறறிய உமமை - முறறுமமை. தொகை எனறது, எணணின தொகை முதலியன. எசசககிளவி - எசசவுமமையின பொருள. 'பததும கொடாதே' என னும முறறுமமை, 'சில கொடு' எனனும எசசப பொருள தநது எசசவுமமையாயப பொருள பயநதமை காணக.

'ஏ' என்னுஞ் சொல்லுக்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

771. ஈற்றுநின்று இசைக்கும் ஏ என் இறுதி
கூற்றுவயின் ஓரளபு ஆகலு முரித்தே. ௩௮

## ௩. எண்ணிடைச் சொற்கள்

எண்ணில் வரும் 'உம்' 'என' என்பன.

772. உம்மை எண்ணும் என என் எண்ணும்
தம்வயின் தொகுதி கடப்பா டிலவே. ௩௯

எண்ணில் வரும் 'ஏ' என்பது

773. எண்ணே காரம் இடையிட்டுக் கொளினும்
எண்ணுக்குறித் தியலும் என்மனார் புலவர். ௪0

'எனா' 'என்று' என்னுஞ் சொற்கள்

774. உம்மை தொக்க எனா என் கிளவியும்
ஆ ஈ றாகிய என்று என் கிளவியும்
ஆயிரு கிளவியும் எண்ணுவழிப் பட்டன ௪௧

---

771. ஈற்று - செய்யுளிறுதிக்கண். ஓரளபாகலும் - ஒரு மாத்திரையாகலும் கூற்றுவயின் என்றா, செய்யுளுறுப்போடு பொருந்தக் கூறுதற்கண் என்றற்கு.

772. தம் வயின் - தம் இறுதிக்கண் தொகுதி - இத்தனை என்னுந் தொகைச் சொல் பெறுதல் கடப்பாடு இல - ஒரு முறைமையாக உடையவல்ல, எனவே, தொகைச் சொல் பெற்றும் பெறா தும் வரும் என்பது.

773. இடையிட்டுக் கொளினும் - இடையிட்டு வரினும், எண்ணு - எண்.

774. ஆ ஈறாகிய என்று - 'என்றா' என்னுஞ் சொல்.

தொகை பெறறே முடியும் எணணிடைச சொறகள

775. அவற்றின வருஉம எணணின இறுதியும்
பெயாககுரி மரபின செவவெண இறுதியும
ஏயி ஞகிய எணணின இறுதியும
யாவயின வரினும தொகையின றியலா. சஉ

எணணில வரும 'உம்'முககு, மேலும ஒரு முடிபு

776. உமமை எணணின உருபுதொகல வரையாா.

# ௪. பறனடை

'உம' உந்து ஆதல

777. உம உக தாகும இடனுமா ருணடே. சச

எணணிடைச சொறகள வினைசசொறகளிலும வருதல

778. வினையொடு நிலையினும எண ணுநிலை திரியா
நினையல் வேணடும அவறறவற றியலபே. சரு

---

775. அவறறின - முன நூறபாவிற கூறிய 'என'
'எனறு' எனனும எணணிடைச சொறகளான. எண
ணின - எண ணுதறகுரிய சொறகளின, செவவெண
எனறது, எணணிடைச சொறகள இலலாமல தனிப
பெயாகளாய எண ணுப பொருளில வருவன. ஆதலாற,
'பெயாககுரி மரபின செவவெண' எனறுா. யாவயின்
வரினும - அவ வெணணிடைச சொறகள யாதானும
ஓரிடதது வரினும, இறுதியும இறுதியும இறுதியும
தொகைச சொல இனறி இயலா எனபது.

776 உருபெனறது, இரணடாவதும ஏழாவதும
எனப.

777. ஒலிககும எனபது ஒலிககுநது என வருதல
இதறகுக காடடு.

778 'உணடுந தினறும பாடியும வநதான' என
வினையினும எணணிடைச சொறகள வருமெனபது

**எணணிடைச சொறகள பிரிநது செனறு ஒன்றுதல்**

779. *என்றும எனவும ஒடுவுந தோன்றி*
*ஒன்றுவழி யுடைய எணணினுட் பிரிநதே.* சசு

**இடைச சொறகளின பொருளறியுமாறு**

780. *அவவச சொலலிறகுஅவையவை பொருளென*
*மெயபெறக கிளநத இயல வாயினும*
*வினையொடும பெயரொடும நினையத் தோனறித*
*திரிநதுவேறு படினுந தெரிநதனா கொளலே.*

**இவவியலுககுப் புறனடை**

781. *கிளநத அல்ல வேறுபிற தோன்றினும*
*கிளநதவற் றியலான உணாநதனா கொளலே.*

---

*கருதது. பொருநதுமிடனறிநது அவை கொளளபபடு மாகலின, 'நினையல வேணடும அவறறவறறியலபே' என றூா. முறறு வினையினும பெயரெசசவினையினும வாரா வெனபதும, வினையெசச வினையினும எறபவ'றறிலமட்டும வருமெனபதும நினைதல வேணடும*

779. *தோனறி - ஓரிடததுத தோனறி. எணணினுள - எணணினகண. பிரிநது - பிரிநது செனறு. ஒனறுவழியுடைய - இரணடும ஒனறு முறைமையுடையன. "பொருள கருவி காலம வினையினோடு ஐநதும" எனறவிடததுப, பொருளொடு கருவியொடு காலததொடு வினையொடு எனட இரணடும எண ஒடு பிரிநது செனறு ஒனறினமை காணக. இந நூறபாவினுல 'ஒடு' வெனனும ஓா எணணிடைச சொலலும பெறபபடடது.*

780. *மெயபெற - நிலைபெற. நினைய - ஆராயநது உணருமபடி. தெரிநதனா கொளல - ஆராயநது கொளக*

781. *கிளநதவறறியலான - கிளநத சொலலியவற றின இயலபினுல. உணாநதனா கொளல - எணணித தெரிநது உணாநது கொளக.*

# அ. உரி யியல்

[உரிச்சொல் இலககணம உணாததுவது.]

## க. பொது இலக்கணம்

**உரிசசொலலின இயலபு**

782 உரிச்சொற் கிளவி விரிககுங காலை
இசையினும குறிபபினும பணபினுமதோனறிப
பெயரினும வினையினும மெய்தடு மாறி
ஒருசொற பலபொருட குரிமை தோன்றினும
பலசொல ஒருபொருட குரிமை தோனறினும
பயிலா தவற்றைப பயின்றவை சாாததித
தததம் மரபிற் சென றுநிலை மருஙகின்
எசசொல் லாயினும பொருளவேறு கிளததல்.

**கீழவருவன இனன உரிசசொல எனபது**

783. வெளிபபடு சொலலை கிளததல வேண்டா ;
வெளிப்பட வாரா உரிசசொல மேன. உ

---

782. குறிபபினும - குறிபபுப பொருளினும பெயா போலவும, வினைபோலவும எனபதறகுப பெயரினும வினை யினும எனறாா மெய - வடிவு மரபின - இயலபில. நிலை மருஙகின - நிறகும நிலைககளஙகளால, எனறது, பெயரும வினையுமாகிய நிலைககளஙகளால எனக கிளததல - சொல லுக. பெயா போலவும வினைபோலவும அவறறிறகு முதனிலையாயுந தோனறி, இசை, குறிபபு, பணபு என னும பொருளகடகுத தாமே உரியவாய, வருஞ சொறகள உரிசசொல எனறபடி.

783. வெளிபபடு சொல - பொருள வெளிபபடட சொல கிளததல, பொருள வெளிபபட வாராத உரிச சொல மேன எனபது. மேல எனபது மேன என நினறது.

## உ. சிறப்பிலக்சணம்

உரிச் சொற்களுள் 'உறு' 'தவ' 'நனி'

784 அவைதாம,
உறுதவ நனியென வரூஉம மூன்றும
மிகுதி செய்யும பொருள எனப. ௬

'உரு' 'புரை'

785. உருஉட் காகும், புரைஉயா வாகும. ௭

'குரு' 'கெழு'

786. குருவும கெழுவும நிறனா குமமே. ௮

'செலலல' 'இன்னல'

787. செலலல் இன்னல இன்னா மையே. ௯

'மல்லல' 'ஏ'

788. மல்லல வளனே, ஏ பெற் றாகும. ௰

'உகப்பு' 'உவப்பு'

789. உகப்பே உயாதல; உவப்பே உவகை. ௧௧

'பயப்பு'

790. பயப்பே பயனும; ௧௨

---

784. மிகுதி - மிகுதி என்னுங் கருத்தை. செய்யும - குறிக்கும. பொருள - பொருளன.

785. உரு - உரு என்னும உரிச்சொல, பிறவற் றிற்கும இங்ஙனங் கொள்க. உட்கு ஆகும - அச்சம என னும் பொருளுடையதாகும, நன்கு மதிப்பின்கட் டோன றும அச்ச மெனக.

787. செலலல் இன்னல என்னும இரண்டும எனக. இன்னாமை - துன்பம என்னும பொருளன.

788. பெற்று - பெருக்கம.

'பசபபு'

791. பசப்பு நிறனாகும். க0

'இயைபு'

792. இயைபே புணர்ச்சி. கக

'இசைபபு'

793. இசைபபிசை யாகும். கஉ

'அலமரல' 'தெருமரல'

794. அலமரல தெருமரல ஆயிரணடும சுழறசி. கங

'மழ' 'குழ'

795. மழவும குழவும இளமைப பொருள கச

'சீர்த்தி' 'மாலே'

796. சீர்த்தி மிகுபுகழ, மாலே இயலபே. கரு

'கூர்பபு' 'கழிவு'

797. கூர்பபும கழிவும உள்ளது சிறககும. கசா

'கதழ்வு' 'துனைவு'

798. கதழ்வும துனைவும விரைவின பொருள. கஎ

'அதிர்வு' 'விதிர்பபு'

799. அதிர்வும விதிர்பபும நடுககம செயயும. கஅ

---

797. உள்ளது சிறககும - உள்ளதே சிறநது விளஙகுதல, உள்ளதன பெருககம எனறபடி.

799 நடுக்கம செயயும — நடுககம எனனும பொருள தரும

'வாராதல' 'போகல' 'ஒழுகல'

800. வார்தல் போகல் ஒழுகல மூனறும
நேரபும நெடுமையும் செயயும பொருள. கக

'தீாதல' 'தீாததல'

801. தீாதலும் தீாததலும விடறபொருட் டாகும்.

'கெடவரல' 'பணணை'

802. கெடவரல் பணணை ஆயிரண்டும விளையாட்டு.

'தட' 'கய' 'நளி'

803. தடவும கயவும நளியும பெருமை. உஉ

'தட' எனபதறகு, மேலும ஒரு பொருள

804. அவறறுள,
தடவென கிளவி கோடடமும செயயும. உங

'கய' எனபதறகு, மேலும ஒரு பொருள

805. கயவென கிளவி மெனமையும செயயும். உச

'நளி' எனபதறகு, மேலும ஒரு பொருள

806. நளியென கிளவி செறிவும ஆகும் உரு

'பழுது'

807 பழுது பயமின்றே. உசா

---

800 நோபு - நோமை, எனறது இணைநதமைவு நெடுமை - நீடடம செயயும பொருள - குறிககும பொருளன

801 விடல - விடுதல, நீககுதல.

804. கோடடம - வளைவு

806. செறிவு - நெருககம

807. பயம இனறு - பயன இலலை, பயனிலலை யெனனும பொருளுணாததும எனக. வீண எனற படி.

'சாயல'

808. சாயல மெனமை. உஎ

'முழுது'

809 முழுதென கிளவி எஞசாப் பொருடடே. உஅ

'வமபு'

810. வமபுநிலை யினமை. உகூ

'மாதர'

811. மாதா காதல். ௩0

'நமபு' 'மே'

812 நமபும மேவும நசையா குமமே. ௩க

'ஓயதல' 'ஆயதல' 'நிழததல' 'சாய'

813. ஓயதல ஆயதல நிழததல சாஅய
ஆவயின நான்கும உளளதன நுணுககம. ௩உ

'புலமபு'

814. புலமபே தனிமை. ௩௩

'துவனறு'

815. துவனறு நிறைவாகும. ௩௪

'முரஞசல்'

816. முரஞசல முதிாவே. ௩ரு

---

809. எஞசாமைய பொருடடு - குறையாமைய பொருளது.

812. நசை ஆகும - விருபபம எனனும பொருளு ணாததும.

813 சாயதல எனபது இஙகே சாய என நினறது. ஆவயின - அவவிடததவாகிய, அசசொறகளிடததவாகிய நானகு குறிகளும எனக.

'வெமமை'

817. வெமமை வேண்டல். ருகு

'பொறபு'

818. பொறபே பொலிவு. ருஎ

'வறிது'

819. வறிது சிறிதாகும். ருஅ

'எறறம'

820. எறறம நினைவும துணிவும ஆகும. ருகூ

'பிணை' 'பேண'

821. பிணையும பேணும பெட்பின் பொருள. சO

'பணை'

822. பணையே பிழைததல் பெருபபும ஆகும. சக

'படர'

823. படரே உள்ளல செலவும ஆகும். சஉ

'பையுள்' 'சிறுமை'

824 பையுளும சிறுமையும நோயின பொருள. சரு

---

821. பெடபு எனபது, புறநதருதல, விருமபுதல. பெருமை முதலிய பொருளகளிலும வரும.

822. பணை - பணை எனனும உரிசசொல. பிழைத தல - தவறுதல. பெருபபு - பெருததல. பிழைததல என னும பொருளுணாததுதலே யனறிப பெருததலாகிய பொருளும உணாததும எனபது உரை

823. உளளல - நினைததல

824 நோயின பொருள - நோய எனனும பொரு ளன.

---

(பா - வே.) * எறறம.

'எயயாமை'

825. எயயா மையே அறியா மையே சச

'நனறு'

826. நனறு பெரி தாகும. சரு

'தா'

827. தாவே வலியும வருததமும ஆகும. சசா

'தெவு'

828. தெவுக கொளற பொருடடே. சஎ

'தெவவு'

829. தெவவுப் பகை யாகும. சஅ

'விறபபு' 'உறபபு' 'வெறிபபு'

830 விறப்பும உறப்பும வெறிபபும செறிவே. சகூ

'விறபபு' எனபதறகு, மேலும் ஒரு பொருள

831. அவற்றுள,
விறபபே வெரூஉப பொருடடும ஆகும. ருO

825. எயயாமை எனபது அறியாமைப பொருளது எனக.

826. பெருமை எனனுமல பெரிது எனறமையால இது வினையெசசம.

827 வலி - வலிமை,

828 தெவு எனனும உரிசசொல, கொளளுதல எனனும பொருடடாகும.

829. தெவவு - தெவவு எனனும உரிசசொல

831. வெரூஉ - அசசம.

'கமபலை' 'சுமமை' 'கலி' 'அழுஙகல

832. கமபலை சுமமை கலியே அழுஙகல
எனறிவை நானகும அரவப பொருள. ருக

'அழுஙகல' எனபதறகு, மேலும் இருபொருள

833. அவறறுள,
அழுஙகல் இரககமும கேடும ஆகும. ருஉ

'கழுமு'

834. கழுமென கிளவி மயககம செயயும். ருங

'செழுமை'

835. செழுமை வளனும கொழுப்பும் ஆகும. ருச

'விழுமம'

836. விழுமம சீரமையும சிறப்பும இடுமபையும. ருரு

'கருவி'

837. கருவி தொகுதி. ருசு

---

832. அரவப பொருள-ஓசை எனனும பொருளன.

833. கேடு - அழிவு.

834. கழுமுவென கிளவி எனபது, கழுமென கிளவி என நினறது.

835. வளன எனறது, ஆககம. கொழுபபு என றது, நிணம.

836. சீரமை - ஙனமை. சிறபபு - உயாவு இடுமபை - பெருநதுயா.

837. கருவி எனனும உரிசசொல தொகுதிப பொருளை உணாததும எனபது.

'கமம'

838. கமமநிறைந் தியலும். ருஎ

'அரி'

839 அரியே ஐமை ருஅ

'கவவு'

840. கவவகத திடுமே. ருகூ

'துவைதத்ல' 'சிலைதத்ல' 'இயமபல' 'இரஙகல்'

841. துவைததலும சிலைநதலும இயமபலும இரஙகலும
இசைபபொருட கிளவி எனமனொ புலவா. சுO

'இரஙகல' எனபதறகு, மேலும ஒரு பொருள

842. அவறறுள,
இரஙகல கழிநத பொருடடும ஆகும. சுக

838 நிறைநது - நிறைவுப பொருளுறறு, இய லும - நடைபெறும நிறைவாகிய பொருளுணாததும எனபது.

839. ஐமமை - மெனமை.

840. கவவு எனனுஞ சொல அகததிடுதல எனனும பொருட்டாகும எனபது. அகததிடுதல - உளளடஙகுமபடி செயதல, எனறது, உளளடஙகுமபடி அணைததல முதலி யன.

841. இசைபபொருட கிளவி - இசைப பொரு ளுணாததுஞ சொல இசையெனறது ஈணடு ஓசை.

842. கழிநத பொருடடுமாகும - கழிநத பொரு ளுடையதுமாகும, கழிநத பொருள பறறி வருங கவலை யைக கழிநத பொருளெனறா. கழிவு - செயலறவு.

‘இலம்பாடு’ ‘ஒற்கம்’

843 இலம்பா டொற்கம் ஆயிரண்டும் வறுமை. ௬௨

‘ஞெமிர்தல்’ ‘பாய்தல்’

844. ஞெமிர்தலும் பாய்தலும் பரத்தற் பொருள.

‘கவர்வு’

845. கவர்வு விருப்பாகும். ௬௪

‘சேர்’

846. சேரே திரட்சி. ௬௫

‘வியல்’

847. வியல் என் கிளவி அகலப் பொருட்டே. ௬௬

‘பேம்’ ‘நாம்’ ‘உரும்’

848. பேம் நாம் உரும் என வரூஉம் கிளவி
ஆமுறை மூன்றும் அச்சப் பொருள. ௬௭

‘வய’

849. வய வலி யாகும். ௬௮

‘வாள்’

850. வாள் ஒளி யாகும். ௬௯

‘துயவு’

851. துயவு என் கிளவி அறிவின் திரிபே. ௭௦

---

848. என வரூஉம் கிளவியாகிய ஆம் முறைமையினையுடைய மூன்றும் எனக்.

849. ‘வய’ என்பது வலிமைப் பொருளுணர்த்தும் என்பது.

851. அறிவின் திரிபு - அறிவு வேறுபடுதலாகிய பொருளுணர்த்தும் என்பது.

'உயா'

852. உயாவே உயஙகல். எக

'உசா'

853. உசாவே சூழசசி. எஉ

'வயா'

854. வயா என கிளவி வேட்கைப பெருககம். எங

'கறுபபு' 'சிவபபு'

855. கறுப்பும சிவபபும வெகுளிப பொருள. எச

அவறறிறகு, மேலும ஒரு பொருள

856. நிறததுரு உணாததறகும உரிய எனப. எரு

'நொசிவு' 'நுழைவு' 'நுணங்கு'

857. நொசிவும நுழைவும நுணஙகும நுணமை எசு

'புனிறு'

858. புனிறென் கிளவி ஈன றணிமைப பொருடடே.

'நனவு'

859 நனவே களனும அகலமும செயயும. எஅ

---

852. 'உயா' என்னுஞ சொல உயஙகலாகிய பொருளுடையதெனக. உயஙகல - வருநதல.

853. சூழசசி - சூழநல, நெருஙகி நலஙகருதுதல,

856. நிறதது உரு - நிறவேறுபாடு முன னூறபாவிற கூறிய 'கறுபபு' 'சிவபபு' என்னும இரணடு உரிசசொறகளும நிறவேறுபாடு உணாததறகும உரிய எனபது

857. நுணமை - நுணமைப பொருளுணாததும.

858. ஈனறணிமை - கருவுயிாதத உடனநிலைமை.

859. களன - இடம, அவை.

'மத'

860. மதவே மடனும் வலியும ஆகும். எகூ

அதறகு, மேலும இரு பொருள

861. மிகுதியும வனபபும ஆகலும உரிததே. அ0

'யாணர்'

862. புதிதுபடற பொருட்டே யாணாக கிளவி. அக

'அமாதல'

863 அமாதல் மேவல் அஉ

'யாண'

864. யாணுக கவினாகும். அங

'பரவு' 'பழிசசு'

865 பரவும் பழிசசும வழுததின பொருள. அச

'கடி' எனனுஞ சொல

866 கடியென் கிளவி
வரைவே கூாமை காபபே புதுமை
விரைவே விளககம மிகுதி சிறப்பே

---

860 மத எனனும உரிசசொல எனக. மடன - இளமை. வலி - வலிமை.

861 முன நூறபாவிற கூறிய மத எனனுஞ சொல, ஆகலும உரிதது எனபது வனபபு - அழகு.

862 புதிது படல - வருவாய புதிதுணடாதல. பொருட்டு - எனனும பொருளது. புது வருவாய எனபது கருதது

863 மேவல - விருமபுதல.

864 'யாண' எனனுஞ சொல 'யாணு' என உகரம ஏறறு நினறது, கவின - அழகு.

865 வழுதது - வழுததுதல, போறறுதல.

அச்சம் முன்தேற்று ஆயீ ரைந்தும்
மெய்ப்பட்த தோன்றும் பொருட்டா கும்மே.

அகறகு, மேலும் இருபொருள்

867. ஐயமும் கரிப்பும் ஆகலும் உரித்தே. அசு

'ஐ'

868. ஐ வியப் பாகும். அஎ

'முனைவு'

869. முனைவுமுனி வாகும். அஅ

'வை'

870. வையே கூர்மை. அகூ

'எறுழ்'

871. எறுழ் வலி யாகும். கூO

## ௩. சொல்லும் பொருளும்

உரிச்சொற்பொருள் மரபை ஓதுதது

872 மெய்பெறக் கிளந்த உரிச்சொல் எல்லாம்
முன்னும் பின்னும் வருபவை நாடி

---

866 வரைவு - நீக்குதல் காப்பு - காவல் முன் தேற்று - முன் நின்று தெளிவித்தல், தெய்வத்தின் முன் நின்று தெளிவித்தலெனக் அதாவது சூளுரைத்தல். மெய்ப்பட - மெய்ம்மைப்பட.

867. முன் நூற்பாவிற் கூறிய 'கடி' என்னுஞ் சொல், ஆகலும் உரித்து எனக. கரிப்பு - காரம், உறைப்பு.

ஒத்த மொழியாற் புணர்த்தனர் உணர்த்தல்
தத்தம் மரபிற் றோன்றுமன பொருளே. கூக

கூறிய சொற்கள் பிறபொருளும் உணர்த்தல்

873 கூறிய கிளவிப் பொருணிலை அல்ல
வேறுபிறதோன்றினும் அவற்றொடு கொளலே.

சொற்களாற் கருத்துணர்தலின் நிலை

874. பொருட்குப் பொருள் தெரியின் அதுவரம் பின்றே.

அதனை உணர்த்தும் ஆற்றல்

875. பொருட்குத் திரிபில்லை உணர்த்த வல்லின.

---

872 மெய் பெற - பொருள் பெற எல்லாம் - எல்லாவற்றையும். அவ் வுரிச் சொற்களுக்கு முன்னும் பின்னும் எனக். வருபவை - வரும் மொழிகளை. ஒத்த மொழியால் - அவற்றுட், பொருந்திய மொழியோடு. புணர்த்தனர் - கூட்டி. உணர்த்தல் - ஏற்ற பொருளுணர்த்துக. அதனால் அவை தத்தம் முறைமையிற் பொருள் விளங்கத் தோன்றும் என்பது இறுதிவரியின் கருத்து. தோன்றும் மன - விளங்கத் தோன்றும். தத்தம் முறைமை என்றது, தத்தம் வழக்கு முறைமை

873. அல்ல - அன்றி எனினும் பொருட்டு கூறிய கருத்துநிலை யன்றி வேறு பிற தோன்றினும் எனக். அவற்றொடு - முற் கூறிய பொருள்களோடு.

874. பொருட்குப் பொருள் தெரியின் - சொன்ன பொருளுக்கும் பொருளென்னவென்று ஆராயின்

875 உணர்த்த வல்லின - ஆசிரியன் தக்க முறைமையிற் பொருளுணர்த்த வல்லனாயின், பொருட்குத் திரிபில்லை - கேட்போனுக்குச் சொலலும் பொருட்கண் மயக்க முண்டாகாது என்றபடி, மாணுக்கன் பொருட்குப் பொருள் நாடமாட்டான் என்பது

அதனை உணரும் ஆற்றல

876 உணர்ச்சி வாயில் உணர்வோர் வலித்தே. ௯௫

சொற்களின் பொருள்கட்குக் காரணம் உண்டு

877 மொழிப்பொருட் காரணம் விழிப்பத் தோன்றா.

உரிச்சொற்களில் எழுத்துப் பிரிந்திசைத்தல் இல்லை

878. எழுத்துப்பிரிந் திசைத்தல் இவணியல் பின்றே.

## ௪. புறனடை

879. அன்ன பிறவும் கிளந்த அல்ல
பன்முறை யானும் பரந்தன வரூஉம்
உரிச்சொல் எல்லாம் பொருட்குறை கூட்ட
இயன்ற மருங்கின் இனைத்தென அறியும்

876. உணர்ச்சி வாயில் - உணர்தல் முறைமை. உணர்வோர் வலித்து - உணர்வோரது உணர்ச்சி வலிமையையும் பொறுத்துள்ளது.

877. விழிப்ப - விளங்க, முற்றும் விளங்க. ஆயினும், காரணம் உண்டென்பதுமட்டுந் தோற்றம் என்றபடி.

878 முதனிலையும் இறுதி நிலையுமாக எழுத்துக்களைப் பிரிந்து வேறு வேறு பொருளுணர்த்தல் உரிச்சொல்லிடத்து இயற்கையன்று என்றபடி. இவண் என்றது, இவ்வுரிச்சொல்லிடத்து என்றற்கு.

879. கிளந்த அல்ல - கிளந்து சொல்லப்பட்டன அன்றி அன்ன பிறவும் - அவை போல்வன பிறவும். பன்முறையானும் - பலவாற்றானும். பொருட்குறை

வரமபுதமக கினமையின வழிநனி கடைப்பிடித்
தோமபடை ஆணையிற் கிளநதவற் றியலாற
பாஙகுற உணர்தல எனமனுா புலவா. கூஅ

---

கூட்ட - பொருளாகிய குறையை நிறைததுணாததுதறகு. இயனற மருஙகின - அவை நடைபெறுகினற, இசை குறிபபு பணபு எனற பொருடகளதது. வழி - முனனாக கூறிய வழிகளை. நனி - மிக, ஊனறியெனனும பொருட்டு. ஓமபடை ஆணையின - அவறறைப போறறிப பாதுகாககும ஆடசியினுல கிளநதவறறியலான - கிளநது கூறியவறறின இயலபினுல ஓமபடை ஆணையிற கிளநத வறறியலான எனக பாஙகுற உணாதல - முறைபபட உணாநது கொளக. 'பொருடகுறை கூட்டி யுரைததறகு வரமபு தமககினமையின, வழி கடைபபிடிதது, ஓமபடை யாணையிற கிளநதவறறியலான பாஙகுற உணாநது கொளக' எனபது.

# ௯. எச்சவியல்

## க. சொற்களின் வகை

### நாலவகைச சொறகள்

880, *இயறசொல திரிசொல திசைசசொல வடசொலென*
*றனைததே செயயுள ஈட்டச சொல்லே.* ௧

### அவறறுள, இயற்சொல

881. *அவற்றுள,*
*இயற்சொற் றுமே*
*செநதமிழ் நிலதது வழககொடு சிவணித*
*தமபொருள் வழாமை இசைககுஞ சொலலே*

### திரிசொல

882. *ஒருபொருள குறிதத வேறுசொல் லாகியும*
*வேறுபொருள குறிதத ஒருசொல லாகியும்*
*இருபாற றென்ப திரிசொற் கிளவி.* ௩

880. *எனறு அனைததே* - எனறு *அததனையே.* *ஈட்டச சொல* - *ஈடடுதறகுரிய சொல, செயயுளைக் கூட்டு தறகுரிய சொறகள எனறபடி*

881. *தம பொருள வழாமை இசைககுமசொல* - கேடடோாககு எஙநிலததும தததம பொருள வழுவாமல ஒலிககும சொறகளாம அவை நிலம, நீா, மககள, மரம முதலியன

882. வேறு சொலலாகியும - வேறு பல சொறகளா கியும. வேறு பொருள - வேறு பல பொருள. இரு பாறறு - இருவகையினையுடையது.

திசைச் சொல்

883. செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தும்
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொற் கிளவி. ௪

வடசொல்

884 வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா குமமே. ரு

883. செந்தமிழ் என்றது, செந்தமிழ் நிலத்தை. தம் குறிப்பின - தம பொருளன. இயற்சொல் போல எந் நிலத்தும் தம பொருள் வழங்குதலில்லாதவை என்றபடி. செந்தமிழ் நிலம் எனபது, வைகையாற்றின் வடக்கும் மருதயாற்றின் தெற்கும் கருவூரின் கிழக்கும் மருவூரின் மேற்குமாகும் அதைச் சேர்ந்த பன்னிரு நிலம் என்றது, பொங்கர்நாடு, ஒளிநாடு, தென்பாண்டிநாடு, குட்டநாடு, குடநாடு, பன்றிநாடு, கற்கா நாடு, சீதநாடு, பூழிநாடு, மலைநாடு, அருவாநாடு, அருவா வடதலை என்பன. அவை முறையே செந்தமிழ் நாட்டின் தென்கீழ்பால் முதலாக வடகீழ்பால் இறுதியாக எண்ணுதற்குரியன என்ப. நச இவற்றையுஞ் சூழ்ச, சிங்களமும் பழந்தீவும் கொல்லமும் கூபமும் கொங்கணமும் துளுவும் குடகமும் கருநடமும் கூடமும் வடுகும் தெலுங்கும் கலிங்கமும் என வேறு பன்னிரண்டு நாடுகள் கூறுவார்

884 வடசொற் கிளவி - வடமொழி என்னுஞ் சொல். வடக்கே வழங்கி எழுத்தும் பிறவும் வேறுபட்ட தமிழ் மொழி இது வடதமிழ் எனபது உரையாசிரியர் கருத்து. ஏனை இயற்சொல் திரிசொல் திசைச் சொல் என்னும் மூன்றும் தென்றமிழ் வகையினவாம். வடவெழுத்து ஒரீஇ - வடக்கின்கண் வழங்கும் அவ்வெழுத்துக்களினின்று நீங்கி. எழுத்தொடு புணர்ந்த - செந்தமிழ் எழுத்துக்களால் ஆகிய.

885. சிதைந்தன வரினும் இயைந்தன வரையார். கூ

சொற்கள் அடையும் விகாரம்

886. அந்நாற் சொல்லும் தொடுக்குங் காலை
வலிக்கும்வழி வலித்தலும் மெலிக்கும்வழி
[மெலித்தலும்
விரிக்கும்வழி விரித்தலும் தொகுக்கும்வழித்
[தொகுத்தலும்
நீட்டும்வழி நீட்டலும் குறுக்கும்வழிக் குறுக்
[கலும்
நாட்டல் வழிய என்மனார் புலவர் எ

## உ. பொருள்கோள் வகை

நால்வகைப் பொருள் கோள்

887. நிரனிறை சுண்ணம் அடிமறி மொழிமாற்று
அவைநான் கென்ப மொழிபுணர் இயல்பே அ

---

885. சிதைந்தன - அன்றி, வடவெழுத்துக்களால் ஆகிச் செந்தமிழ் எழுத்துக்களாகத் திரிந்து நின்றவை வரினும் - வந்து வழங்கினும் இயைந்தன வரையார் - ஏற்பன நீக்கார்.

886 சொல்லும் - சொல்லையும். தொடுக்குங் காலை - செய்யுள் செய்யுங் காலத்து. வலிக்கும் வழி - வலிக்கவேண்டுமிடத்து, அதாவது மெல்லொற்றை வல்லொற்றாக்கவேண்டுமிடத்து வலித்தலும் - வல்லொற் றாக்குதலும் நாட்டல் வலிய - செய்யுளினபத்தின் பொருட்டுக, கருதி நிறுவுதலை வலியாக உடையன.

887. மொழி புணர் இயல்பு - மொழிகள் தம்முட் புணரும் முறைமை, பொருள் பொருந்தும் வகையில் மொழிகள் புணரும் முறைமையெனக.

அவற்றுள், நிரனிறைப் பொருள்கோள

888. அவற்றுள,
வினையினும் பெயரினும நினையத் தோன்றிச
சொல்வேறு நிலைஇப பொருளவேறு நிலையல.

சுண்ணப பொருளகோள

889. சுண்ணம தானே
பட்டாங் கமைந்த ஈரடி எண்சீர
ஒட்டுவழி அறிந்து துணிந்தனா இயற்றல. ௧0

அடிமறிப பொருளகோள

890. அடிமறிச செயதி அடிநிலை திரிந்து
சீாநிலை திரியாது தடுமா றுமமே. ௧௧

---

888 நிரனிறைப பொருளகோள, வினைசசொலலி லும பெயாசசொலலிலும அலலது அவவிரு சொலலிலும வருமெனறறகு, 'வினையினும பெயரினும' எனறூா வேறு - வேறு இடததில. நிலைஇ - நினறு நிலையல - நிறறலாகும. பொருள எனறது இஙகு, முடிக்குரு சொல அவை, முறையே நினறு பொருள கொளளக கிடததலின, 'நிரனிறை' எனபபடடது.

889. படடாஙகு அமைநத - இயலபாக அமைநத, எனறது, அளவடி எனறறகு துணிததனா - துணிதது. சுணணம எனபது பொடி, அது சிதாநதுகிடததல போலச சொலலும அதன முடிககுரு சொலலும ஒரு முறையின நிலலாது சிதாநது கிடககும நிலை சுணணப பொருளகோள நிலையாகும.

890. அடிமறிச செயதி - அடிமறி எனபதன செயதி.

அதறகு, மேலும ஒரு முடிபு

891. பொருடெரி மருஙகின
ாற்றடி இறுசீா எருததுவயின் திரியும்
தோற்றமும வரையாா அடிமறி யான. கஉ

மொழிமாறறுப பொருளகோள

892. மொழிமாற றியறகை,
சொனனிலை மாற்றிப் பொருளெதிா இயைய
முன்னும பினனும கொள்வழிக கொளாஅல்.

## ௩. தொகைச்சொல் வகை

தொகையாகாதன

893. த ந நு எ எனும அவைமுத லாகிய
கிளைநுதற் பெயரும பிரிபபப் பிரியா. கரு

891. பொருள தெரி மருஙகின - பொருள தெரியும வகையால இறுசீா - இறுதிச சீா, எருததுவயின - அதன் அயறசீரிடதது. அடிமறியான - அடிமறிப பொருளில. முன நூறபாவிற சீா திரியாது தடுமாறும எனறமையால, இநநூறபாவிற, சீா திரிதலும ஈறறடியின ஈறறயறசீாககண ஒரோவழி உளதாதல நுவலபபடடது.

892 எதிா இயைய - எதிா வநது பொருநத. கொளாஅல - கொளக.

893. எனும அவை முதலாகிய - எனனும அவற றை முதலெழுததாக உடைய கிளை நுதல பெயரும - உறவு நுதலிவரும பெயாகளும பிரிபப - பகுதி விகுதி யெனப பிரிததுப பொருளசெயய. உமமையால, தாய தநதை முதலிய பிற கிளைநுதற பெயாகளும பிரிப்பப பிரியா எனப.

தொகைபோல அடுக்கி வருவன

894 இசைநிறை அசைநிலை பொருளொடு
[புணர்தலென்
றவைமூன் றென்ப ஒருசொல் அடுக்கே. ௧௫

தொகைமொழிகள்

895. வேற்றுமைத் தொகையே உவமத் தொகையே
வினையின் தொகையே பண்பின் தொகையே
உம்மைத் தொகையே அன்மொழித் தொகையென்
றவ்வா றென்ப தொகைமொழி நிலையே. ௧௬

அவற்றுள், வேற்றுமைத் தொகை

896. அவற்றுள்,
வேற்றுமைத் தொகையே வேற்றுமை இயல.

உவமத் தொகை

897 உவமத் தொகையே உவம இயல. ௧௮

வினைத் தொகை

898. வினையின் தொகுதி காலத் தியலும். ௧௯

---

894. ஒருசொல் அடுக்கு - ஒரு சொல் அடுக்கி வருதல், 'வந்தது வந்தது, கூற்று' என்றாற்போல.

895 வினையின் தொகை - வினைச்சொல் ஈறுகள் தொக்க தொகை, வினைத்தொகை.

896 வேற்றுமைத் தொகை - வேற்றுமை யுருபுகள் தொக்க தொகை. வேற்றுமை யியல - அங்ஙனம் உருபு தொகாத வேற்றுமைத் தொடரையொப்பப் பொருளுணர்த்துந் தன்மைய.

898. வினையின் தொகுதி - வினைத்தொகை. காலத்து இயலும் - காலப்பொருளில் நிகழும்; காலப்பொருளே பொருளாக நிகழும் என்றபடி. தொகையாயினும், காலம் தொகையாற்றலால் உணர்த்தவல்லது.

பணபுத தொகை

899. வணணததின வடிவின அளவி றசுவையினென
றனன பிறவும அதனகுணம நுதலி
இனன திதுவென வரூஉம இயறகை
எனன கிளவியும பணபின தொகையே. உ0

உமமைத தொகை

900 இருபெயா பலபெயா அளவின பெயரே
எணணியற பெயரே நிறைபபெயாக கிளவி
எணணின பெயரோ டவ்வறு கிளவியும
கணணிய நிலததே உமமைத தொகையே.உக

அனமொழித தொகை

901. பணபு தொகவரூஉங கிளவி யானும
உமமை தொகக பெயாவயி னானும
வேறறுமை தொகக பெயாவயி னானும
ஈறறுநின றியலும அனமொழித தொகையே.

---

899. அதன எனறது, ஒரு பொருளின எனறறகு பணபுததொகையிற பினவரும ஒரு பொருள எனக. அது தொகைககணணேயே வருதலின, சுடடாற கூறினா

900 கணணிய நிலதது - கருதிய நிலைமையினை யுடையது. 'புலிவிறகெணடை' எனபது பலபெயரா லாகிய உமமைததொகை அதனை விரிககுமிடததுப 'புலியும விலலும கெணடையும' என விரியும். பிறவும இஙஙனம வரும.

901 கிளவியானும எனறதும பெயாவயினானும எனனும பொருடடு, பெயாககணணும எனக. ஈறறு - அவறறின ஈறறில.

தொகைமொழிகளிற் பொருணிற்குமிடம்

902. அவைதாம்,
முன்மொழி நிலையலும் பின்மொழி நிலையலும்
இருமொழி மேலும் ஒருங்குடன் நிலையலும்
அம்மொழி நிலையாது அன்மொழி நிலையலும்
அந்நான் கென்ப பொருணிலை மரபே. உ௫

தொகைமொழிகள் ஒருசொற்றன்மைய

903. எல்லாத் தொகையும் ஒருசொல் நடைய. உ௬

உம்மைத் தொகைக்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

904. உயர்திணை மருங்கின் உம்மைத் தொகையே
பலர்சொல் நடைத்தென மொழிமனார் புலவர்.

பொருள் கொள்ளுங் குறிப்பு

905. வாரா மரபின வரக்கூ றுதலும்
என்னா மரபின எனக்கூ றுதலும்

---

902. அவைதாம் - அத் தொகைச்சொற்களின்நிலை. நிலையல் - நிற்றல். இருமொழிமேலும் - இருமொழிக்கண்ணும். அம்மொழி - அவ்விருமொழிக்கண்ணும், அன்மொழி - அவை அல்லாத வேறு மொழிக்கண். பொருள் நிலை மரபு - பொருள் நிலைபெறும் இடமுறைமையினை அந்நான்கு - ஆகிய அந்நான்கு வகையாம். 'முன்' 'பின்' என்பன இடமும் காலமும் பற்றி வரும். 'வேங்கைப்பூ' என்பதில் இடம்பற்றிக் கூறினால், பூ முன்மொழி இம் முன் மொழியிற் பொருள் சிறந்து நின்றது என்றபடி

903. ஒரு சொல் நடைய - ஒரு சொற் றன்மையாய நடைபெறுதலுடைய. தொகை என்பது இருசொற்கண்ணே தாகலின், அவ்விருசொல்லும் ஒரு சொல் நடைய என்றார்.

904. பலர் சொல் நடைத்து - ஈறு பலர்பாற் சொல் நடையத்து. 'கபில பரணர்' என்பது இதற்குக் காட்டு.

அன்னவை யெல்லாம் அவற்றவற் றியல்பான
இன்ன என்னும் குறிப்புரை ஆகும் உரு

தொகையைப்போல அடுக்கி வருவனவற்றுள்
இசைநிறை அடுக்கு

906. இசைப்படு பொருளே நான்கு வரம் பாகும். உஎ

பொருளொடு புணர்தல் என்னும் அடுக்கு

907. விரைசொல் அடுக்கே மூன்று வரம் பாகும். உஅ

அசைநிலை அடுக்கு

908 கண்டீர் என்றா கேட்டீர் என்றா
சென்ற தென்றா போயிற் றென்றா

---

905 வாரா மரபின - இயங்காத இயல்புடைய வற்றை, வரக் கூறுதலும் - இயங்குவனவாகக் கூறுதலும். என்னா மரபின - சொல்லா இயல்பினவற்றை எனக் கூறுதலும் - சொல்லுவனவாகக் கூறுதலும் 'இக் குன்று அக் குன்றோடு பொருதும்' என்பதும், 'மழை மழை என்கின்றது பைங்கூழ்' என்பதும் முறையே இவற்றிற்குக் காட்டு. அன்னவையெல்லாம், அங்ஙனங் கூறுவன வெல்லாம் இன்ன - இத்தன்மைய.

906 இசைப்படு பொருள் என்றது, இங்கே அப் பொருளின் அடுக்கு நான்கு வரம்பாகும் - நான்காகிய எல்லையினையுடையது 'பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ' என இசைநிறைக்கண், நான்குவரையில் அடுக்கி வரும் என்றபடி. வரம்பு நான்கெனவே, குறைந்து வருதலும் ஆம் என்பது

907. விரைசொல் அடுக்கு - விரைவுப் பொருளில் வரும் சொல்லடுக்கு. 'தீத் தீத் தீ' என்பது இதற்குக் காட்டு.

908. என்றா - எனவும் அன்றியனைத்தும் - அவை யனைத்தும், அந் நான்கு வினைச்சொல்லும். அசைக்குங்

அன்றி அனைத்தும், விழைவொடு சிவணி
நின்றவழி அசைக்கும் கிளவி என்ப. ௨௯

இதுவும் அது

909 கேட்டை என்றா நின்றை என்றா
காத்தை என்றா கண்டை என்றா
அன்றி அனைத்தும் முன்னிலை அல்வழி
முன்னுறக் கிளந்த இயல்பா குமமே. ௩0

## ௪ வினைமுற்றின் வகை

அதன் இயல்பு

910. இறப்பின் நிகழ்வின் எதிர்வின் என்ற
சிறப்புடை மரபின் அம்முக் காலமும்,
தன்மை முன்னிலை படர்க்கை என்னும்
அம்மூ இடத்தான், வினையினும் குறிப்பினும்
மெய்ம்மை யானும் ஈரிரண் டாகும்
அவ்வா றென்ப முற்றியல் மொழியே ௩௧

---

கிளவி - அசைச்சொல். விழைவொடு சிவணி நிற்றலாவது, 'கண்டீரே' என வருதல். விழைவொடு சிவணி நின்றவழி அசைச்சொல் எனவே, சிவணாது நின்றவழி வினைச்சொல் எனப்படும். பொதுப்படக் கூறினமையால் இவை அடுக்கியும் அடுக்காதும் வருமெனக். மேல் நூற்பாவிற்கும் இஃதொக்கும்.

909. முன்னிலை அல்வழி - முன்னிலைப்பொருள் உணராததாவிடத்து. முன்னுறக் கிளந்த இயல்பாகும் - முன் நூற்பாவிற் கூறிய அசைச்சொல் இயல்பாகும், அசைச்சொல்லாகும் என்றபடி.

910. வினைக்குக் காலம் சிறப்பாகலின், சிறப்புடை மரபின் அம்முக் காலமும் என்றார். மெய்ம்மையானும் - பொருண்மையானும், உயர்திணை அஃறிணை விரவுத்திணை

அதற்கு, வேறு விதி

911. எவ்வயின் வினையும் அவ்வயின் நிலையும். ௩௨

அதற்கு முடிபு

912. அவைதாம்,
தத்தங் கிளவி அடுக்குந வரினும்
எத்திறத் தானும் பெயர்முடி பினவே. ௩௩

எனனும மூவகைப பொருணமையானும எனப ஈரிரணடு - இவவிரணடு, இரணடிரணடு அதனால, வினையினுங குறிப பினுமென இரணடிரணடாக மூவகைப பொருணமை யினும ஆறும. கூறிய ஆறும, மூவகைக காலததானும மூவகையிடததானும வருதல முறறுச சொல எனறபடி. முறறியல மொழி - முறறுச்சொல எனனும பொருட்டு, பொருள முறறி யியலும மொழி எனபது பொருள.

911. எவ வயின வினையும - முன நூறபாவிற கூறிய முறைமையின உடபடாது பொருள முறறி வருகினற எவவகைப்பட்ட வினைச்சொலலும அவவயின நிலையும - அம முறறுச்சொல வகையிற பொருநதும. 'யாா' 'எவன' 'இலலை' முதலிய முறறு வினைகள இதறகு எடுததுககாட்டு.

912. அவைதாம - முறறுச சொறகளதாம தததம கிளவி அடுககுந வரினும - பலவகையான தததம வாய பாட்டுக கிளவிகளாய அடுககிவரினும, அடுககுந வரினும எனனும உம்மை, அடுககாது வரினும எனனும பொருட்டாய நினறது 'பெயா முடிபின' எனறுா, அவை, தமமுள தொடராது பெயரோடு முடியுமென றறகு. முடிககும பெயா முனனும பினனுமாய வரினும எனறறகு, எததிறததானும எனபபட்டது.

## ௫. எச்சச் சொற்களின் வகை

அவற்றின் பாகுபாடு

913. *பிரிநிலை வினையே பெயரே ஒழியிசை*
*எதிர்மறை உம்மை எனவே சொல்லே*
*குறிப்பே இசையே ஆயீ ரைந்தும்*
*நெறிப்படத் தோன்றும் எஞ்சுபொருட் கிளவி.*

அவற்றுள், பிரிநிலையெச்சம்

914. *அவற்றுள்,*
*பிரிநிலை எச்சம் பிரிநிலை முடிபின.* ௩௫

வினையெச்சம்

915. *வினையெஞ்சு கிளவிக்கு வினையும் குறிப்பும்*
*நினையத் தோன்றிய முடிபா கும்மே*
*ஆவயிற் குறிப்பே ஆக்கமொடு வருமே* ௩௬

---

913. *பிரிநிலை* - பிரிநிலை யெச்சம். *வினை* - வினை யெச்சம். *என* - எனவென் எச்சம். பிறவும் இங்ஙனங் கொள்க. 'எஞ்சுபொருட் கிளவி' என்றது, எச்சச் சொல் என்றற்கு.

914. *அவற்றுள்* - அவ் வெச்சங்களுள் *பிரிநிலை முடிபின* - பிரிநிலைப் பொருளோடு முடியும் இயல்பின. 'அவனே கொண்டான் என்பது பிறர் கொண்டிலர்' என்ப் பிரிக்கப்பட்ட எச்சப் பொருளோடு கருத்து முடிந்து நின்றமை காண்க.

915. *வினையெஞ்சு கிளவிக்கு* - வினை யெச்சச் சொல்லுக்கு, வினையெச்சத்திற்கு என்க. *வினையும்* - தெரிநிலை வினையும். *குறிப்பும்* - குறிப்பு வினையும் *ஆ வயின்* - அந்நிலையில். குறிப்புவினை ஆக்கச்சொல்லோடு வரும் என்க, 'மருந்துண்டு நல்லன் ஆயினன்' என்பது ஆக்கச் சொல்லொடு வருதற்குக் காட்டு.

பெயரெச்சம்

916. பெயரெஞ்சு கிளவி பெயரொடு முடிமே. ௩எ

ஒழியிசை யெச்சம

917. ஒழியிசை எச்சம் ஒழியிசை முடிபின. ௩அ

எதிர்மறை யெச்சம

918. எதிர்மறை யெச்சம எதிர்மறை முடிபின. ௩௯

உம்மை யெச்சம

919. உம்மை யெச்சம இருவீற ருனும
தனவினை ஒன்றிய முடிபா குமமே. ௪0

அதற்கு, மேலும ஒரு முடிபு

920 தன்மேற் செஞ்சொல் வருஉங காலை
நிகழுங காலமொடு வாராக காலமும
இறந்த காலமொடு வாராக காலமும
மயஙகுதல வரையார முறைநிலை யான ௪௧

917. ஒழியிசை யெச்சம - ஒழிந்த சொலலை எச்சமாக உடையது. ஒழியிசை முடிபின - ஒழிந்த அச்சொலலின பொருளோடு முடியும இயலபின 'கூரிய தோர் வாளமன' எனபது 'கூரியதிலலை' என்னும ஒழிந்த பொருளோடு முடிந்தது நினறமை காணக

919. ஈற்ருனும - முடிபு வகையானும, முடிபாவது, தழுவி முடிதல ஆதலின இரு ஈற்ருனும என்றது, எதிரது தழீஇய எச்சமும இறநதது தழீஇய எச்சமும எனக ஒன்றன வினை முடிபே மற்றென்றற்கும ஒன்றி வரும எனபார, 'தன வினை ஒன்றிய முடிபாகும' என்ருர. 'சாத்தனும வந்தான' எனின, 'கொற்றனும வந்தான' என ஒரு வினையான முடிந்தமை காணக

920. தன மேல - அவ வுமமை யெச்சத்தினமுன செஞ்சொல எனபது, உமமையிலலாத சொல என்றற்கு.

'என' என்னும் எச்சம்

921 எனவென் எச்சம் வினையொடு முடிமே. ௬௨

ஏனை மூன்று எச்சங்கள்

922. எஞ்சிய மூன்றும் மேல்வந்து முடிக்கும்
எஞ்சுபொருட் கிளவி இலவென மொழிப. ௬௩

அவற்றுள், குறிப்பெச்சமும் இசையெச்சமும்

923. தத்தங் குறிப்பின் எச்சஞ் செப்பும். ௬௪

---

'கூழ் உண்டான் சோறும் உண்பன்' என்பது இதற்குக் காட்டு. முறைநிலையான - முறையாகிய நிலைமையுடைமை யான், முறைமைக்கண் எனக.

922. எஞ்சிய மூன்று என்றது, சொல்லெச்சமும் குறிப்பெச்சமும் இசையெச்சமும். எஞ்சுபொருட்கிளவி இல என்றதற்குக் காரணம், மேல்வரும் நூற்பாக்களால் விளங்கும்

923. சொல்லெச்சத்துக்கு, மேல் நூற்பா ஒன்று வருதலின், இந் நூற்பா ஏனைக் குறிப்பெச்சத்திற்கும் இசை யெச்சத்திற்கு மெனக. தத்தங் குறிப்பின் என்றது, தம்மைக் கூறுவோருடைய குறிப்புக்களால் என்றற்கு, 'கற்கறிக்க நன்கு அட்டான்' எனின், கூறுவோன் குறிப் பினால், நன்கு அட்டான் என்பது 'தீங்கு அட்டான்' என் னுங் கருத்தைத் தானே தருதலின், குறிப்பெச்சமாய் வேறு முடிக்குஞ் சொல் வேண்டாதாயிற்று. இங்ஙனமே 'வயிறு மொடுமொடுத்தது' என்னும் இசைப்பொருட் குறிப்பினும் கூறுவோன் குறிப்பினால் 'உண்ண வேண்டா' என்னுங் கருத்தைத் தந்து வேறு முடிக்குஞ் சொல் வேண்டாது நின்றமையும் கொள்ளப்படும். இது நச். கரு

சொலலெசசம

924 சொலலென எசசம முனனும் பின்னும
சொல்லள வலல தெஞசுதல இனறே ௪௫

## ௯ சில மரபு வகை

இடககராச சொல

925 அவையல கிளவி மறைததனா கிளததல ௪௬

926 மறைககுங காலை மரீஇய தொராஅல் ௪௭

ஈ, தா, கொடு எனனுஞ சொறகள

927 ஈ தா கொடுவெனக கிளககும மூனறும
இரவின கிளவி ஆகிடன உடைய. ௪௮

அவறறுள, 'ஈ' எனனுஞ சொல்

928. அவறறுள,
ஈயென கிளவி இழிநதோன கூறறே ௪௯

---

924. 'சொலலளவலலது' எனருா, தொடராய எஞசுவதனறு எனறறகு இது சேஞ கருதது

925 அவை அல கிளவி - அவைககண உரைககபபடாத சொல மறைததனா - மறைதது. கிளததல - வேறு வாயபாட்டாற சொலலுக.

926. மரீஇயது - அவ வாயபாடுகளுள, வழககத திற பொருநதி வருவதனை ஓரால - நீககறக, வழககின படி கூறுக எனபது

927 இரவின கிளவி - இரததறசொல 'ஈச சிறகு' 'தாவில நனபொன' 'கொடுஙகோல' என அம மூனறு சொலலும பறவை முதலிய பிறபொருளும உணாததலின, 'ஆகிடன உடைய' எனருா

'தா' எனனுஞ் சொல

929. தா என கிளவி ஒபபோன கூற்றே. ௫௦

'கொடு' எனனுஞ சொல

930. கொடு என் கிளவி உயாநதோன கூறறே ௫௧

அதறகு, மேலும ஒரு முடிபு

931. கொடு என கிளவி படாககை யாயினும
தனனைப் பிறனபோற கூறுங குறிப்பின
தனனிடத தியலும எனமனா புலவா. ௫௨

பெயர்கள முதலிய சொற்கள

932 பெயாநிலைக கிளவியின ஆஅ குநவும
திசைநிலைக கிளவியின ஆஅ குநவும
தொனனெறி மொழிவயின ஆஅ குநவும
மெயாநிலை மயககின ஆஅ குநவும
மநதிரப பொருளவயின ஆஅ குநவும
அனறி அனைததும கடபபா டிலவே ௫௩

---

930 உயாநதோன கூறறு - தனனின இழிநதோ னொருவனிடம இரகக நோககதகால உயாநதோன கூறுங கூறறு

931 உயாநதோன தனனைப பிறனபோல வைதது கூறுதல இயலபாகலின, 'கொடு என கிளவி' படாககை யாயிறறு தனனையே அஙஙனங கூறுங குறிபபினால 'தனனிடதது இயலும்' எனறா தனனிடதது - தனமை யிடதது

932. பெயாநிலைக கிளவியின - ஒருவாககோ ஒன றிறகோ பெயரிடும முறைமைககுரிய குறியீடுகளால. ஆகு நவும - ஆகுஞ சொறகளும திசைநிலைக் கிளவியின - திசைபபொருட்குரிய கிளவிகளால. தொனனெறி மொழி வயின - தொனறுதொடட நெறியாய வழஙகி வரும

செயயாய எனனுஞ சொல

933 செயயாய எனனும முனனிலை வினைசசொல்
செயயென கிளவி ஆகிடன உடைததே ருச

ஈ, ஏ எனனும் முனனிலை ஈறுகள்

934. முன்னிலை முனனா ஈயும ஏயும
அநநிலை மரபின மெயயூாநது வருமே. ருரு

புதிய சொறகள

935 கடிசொல இலலைக காலததுப படினே. ருசா

முதறகுறை முதலியன

936 குறைசசொற கிளவி குறைககுமவழி அறிதல்.

---

மொழிகளின காரணமாக, எனறது, பழமொழிக காரணத தான எனக. மெயநநிலை மயககின - பொருள நிலை மயக கததால மநதிரப பொருளவயின - மநதிரபபொருள நிலை யால கடபபாடு இல-இலககணததான யாபபுறவு இலலா தனவாகும.

933 'செயயாய' எனபது செயயாய எனனும வாயபாடு அதன ஆய எனனும ஈறு கெடச செய என கிளவி ஆகிடனுடைததே எனக

934. முனனிலை முனனா - முனனிலை வினைச சொலலினமுன வரும அநநிலை மரபின - அம முனனிலை யியலபிறகேறற. முன் ஈறபா முனனிலை ஆய ஈறு பற றியதாகலின, இவறறையும உடன கூறினா. 'சென றீ' 'நினமே' எனபவறறில ஏறற மெயகள ஊாநது வநதனம காணக

935 கடி சொல - கடியபபடுஞ சொல, காலதது - அவவக காலததில படின - தோனறி வழஙகுமாயின சமபு, சளளை, சமழபபு முதலாயின அவ வகையில வரும புதிய சொறகள எனபா சேனா.

936 குறைச சொற கிளவி - குறைததறகுரிய சொலலாகிய கிளவிகள கிளவி யெனறது, குறிபபிடட

937. குறைந்தன வாயினும் நிறைப்பெயர் இயல

**இடைச்சொல் மரபு**

938. இடைச்சொல் எல்லாம் வேற்றுமைச்சொல்லே

**உரிச்சொல்லுக்கும் அவ்வியல்பு**

939 உரிச்சொல் மருங்கினும் உரியவை உரிய ௬0

**வினையெச்சச் சொற்கள்**

940 வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல குறிய ௬௧

சில சொற்களை குறைக்கும் வழி - குறைக்கும் இடம் அறிதல் - அறிக அறிந்து குறைக்க என்றபடி. இடம் என்றது, ஒரு சொல்லின் தலை இடை கடை யென்பன 'தாமரை' என்னுஞ் சொல் 'மரை' என்று குறைந்தல் தலைக்குறைபாகும் பிறவும் இங்ஙனம் வரும்.

937 குறைந்தனவாயினும் - அங்ஙனங் குறைக்கப்பட்டனவாயினும் நிறைப் பெயர் இயல - நிறைந்து நின்ற முழுப்பெயரோடொப்பப் பொருளுணர்த்துதும் இயல்பின வாம

938 வேற்றுமைச் சொல் - வேறுபாடுறவிக்குஞ் சொல்லாம், தானுஞ் சார்ந்து நின்ற பிற சொற்களிடத்து வேறுபாடுண்டாக்குஞ் சொல் என்றபடி

939 உரியவை - அ ங் ங ன ம் வேறுபடுத்தற்குரியவை.

940 வினையெஞ்சு கிளவியும் - வினையெச்சச்சொல்லும். வேறு பல குறிய - திரிதலுடைய பல வடிவுகளுடையன செயவெனெச்சம் செய்தெனெச்சமாகத் திரிந்து நிற்றல் முதலியன ஈண்டுக் கருதப்படும்

பொதுவாகத தொடர்மொழிகள

941 உரையிடத் தியலும உடனிலை அறிதல. கூஉ

குறிப்பால உணருஞ சொறகள

942 முனனத்தின உணருங கிளவியும உளவே
இனன எனனும் சொல்முறை யான கூ௩

ஒருசொல இருபொருளுணர்த்துதல

943 ஒருபொருள இருசொற பிரிவில வரையா

ஒருமைப் பெயா பனமைககாதல

944 ஒருமை சுட்டிய பெயாநிலைக கிளவி
பனமைக காகும இடனுமா ருணடே கூ௫

941 உரையிடத்து - வழககிடத்து. உடனிலை - தமமுள மாறுபட்ட இருசொறகள உடனிறறலை, உடன நினறு தம பொருளுணாததி இயைதலை அறிதல - அறிந்து போறறுக. 'இநநாழிக இநநாழி சிறிது பெரிது' எனபதில, தமமுள மாறுபட்ட சிறிது பெரிது எனனும இருசொறகள உடனினறு இயைதல கணடுகொளளப படும

942 முனனத்தின - குறிப்பினால, சொலலா னனறிச சொலலுவானறன குறிப்பினால இவை இததனமைய எனறு சொலலும சொனமுறைககண எனபது இரண டாம வரியின கருதது

943 பிரிவிலவாய் ஒரு பொருளமேல வரும இரு சொறகளை நீககாா எனறபடி அவை 'நிவநதோஙகும' 'மீமிசை' போலவன.

**ஆறறுபபடையில முனனிலை யொருமை பனமையொடு முடிதல**

945. முனனிலை சுட்டிய ஒருமைக கிளவி
பனமையொடு முடியினும வரைநிலை யினறே
ஆற்றுபபடை மருஙகிற போற்றல வேணடும

## எ. சொல்லதிகாரத்திற்குப் புறனடை

**இருவகை வழககினும நூலவழககின முதனமை**

946. செயயுள மருஙகினும வழககியல் மருஙகினும
மெயபெறக கிளநத கிளவி யெலலாம
பலவேறு செயதியின நூனெறி பிழையாது
சொலவரைந தறியப பிரிததனா காட்டல்.

## சொல்லதிகாரம் முற்றும்.

945. வரைநிலை யினறு - நீககுநிலை யினறு. ஆறறுப படை எனறது, 'கூததராறறுபபடை' பொருநராறறுப படை' போனற நூலவகை.

946. மெயபெற - பொருளபெற செயதியின நூல நெறி - செயகையையுடைய தொனனூலின புலனெறி வழககு. சொல வரைநது அறியப பிரிததனா காடடல - சொலலின முறைமையை வரமபு செயது, மாணககா அறி யுமபடி வகுதது அறிவுறுததுக எனபது.

# ௩. பொருளதிகாரம்

# ௩. பொருளதிகாரம்

## ௧. அகத்திணை யியல்

[இன்பவொழுக்கத்தின் இயல்புணர்த்துவது.]

### ௧. இன்பவொழுக்கத்தின் வகை

**அகப்பொருட்குரிய திணைகள்**

947. *கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இறுவாய்*
*முற்படக் கிளந்த எழுதிணை என்ப* ௧

### ௨. உயர்ந்த இன்பவொழுக்கமும், ஏதுக்களும்

**அவற்றுள், தமக்கென நிலம் பெறுவன**

948. *அவற்றுள்,*
*நடுவண் ஐந்திணை நடுவண தொழியப்*
*படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே* ௨

947. முதலா - முதலாக இறுவாய் - ஈறாக முற்பட - முதன்மை தோன்ற கிளந்த - கிளக்கப்பட்டவை.

948 நடுவண் - கைக்கிளைக்கும் பெருந்திணைக்கும் நடுவண் நின்ற ஐந்திணை - முல்லை குறிஞ்சி பாலை மருதம் நெய்தல் என்பன நடுவணது ஒழிய - இவற்றுள், பொதுவானதாயுள்ள பாலைத்திணை நீங்கலாக, நடுவணது - பொதுவானது படுதிரை வையம் - ஒலிக்கும் கடல்சூழ்ந்த இந்நிலப்பரப்பு. பாத்திய பண்பு - ஏனை நான்கு திணைகட்கும் நால்வகையாகப் பகுக்கப்பட்ட இயல்புடையதாகும்

திணைகளின் பொருள்கள்

949 முதலகரு உரிபபொருள என்ற மூன்றே
நுவலுங காலை முறைசிறந் தனவே
பாடலுட பயின்றவை நாடுங காலை. ௩

முதறபொருளின வகை

950. முதலஎனப படுவது, நிலமபொழு திரண்டின
இயலபென மொழிப இயலபுணர்ந் தோரே. ௪

அவற்றுள், நிலம

951. மாயோன மேய காடுறை உலகமும
சேயோன மேய மைவரை உலகமும
வேந்தன மேய தீமபுனல உலகமும
வருணன மேய பெருமணல உலகமும
முலலை குறிஞசி மருதம நெயதலெனச
சொல்லிய முறையாற சொலலவும படுமே ௫

காலம

952. காருமா மாலையும முலலை, குறிஞசி
கூதிர யாமம எனமனார் புலவர். ௬

949. நுவலுஙகாலை - குறிததுச சொலலுஙகால பயினறவை - பயினற கருததுககளை. நாடுஙகாலை, மூனறு, முறை சிறநதன எனபது

950 இயலபு - அவறறின இலககணம.

951. மேய - விருமபிய காடு உறை உலகம - காடு பொருநதிய நிலததையும மைவரை - மேகம் உலாவும மலை கள பொருநதிய சொலலிய முறையால - முனனோ சொலலியமுறையால வேநதன- வளககடவுள. வருணன- அலைககடவுள.

952 கார, பெருமபொழுது மாலை, சிறுபொழுது. முலலை - முலலையொழுககததுககுக காலம. கூதிர - குளிர காலம. யாமம - நளளிரவு. கூதிரயாமம குறிஞசி எனக.

953. பனியெதிர் பருவமும் உரித்தென மொழிப
954. வைகறை விடியல் மருதம், எற்பாடு
நெய்தல் ஆதல் மெய்பெறத் தோன்றும். அ
955. நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு
முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே. கூ
956. பின்பனி தானும் உரித்தென மொழிப. க0

953. பனி எதிர் பருவம் - முன்பனிப் பருவம், உரித்தென - குறிஞ்சி யொழுக்கத்துக்கு உரித்தென. முன்பனிப் பருவம் என்பது பெரும்பொழுது, பெரும் பொழுது கூறவே, அதற்கேற்ற சிறுபொழுதாகிய வைகறை யுங் கொள்ளப்படும். பிறவற்றிற்கும் இஃது ஒக்கும்.

954. வைகறை என்பது இரவின் பிற்பொழுது விடியல் என்பது காலை எற்பாடு - எல் படு பொழுது, கதிர வன் சாயுங்காலம். மெய்பெற - பொருண்மைபெறப் பகலின் முதற் பத்து நாழிகையாகிய முதற் கூறு (6-10 மணி) விடியல் அல்லது காலை, இடைக்கூறு நண்பகல், கடைக் கூறு எற்பாடு அல்லது சாயுங்காலம், இரவின் முதற்கூறு மாலை, இடைக்கூறு யாமம், கடைக்கூறு வைகறையாகும் இவற்றிற்குரிய பெரும்பொழுதுகள் முறையே பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில், கார், கூதிர், முன்பனி யெனக். இப் பெரும் பருவத்துச் சிறுபொழுதுகள் தம் சிறப்பியல்பு தோன்ற விளங்கும் என்றபடி.

955 நடுவுநிலைத் திணை - பொதுநிலையொழுக்கமாகிய பாலைத்திணை நண்பகல் வேனிலொடு முடிவுநிலை - நண்பகற் பொழுது வேனிற்பருவத்தோடு ஒத்துமுடிதலாகிய நிலை. முன்னிய நெறித்து - கருதிய முறைமையினையுடையது.

956. உரித்தென - பாலைத்திணைக்கு உரித்தென.

957 இருவகைப் பிரிவும் நிலைபெறத் தோன்றினும்
உரிய தாகும் என்மனார் புலவர் கக

காலத்திற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

958 திணைமயக் குறுதலும் கடிநிலை இலவே
நிலனொருங்கு மயங்குதல் இன்றென மொழிப
புலனன்கு உணர்ந்த புலமை யோரே கஉ

முதற்பொருள் கருப்பொருள்கட்கு ஒரு விதி

959. உரிப்பொருள் அல்லன மயங்கவும் பெறுமே

உரிப் பொருள்

960. புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல்
ஊடல் இவற்றின் நிமித்தம் என்றிவை
தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே கச

---

957. இருவகைப் பிரிவு - கடலின்வழிப் பிரிவு, நிலத்தின்வழிப் பிரிவு என்பன நிலைபெறத் தோன்றினும் - செயலளவில் நிகழ நோக்கதாலும் உரியதாகும் - அதற்குப் பின்பனிப் பருவம் உரியதாகும் என்பது.

958. திணை மயக்குறுதலும் - கூறிய முறையன்றித் திணைகள் தம்முள் மயங்குதலும் கடி நிலை இல - நீக்கும் நிலைமை இல்லை நிலம் பொழுது என்னும் முதற்பொருள் இரண்டனுள், நிலம், தம்முள் ஒருங்கு மயங்குதல் எனக் புலன் - நிலத்தினியல்புகளை

959. உரிப்பொருள் அல்லன - உரிப்பொருள் அல்லாதவை, அவை முதற்பொருளிற் காலமும், கருப் பொருளும்

960 இவற்றின் நிமித்தம் - இவை நிகழ்தற்குரிய குறிப்புக்கள். திணைக்குரிப்பொருள் என்றதனால், திணைக்கு உரிய பொருள் உரிப்பொருள் எனப்படுமென்பது

அவற்றுள, பிரிதலின வேறு வகை

961 கொண்டுதலைக கழிதலும பிரிநதவண இரஙகலும
உணடென மொழிப ஓரிடத தான. கரு

962. கலநத பொழுதும காடசியும அனன. கசு

முதறபொருளின திட்டம

963. முதலெனப படுவது ஆயிரு வகைத்தே கஎ

கருப பொருள

964. தெயவம உணவே மாமரம புடபறை
செயதி யாழின பகுதியொடு தொகைஇ
அவவகை பிறவும கருவென மொழிப கஅ

---

961 கொணடு தலைக கழிதல - தலைவியை உடன கொணடு அவளிருபபிடத்தினின்று நீஙகுதல, என்றது, உடனபோககு பிரிநதவண - தலைவன பிரிநதவிடத்து, பிரிநத அவண எனக இரஙகலும - தலைவி இரஙகலும ஓரிடததான - இவவிருவகைப பிரிவும ஓரோவோரிடத்து நிகழும என்றபடி.

962 கலநதபொழுதும - உடனபோககில தலைவனும தலைவியும கலநதுசென்ற காலமும காடசியும - இயற்கைபபுணாசசி நிகழநதகாலத்தில ஒருவரையொருவா தலைப்படுக கணட காடசியும அனன - பிரிவு உணாசசிக குரியனவே.

963 முதல - முதறபொருள ஆயிருவகைத்து - நிலம பொழுது என்னும அவவிருவகையினையே உடையது

964. தெயவம - தெயவ வழிபாடடு முறை. மா - விலஙகு பறை - மேளம செயதி - தொழில. யாழ - இசை என்னும பொருடடு தொகைஇ - கூடடி கருவென - கருபபொருளென

கருப்பொருட்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

965 எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும்
அந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும்
வந்த நிலத்தின் பயத்த வாகும் ௧௯

## ௩. அவ்வொழுக்கத்துக்குரிய மக்கள் நிலைகள்

அவர் பெயரியல்பு

966. பெயரும் வினையும் என்று ஆயிரு வகைய,
திணைதொறும் மரீஇய திணைநிலைப் பெயரே. ௨௦

முல்லை நிலத்து மக்கள்

967 ஆயர் வேட்டுவர் ஆடூஉத் திணைப்பெயர்
ஆவயின் வரூஉம் கிழவரும் உளரே. ௨௧

ஏனை நிலத்து மக்கள்

968 ஏனோர் பாங்கினும் எண்ணுங் காலை
ஆனா வகைய திணைநிலைப் பெயரே ௨௨

---

965 எந்நில மருங்கின் - எந்நிலச் சார்பான வாராவாயினும் - ஒத்த நிலலாவாயினும் வந்த நிலத்தின் பயத்த - வந்த நிலத்தின் பயனாகிய கருப்பொருள்களாம்

966 பெயரும் வினையும் - ஒரு நிலத்தின் பெயரும் அந்நிலத்தின் தொழிலும் ஆயிரு வகைய - என்று அவ் விருவகையினால் அமைந்தனவாகும் திணைதொறும் - நிலந் தோறும் திணை நிலைப் பெயர் - நிலத்தான் நிலைபெறுத லுடைய பெயர். 'பெயர் ஆயிரு வகைய' எனக்

967 ஆவயின் - அவ் வினத்தவருள் கிழவர் - நிலத்தின் ஆட்சிக் கிழமையுடையார், என்றது, தலை மக்கள்.

968. ஏனோர் பாங்கினும் - ஏனை நிலத்தவர் சார்பினும் ஆனா வகைய - பலவாய அவ் வகையினவேயாம்.

**கைககிளை, பெருநதிணை நிகழநதும மககள**

969. அடியோா பாஙகினும 'வினைவலா பாஙகினும்
கடிவரை யிலபுறதது எனமனாா புலவா   உ௩

970 ஏவல் மரபின ஏனோரும உரியா
ஆகிய நிலைமை அவரும அனனா.   உச

## ச. இனபததை மேம்படுததும் பிரிவொழுகக முறைகள

**பிரிவின வகை**

971 ஓதல் பகையே தூதுஇவை பிரிவே.   உ௫

**அவறறுள, ஓதற பிரிவும தூதிற பிரிவும**

972- அவற்றுள,
ஓதலும தூதும உயாநதோா மேன   உ௬

---

969. அடியோா - குறறேவல செயவோா. வினைவலா - ஏதானும ஒரு தொழில வலலுநா. கடிவரை யில புறதது - ஐநதிணைப புறதபொழுககஙகளாகிய கைககிளை பெருநதிணைகளில நீககு நிலைமை இலலை, எனறது, அவா அவறறிறகுரியா எனறபடி

970. ஏவல மரபின ஏனோரும - ஏவுதல நிலைமை யுடைய ஏனை நிலமககள தலைமககளுஙகூட  உரியா - ஒரோவொருகால கைககிளை பெருநதிணைகடகு உரியராவா அவரும அஙஙனம ஆகிய நிலைமை அக கீழமககளையொதது வழுவுதலின எனபது இறுதி வரியின கருதது

972 உயாநதோா மேன - ஏவலகொளவோா மேலன அவா, நிலமககளும தலைமககளும.

---

(பா - வே) * 'வினைவல'.

**பகைவயின் பிரிவு**

973 தானே சேறலும் தன்னொடு சிவணிய
ஏனோர் சேறலும் வேந்தன் மேற்றே. உஎ

974 மேவிய சிறப்பின் ஏனோர் படிமைய,
முல்லை முதலாச் சொல்லிய முறையாற்
பிழைத்தது பிழையா தாகல் வேண்டியும்,
இழைத்த ஒண்பொருள் முடியவும் பிரிவே. உஅ

975 மேலோர் முறைமை நால்வர்க்கும் உரித்தே. உகூ

976 மன்னர் பாங்கின் பின்னோர் ஆகுப. ௩0

973 சேறலும் - செலுத்தலும் சிவணிய ஏனோர் என்றது, அவன் சார்பாளர் வேந்தன்மேற்று - அரசன் கண்ணது. வேந்தன் என்பது அரசியல் நடத்துவோன் என்னும் பொருட்டாதலின், சிவணிய ஏனோரையும் உடன் றழீஇ நின்றது

974 மேவிய சிறப்பின் ஏனோர் - பொருந்திய சிறப் பினையுடைய அச் சார்பாளர் படிமைய - நிலந்தோறும் அரசனையொப்பச் செய்யுஞ் செயல்கள் பிழைத்தது - சீர் கெட்டது ஒண் பொருள் - மிக்க வருவாய்ப் பொருள் முடியவும் - திரட்டவும். பிரிவு - வேந்தனுக் குப் பிரிவு நேரும்

975 மேலோர் - முன் நூற்பாக்களிற் கூறப்பட்ட அரசியலாளர் நால்வர்க்கும் - ஏவல் கொள்வோரான தலைமக்கள் நிலமக்களிருவர், ஏவல் செய்வோரான அடியோர் வினைவலரிருவரென நால்வகையார்க்கும்.

976 மன்னர் பாங்கின் - அரசன் சார்பாளராய்த் தலைமைதாங்கிச் செலுத்தற்கு. பின்னோர் - அரசனுக்கு அடுத்த பெருங்குடி மக்களான தலைமக்கள். ஆகுப - உரியராவர்.

977. உயாந்தோாக்கு உரிய ஓததி ஞன. ௩க

978. வேந்துவினை இயறகை வேந்தனின ஒரீஇய
ஏனோ மருஙகினும எய்து இடன உடைததே. ௩உ

பொருளவயின பிரிவு

979. பொருளவயின பிரிதலும அவாவயின உரிததே
உயர்ந்தோா பொருளவயின ஒழுககத தான ௩௩

அப பிரிவில, மகளிரைபபறறி ஒரு முடிபு

980. முந்நீா வழககம மகடூஉவோ டிலலை. ௩௪

அவரைபபறறி, மறறொரு முடிபு

981. எததிணை மருஙகினும மகடூஉ மடல்மேற்
பொறபுடை நெறிமை இன்மை யான. ௩௫

977 பொதுவாகப பிரிவு நிகழததும வகைகள, அறநூன முறைபபடி உயாந்தோாககுரிய எனபது உயாந்தோரெனறது, ஏவலகொளவோா

978. ஒரீஇய - நீஙகிய. ஏனோ மருஙகினும - ஏனை எலலா மககட பிரிவினரிடததும எயது இடன உடைதது-அவரவா செயலகளில நிகழுநிலைமை'புடையது

979. அவாவயின - அவவெலலா மககளிடததும. உயாந்தோா - நிலமககள தலைமககளாது. பொருளவயின-பொருளவயிற பிரிவு ஒழுககததான - நலலொழுககத தோடு நிகழும, அறததிறகு மாறுகாது நிகழும எனறபடி.

980 முந்நீா வழககம - கடல வழியாகச செலலும முறைமை

981 எததிணை மருஙகினும - எந நிலததினும. மகடூஉ மடனமேல இலலை எனறபடி, மகளிா மடலேறுதல இலலை எனபது பொறபுடை நெறிமை இனமையான - அது சிறபபுடை முறைமை இலலாமையான எனச் முன நூறபாவிற் கூறிய 'இலலை' எனனும சொல ஈணடும கொளளபபடும. மடன்மேல இலலை-மடனமேல ஏறுதலிலலை.

## ௫. இன்பவொழுக்கப் பேச்சுகள்

### நற்றாய்

982. தன்னும் அவனும் அவளும் சுட்டி,
மன்னு நிமித்தம், மொழிப்பொருள், தெய்வம்
நன்மை தீமை அச்சம் சார்தலென்று
அன்ன பிறவும் அவற்றொடு தொகைஇ
முன்னிய காலம் மூன்றுடன் விளக்கித்
தோழி தேஎத்தும் கண்டோர் பாங்கினும்
போகிய திறத்து நற்றாய் புலம்பலும்
ஆகிய கிளவியும் அவ்வழி உரிய. ௩௬

983. ஏமப் பேரூர்ச் சேரியும் சுரத்தும்
தாமே செலலும் தாயரும் உளரே ௩௭

---

982. தன்னும் - தன்னையும். அவனும் அவளும் - தலைவனையும் தலைவியையும். மன்னும் - அந்நேரத்திற் பொருந்தும், நிமித்தம் - பல்லி முதலியன சொல்லுஞ் சொல், மொழிப்பொருள் என்றது, ஈண்டு நற்சொல். தெய்வம் - தெய்வ நிகழ்ச்சிகள், கட்டினுங் கழங்கினும் பார்த்தல், ஆவிகளை வருவித்துக் கேட்டல். முன்னிய - கருதிய. தோழி தேஎத்தும் - தோழியிடத்திலும். கண்டோர் பாங்கினும் - எதிர்ப்பட்டோரிடத்திலும். போகிய திறத்து - தலைவி உடன் போகிய வகையில். புலம்பலும் ஆகிய கிளவியும் - வருந்திக் கூறலும் அதனால் ஆகிய பிற பேச்சுக்களும். இந் நூற்பா, நற்றாய்க்குப் பேச்சு நிகழும் இடங்களைத் தொகுத்துணர்த்திற்று.

983. ஏமப் பேரூர்ச் சேரியும் - பாதுகாப்பு மிக்க தமது பெரிய ஊரின் சுற்றுச் சேரிகளிலும். சுரத்தும் - அவற்றிற்கப்பாற் செல்லும் வழி நிலங்களிலும். தாயர் - செவிலித்தாய் முதலியோர். நற்றாய் புறஞ்சேரி வரையிற் சென்று தேடுதலுங் கொள்ளப்படும்.

984. அயலோ ராயினும் அகற்சி மேற்றே. ருஅ

தோழி

985. தலைவரும் விழும நிலைஎடுத் துரைப்பினும்,
போக்கற் கண்ணும் விடுத்தற் கண்ணும்,
நீக்கலின் வந்த தம்முறு விழுமமும்,
வாய்மையும் பொய்மையும் கண்டோர்ச் சுட்டித்
தாய்நிலை நோக்கித் தலைப்பெயாத்துக்
கொளினும்,
நோய்மிகப் பெருகித் தன் நெஞ்சுகலுழ்ந் தோளை
அழிந்தது களைஇய ஒழிந்தது கூறி
வன்புறை நெருங்கி வந்ததன் திறத்தோடு
என்றிவை யெல்லாம் இயல்புற நாடின்
ஒன்றித் தோன்றும் தோழி மேன. ருக

984. அயலோராயினும் - மனைக்கு அயலிடத்தே பிரிந்துளளோராயினும் அகற்சி மேற்று - அஃதும் பிரிவின்கண்ணதாகும்.

985. தலைவரும் விழும நிலை - பின்பு தோண்டு வருந் துன்ப நிலைகளை. போக்கற்கண்ணும் - தலைவனையும் தலைவியையும் உடன்போக்கிற போக்கும் வகையினும். விடுத்தற்கண்ணும் - அவரை வழிவிடும் வகையினும். தம் என்றது, தனக்கும் தன்னைச் சேர்ந்தவாகட்கும் தலைவன் தலைவியரின் உண்மையும் பொய்மையும் ஆராய்ந்து கண்டோரைத் தாய்க்குக் குறிப்பித்தது அதனால் அவள் மனம் திரிந்துவரும் நிலைநோக்கித் தலைவியை மீட்டுக்கொள்ள வழி செய்யும் வகையினும் எனபது அடுத்ததன் கருத்து. களைஇய - களையும் பொருட்டு ஒழிந்தது - இனி நடக்க வேண்டுவது. வன்புறை - வற்புறுத்தல். தோழிமேன - தோழியிடத்து நிகழும் பேச்சுக்களாகும்

கண்டோர்

986 பொழுதும் ஆறும் உட்குவரத் தோன்றி
வழுவின் ஆகிய குற்றம் காட்டலும்,
ஊரது சார்வும் செலவுந் தேயமும்
ஆர்வ நெஞ்சமொடு செப்பிய வழியினும்,
புணர்ந்தோர் பாங்கின் புணர்ந்த நெஞ்சமொடு
அழிந்தெதிர் கூறி விடுப்பினும், ஆங்கத்
தாய்நிலை கண்டு தடுப்பினும், விடுப்பினும்,
சேய்நிலைக்கு அகன்றோர் செலவினும் வரவினும்,
கண்டோர் மொழிதல் கண்டது என்ப. ௪0

தலைமகன்

987 ஒன்றாத் தமரினும், பருவத்தும், சுரத்தும்,
ஒன்றிய தோழியொடு வலிப்பினும், விடுப்பினும்,
இடைச்சுர மருங்கின் அவள்தமர் எய்திக்
கடைக்கொண்டு பெயர்த்தலிற் கலங்குஅஞர்
எய்திக்

986. ஆறும் - வழியின் அருமையும். உட்குவர - அச்சம் வருமாறு. வழுவின் - அம் மாறுபாட்டால். ஊரின் சார்வும் - தமதூரின் அணிமையும். தாய்நிலை - அவர்களைத் தேடிக்கொண்டு வரும் செவிலித்தாயின் நிலை. தடுப்பினும் - அத் தாயை மேற் செல்லவொட்டாது தடுப்பினும். சேய்நிலைக்கு - தொலைவிடத்துக்கு. செலவினும் - போக்கினும். மொழிதல் - பேசக் கிகழ்ந்தது. கண்டது - வழக்கிற் கண்டது.

987. ஒன்றாத் தமரினும் - வரைவுக்கு இணங்காத சுற்றத்தாரைப்பற்றியும். பருவத்தும் - பருவத்தைப்பற்றியும், வேனிலின் கடுமை நோக்கி அப் பருவத்தைப்பற்றியும் எனக். ஒன்றிய - தனக்கு இணக்கமான. வலிப்பினும் - உடன்போக்குத்தலாயக் கருத்திணங்கும் வகையினும். கடைக

கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை உளப்பட
அப்பாற் பட்ட ஒருதிறத் தானும்,
நாளது சின்மையும் இளமைய தருமையும்
தாளாண் பக்கமும் தகுதிய தமைதியும்
இன்மைய திளிவும் உடைமைய து
உயர்ச்சியும்
அன்பின தகலமும் அகற்சிய தருமையும்
ஒன்றாப் பொருள்வயின் ஊக்கிய பாலினும்
வாயினும் கையினும் வகுத்த பக்கமோடு
ஊதியம் கருதிய ஒருதிறத் தானும்
புகழும் மானமும் எடுத்துவற் புறுத்தலும்
தூதிடை யிட்ட வகையி னானும்

கொண்டு பெயர்த்தலின் - முயன்று மீட்கும் முறைமையால் அஞ்ஞா எய்தி - தலைவி வருத்தம் அடைந்து. கௌவை - அலர். அப்பாற் பட்ட - உடன்போக்காகிய அப்பகுதிக்கண் மேலும் ஒருப்பட்ட. நாள் - வாழ்நாள். சின்மை - சில்லாதல். தாளாண் - முயற்சி. தகுதியென்றது ஈண்டு அறம். அகலம் - பெருக்கம். அகற்சி - பிரிவு. வாழ்நாள் சில்லாதல் கருதிப் பொருள் தேடுதலில் ஊக்கங் கொள்ளும்போது இளமையின் அருமைப்பாடு தோன்றி இன்பத்தில் ஈர்த்துத் தடுக்கின்றமை தோன்ற. 'நாளது சின்மையும் இளமையது அருமையும்' என்று தமக்குள் ஒன்றாத கருத்துக்கள் நுவலப்பட்டன. பிறவும் இங்ஙனங் கொள்ளப்படும். ஒன்றாப் பொருள்வயின் - இங்ஙனம் ஒன்றற்கொன்று ஒன்றாத கருத்துக்களிடையே. ஊக்கிய பாலினும் - பொருண் முயற்சிக்கு உள்ளங்கொண்ட வகையினும். வாயினும் கையினும் வகுத்த பக்கமென்றது, வாயினானுங் கையினானும் வகுத்துக்கொண்ட அவ்வவ் வகை, அவை, ஓதல் படைக்கலமெடுத்தல் முதலியன

ஆகித தோனறும பாஙகோா பாஙகினும
மூனறன பகுதியும மணடிலத தருமையும
தோனறல சானற மாறறோா மேனமையும
பாசறைப புலமபலும முடிநத காலததுப
பாகனொடு விருமபிய வினைததிற வகையினும
காவற பாஙகின ஆஙகோா பககமும
பாததையின அகறசியிற பரிநதோட குறுகி
இரததலும தெளிததலும என இரு வகையோடு
உரைததிற நாடடம கிழவோன மேன சக

மறறவா

988. எஞசி யோாககும எஞசுதல இலவே சஉ

---

ஊதியம - மறுமைககு ஊதியம, அறம வறபுறுததலும - வறபுறுததல வகையினும ஆகித தோனறும பாஙகோா எனறது, தமககு ஆககமாகித தோனறும நணபா, பாங கோா பாஙகினும - அவாபொருடடுப பிரியும வகையினும மூனறன பகுதி, தனவலி துணைவலி வினைவலி எனனும மூவகை வலிமைகள மணடிலததருமை - நாடடின அருமைபபாடுகள பகுதியும அருமையுஞ சானற மாறறோா எனக மேனமையும எனறது, அவா மேமபாடு காரண மாகப பிரியும வகையினும எனறறகு முடிநத காலதது - போா முதலிய எடுதத முயறசி முடிநத காலதது தலை வியை விரைநது சேரற பொருடடுக கொளளும வினைத திறம எனக காவறபாஙகின பககமும - நாடு காககுங காவற சாாபிற பிரியும வகையினும பரிநதோள - வருநதிய தலைவியை உரைததிற நாடடம கிழவோன மேன-இஙஙனம உரைவகைக குறிபபுத தலைமகன மேலன எனபது

988. இதுகாறுங கூறுது எஞசியவாககுமபேசசு நீங குதலிலலையெனறபடி அவா செவிலி, தலைவி முதலியோா

பிரிவைப பற்றிய பிற குறிப்புகககள

989 நிகழ்ந்தது நினைத்தற்கு ஏதுவும் ஆகும் ௪௩

990 நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலும் திணையே ௪௪

991. மரபுநிலை திரியா மாட்சிய ஆகி
விரவும் பொருளும் விரவும் என்ப ௪௫

## ௬. இனபம் முதிரப் பேசும் வகை

உவமையின் வகை

992. உள்ளுறை உவமம், ஏனை உவமமெனத்
தள்ளா தாகும் திணைஉணர் வகையே. ௪௬

அவற்றுள், உள்ளுறையுவமம்

993. உள்ளுறை தெய்வம் ஒழிந்ததை நிலனெனக்
கொள்ளும் என்ப குறியறிந் தோரே. ௪௭

---

989. நிகழ்ந்தது - முன் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி நினைத்தற்கு - பின் நினைந்து பேசுதற்கு

990. கூறி - பேசி. நிலையலும் - அதன்கண் கருத்து ஊன்றியிருத்தலும் திணையே - பாலையொழுக்கமாகும்

991. விரவும் பொருளும் - புதியவாகச் சேருங் கருத்துக்களும் விரவும் - இப் பிரிவொழுக்கத்திற் கலந்து வரும் அவை, பாசறைக்கண் தலைவியின் தூது கண்டு தலைவன் கூறுதல் முதலியனவாக இளம். கூறுவர்.

992. ஏனை - மற்றொன்றாகிய உவமம் என - உவமம் போல, திணை - அகத்திணை திணை உணர் வகையைத் தள்ளாது பின்னுஞ் சுவை பயப்பதாகும் எனக்

993 தெய்வம் ஒழிந்ததை என்றா, கருப்பொருள்களுள் தெய்வம் நீங்கலாக ஏனையவற்றை நிலன் என - தனக்கு இடமாகக் குறி - இலக்கணம்.

994 உள்ளுறுத்து இதனோடு ஒத்துப்பொருள்முடிகஎன
உள்ளுறுத்து இறுவதை உள்ளுறை யுவமம்

உவமம்

995 ஏனை உவமம் தான்உணா வகைத்தே ௫௧

## எ. தாழ்ந்த இன்ப நிலைகள்

கைக்கிளை

996 காமம் சாலா இளமை யோள்வயின்
ஏமம் சாலா இடும்பை எய்தி
நன்மையும் தீமையும் என்றுஇரு திறத்தால்
தன்னொடும் அவளொடும் தருக்கிய புணர்த்துச்
சொல்எதிர் பெறாஅன் சொல்லி இன்புறல்
புல்லித் தோன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பே. ௫0

994 உள்ளுறுத்து - புலவன் ஒரு கருத்தை உள்ளத்தே கருதிக்கொண்டு இதனோடு ஒத்து - இக் கருத்தோடு, வெளிப்படையாய மேல் நுவலும் கருப்பொருள்கள் ஒத்து உள்ளுறுத்து இறுவது - அவற்றின் உள்வைத்து முடிக்கப்படுவது.

995 தான் உணா வகைத்து - தனியல்பால் வெளிப்படையாக உணரும் வகையினை யுடையது.

996 காமம் சாலா - காம உணர்வு அமையாத. ஏமம், ஈடு உய்யும் வழி நன்மையும் தீமையும் என்றது, புகழ்தலும் பழித்தலும். தருக்கிய - இயல்பு மிகுத்த கருத்துக்களை. சொல - விடைமொழி பெறாஅன் - பெறுஞய. சொல்லி - தானே சொல்லி புல்லித் தோன்றும் - பொருந்தித் தோன்றும்.

**அகத்திணை பற்றிய செய்யுட்களில் இயற்பெயர் வாராமை**

1000 மக்கள் நுதலிய அகனைந் திணையும்
சுட்டி ஒருவர்ப் பெயர்கொளப் பெறாஅர் ௫௪

**அப் பெயர் வருதற்குரிய இடம்**

1001. புறத்திணை மருங்கின் பொருந்தி னல்லது
அகத்திணை மருங்கின் அளவுதல் இலவே ௫௫

---

1000. தேவர் தலைவராகவும் அகனைந்திணைச் செய்யுள் செய்யப்படுதலின் ஈண்டு மக்கள் நுதலிய அகனைந்திணைக்கண்ணும் என வேறு பிரித்துக்கொண்டார். பெயர் - இயற்பெயர். கொளப் பெறார் - சுட்டி ஆளப் பெறார் ஆசிரியர் என்பது.

1001 புறத்திணை மருங்கின் என்றது, அகத்திணைச் செய்யுட்களில் வரும் புறத்திணைப் பகுதிகளில் என்றற்கு. பொருந்தினல்லது - அங்ஙனம் இயற்பெயர் கூறுதல் பொருந்திவரி னல்லது. அளவுதல் இலவே - கலத்தல் இல்லை.

# ௨. புறத்திணை யியல்

[பொருளறஅவொழுககஙகளின இயலபுணாததுவது.]

## க. வெட்சித திணை

### வெட்சியின இயலபு

1002. அகததிணை மருஙகின அரில்தப உணாநதோா
புறததிணை இலககணம திறபபடக கிளபபின
வெட்சி தானே குறிஞசியது புறனே
உட்குவாத தோன்றும ஈரேழ துறைததே. க

### அதன இலககணம

1003. வேநதுவிடு முனைஞா வேறறுப்புலக களவின
ஆதந்து ஓமபல் மேவற றாகும. உ

### அதன துறை

1004. படையியஙகு அரவம, பாககதது விரிசசி,
புடைகெடப போகிய செலவே, புடைகெட

---

1002. அகததிணை மருஙகின - அகததிணை வகையில. அரில தப - உணமையியலபோடு மாறுபாடு நீஙக. உணாநதோா - உணாநதோரது. வெடசி - வெட்சிததிணை. இது, அகததிணையாகிய குறிஞசித திணைககுப புறன எனக. புறன, அதறகு ஏறற புறததிணை யெனனும பொருட்டு. உடகுவர - அஞசுதல உணடாக. ஈரேழ துறைதது - பதினனகு துறையினையுடையது. போா நிகழசசி நுவலப படுதலின, 'உடகுவரத தோனறும' எனறாா.

1003 முனைஞா - முனைபபுலததுக காவலா. வேறறுப புலக களவின - வேறறு நாட்டினகண களவினால. ஆ தநது - ஆனிரையைக கொணடுவநது. ஓமபலைப பொருநதியதாகும எனக வெடசிததிணை எனபது இதறகு எழுவாய.

ஒற்றின் ஆகிய வேயே, வேயபபுறம
முறறின ஆகிய புறததிறை, முறறிய
ஊாகொலை, ஆகோள, பூசல மாறறே,
கோயினறு உயததல், நுவலுழித தோறறம,
தநதுநிறை, பாதீடு, உணடாடடுக கொடையென
வநத ஈரேழ வகையிற் றாகும. ௩

அதற்கு, மேலும ஒரு துறை

1005. மறஙகடைக கூடடிய துடிநிலை சிறநத
கொறறவை நிலையும அததிணைப புறனே. ௪

---

1004. படை - ஆனிரை கொளளுதறகு எழுநத படை. அரவம - ஓசை விரிசசி - நறசொல கேடடல புடை - பககஙகளில அறியாதவகை யிருநது ஒறறுக கேடபாா கெட - அவா கருததுக கெடுமாறு, அவா அறியாத வகை யெனக செலவு - போககு வேய - மறைநத சொல வேயபபுறம - வேயப பின, வேய கேடடதன பின. முறறின ஆகிய - முறறுகை செயதலால ஆன புறதது இறை - பகைநாட்டுட சென்று தஙகியிருததல, முறறிய - பகைடபுறததை வளைததுககொணடதனு லான, பூசன மாறறு - பினபறறிப போாசெயது வநதோரை எதிாததுப பொருதல உயததல - ஆககளைச செலுததிக கொணடுபோதல. நுவலுழித தோறறம - பாடி வீடடிலுளளோா மகிழநது பேசுதறகு ஏதுவான நிரைகொணடோா வரவும தநது நிறை - ஆககளைக கொணடு சென்று நிறுததுதல பாதீடு - அவறறைப பகுததுக கொளளுதல கொடை - மகிழசசியாற பிறாககுங கொடுதது மகிழதல என வநத - என்று பெறபடட

1005 கடைககூடடிய - கடைககூடடுமபொருடடு. துடிநிலை - துடிகொடடும நிலை அத திணைபபுறன - அத திணையிடததன.

வெடசித திணையின காநதை முதலிய பிற பகுதிகள

1006 வெறியறி சிறபபின வெவவாய வேலன
வெறியாட டயாநத காநதளும, உறுபகை
வேநதிடை தெரிதல வேணடி ஏநதுபுகழப்
போநதை வேமபே ஆரென வருஉம
மாபெருந தானையா மலைநத பூவும,
வாடா வளளி வயவா ஏததிய
ஓடாக கழலநிலை உளபபட ஓடா
உடல்வேந தடுககிய உனன நிலையும,
மாயோன மேய மனபெருஞ சிறபபின

1006 வெவவாய - உயிாககொலை கூறுங கொடுமை மிகக வாயினையுடைய காநதள - காநதள சூடி ஆடும வெறி யாடடம ஆா - ஆததி மலைநத பூவும - பூ மலைநது ஆடிய கூததும வாடா வளளி - வாடுங கொடியலலாத வளளிக கூததும. வயவா - வீரா கழல நிலை - காலிற கழல கட்டி யாடும வீரநிலைக கூதது. உடல - உடனற, வெகுணட அடுககிய-சாாததிக கூறிய. உனன நிலையும - நிமிததக குறிப புமஃ உனனமெனபது ஒரு மரம நலதாயின தளிாததும தீய தாயின உலறியும அது நிமிததங காடடு மெனலால, அதைக கணடு அதனேடு சாாததி நிமிததம பாாககுங குறிபபு நுவலபபடடது. பூவை நிலை - பூவைப பூவின மலாசசி கணடு திருமாலின நிறததை ஒததததெனப புகழ தல, பூவை - காயாமபூ, எனறது, அரசனது நிலையைத திரு மாலின நிலையோடு சாாததிப புகழநது கூறுதல ஆா அமா- அரிய போா நலைததான நெடுமொழி - தனனிடததுளள முயறசி காரணமாகச சூளுரைததுப பேசுதல அனை - அச செயலகடகு. காநதை - ஆனிரை மீடடலும, நிரை மீட போா காநதைப பூவைச சூடுதல மரபாதலின, காநதை எனப படடது தாா - கொடி யேநதிய படை, கவிழதல - தானும

தாவா விழுப்புகழப பூவை நிலையும,
ஆரமா ஓட்டலும, ஆபெயாததுத தருதலும,
சீசால் வேநதன் சிறபபெடுத தரைததலும,
தலைததாள நெடுமொழி தனனொடு புணாததலும,
அனைககுரி மரபினது கரநதை யனறியும,
வருதாா தாஙகல வாளவாயததுக கவிழதலஎனறு
இருவகைப பட்ட பிளளை நிலையும,
வாளமலைநது எழுநதோனை மகிழநதுபறை தூஙக
நாடவற்கு அருளிய பிளளை யாட்டும,
காட்சி கால்கோள நீாபபடை நடுகல
சீாததகு சிறபபிற பெருமபடை வாழததலஎனறு
இருமூன்று வகையிற கலலொடு புணரச
சொல்லப் பட்ட எழுமூன்று துறைததே. ௫

## உ. வஞ்சித் திணை

### வஞ்சியின இயலபு

1007. வஞ்சி தானே முலலையது புறனே ௬

---

வீழதல. பிளளை நிலை - வீரததனமையும. எழுநதோனை - உயாநதோனை தூஙக - ஒலிகக பிளளையாட்டு - வீரனைக கொணடாடிய ஆட்டு. காட்சி - போாககளததுப பட்ட வீரரை நடுகலலில நிறுததி ஏததுதறபொருட்டு உரிய கல லைக காணடல காலகோள - கலலைக கொளளுதல, நீாபபடை - அதனை நீாபபடுததல நடுகல - நடுகலலாக நாட்டுதல படை - படைததல, எனறது, வழிபாடு செய தல கலலொடு புணர - நடுகலலைப பறறிய செயதிக ளாக. புறததிணைப பொதுவியல என வருவிதது ஈரேழ துறைததே என முடிகக. இஙகே கூறபபட்டவை புறத திணைகள ஏழறகும பொது.

அதன் இலக்கணம

1008. எஞ்சா மண்ணசை வேந்தனை வேந்தன்
அஞ்சுதகத் தலைச்சென்று அடலகுறித் தன்றே. எ

அதன் துறை

1009. இயங்குபடை அரவம், எரிபரந் தெடுத்தல்,
வயங்கல எய்திய பெருமை யானும்,
கொடுத்தல எய்திய கொடைமை யானும,
அடுத்தூர்ந்து அட்ட கொறறத் தானும,
மாராயம பெறற நெடுமொழி யானும,
பொருளின்று உய்தத பேராண பக்கமும,
வருவிசைப புனலைக கறசிறை போல
ஒருவன தாங்கிய பெருமை யானும்,
பிண்டம மேய பெருஞ்சோறறு நிலையும,
வென்றோ விளக்கமும, தோறறோ தேயவும,
குன்றாச சிறப்பின கொறற வள்ளையும்,
அழிபடை தட்டோா தழிஞ்சியொடு தொகைஇக
கழிபெருஞ் சிறப்பின துறைபதின மூன்றே அ

---

1008. நசை - நசை புடைய தலைச சென்று - மேற போய அடல குறிததன்று - வெலலுதல கருதியது

1009 எரி பரந்து எடுததல - பரந்து சென்று எரி எடுததுச சுடுதல வயஙகல - விளககம கொடைமை - கொடுததல. அடுதது ஊர்ந்து அட்ட என்றமையாற சிறுகச சிறுக முன்னேறிக கொன்ற வெற்றி பெறபபட்டது மாராயம எனபது வேந்தனற பெறுஞ சிறபபுப பெயா நெடுமொழி என்றா, அது மீககூறறுச சொல லாதலின. பொருளின்று உய்தத - பகைவரைப பொருள செய்யாது படையினைச செலுததிய கற சிறை - கல லணை பிண்டம மேய - படையாளாககு உணவு கொடுகக

## ௩. உழிஞைத் திணை

உழிஞையின் இயல்பு

1010. உழிஞை தானே மருதத்துப் புறனே ௧

அதன் இலக்கணம்

1011. முழுமுதல் அரணம் முற்றலும் கோடலும்
அனைநெறி மரபிற் றாகும் என்ப ௧0

அதன் துறை

1012 அதுவே தானும் இருநால் வகைத்தே. ௧௧

1013 கொள்ளார் தேஎம் குறித்த கொற்றமும்,
உள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனது சிறப்பும்,
தொல்லெயிற் கிவர்தலும், தோலின் பெருக்கமும்,
அகத்தோன் செல்வமும், அன்றி முரணிய
புறத்தோன் அணங்கிய பக்கமும், திறப்பட
ஒருதான் மண்டிய குறுமையும், உடன்றோர

---

விரும்பிய விளக்கமும் தேயவும் என்றது, விளக்கங் கூறலும் தேயவு கூறலு மெனக் சிறப்பின - வெற்றிச் சிறப்பினுல. கொற்ற வள்ளை - தோற்ற கொற்றவனை விளங் கப் பாடும் வள்ளைப்பாட்டும், வள்ளைப்பாட்டென்பது உரற்பாட்டு என்பார் நச். அழிபடை தட்டோர் - படை தடுத்து ஊக்கம் அழிந்தோரை தழிஞ்சியொடு - தழு விக்கொள்ளுதலொடு.

1010. உழிஞை - மதில் முற்றுதலும் அதனைக் கொள்ளுதலும்

1011 முற்றலும் - வளைத்துக்கொள்ளுதலும். கோடலும் - கொள்ளுதலும். அனைநெறி மரபிற்று - அவ் விரண்டு நெறியாகிய இலக்கணத்தினையுடையது.

வருபகை பேணா ஆரெயில் உளப்படச்
சொல்லப் பட்ட நாலிரு வகைத்தே  ௧௨

**உழிஞைத் திணையின் நொச்சி முதலிய பிற பகுதிகள்**

1014 குடையும் வாளும் நாள்கோள், அன்றி
மடையமை ஏணிமிசை மயக்கமும் கடைஇச்
சுற்றமர் ஒழிய வென்றுகைக் கொண்டு
முற்றிய முதிர்வும், அன்றி முற்றிய
அகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சியும் மற்றதன்
புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமை யானும்
நீர்ச்செரு வீழ்ந்த பாசியும், அதாஅன்று
ஊர்ச்செரு வீழ்ந்த மற்றதன் மறனும்,
மதின்மிசைக் கிவர்ந்தோன் பக்கமும், இகன்மதிற்
குடுமி கொண்ட மண்ணுமங் கலமும்,
வென்ற வாளின் மண்ணோடு ஒன்றத்

---

1013 கொள்ளார் - தன் ஆணையைக் கொள்ளாதவர், பகைவர். தேஎம் - அவரது நாட்டினை. குறித்த - தான் ஆளுகைக்கு எடுத்துக்கொள்ளக் கருதிய. உள்ளியது - கருதியதை. எயிற்கு - மதிலைக் கைக்கொள்ளும் பொருட்டு. இவர்தலும் - விரும்புதலும். தோல - தோலாகிய படை, பரிசை. அணங்கிய - இடையிடையே வருத்திய. ஒரு தான் மண்டிய குறுமையும் - தான் ஒருவனேயாய் எதிர்க்க நேரும் இடுக்கணாகிய சிறுமைக்குத் துணிதலும். உடன்றோர் வருபகை பேணா ஆரெயில் - சினந்து எதிர்த்து வருகின்ற படையைப் பொருள் செய்யாது அவ்வரிய மதிலை முற்றுதற்கு முனைதலும். இந்நூற்பா உழிஞை மன்னனின் உணர்ச்சி நவின்றபடி, ஆதலால், அதற்கேற்பத் துறைகளைக் கருதும் முறையிற் பொருள் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

தொகைநிலை என்னும் துறையொடு தொகைஇ
வகைநான் மூன்றே துறையென மொழிப. ௧௫

## ௪. தும்பைத் திணை

### தும்பையின் இயல்பு

1015 தும்பை தானே நெய்தலது புறனே ௧௬

---

1014 இந் நூற்பா உழிஞை மன்னனின் செயல் வகை உணர்த்துவது. குடை நாள்கோள், வாள் நாள் கோள் என இரு துறையாகக் கொள்க. நாள்கோள் - நல்ல நாளிற் கொள்ளுதல். அன்றி - அன்றியும். மடையமை ஏணிமிசை - மதிலிடத்து மடுத்தல் அமைந்த ஏணியின்மேல் நின்று மடுத்தல் - சார்த்தல். மயக்கமும் - கலந்து போர்புரிதலும். கடைஇ - படையைச் செலுத்தி. நொச்சி - காவல், மதிலின் அகத்திருந்து பொருகின்ற அரசனது மதிற்காவல் வீழ்ந்த நொச்சி என்றதனால் அக் காவலின் தளர்வு பெறப்படும். வீழ்ந்த - மேல்வீழ்ந்த. புதுமையானும் - புதிய எதிர்ப்பும். நீர்ச் செரு - அகழியிற் செய்யும் போர். பாசி - பாசிபோல ஒதுங்கி மீண்டும் பரந்து செய்யும் போரியல்பு. இவர்ந்தோன் - ஏறிப் பரந்தோனது. பக்கமும் - கூறுபாடும். மதிற் குடுமி - மதிலுச்சி. மண்ணு மங்கலம் - முடிசூட்டு நீராட்டு. வாளின் மண் - வாள் கொள்ளும் நீராட்டு. மண் - மண்ணுமங்கலம். என்றது, வாளைக் கொற்றவையாகக் கருதி நீராட்டுதல். ஒன்ற - கூட. தொகைநிலை - சிதறிய படைகளைத் தொகுக்கும் நிலை.

1015. தும்பை - போர்செய்தல்.

அதன் இலக்கணம்

1016 மைந்துபொரு ளாக வந்த வேந்தனைச்
சென்றுதலை யழிக்குஞ் சிறப்பிற் றென்ப கரு

அதன் சிறப்பியல்பு

1017 கணையும் வேலுந் துணையுற மொய்த்தலின்
சென்ற உயிரின் நின்ற யாக்கை
இருநிலந் தீண்டா அருநிலை வகையோடு
இருபாற் பட்ட ஒருசிறப் பின்றே கசு

அதன் துறை

1018 தானை யானை குதிரை என்ற
நோனா ருட்கும் மூவகை நிலையும்
*வேன்மிகு வேந்தனை மொய்த்தவழி ஒருவன்
தான்மீண் டெறிந்த தார்நிலை, அன்றியும்
இருவர் தலைவர் தபுதிப் பக்கமும்
ஒருவன் ஒருவனை உடைபடை புக்குக்
கூழை தாங்கிய எருமையும் படையறுத் துப்

1016. மைந்து - புறவலிமை. மைந்து பொருளாக வந்த என்றதனால் அறத்தைப் பொருள் செய்யாது வந்தமையும் பெறப்படும். சென்று - எதிர்சென்று. தலையழிக்கும் - பொருது அவன் தலைமையைக் கெடுக்கும்.

1017. துணையுற மொய்த்தலின் - இணையச் செறிதலின். இரு பகுதியாரும் பொருதல் என்னும் ஒரு துறைப்படுப் பொருதலின், 'இருபாற்பட்ட ஒரு சிறப்பினது' எனப்பட்டது. சிறப்பினது - சிறப்பினையுடையது. உயிர் சென்ற யாக்கையும், முன்னிருந்த உணர்ச்சி மிகுதியினலே, நிலம் வீழாது நின்று பொருமுகங் காட்டுதல் தோன்ற, 'இருநிலந் தீண்டா அரு நிலை வகை' என்றார்.

பாழி கொள்ளும் ஏமத் தானும்
களிறெறிந் தெதிர்ந்தோர் பாடும் களிற்றொடு
பட்ட வேந்தனை அட்ட வேந்தன்
வாளோ ராடும் அமலையும், வாள்வாய்த்து
இருபெரு வேந்தர் தாமுஞ் சுற்றமும்
ஒருவரும் ஒழியாத் தொகைநிலைக் கண்ணும்
செருவகத் திறைவன் வீழ்ந்தெனச் சினைஇ
ஒருவன் மண்டிய நல்லிசை நிலையும்
பல்படை ஒருவற்கு உடைதலின், மற்றவன்
ஒள்வாள் வீசிய நூழிலும் உளப்படப்
புல்லித் தோன்றும் பன்னிரு துறைத்தே கஎ

## ரு. வாகைத் திணை

### வாகையின் இயல்பு

1019 வாகை தானே பாலையது புறனே. கஅ

---

1018 நோனார் - பகைவர். மூவகை நிலை - மூவகைப் போர் நிலை இதனால், மூன்று துறைகள் பெறப்பட்டன. தானைநிலை, யானைநிலை, குதிரைநிலை என்பன. மொய்த்தவழி - சூழ்ந்தபோது. எறிந்த - எதிர்த்து வீசிய. தார் - முன்னணிப் படையின். தபுதி - கெடுதலை யுடைய. கூழை - பின்னணிப் படை. எருமையும் - கடாப்போன்ற வலிமை நிலையும். பாழி - வலிமை, ஈண்டு, மல்லல், மற்போர். ஏமம் - போர்க்களிப்பு. பாடும் - அழிவும். அட்ட வேந்தன் - கொன்ற வேந்தனது. அமலை - திரண்டு ஆடும் கூத்து. ஒழியா - எஞ்சாது களம் வீழ்ந்த. தொகைநிலை - ஒருங்கு வீழ்ந்த நிலை. நூழிலும் - கொன்று குவித்தலும். புல்லி - பொருந்தி.

1019. வாகை - வெற்றியுறுதல்.

அதன் இலக்கணம்

1020. தாவில் கொள்கைத் தத்தம் கூற்றைப்
பாகுபட மிகுதிப் படுத்தல் என்ப கக

அதன் பாகுபாடு

1021 அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்,
ஐவகை மரபின் அரசர் பக்கமும்,
இருமூன்று மரபின் ஏனோர் பக்கமும்,
மறுவில் செய்தி மூவகைக் காலமும்
நெறியின் ஆற்றிய அறிவன் தேயமும்,
நாலிரு வழக்கின் தாபதப் பக்கமும்,
பாலறி மரபின் பொருநர் கண்ணும்,
அனைநிலை வகையோடு ஆங்கெழு வகையின்
தொகைநிலை பெற்றது என்மனார் புலவர். உ0

அதன் துறை

1022. கூதிர் வேனில் என்றுஇரு பாசறைக்
காதலின் ஒன்றிக் கண்ணிய மரபினும்,
ஏரோர் களவழி அன்றிக் களவழித்

---

1020. தா இல - முயற்சி வருத்த மில்லாத, இயல் பாகிய என்றபடி. தத்தம் கூற்றை - தத்தமக்கே உரிய பிரிவாகிய இயற்கைத் தகுதியினை. பாகுபட - தனியாக வேறு படுத் தோன்ற

1021. அறுவகைப்பட்ட - சிறப்பியல்புகளையுடைய. ஏனோர் - ஏனைமக்கள். மூவகைக் காலமும் ஆற்றிய அறிவன் தேயமும் எனக். அறிவன் தேயமும் - அறிவன் பக்கமும், அறிவன் - மெய்யுணர்வுடையோன். தாபதர் - தவம் புரிவோர். பால - பொருதற்குரிய பகுதிகள். பொருநர் - ஈண்டு, வீரர். 'அனைநிலை வகை' என்றது, அத்தகைய பிறவும் என்னும் பொருட்டு. இஃதொரு வகையாகக் கூட்டி எழுவகை எனப்பட்டது.

தேரோர் தோற்றிய வென்றியும் தேரோர்
வென்ற கோமான் முன்தேர்க் குரவையும்,
பெரும்பகை தாங்கும் வேலி னானும்,
அரும்பகை தாங்கும் ஆற்ற லானும்,
புல்லா வாழ்க்கை வல்லாண் பக்கமும்,
ஒல்லார் நாணப் பெரியவர்க் கண்ணிச்
சொல்லிய வகையின் ஒன்றொடு புணர்ந்து
தொல்லுயிர் வழங்கிய அவிப்பலி யானும்,
ஒல்லார் இடவயின் புல்லிய பாங்கினும்,
பகட்டி னானும் ஆவி னானும்,
துகட்டபு சிறப்பின் சான்றோர் பக்கமும்,

---

1022. காதலின் - போர்மேற் காதலின். கண்ணிய - தன் போர் கருதிய. குரவை - குரவைக் கூத்து, முன் தேர்க் குரவை - தேர்முன் குரவைக் கூத்து. வேலினானும் - வேற்றொழில் சிறத்தலும். புல்லா வாழ்க்கை வல்லாண் பக்கமும் - உயிர் வாழ்க்கையை ஒரு பொருளாகப் புல்லாத வீரச் சிறப்பும். ஒல்லார் - பகைவர். பெரியவர்க் கண்ணி - உயர்ந்தோரான நனகு மதித்ததலை உட் கொண்டு. சொல்லிய - சூளுரைத்ததுக்கொண்ட. அவிப் பலி - அவியாகிய பலி, தீயில் வீரன் தன்னைப் பலிகொடுத் தல். இடவயின் - நாட்டின்கண். பகடு - உழவுக்குரிய மாடு. ஆ - ஆன். துகள் தபு - குற்றம் நீங்கிய. சான்றோர் - வேளாளரும் ஆயரும். பக்கமும் என்றது, அவர்கள் நிலை மையை நனகு காத்துவருகின்ற மிகுதிப்பாடும் என்றற்கு. கட்டில்-அரசுகட்டில், அரசவுரிமை யென்றபடி. எட்டுவகை நுதலிய - எண்வகைக் குணத்தினைக் கருதிய, அவை, குடிப் பிறப்பு, கல்வி முதலியன. அவையத்தான் - அவைக் கண் மேம்படுதல். கட்டு அமை ஒழுக்கம் என்றது,

* கட்டில நீத்த பாலி னானும்,
எட்டுவகை நுதலிய அவையத் தானும்,
கட்டமை ஒழுக்கத்துக் கண்ணுமை யானும்,
இடையில் வண்புகழ்க் கொடைமை யானும்,
பிழைத்தோர்த் தாங்கு காவ லானும்,
பொருளொடு புணர்ந்த பக்கத் தானும்,
அருளொடு புணர்ந்த அகற்சி யானும்,
காமம் நீத்த பாலி னானுமென்று
இருபாற் பட்ட ஒன்பதின் துறைத்தே. உக

## கூ காஞ்சி

### காஞ்சியின் இயல்பு

1023 காஞ்சி தானே பெருந்திணைப் புறனே. உஉ

இல்லறவொழுக்கம். உறவுத் தொடர்ப்பாடும் கடமைப் பிணிப்பும் அமைந்த ஒழுக்கம் என்பது கண்ணுமை - கண்மை, அன்பு - அருட் பண்பு இடை - இடையீடு. பிழைத்தோர் - தம்மிடம் பிழைசெய்தோரை பொருளொடு - படை குடி கூழ் அமைச்சு அரண் நட்பு என்னும் பொருள்களோடு. அருளொடு - திருவருளோடு. அகற்சி - உணர்வு விரிவு காமம் - அவா பால - பக்கம் இருநூற்பா வில் அவாவறுத்தலாகிய வீடுபேற்று நிலைவரையில் மாந்தர் தத்தம் கூற்றைப் பாகுபட மிகுத்துக் கொள்ளும் இயல்பு அரசனது நிலையின்கண் வைத்துச் சாத்தி நுவலப்பட்டுள்ளமை அறியற்பாலது

1023 காஞ்சி என்பது நிலையாமை என்னும் பொருட்டு,

(பா-வே.) * 'கடிமனை நீத்த பாலின் கண்ணும்.' இளம.

**அதன் இலககணம்**

1024 பாஙகருஞ சிறப்பின பலலாற ருனும
நிலலா உலகம புலலிய நெறிததே உ௫

**அதன துறை**

1025. மாறறருங கூறறஞ சாறறிய பெருமையும,
கழிநதோா ஒழிநதோாககுக காட்டிய முதுமையும,
பணபுற வருஉம பகுதி நோககிப
புணகிழிதது முடியும மறததி னுனும,
ஏமச சுறறம இனறிப புணணோற்
பேஎய ஓமபிய பேஎயப பககமும,
இனனனென் றிரஙகிய மன்னை யானும,
இனனது பிழைபபின இதுவா கியரெனத
துன்னருஞ சிறபபின வஞசினத தானும,
இனனகை மனைவி பேஎயப் புணணோன
துனனுதல் கடிநத தொடாஅக் காஞசியும,

---

1024 பாஙகருஞ சிறபபின - இணையறற சிறப பின காரணமாக, சிறபபெனறது, வீடுபேறு நிலலா உலகம நிலைபே றிலலாத உலகததை, எனறது, உலக நிலையாமையை. புலலிய நெறிததே - பொருநதிய நெறியினை யுடையது, அதாவது, நிலையாமையைப பறறி நுவலவது எனபது கருதது.

1025 கூறறம சாறறிய - கூறறததைப பறறிச சானறோா கூறிய பெருமை - பெருஙகாஞசி, எனறது, பெரிய நிலையாமையும எனக கழிநதோா - இளமை கழிநது அருமை முதிாநதோா முடியும - உயிா துறக கும ஏமச சுறறம - காககும சுறறம இனறி - இனமை யால. புணணோன - புணபட்டுக கிடநதோனை இன னன - இததகையோன இரஙகிய - ஒருவன இறநத போது இரஙகிய. மனனை - மனனைக காஞசி. கழிநதது

நீதத கணவற றீரதத வேலிற்
பேஎதத மனைவி ஆஞசி யானும,
நிகாதது மேலவநத வேநதனொடு முதுகுடி
மகடபாடு அஞசிய மகடபா லானும,
முலையும முகனும சேரததிக கொணடோன
தலையொடு முடிநத நிலையொடு தொகைஇ
ஈரைந தாகும் என்ப , பேரிசை
மாயநத மகனைச சுற்றிய சுறறம
ஆயநத பூசல மயககத தானும,
தாமே ஏஙகிய தாஙகரும பையுளும,
கணவனொடு முடிநத படாசசி நோககிச

---

கருதுவது. இதுவாகியா - இதுவாகுக. துனனரும - அணுகுதலரிய, மேறகொளளுதல அருமையான எனறபடி இனிய நகையாடுங காதலுடையாள எனறறகு, 'இன நகை மனைவி' எனபபடடது, புணர்ந்தனைப பேய துனனுதலை மனைவி கடிநத எனறபடி நீதத கணவற றீரதத வேலின - தனனை நீதத கணவனை உயிரதீரதத வேறபுணா கணடு அதனால. பேதத - அஞசிய ஆஞசியானும - அசசததானும, அசசததின காரணமான நிலையாமையானும எனக மகட பாடு அஞசிய - தனமகளை வாழககைப படுததுதல அஞசிய தனது தொலகுடிச சிறபபிறகுரிய மகனை யெனறறகு, 'முதுகுடி' என முன வநதது கொணடோன - கணவனது. தலையொடு முடிநத - தலையோடு மோதிககொணடு மனைவி இறநத. ஈரைநதாகும எனப - இஙஙனம ஒருவகைத துறைகள ஈரைநதாகும எனப

பேரிசை - பெருமபுகழுடையனாய சுறறம - பெணணினச சுறறம எனபா நச. ஆயநத பூசல - உருகிய அழுகை யொலி ஆயநத - நணுகிய, இஙகு அவவியல

செல்வோர் செப்பிய மூதா னநதமும்,
நனிமிகு சுரததிடைக கணவனை இழநது
தனிமகள் புலமபிய முதுபா லையும,
கழிநதோா தேஎதது அழிபடா உறீஇ
ஒழிநதோா புலம்பிய கையறு நிலையும,
காதலி இழநத தபுதார நிலையும்,
காதலன இழநத தாபத நிலையும்,
நல்லோள் கணவனொடு நனியழல புகீஇச
சொல்லிடை யிட்ட பாலை நிலையும,
ஆய்பெருஞ சிறப்பிற சிறுவன பெயாத
தாய்தப வருஉந தலைப்பெயல் நிலையும,

பமைநத உருககததை உணாததும. சுறறததாரினறி மனைவியா தாமே ஏஙகிய எனக. பையுள - துனபம கணவனொடு எனனுங குறிபபால அவனோடு உடன முடிந தவெனபது பெறபபடும. படாசசி - போககு. செல வோா - அதனைக கணடு செலவோா நனிமிகு சுரம என றது, அதன மிகக கொடுமையை உணாததிறறு. பெரும பிரிவாதலின 'முது பாலை' எனபபடடது. கழிநதோா தேஎதது - இறநதோா மாடடு அழிபடா - மிகக துன பம. உறீஇ - உறறு கையறு நிலை - செயலறுநிலை. காதலி - காதலியை தபுதாரநிலை - தாரமிழநது நோறகு நிலை காதலன - காதலனை. தாபத நிலை - பதியைத தாவி நோறகுநிலை நலலோள தன கணவனொடு எனக நனிஅழல. மிகக அழல, பெருந தீ. சொல இடையிடட - இடை யே விலககினோாககு மறுததுரை கூறிப பாயநத பாலை- ஈணடுப புறஙகாடு. ஆயபெருஞ சிறபபின சிறுவன பெயா- களததில எதிாததிறததலாகிய அழகிய பெரிய சிறபபி விருநது நீஙகிச சிறுவன புறஙகொடுததானாக, புறங கொடுதது இறநதானாக தப - இறநதுபட தலைப பெயல - ஒனறு கூடுதல, எனறது, மகனோடு தானும

மலர்தலை யுலகத்து மரபுநன் கறியப்
பலர்செலச் செல்லாக் காடு வாழ்த்தொடு
நிறையருஞ் சிறப்பின் துறையிரண் டுடைத்தே.

## எ. பாடாண் திணை

### பாடாண் இயல்பு

1026 பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறனே
நாடுங் காலை நாலிரண் டுடைத்தே உ௫

### அதன் ஒரு பகுதி

1027. அமரர்கண் முடியும் அறுவகை யானும்
புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும்
ஒன்றன் பகுதி ஒன்றும் என்ப. உ௬

---

இறந்துபடுதலெனக் மலர்தலை - அகன்ற இடத்தையு டைய மரபு - தத்தம் இயல்பு செல - பலர் அழிந்து போக. செல்லா - தான் நெடுங்காலம் அழிதலில்லாத காடு வாழ்த்து - புறங்காட்டின் இயல்புரைத்தல். நிறையருஞ் சிறப்பின்-இணைநிறுத்துதற்கரிய சிறப்பினையுடைய துறை இரண்டு உடைத்து - இங்ஙனம் இருவகைப்பட்ட துறை களையுடையதென்பது.

1026. பாடாண் - பாடுதலுடைமை நாலிரண்டு - எண்வகைப் பொருள்கள் அவை, கடவுள் வாழ்த்து வகை, வாழ்த்தியல் வகை, மங்கல வகை, செவியறிவுறுத்தல், ஆற்றுப்படை வகை, பரிசிற்றுறை வகை, கைக்கிளை வகை, வசை வகை என்பர் இளம்

1027. அமரர்கண் முடியும் - தேவர் நிலைமையில் வைத்து வாழ்த்துதற்குரிய. அறுவகை - அறுவகை வாழ்த்து. சான்றோர், புலவர், வேந்தர், ஆன், மழை, உலகம் என ஆறுவகையில் வாழ்த்துதல் புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும் - அவ்வாறுவகையினிடத்தும் குற்ற நீங்கிய விருப்பம் பொருந்தியொழுகும் வகையானும். ஒன்

அதன மறறொரு பகுதி

1028. வழங்கியல் மருங்கின வகைபட நிலைஇப
பரவலும புகழ்சசியுங கருதிய பாஙகினும
முனனோர் கூறிய குறிப்பினுஞ் செந்துறை
வண்ணப பகுதி வரைவின ருஙகே உஎ

அதன முடிபுகள சில

1029 காமப பகுதி கடவுளும வரையார
ஏனோர் பாஙகினும எனமனார் புலவா உஅ

1030 குழவி மருஙகினுங கிழவ தாகும. உகூ

1031. ஊரொடு தோறறமும உரித்தெனை மொழிப.

1032. வழககொடு சிவணிய வகைமை யான நக

---

றன பகுதி - தேவபாடாணடிணை, மககட பாடாணடிணை எனனும இரணடனுள ஒனறன பகுதியாகிய தேவ பா டாணடிணைககணை. ஒனறும - பொருநதும.

1028. பரவல - வாழததுதல குறிபபு - பாடு கினற முறையில முனனோர கூறிய கருதது வரைவினறு. நீககு நிலைமையினறு

1029. காமப பகுதி - காமககுறிபபு வைததுப பாடுதலாகிய பகுதி. கடவுளும - தேவரிடததும ஏனோ- மககளிடததும ஏனோர பாஙகினும வரையார எனக.

1030 குழவிமருஙகினும - குழநதைகளிடததும. கிழவது - அஙஙனம பாடுதல உரியது

1031. ஊரொடு தோறறமும - பொதுவாக ஊர வாபால அக குறிடபினை ஏறறிப பாடுதலும. அது, உலாச செயயுள போலவன எனடா நச

1032. கூறிய டகுதிகளெலலாம, வழககோடு பொருநதிய வகையிலலை அமைதறகுரியன எனறபடி.

அதனகண, இயறபெயர்

1033. மெயபபெயா மருஙகின வைததனா வழியே.

அதனகண, கடவுள வாழததொடு வருவன

1034. கொடிநிலை கநதழி வளளி எனற
வடுநீஙகு சிறபபின முதலன மூனறுங
கடவுள வாழததொடு கணணிய வருமே. ௩௩

1035. கொறற வளளை ஓரிடதத தான. ௩௪

அதன துறை

1036 கொடுபபோா எததிக கொடாஅாப்பழிததலும,
அடுததூாந தேததிய இயனமொழி வாழ்ததும,
சேடவரல் வருததம் வீட வாயில
காவலாக குரைதத கடைநிலை யானும,
கணபடை கணணிய கணபடை நிலையும,
கபிலை கணணிய வேளவி நிலையும்,
வேலின நோககிய விளககு நிலையும,

---

1033 மெயபபெயா எனறது, இஙகே இயறபெயா காமககுறிபபேறறி இஙஙனம பாடும பகுதி, புறததிணை யோடு சோநத அகபபகுதியாதலால, இயறபெயரின வாயி லாகவே வழககமாய இயைததறகுரிய தெனபது (அகத. ருரு-ம நூறபாவுங கருதுக)

1034 கொடிநிலை - கீழததிசை, இஙகே, ஞாயிறு கநதழி - பறறுககோடடினை அழிபபது, அது, தீ வளளி - வழஙகுவது, அது, தணணொளி வழஙகுந திஙகள. கண ணிய - கருதபபடுவனவாய வரும

1035. கொறற வளளை - தோறற கொறறவனை விளஙகப பாடுதல எனனும உரறபாட்டு, 'ஓரிடததான' எனறது, தேவாகடகனறி மககடகுமட்டும வைததுரைத தறகுரியது எனறறகு.

வாயுறை வாழ்த்தும், செவியறி வுறூஉம்,
ஆவயின் வரூஉம் புறநிலை வாழ்த்தும்,
கைக்கிளை வகையோடு உளப்படத் தொகைஇத்
தொக்க நான்கும் உளவென மொழிப. ருடு

இதுவும் அது

1037. தாவில் நல்லிசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச்
சூதர் ஏத்திய துயிலெடை நிலையும்,
கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்
ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிப்
பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுறீஇச்
சென்றுபயன் எதிரச் சொன்ன பக்கமும்,
சிறந்த நாளணி செற்றம் நீக்கிப்

---

1036. மேல் நூற்பாக்களிரண்டும் இத் திணைக்குரிய துறைவகைகள் நுவல்வன. கொடுப்போர் - கொடுப்போரை. அடுத்து - பாட்டுடைத் தலைவரை யடுத்து. ஊங்கு - நெருங்கி. இயல்மொழி வாழ்த்து குடியினியல்பும் பிற வுங் கூறி வாழ்த்துதல் சேயவரல் - தொலைவிலிருந்து வருதலாகிய. வீட - தீர கடைநிலை - தலைவாயிலிற் கூறும் பாட்டுநிலை 'கண்படை' யென்றது, துயில் கண்ணிய - அது கருதிய கண்படை நிலை - துயிலும் பொருட்டுப் பாடும் பாட்டுநிலை. கபிலை - ஆன், செந்நிறத்தையுடைய ஆன். கண்ணிய - அந்த ஆவினைக் கொடுக்கக் கருதிய வேள்வி - கொடை வேலின் நோக்கிய - வேல் வெற்றியைக் கருதிய விளக்கு நிலையும் - விளக்கொளியை வணங் கிப் பாடும் பாட்டு நிலையும். வாயுறை வாழ்த்து முதலியன செய்யுளியலான (கஙகூஅ, கசகஅ முதலிய நூற்பாக்களால்) விளங்கும். கைக்கிளை வகை - கைக்கிளைப் பாட்டு வகை. தொக்க நான்கு என்றது, வாயுறை வாழ்த்து முதலிய நான்கு.

பிறந்த நாள்வயிற் பெருமங் கலமும்,
சிறந்த சீர்த்தி மண்ணுமங் கலமும்,
நடைமிகுந் தேத்திய குடைநிழல் மரபும்,
மாணார்ச் சுட்டிய வாண்மங் கலமும்,
மனஎயில் அழித்த மண்ணுமங் கலமும்,
பரிசில் கடைஇய கடைக்கூட்டு நிலையும்,
பெற்ற பின்னரும் பெருவளன் ஏத்தி
நடைவயின் தோன்றும் இருவகை விடையும்,
அச்சமும் உவகையும் எச்ச மின்றி
நாளும் புள்ளும் பிறவற்றின் நிமித்தமும்

1037. கிடந்தோர்க்குத் தாவில் நல்லிசை கருதிய சூதர் ஏத்திய துயிலெடை நிலையெனக. கிடந்தோர் - துயில் கொண்டிருந்த அரசர். துயிலெடை நிலை - துயிலெழுப்பும் பாட்டு நிலை. பொருநர் - ஒப்பக் கோலம் புனைவோர். ஆற்றிடைக் காட்சி - வழியிடைக் காண்டலில் உறழ்த் தோன்றி - ஒருவரோடொருவர் நலம் உசாவி அளவளாவுதலால் உதவுங் கருத்தெழுந்து பயன் எதிர - பயன் பெறும்படி. நாளணி - கிளர்ச்சி நாள், என்றது, ஆண்டு தோறும் வரும் பிறந்த நாளில் எனக. 'பிறந்த நாளவயின்' என்றது, அதனை உண்மையிற் பிறந்த நாளிடத்த தாகக் கருதிச் செய்யும் என்றபடி. மங்கலமென்றது - கொண்டாட்டமென்னும் பொருட்டு. மண்ணுமங்கலம், ஆண்டுதோறும் முடிபுனைந்து நீராடுநாளின் கொண்டாட்டம். நடை - ஒழுக்கம். ஒழுக்கத்தானாகிய காவல், 'குடைநிழல்' எனப்பட்டது. மாணார்ச் சுட்டிய - பகைவரைக் கருதி யெடுத்த. மன - மாற்றரசனது. கடைஇய - கடாவின. கடைக்கூட்டும் - நிறைவேற்றும். நடைவயின் - உலகவழக்கில். 'இருவகை விடை' என்றது, தலைவனே விடுப்பப் போதலும் தானே விடைகொள்ளலும் என்பார் நச.

காலங கணணிய ஓமபடை உளபபட
ஞாலத்து வரூஉம நடககையது குறிபபிற
காலம மூனறொடு கணணிய வருமே. ௫௬

---

எசசமினறி - ஒழிதலினறி, ஞாலதது வரூஉம நடககையது குறிபபின - உலகதது நடைபெறும ஒழுககினது கருததால. காலம மூனறொடு - மூககால நிகழசசிகளோடு. கணணிய வரும - கருதினவாய இத திணையின துறைகள வரும எனபது.

# ரு. களவியல்

[காதற களவொழுககததின இயலபுணாததுவது.]

## க. களவொழுக்கம்

### களவொழுககததின் இயலபு

1038. இனபமும பொருளும அறனும எனறாஙகு
அனபொடு புணாநத ஐநதிணை மருஙகின
காமக கூடடம காணுங காலை
மறையோா தேஎதது மனறல எடடனுள
துறையமை நலயாழத துணைமையோா இயலபே. க

### அதறகுரிய காரண முதலியன

1039 ஒனறே வேறே எனறிரு பாலவயின
ஒனறி உயாநத பால தாணையின
ஒதத கிழவனும கிழததியும காணப
மிக்கோன ஆயினும கடிவரை யினறே. உ

---

1038 எனறாஙகு - எனறு சொலலபபடட வகையில. காணுஙகாலை - ஆராயுமிடதது மறையோா தேஎதது - வேதவழககினையுடையாரிடதது நிகழும மனறல - திருமண வகை துறை - இசைபபாடடு வகை யாழத துணைமையோா - தநதம மகளிரோடு பிரிவினறி யிருககும யாழோா, கநதருவா இயலபு - அவரது மணவியலபோடு ஒருவகை ஒபபுமையுடையது. "கநதருவாககுக கறபினறி யமையவும பெறும. ஈணடுக கறபினறிக களவே அமையாது" எனறாா நச

1039 ஒனறு - ஒனறுவிததல, ஒனறியிருககும படி செயதல வேறு - வேறாகப பிரிததுவைததல. எனறு இருபாலவயின - எனறு வரும இருவகை ஊழகளுள ஒனறி உயாநத பாலது - பல பிறவிகளில்

## உ. இயற்கைப் புணர்ச்சி

ஐயம்

1040. சிறந்துழி ஐயம் சிறந்த தென்ப
இழிந்துழி இழிபே சுட்ட லான ௩

அதனை நீக்குங் கருவிகள்

1041. வண்டே இழையே வள்ளி பூவே
கண்ணே அலமரல் இமைப்பே அச்சமென்று
அன்னவை பிறவும் ஆங்கவண் நிகழ
நின்றவை களையுங் கருவி என்ப. ௪

நோக்குதல்

1042 நாட்டம் இரண்டும் அறிவுடம் படுத்தற்குக்
கூட்டி உரைக்கும் குறிப்புரை ஆகும். ௫

---

ஒன்றியிருக்கும்படி செய்து அதனால் அன்பு உயர்தற்கு ஏதுவாகிய ஒருவகை ஊழினது, ஒத்த - பொருள் கல்வி அன்பு முதலிய நிலைமைகளில் ஒத்த. மிக்கோனாயினும் - இந் நிலைமைகளில் தலைவியைவிடத் தலைவன் உயர்ந்தவனாயினும்.

1040 சிறந்துழி - செல்வம் வடிவு முதலிய நிலைகள் சிறந்தவிடத்து. இழிந்துழி - அந் நிலைகள் குறைந்துள்ளவிடத்து. இழிபே சுட்டலான - அக் குறைவு நிலைகளே கருதப்படுதலால் எனக.

1041. வள்ளி - தோளில் எழுதுந் தொய்யில். அலமரல் - தடுமாறல் நிகழ நின்றவை, ஐயங் களையுங் கருவி யென்றபடி.

1042. நாட்டம் - கண்ணின் பார்வை இரண்டும் என்றது, தலைமகன் பார்வையும் தலைமகள் பார்வையும்.

மெயப்பாடு நிகழுதல

1043. குறிப்பே குறிததது கொளளு மாயின
ஆஙகவை நிகழும் எனமனூா புலவா. ௬

ஆடவா இயலபு

1044. பெருமையும உரனும ஆடூஉ மேன. எ

பெணடிா இயலபு

1045 அசசமும நாணும மடனுமுந துறுதத
நிசசமும பெணபாற் குரிய எனப. அ

இயறகைப புணாசசியில தலைமகள இயலபு

1046. வேட்கை, ஒருதலை உள்ளுதல், மெலிதல,
ஆககம செப்பல், நாணுவரை இறததல்,
நோககுவ எல்லாம அவையே போறல்,
மறததல், மயககம, சாககாடு எனறுஅச
சிறபபுடை மரபினவை களவென மொழிப.௬

1043. அவை எனறது, முன னூறபாவிற கூறிய டாவையின குறிபபுரைகள

1044 பெருமையும - பெருநதனமையும, உரனும- அறிவும. ஆடூஉ மேன - ஆணமகனிடததன.

1045. முநதுறுதத - முதலாயின. நிசசமும - எபபொழுதும.

1046. ஒருதலை உளளுதல - உறுதியாக (இடை விடாது) நினைததல. ஆககம செபபல - நேரும இடையூறுகளையும ஆககமாகப பேசுதல. நாணுவரை இறததல - நாணததின வரமபு கடததல அவையே போறல - அவையே ஒததல சாககாடு - இறததறகும நினைவுகொளளுதல களவு - களவொழுககதது அனபின நிகழசசிகள்.

தலைமகன் இயல்பு

1047 முன்னிலை யாக்கல், சொல்வழிப் படுத்தல்,
நன்னயம் உரைத்தல், நகைநனி யுறாஅது
அந்நிலை யறிதல், மெலிவுவிளக்கு றுத்தல்,
தந்நிலை யுரைத்தல், தெளிவகப் படுத்தல் என்று
இன்னவை நிகழும் என்மனார் புலவர் க0

## ௩. களவின்கண் தலைவன் நிலை

தலைவனுக்கு நிகழுங் கூற்று

1048 மெய்தொட்டுப் பயிறல், பொய்பா ராட்டல்,
இடம்பெற்றுத் தழாஅல், இடையூறு கிளத்தல்,
நீடுநினைந் திரங்கல், கூடுத லுறுதல்,
சொல்லிய நுகர்ச்சி வல்லே பெற்றுழித்
தீராத் தேற்றம் உளப்படத் தொகைஇப்
பேராச் சிறப்பின் இருநான்கு கிளவியும்,
பெற்றவழி மகிழ்ச்சியும், பிரிந்தவழிக் கலங்கலும்,

---

1047 நயம் - நயப்பு. நகை - புன்முறுவல். விளக்குறுத்தல் - விளக்குதல். தெளிவகப்படுத்தல் - தெளிவின்கண் நிலைப்பித்தல்.

1048. பயிறல்-பழகல். இடம் என்றது, இங்கு வாயில். வல் - விரைவாக. தேற்றம் - தெளிவு உரைத்தல். பேரா - குறையாத. தொகைஇ - தொகுத்து. பெட்பினும் - விரும்பினும். பெட்ட - தலைவியாற் பேணப்பட்ட. 'வாயில்' என்றது, இங்கே தோழியை. இரவு - அவள்பால் இரத்தலை. வலியுறுப்பினும் - மிகச் செய்யினும். கெடுதியும் - இழந்த பொருளும். நீரின் - இனிய நீர்மையினால். குறையுறும் - தன்குறை யறிவிக்கும். தோழி மெய் உற - தோழி உண்மையறியும்படி. அவள் என்றது, இங்கே தலைவியின்கண் என்றபடி. தண்டாது -

நிறபவை நினைஇ நிகழ்பவை உரைபபினும,
குற்றம காட்டிய வாயில பெட்பினும ,
பெட்ட வாயிலபெறறு இரவுவலி யுறுபபினும,
ஊரும பேரும கெடுதியும பிறவும
நீரிற குறிப்பின் நிரமபக கூறித
தோழியைக குறையுறும பகுதியும , தோழி
குறையவட் சாரதி மெயயுறக கூறலும,
தணடாது இரபபினும, மறறைய வழியும,
சொல்லவட சாரதலின் புலலிய வகையினும
அறிநதோள அயாபபின் அவவழி மருங்கில்
கேடும பீடும கூறலும், தோழி
நீககலி னாகிய நிலைமையும நோககி
மடனமா கூறும இடனுமா ருணடே. கக

1049 பணபிற பெயாபபினும் பரிவுறறு மெலியினும
அனபுறறு நகினும அவட்பெறறு மலியினும
ஆறறிடை யுறுதலும அவவினைக கியலபே. கஉ

அமையாமல, உளளம நிறைவடையாமல. புலலிய - தலைவி தானே கூடிய. அறிநதோள அயாப பின - அறிநது மதியுடம படடவளான தோழியினது மறபபினகண. கேடும - தலைவியின இழபபும பீடும - அவள அதனை ஆறறியிருநத பெருமையும. மடனமா - பனை மடலாலாகிய மா ஏறுதல

1049 பணபின - தோழி, தலைவியின பணபு கூறு தலால. பெயாபபினும - தலைவன வேட்கையை மாறறி னும. மலியினும - நிறைவடைநது மகிழினும ஆறறி டை உறுதலும - தலைவன செலலுநெறியில இடையூறு உறுமிடததும, வினைககு - தோழிவாயிலாகக கூடும செயலினகண. இயலபு - தலைவனுககுப பேசசு நிகழதல இயலபாகும.

பாங்கன் நிமித்தத்தின் வகை

1050. பாங்கன் நிமித்தம் பன்னிரண் டென்ப. கரு

அவற்றுள், கைக்கிளை, பெருந்திணைகட்குரியவை

1051. முன்னைய மூன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பே
பின்னர் நான்கும் பெருந்திணை பெறுமே. கசு

ஏனையவை

1052. முதலொடு புணர்ந்த யாழோர் மேன
தவலருஞ் சிறப்பின் ஐந்நிலம் பெறுமே கஞ

## ச. தலைவி நிலை

தலைவிக்கு நிகழுங் கூற்று

1053. இருவகைக் குறிபிழைப் பாகிய இடத்தும்,
காணா வகையிற் பொழுதுநனி இகப்பினும்,
தானகம் புகாஅன் பெயாதல் இன்மையின்

---

1050. பாங்கன் நிமித்தம் - கூட்டத்துக்குப் பாங்கனால் உண்டாகும் வாயில்.

1051. முன்னைய மூன்றும் என்றது, முன்(கOகூஅ) 'மன்றல் எட்டு' என்றவற்றுள் அசுரம், இராக்கதம், பைசாசம் என்ப. பின்னர் நான்கும் என்றது, பிரமம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம் என்ப எஞ்சிய காந்தருவம் ஐந்திணை வகையதென்றபடி. கூறிய யாவும் ஒருவகை ஒப்புமை கருதியவை

1052 முதலொடு - முதற்பொருளென்னும் நிலம் பொழுதுகளொடு யாழோர் மேன - யாழோர் கூட்டத்தினால் (காந்தருவத்தின்) வைத்து எண்ணப்படுவதான களவொழுக்கமானது. தவல் அரும் - கெடுதலில்லாத. முதலொடு புணர்ந்ததாகலின் குறிஞ்சிநிலம் பாலை நிலம் முதலிய ஐவகை நிலமும் பெறும் என்றபடி.

காட்சி ஆசையிற் களம்புக்குக் கலங்கி
வேட்கையின் மயங்கிக் கையறு பொழுதினும்
புகாஅக் காலைப் புக்கெதிர்ப் பட்டுழிப்
பகாஅ விருந்தின் பகுதிக் கண்ணும்
வேளாண் எதிரும் விருப்பின் கண்ணும்
தாளாண் எதிரும் பிரிவி னானும்
நாணுநெஞ் சலைப்ப விடுத்தற் கண்ணும்
வரைதல் வேண்டித் தோழி செப்பிய
புரைதீர் கிளவி புல்லிய எதிரும்
வரைவுடன் படுதலும் ஆங்கதன் புறத்துப்
புரைபட வந்த மறுத்தலொடு தொகைஇக்
கிழவோள் மேன என்மனார் புலவர். கசு

**கூற்று நிகழும் இயல்பு**

1054. காமத் திணையிற் கண்ணின்று வரூஉம்
நாணும் மடனும் பெண்மைய ஆதலின்,

---

1053 இருவகைக் குறி - பகற் குறி, இராக் குறி. பிழைப்பாகிய விடத்தும் - தவறிய விடத்தும். நனி இகப்பினும் - மிக நீட்டித்த விடத்தும். அகம் - குறித்த இடம் புகாஅன் - புகாஅய் களம் - அக் குறியிடத்தில் கையறு பொழுதினும் - செயலற்றவிடத்தும் புகா - உணவு புகாஅக் காலை - உண்டிநேரத்தில் எதிர்ப் பட்டுழி - எதிர்ப்பட்ட விடத்து வேளாண் எதிரும் - அங்ஙனம் விருந்து செய்தலேயன்றி வேறு உதவிகள் செய்தற்பொருட்டுத் தலைவி எதிர்கொள்ளும் தாளாண் எதிரும் - முயற்சியைத் தலைவன் மேற்கொள்ளும் விடுத்தற் கண்ணும் - தலைவனை நீக்கி நிறுத்துமிடத்தும். கிளவி புல்லிய எதிரும் - கிளவியோடு பொருந்திய எதிருரையும் புரைபட வந்த மறுத்தலோடு - உயர்பு தோன்ற எழுந்த மறுத்தலோடு. கிழவோள் மேன - பேச்சு தலைவியிடத்தன.

குறிப்பினும் இடத்தினும் அல்லது வேட்கை
நெறிப்பட வாரா அவள்வயி னான. ௧௭

1055. காமஞ் சொல்லா நாட்டம் இன்மையின்,
ஏமுற இரண்டும் உளவென மொழிப ௧௮

1056. சொல்லெதிர் மொழிதல் அருமைத் தாகலின்
அல்ல கூற்றுமொழி அவள்வயி னான ௧௯

மேலும், தலைவிக்கு நிகழுங் கூற்று

1057. மறைந்தவற் காண்டல், தற்காட் டுறுதல்,
நிறைந்த காதலிற் சொல்லெதிர் மழுங்கல்,
வழிபாடு மறுத்தல், மறுத்தெதிர் கோடல்,
பழிதீர் முறுவல் சிறிதே தோற்றல்,
கைப்பட்டுக் கலங்கினும், நாணுமிக வரினும்,
இட்டுப்பிரி விரங்கினும், அருமைசெய் தயாப்பி [னும்,
வந்தவழி எள்ளினும் விட்டுயிர்த் தழுங்கினும்,
நொந்து தெளிவு ஒழிப்பினும், அச்சம் நீடினும்,
பிரிந்தவழிக் கலங்கினும், பெற்றவழி மலியினும்,
வருந்தொழிற் கருமை வாயில் கூறினும்,
கூறிய வாயில் கொள்ளாக் காலையும்,
மனைப்பட்டுக் கலங்கிச் சிதைந்தவழித் தோழிக்கு

1054. காமத்திணையில் - காமவொழுக்கத்தில். கண்ணின்று - கண்களிலிருந்து.

1055. நாட்டம் - கண். ஏமுற - தலைவனுக்கு இன்பம் மிகும்பொருட்டு. இரண்டும் என்றது, முற்கூறிய நாணும் மடனும்.

1056. அல்ல கூற்றுமொழி - உடம்பட்டினும், உடம்பாடல்லாத கூற்றாகிய மொழி. அவள்வயினான - தலைவியிடத்தன.

நினைததல சானற அருமறை உயிரததலும,
உயிராக காலத துயிரததலும, உயிரசெல
வேறறுவரைவு வரினது மாறறுதற கணணும,
நெறிபடு நாடடதது நிகழநதவை மறைபபினும,
பொறியின யாதத புணரசசி நோககி
ஒருமைக் கேணமையின உறுகுறை தெளிநதோள
அருமை சானற நாலிரணடு வகையின
பெருமை சானற இயலபின கணணும,
பொயதலை அடுதத மடலின கணணும,
கையறு தோழி கணணீர துடைபபினும,
வெறியாட டிடதது வெருவின கண்ணும்,
குறியின ஒப்புமை மருடற கணணும,
வரைவுதலை வரினும, களவுஅறி வுறினும,
தமரதற காதத காரண மருஙகினும,

1057 தறகாடடுறுதல - தனனைத தலைவன காணுமாறு நிறறல கைபபடடு - தலைவன கையகபபடடு. இடடு - தனனை நிறுததியிடடு. அயரபபினும - மறபபினும வநதவழி - தலைவன வநதவிடதது. விடடு உயிரதது அழுஙகினும - மறையாது சொலலி இரஙகினும தெளிவு ஒழிபபினும - கூறறயினால தலைவனை விடுபபினும மலியினும - மகிழசசி நிறையினும. வாயில எனறது இஙகே தோழி, அருமையைத தோழி கூறினும எனக கூறிய வாயில - கூறிய தோழியின உரையை. உயிரததலும - வெளியிடுதலும உயிராக காலதது - தலைவனிடம தனனைபபறறி எவரும ஏதும உரையாதபோது. நெறிபடு நாடடதது - தோழியும செவிலியும ஆராயகினற காலதது பொறியின - ஊழினால. உறுகுறை - தலைவனுககாகத தோழி தன்கண வநது குறையுறுதலை நாலிரணடு - மெயதொடடுப பயிறல முதலின. தலையடுதத - பொருநதிய

தனகுறி தள்ளிய தெருளாக காலை
வந்தனன பெயாநத வறுஙகளம் நோககித
தனபிழைப பாகத தழீஇத தேறலும,
வழுவினறு நிலைஇய இயற்படு பொருளினும,
பொழுதும ஆறும புரைவ தனமையின
அழிவுதலை வநத சிநதைக கணணும,
காமஞ் சிறபபினும, அவனளி சிறப்பினும,
ஏமஞ் சான்ற உவகைக கண்ணும்,
தனவயின உரிமையும அவனவயிற பரததையும,
அனனவும உளவே ஓரிடத தான. உ0
1058 வரைவிடை வைதத காலதது வருநதினும,
வரையா நாளிடை வநதோன முட்டினும,
உரையெனத தோழிக குரைததற் கணணும்
தானே கூறுங காலமும உளவே உக
கூறறிலும, நாணுங கறபுங கடவாமை
1059 உயிரினும சிறநதனறு நாணே, நாணினும
செயிரீா காட்சிக கறபுச்சிறந தனறெனத

---

வெருவின கணணும - அசசமுணடாகுமிடததும மருடற கணணும - மயஙகுதலிடததும. தளளிய - இகழநத. வந தனன பெயாநத - வநது நீஙகிய வழுவினறு - வழுவில லையாய இயலபடு - தலைவனது இயலபு தோனறக கூறிய. ஆறும - வழியும. புரைவதனமையின - பொருந துதலிலலாமையால காமஞ சிறபபினும - தலைவி காமஞ சிறபபினும எனக பரததையும - அயனமையும அன னவும உள - அவை போலவன நிகழுமிடததுக கூறறு உள எனறபடி ஓரிடததான - எலலாரிடததுமினறி ஒரோவோரிடததில எனறபடி

1058. வரைவு இடை வைதத - வரைவு இடையீடு கொளள வைதத. முட்டினும - எதிரபபடினும.

தொல்லோர் கிளவி புல்லிய நெஞ்சமொடு,
காமக் கிழவன் உள்வழிப் படினும்,
தாவில் நன்மொழி கிழவி கிளப்பினும்,
ஆவகை பிறவுந் தோன்றுமன் பொருளே. உஉ

## ௫ தோழியின் நிலை

### தோழிக்கு நிகழுங் கூற்று

1060 நாற்றமுந் தோற்றமும் ஒழுக்கமும் உண்டியும்
செய்வினை மறைப்பினுஞ் செலவினும் பயில்வினும்
புணர்ச்சி எதிர்ப்பா டுள்ளுறுத்து வரூஉம்
உணர்ச்சி ஏழினும், உணர்ந்த பின்றை
மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலை பிழையாது
பல்வேறு கவர்பொருள் நாட்டத் தானும்,
குறையுறற் கெதிரிய கிழவனை மறையுறப்
பெருமையிற் பெயர்ப்பினும் உலகுரைத்
[தொழிப்பினும்
அருமையின் அகற்சியும் அவளறி வுறுத்துப்
பின்வர வென்றலும் பேதைமை யூட்டலும்
முன்னுறு புணர்ச்சி முறைநிறுத் துரைத்தலும்

---

1059 சிறந்தன்று - சிறந்தது. செயிர் தீர் - குற்றந் தீர்ந்த புல்லிய - பொருந்திய காமக் கிழவன் - தலைவன். படினும் - செல்லினும், சென்றாலும். தா இல் - வருத்தம் இல்லாத. கிழவி - தலைவி ஆ வகைப் பிறவும் என்றது, அப் பேச்சு வகைகளிற் பிற உட்கருத்துடைய பேச்சுக் களும் என்றபடி. கருத்து வழுவாது பேசுதல் கற்பாலும், உட்கருத்துடையவாய்ப் பேசுதல் நாணத்தாலும் என்று கொள்ளப்படும்

1060. செலவினும் - புதுவகையான நடக்கையினும். பயில்வினும் - புதுவகையான பழக்கங்களினும்.

அஞ்சியச் சுறுத்தலும் உரைத்துழிக் கூட்டமொடு
எஞ்சாது கிளந்த இருநான்கு கிளவியும்,
வந்த கிழவனை மாயஞ் செப்பிப்
பொறுத்த காரணங் குறித்த காலையும்
புணர்ந்தபின் அவன்வயின் வணங்கற் கண்ணும்
குறைந்தவட் படரினும் மறைந்தவள் அருகத்
தன்னொடும் அவளொடும் முதல்மூன் றளைஇப்
பின்னிலை நிகழும் பல்வேறு மருங்கினும்
நன்னயம் பெற்றுழி நயம்புரி இடத்தினும்
எண்ணரும் பன்னகை கண்ணிய வகையினும்
புணர்ச்சி வேண்டினும் வேண்டாப் பிரிவினும்
வேளாண் பெருநெறி வேண்டிய இடத்தும்
புணர்ந்துழி உணர்ந்த அறிமடச் சிறப்பினும்
ஓம்படைக் கிளவிப் பாங்கின் கண்ணும்
செங்கடு மொழியாற் சிதைவுடைத் தாயினும்
என்புநெகப் பிரிந்தோள் வழிச்சென்று கடைஇ
அன்புதலை யடுத்த வன்புறைக் கண்ணும்
ஆற்றது தீமை அறிவுறு கலக்கமும்
காப்பின் கடுமை கையற வரினும்

உள்ளுறுத்து—உட்கொண்டு வழிநிலை—முறைமை நாட்டத்தானும் — ஆராய்ச்சியானும் பெருமையின் — அவன் (தலைவன்) பெருமையை மிகுத்துக் கூறுதலால் உலகு - உலகியல், என்றது, உலகத்தார் போல மணஞ்செய்து கொள்க வென்பது அருமையின் - தலைவியின் அருமைகாட்டுதலால் முன்னுறு புணர்ச்சி-முன் நிகழ்ந்த கூட்டம். முறை - முறையென்று கூட்டமோடு - சேர்தலோடு குறைந்து - தலைவன் தன் நிலையின் தாழ்ந்து இரந்து. அவட்படரினும் - தோழியைப் பின்பற்றினும். முதல் மூன்று என்றது, முன் நிகழ்ந்த இயற்கைப் புணர்ச்சி, பாங்கற்

களனும் பொழுதும் வரைநிலை விலக்கிக்
காதல் மிகுதி உளப்படப் பிறவும்,
நாடும் ஊரும் இல்லும் குடியும்
பிறப்பும் சிறப்பும் இறப்ப நோக்கி
அவன்வயின் தோன்றிய கிளவியொடு தொகைஇ
அனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினும்,
ஐயச் செய்கை தாய்க்கெதிர் மறுத்துப்
பொய்யென மாற்றி மெய்வழிக் கொடுப்பினும்
அவன் விலங் குறினும் களம்பெறக் காட்டினும்
பிறன்வரைவு ஆயினும் அவன்வரைவு மறுப்பினும்
முன்னிலை அறனெனப் படுதலென்று இருவகைப்
புரைதீர் கிளவி தாயிடைப் புகுப்பினும்

---

கூட்டம், தோழியிற்கூட்டம் என்னும் மூன்று கூட்டங்களையும் அளைஇ - கலந்து குறிப்பான் உணர்த்தி. பின்னிலை - இரந்து பின் நிற்றல். நன்னயம் பெற்றுழி - தலைவியின் இசைவைத் தோழி பெற்றுழி. பன்னகை - பல நகையாட்டுரைகளை. கண்ணிய - கருதிய. வேளாண் பெருநெறி - இல்லறம், அதனை வேண்டுதலாவது, தலைவியை மணஞ்செய்துகொள்க வென்பது. அறிமடச் சிறப்பு - அறிந்தும் அறியாதது போல இருக்கும் மேன்மை. ஓம்படைக் கிளவி - பாதுகாத்தல் கூறுங் கிளவி. செங்கடு மொழியால் - தோழியின் நேர்மையான கடிய சொற்களால். சிதைவு, தலைவனின் நெஞ்சின்கண்ணதாகக் கொள்க. கடைஇ - மனத்தே பதியுமாறு கூறி. வரை நிலை - வரைந்து கூறும் நிலைமையை. இறப்ப நோக்கி - பெரிது கருதி. கொடுப்பினும் - அறிவுறுப்பினும். விலங்குறினும் - கூட்டத்துக்கு இடையூறு தோன்றினும். முன்னிலை - வேலன் முதலியோரை முன்னிலையாக வைத்துத் தலைவியின் நிலையைத் தாய் அறியச்செய்தல். அறன் -

வரைவுடன் பட்டோர்க் கடாவல் வேண்டினும்
ஆங்கதன் றன்மையின் வன்புறை உளப்பட
பாங்குற வந்த நாலெட்டு வகையும்
தாங்கருஞ் சிறப்பின் தோழி மேன. உ௯

சு. செவிலி முதலியோர் நிலை

செவிலிக்கு நிகழுங் கூற்று

1061. களவல ராயினும், காம * மெய்ப் படுப்பினும்,
அளவுமிகத் தோன்றினும், தலைப்பெய் தூகாணினும்,
கட்டினும் கழங்கினும் வெறியென இருவரும்
ஒட்டிய திறத்தாற் செய்திக் கண்ணும்,
ஆடிய சென்றுழி அழிவுதலை வரினும்,
காதல் கைம்மிக்க கனவின் அரற்றலும்,
தோழியை வினவலும், தெய்வம் வாழ்த்தலும்,
போக்குடன் அறிந்தபின் தோழியொடு கெழீஇக்
கற்பின் ஆக்கத்து நிற்றற் கண்ணும்,
பிரிவின் எச்சத்தும், மகணெஞ்சு வலிப்பினும்,
இருபாற் குடிப்பொருள் இயல்பின் கண்ணும்,

---

அறத்தொடு நிற்றல், தலைவியின் நிலை அறத்தோடு பொருந் துவதெனத் தாய்க்கு அறிவித்தல் இவ் விருவகைக் களவி யானும் தாயிடைக் கருத்தைப் புகுப்பினும் எனக் வரைவு உடன்பட்டோர், தமர், அவரை வரைவு கடாவும்படி தலை வனை வேண்டினும் எனக் கடாவல் - வரைவுக்கு மகட் கொடை கேட்டல். வன்புறை - வற்புறுத்தல். தோழிமேன இக் கூற்றுக்கள் தோழியினபாலன

1061. களவு அலராயினும் எனக் மெய்ப் படுப் பினும் - உடம்பின்கண் பற்பல குறிகள்மூலமாக வெளிப்

---

(பா-வே.) * 'மேற் படுப்பினும்' இளம்

இன்ன வகையிற் பதின்மூன்று கிளவியோடு
அன்னவை பிறவும் செவிலி மேன. உச

நற்றாய்க்கும் இக் கூற்று நிகழ்தல்

1062. தாய்க்கும் வரையார் உணர்வுடம் படினே உடு

நற்றாயும் செவிலியும் தலைவியின் இயல்பைத் துணிதல்

1063 கிழவோன் அறியா அறிவினள் இவளென
மையறு சிறப்பின் உயர்ந்தோர் பாங்கின்
ஐயக் கிளவி அறிதலும் உரித்தே. உசா

அது துணிதலின் அருமை

1064. தன்னுறு வேட்கை கிழவன்முற் கிளத்தல்
எண்ணுங் காலைக் கிழத்திக் கில்லை,

---

படினும். தலைப்பெய்து - தலைவனோடு தலைவியை ஒருங்கு சேர்ப்பித்து. செய்திக்கண்ணும் - செய்தலிடத்தும். ஆடிய - வெறியாடும் பொருட்டு. போக்குடன் - உடன் போக்கு கெழீஇ - இசைந்து, மதியுடம்பட்டு எனக் ஏச் சத்தும் - தலைவியுடன் செவிலி தானும் உடன் செல்லாது பின் நிற்றற்கண்ணும் வலிப்பினும் - உடன் போக்கிற்குத் துணியினும் குடிப்பொருள் - குடிப்பெருமையாகிய அன் னவை பிறவுமாகிய இக்கூற்றுக்கள் செவிலியின்பாலன என்பது

1062. தாய்க்கும் - நற்றாய்க்கும் வரையார் - முற் கூறிய செவிலிக்குரிய கூற்றுக்களை நீக்கார்

1063 கிழவோன் - கிழவோனை அவன் தலைவி நிலை யினும் உயர்ந்தோனாயிருத்தல் கூடுமாகலின், அவனை அறியா அறிவினள் எனத் தாயர் ஐயுற்றன ரென்பது அதனை உயர்ந்தோரிடத்துக் கூறித் துணிதலும் அவர்க்கு உரியதென்றபடி.

பிறநீர் மாக்கள் இன்றிய ஆயிடைப்
பெய்தநீர் போலும் உணர்விற்று என்ப. உ௭

தலைவன் தலைவியரின் தனிமை யொழுக்கம்

1065. காமக் கூட்டம் தனிமையிற் பொலிதலின்
தாமே தூதுவர் ஆதலும் உரித்தே உ௮

தலைவியே குறியிடமுங் கூறுதல்

1066. அவன் வரம் பிறத்தல் அறந்தனக் கின்மையின்
களஞ்சுட்டுக் கிளவி கிழவிய தாகும்
தான்செலற் குரியவழி ஆக லான. உ௯

தோழியுங் களஞ் சுட்டுதல்

1067 தோழியின் முடியும் இடனுமாருண்டே ௩0

களவுக்கு நாள் வரையறை

1068. முந்நாள் அல்லது துணையின்று கழியாது
அந்நா ளகத்தும் அதுவரை வின்றே ௩௧

அந்நிலையில் தலைவியின் இயல்பு

1069. பன்னூறு வகையினும் தன்வயின் வரூஉம்
நன்னய மருங்கின் நாட்டம் வேண்டலின்,

---

1064. பிற நீர் - பிற கருத்துடைய. பெய்த நீர் போலும் - புதுக் கலத்திற் பெய்த நீர் புறத்துப் பொசிந்து காட்டுவது போலும். உணர்விற்று - உணர்வினையுடையது அவள் இயல்பு என்றபடி.

1065. தனிமையின் - தனிமையால்.

1066. அறம் தனக்கு இன்மையின் - தனக்கு அறம் இன்மையின். களம் - குறியிடம்.

1068. துணை என்றது, தோழி.

துணைசசுட்டுக கிளவி கிழவிய தாகும
துணையோா கருமம ஆக லான. ௬உ

**செவிலியின இயலபு**

1070. ஆயபெருஞ சிறப்பின் அருமறை கிளததலின,
தாயெனப் படுவோள செவிலி யாகும. ௬௩

**தோழியின இயலபு**

1071. தோழி தானே செவிலி மகளே ௬௪

1072 சூழ்தலும உசாததுணை நிலைமையிற பொலிமே ௬௫

**தோழியின திறன்**

1073 குறையுற உணாதல, முன்னுற உணாதல,
இருவரும உளவழி அவனவா வுணாதலென
மதியுடம் படுததல் ஒருமூ வகைததே. ௬௬

1074. அன்ன வகையான் உணாநதபின அல்லது
பின்னிலை முயறசி பெறுஉென்ன மொழிப. ௬௭

---

1069 நன்னயம - அனபு. நாட்டம - ஆராயச்சி வேணடலின - தலைமகன விருமபுதலால துணைச் சுட்டுக கிளவி - தன துணையாகிய தோழியை உதவிககுக கருதிக கூறுங கிளவி

1072 சூழதலும - தலைவியை ஆராயதலும உசாத துணை நிலைமையின - உசாத துணை என்னுங காரணத தால பொலிமே - தோழிககுச சிறககும.

1073. குறையுற - தலைவன தன்னிடம வநது இரநது குறையுறற வழி முன - முன்னம, குறிபபு. அவன வர உணாதல - அவன வருதலால இருவா குறிபபும உணா தல.

1074. பின்னிலை முயறசி - தலைவனைத தோழி வழி பாடு கொளளுஞ செயல, என்றது, அவன கருததோடு தொடாநது செலலும முயறசி

1075. முயறசிக காலதது அதறபட நாடிப
புணாததல ஆற்றலும அவளவயி ஞன. ௩அ

ஏ. குறியிடததுப் புணாசசி

**பகறகுறியும இரவுக குறியும**

1076. குறியெனப படுவது இரவினும பகலினும
அறியத தோனறும ஆற்ற தெனப ௩௯

**இரவுககுறிககு உரிய இடம**

1077. இரவுக குறியே இலலகத துளளும
மனையோா கிளவி கேடகுமவழி யதுவே,
மனையகம புகாஅக காலை யான ௪0

**பகறகுறிககு உரிய இடம**

1078 பகறபுணா களனே புறனென மொழிப
அவளறி வுணர வருவழி யான ௪க

**இககுறிகள வகையில தோழி**

1079 அலலகுறிப படுதலும அவளவயின் உரிததே
அவனகுறி மயஙகிய அமைவொடு வரினே. ௪உ

---

1075. அதனபட - தலைவன தலைவியரின காதற கற போடு பொருநத

1076 ஆறறது—நெறியையுடையது

1077 கேடகும வழியது - கேடகும இடததது
மனையகம புகாஅக காலையான - மனைககுள புகுநது கூடடம நிகழததாத முதறகாலததில எனற படி.

1078 புறன என - வீடடுககு வெளியே எனறு அவள அறிவு உணர வருவழியான - தலைமகள அறிவுறறு வருதறகுரிய இடததில.

1079. அலல குறிபபடுதலும - அலலாத குறியிடத துச சோதலும வரின - தலைவி வரின.

### தலைவி

1080. ஆங்காங் கொழுகும் ஒழுக்கமும் உண்டே
ஓங்கிய சிறப்பின் ஒருசிறை யான. ௬௫

### தலைவன்

1081 மறைந்த ஒழுக்கத்து ஓரையும் நாளும்
துறந்த ஒழுக்கம் கிழவோற் கில்லை ௬௬

1082 ஆற்றின தருமையும், அழிவும், அச்சமும்,
ஊறும் உளப்பட அதனோ ரன்ன. ௬௬

### தந்தை முதலியோர்

1083 தந்தையும் தன்னையும் முன்னத்தின் உணர்ப.

### தாய்

1084. தாயறி வுறுதல் செவிலியோ டொக்கும் ௬௭

---

1080. ஒரு சிறையான - இடம் குறிக்காத காலத்து, அடக்கமான இடம் தானே வாய்த்தவழி

1081 மறைந்த ஒழுக்கத்து - களவொழுக்கத்தின்கண் ஓரை - நாழிகை, ஈண்டுத் தீய நாழிகையும் நாளும் என்க.

1082 அழிவும் - மான அழிவும். அதனோரன்ன - முன் நூற்பாவிற் கூறியதோடொப்பத் தலைவற்கு இல்லை என்றபடி.

1083 தன் ஐயும் - தமையனும் முன்னத்தின் - குறிப்பினால் உணர்ப - தலைவியின் நிலைமை உணர்வர்

1084. அறிவுறுதல்-அறியும் நிகழ்ச்சி செவிலியோ டொக்கும் என்றது, செவிலி அறியும் முறையான் ஆராய்ந்தறிவர் என்றபடி

களவு வெளிபபடுதல

1085. அமபலும அலருமகளவுவெளிப படுததலின
அஙகதன் முதலவன கிழவ ளுகும. சுஅ

## அ. வரைதல்

வரைதலின வகை

1086. வெளிபபட வரைதல, படாமை வரைதலஎனறு
ஆயிரண டெனப வரைத லாறே. சுகூ

வரைநதலலது பிரியாமை

1087. வெளிபபடை தானே கற்பினெ டொபபினும
ஞாஙகாக கிளநத மூனறு பொரு ளாக
வரையாது பிரிதல் கிழவோறகு இலலை ௭0

1085. அமபல எனறது, அலரின முகிழதத நிலை.
அதன முதலவன-அவ வெளிபபடைககுக காரணமானவன
1087 ஞாஙகாக கிளநத மூனறு பொருளாக - முன
னாக கூறிய ஓதல, பகை, தூது கருததாக. எனவே,
பொருள கருததாக வரையாது பிரிதல உணடெனபது
பெறபபடும.

# ச. கற்பியல்

[கறபொழுககததின இயல்புணாததுவது.]

## க. கற்பு மணம்

1088. கறபெனப் படுவது கரணமொடு புணரக்
கொளறகுரி மரபின கிழவன கிழததியைக
கொடைககுரி மரபினோா கொடுபபககொள்
[வதுவே. க

1089. கொடுபபோா இனறியும கரணம் உணடே
புணாநதுடன போகிய காலை யான. உ

1090. மேலோா மூவாககும புணாதத கரணம்
கீழோாக காகிய காலமும உணடே. ங

1091. பொயயும வழுவும தோனறிய பினனா,
ஐயா யாததனா கரணம எனப. ச

## உ. கற்பொழுக்கத்தில் மணமக்கள் கூற்று

### தலைமகன கூறறு

1092. கரணததின அமைநது முடிநத காலை
நெஞசுதலை அவிழநத புணாசசிக கணணும,
எஞசா மகிழசசி இறநதுவரு பருவததும,

---

1088 கரணமொடு புணர - திருமணச சடஙகோடு பொருநத.

1089. உடனபோகிய காலை எனறது, உடன போககை நினைநது.

1091 ஐயா - தம ஐயனமாா, தலைவியின தமையன மாா அவரே முன வநது திருமணததை நிகழததினா என பது.

அஞ்ச வந்த உரிமைக் கண்ணும்,
நன்னெறிப் படருந் தொன்னலப் பொருளினும்
பெற்ற தேஎத்துப் பெருமையின் நிலைஇக்
குற்றஞ்சான்ற பொருளெடுத் துரைப்பினும்,
நாமக் காலத் துண்டெனத் தோழி
ஏமுறு கடவுள் ஏத்திய மருங்கினும்
அல்லல் தீர ஆவமொடு அளைஇச்
சொல்லுறு பொருளின் கண்ணும், சொல்லென
ஏனது சுவைப்பினும் நீகை தொட்டது
வானோர் அமுதம் புரையுமால் எமக்கென
அடிசிலும் பூவும் தொடுத்தற் கண்ணும்,
அந்தணர் திறத்தும் சான்றோர் தேஎத்தும்
அந்தமில் சிறப்பின் பிறர்பிறர் திறத்தினும்

---

1092. தளை யவிழ்ந்த - கட்டவிழ்ந்த, மலர்ந்த. எஞ்சா - குறையாத. இறந்து வரு - மிக்கு வருகின்ற. உரிமைக்கண்ணும் - கற்பொழுக்கத்தின்கண்ணும். நன்னெறி என்றது, இல்லற நெறி விருந்தோம்பு நெறி, தலைவி தன் இயற்கை மாட்சிமையால் எவருங் கற்பியாமலே அறிந்து செய்தலின். அம் மாட்சிமையைத் 'தொல் நலப் பொருள்' என்றார். பெற்ற தேஎத்து - அங்ஙனம் வாழ்க்கை பெற்றவிடத்து. பெருமையின் நிலைஇ - தலைவியைப் பெருமையில் நிலைபெறச் செய்து. எடுத்துரைப்பினும் - உயர்த்திக் கூறினும். தலைவியின் மாட்டு யாதேனுங் குற்றங் காணினும் அதனை உயர்த்திப் பாராட்டுதலால் இனிது அறிவித்தற்கண்ணும் எனக். நாமக் காலத்து - அச்சக் காலத்தில், என்றது, களவுக் காலத்தில். ஏம் உறு - காவலாயிருந்து உதவிய. சொல் என - சோறு என்று. ஏனது - வேறொன்றாகிய நஞ்சை. புரையும் - ஒக்கும். அந்தம் இல் - கேடில்லாத.

ஒழுககம் காடடிய குறிபபினும, ஒழுககததுக
களவினுள நிகழநத அருமையைப புலமபி
அலமரல உளளமொடு அளவிய இடததும,
அநதரதது எழுதிய எழுததின மான
வநத குறறம வழிகெட ஒழுகலும,
அழியல அஞசல எனறு ஆயிரு பொருளினும
தான அவட பிழைதத பருவத தானும,
நோனமையும பெருமையும மெயகொள * அருளிப
பனனல சானற வாயிலொடு பொருநதித
தனனின ஆகிய தகுதிக கணணும,
புதல்வற பயநத புனிறுதீர பொழுதின்
நெயயணி மயககம புரிநதோள நோககி
ஐயர பாஙகினும அமரரச சுடடியும
செயபெருஞ சிறபபொடு சேரதற கண்ணும,
பயஙகெழு துணையணை புலலிய புலலாது
உயஙகுவள கிடநத கிழததியைக குறுகிப
புலவென முன்னிய நிறைபழி பொழுதின
மெல்லென சீறடி புலலிய இரவினும்,
உறலருங † குரைமையின ஊடலமிகுத
[தோளைப்

அழியல - மனம அழியறக அவட பிழைதத - அவடகுப பிழைசெயத. நோனமை - பொறுமை மெய கொள அருளி - உடமபிற புலபபடுமபடி அருளகூரநது பனனல சானற - சொலலுதல வலல. தனனின ஆகிய - தனது தலைமைபபாடடிற சிறநத புரிநதோள-புரிநதோளை. அணை - மெததை புலலிய கிடநத கிழததியை எனக உயங

(பா - வே) * அருளிய.
,, † குண்மையின.

பிறபிற பெண்டிரின் பெயாததற் கணணும்,
பிரிவின எசசததுப புலமபிய இருவரைப
பிரிவின நீககிய பகுதிக கணணும
நின றுநனி பிரிவின அஞசிய பையுளும்,
சென்றுகை இகநதுபெயாதது உளளிய வழியும
காமத்தின வலியும, கைவிடின அசசமும்,
தான அவட பிழைதத நிலையின் கண்ணும,
உடனசேறல் செயலகையொடு அனனவை பிறவும
மடமபட வநத தோழிக கணணும,
வேற றுநாடடு அகலவயின விழுமத தானும,
மீட்டுவர ஆய்நத வகையின கணணும,
அவவழிப் பெருகிய சிறபபின கணணும,
பேரிசை ஊாதிப பாகா பாஙகினும,
காமக கிழததி மனையோள எனறுஇவா

---

குவள - வருநதி முானிய - தலைவன கருதிய. உறலருமை யின எனபது. குரை, அசை. பெணடிரின - பெணடிரைச் சுட்டி அக காரணததால. பெயாததறகணணும - ஊடல நீககுமிடததும பிரிவின எசசதது - பிரிவின தனிமையில இருவரை எனறது, தலைவியையும காமக கிழததியையும எனபா இளம். பிரிவின நீககிய - அப பிரிதலினினறு காதத, நினறு - தனியே கருததாழநது. பையுளும - வருத ததனிடததும பெயாதது - மீணடும அவட் பிழைதத - தலைவிககுப பிழை செயத அகல வயின - நீஙகியவிடதது உணடான விழுமததானும - துனபததினகணணும ஆய்நத - எணணிய பேர இசை ஊாதி - மிகக புகழினை யுடைய தோ.

ஏமுறு கிளவி சொல்லிய எதிரும்,
சென்ற தேஎத்து உழப்புநனி விளக்கி
இன்றிச் சென்ற தன்னிலை கிளப்பினும்,
அருந்தொழில் முடித்த செம்மற் காலை
விருந்தொடு நல்லவை வேண்டற் கண்ணும்,
மாலை ஏந்திய பெண்டிரும் மக்களும்
கேளிர் ஒழுக்கத்துப் புகற்சிக் கண்ணும்,
ஏனை வாயில் எதிரொடு தொகைஇப்
பண்ணமை பகுதிமுப் பதினொரு மூன்றும்
எண்ணருஞ் சிறப்பிற் கிழவோன் மேன. ரு

தலைவி கூற்று

1093. அவன்அறி வாற்ற அறியு மாகலின்
ஏற்றற் கண்ணும், நிறுத்தற் கண்ணும்,
உரிமை கொடுத்த கிழவோன் பாங்கில்
பெருமையின் திரியா அன்பின் கண்ணும்,
கிழவனை மகடூஉப் புலம்புபெரி தாகலின்
அலமரல் பெருகிய காமத்து மிகுதியும்,
இன்பமும் இடும்பையும் ஆகிய இடத்தும்,
கயந்தலை தோன்றிய காமர் நெய்யணி

ஏம உறு - பாதுகாவற் பொருளினையுடைய. இன்றிச் சென்ற - மனமின்றிச் சென்ற செம்மல் காலை - தலைமைக் காலத்தில். மாலை ஏந்துதல், வினைமுற்றி வரும் தலைமகனை எதிர்கொள்ளும்பொருட்டு. பெண்டிரும் மக்களுமாகிய கேளிரது என்க புகற்சிக் கண்ணும் - விரும்புதற்கண்ணும் வாயில் எதிரொடு - வாயில்களின் எதிரே கூறுங் கூற்றோடு. பண - தகுதி கிழவோன் மேன என்றார், இனைய இடங்களில் தலைமகற்குக் கூற்று நிகழும் என்றற்கு.

நயந்த கிழவனை நெஞ்சு புண்ணுறீஇ
நளியின் நீக்கிய இளிவரு நிலையும்,
புகன்ற உள்ளமொடு புதுவோர் சாயற்கு
அகன்ற கிழவனைப் புலம்புநனி காட்டி
இயன்ற நெஞ்சம் தலைப்பெயர்த் தருக்கி
எதிர்பெய்து மறுத்த ஈரத்து மருங்கினும்
தங்கிய ஒழுக்கத்துக் கிழவனை வணங்கி
எங்கையர்க் குரையென இரத்தற் கண்ணும்,
செல்லாக் காலைச் செல்கென விடுத்தலும்,
காமக் கிழத்தி தன்மகத் தழீஇ
ஏமுறு விளையாட்டு இறுதிக் கண்ணும்,
சிறந்த செய்கை அவ்வழித் தோன்றி
அறம்புரி நெஞ்சமொடு தன்வரவு அறியாமைப்

1093 அவன் என்றது, தலைவன் ஆற்ற - மிக. ஏற்றற்கண்ணும் - அவனை உயர்த்துப் பாராட்டுதலிடத்தும். நிறுத்தற்கண்ணும் - மதித்துரைக்கு மிடத்தும். கிழவனைப் புலம்பு - தலைவனைப் பிரிந்திருக்குந் தனிமை. நயந் தலை - யானைக்கன்று போலும் புதல்வன் என்பார் நச். நளியின் - தன்னை அணுகுதலின்னறு. புகன்ற - விரும்பிய. புதுவோர் - தலைவியினும் இளையோர். புலம்பு - தனிமை. இயன்ற - அவன்மாட்டுச் செல்கின்ற. தலைப்பெயர்த்து - மீட்டு அருக்கி - அருமை யுடையதாக்கி ஈரத்து என்றூர், முற்றும் மற்றுமையின். தங்கிய - பரத்தையரி டந் தங்கிய. எங்கையர்க்கு - எம் தங்கையராகிய அப் பரத்தையர்க்கு. உரை - இப் பணிமொழிகளை உரை. செல்கென - ஊடலாற் செல்க என்று. மக - மகவு. செய்கை யவ்வழி - செய்கையையுடைய அவ்விடத்து.

புறஞ்செயது பெயாததல் வேணடிடததானும
தநதையா ஒப்பா மககளென பதனுல்
அநதமில சிறபபின் மகபபழிதது நெருஙகலும,
கொடியோா கொடுமை சுடுமென ஒடியாது
நலவிசை நயநதோாசொலலொடுதொகைஇப
பகுதியின நீஙகிய தகுதிக கண்ணும,
கொடுமை ஒழுககம கோடல வேணடி
அடிமேல வீழ்ந்த கிழவனை நெருஙகிக
காதல் எஙகையர் காணின நன்றென
மாதா சானற வகையின கண்ணும,
தாயா கணணிய நல்லணிப புதல்வனை
மாயப் பரததை உளளிய வழியும,
தனவயின் சிறைப்பினும, அவனவயின
[பிரிபபினும,
இன்னுத தொலகுள எடுததற கண்ணும,

---

புறஞசெயது - மறைவாயிருநது பெயாததல - தலைவி
யின ஊடல நீககுதலை நெருஙகலும - கடிதறகணணும.
கொடியோா - கொடிய தலைவரது ஒடியாது - கூடடம
தவிராத வகையில. நலவிசை நயநதோா எனறது, பாணா
முதலிய வாயிலோா. தொகைஇ - கூடி. பகுதியின நீஙகிய -
வேறுபடுதலினினும நீஙகிய கோடல வேணடி - தலைவி
பொறுததுககோடல வேணடி. மாதா சானற - தலைவன
பாற காதலமைநத கருதிய - கருதிய புனைநத. பரததை -
பரததைமை. உளளிய வழியும - தலைவி நினைநதவிடத
தும சிறைபபினும - புதலவனைச சிறைபபடுததி நிறுததி
னும. அவனவயின - தலைவனிடம எடுததறகணணும -
எடுதது நினைவூடடுமிடததும. காமக கிழததியரின நலம

காமக கிழததியா நலமபா ராட்டிய
தீமையின முடிககும பொருளின கணணும்,
கொடுமை ஒழுககத்துத தோழிககு உரியவை
வடுவறு சிறபபிற கறபின திரியாமைக
காயதலும உவததலும பிரிததலும பெடடலும
ஆவயின வரூஉம பல்வேறு நிலையினும்,
வாயிலின் வரூஉம வகையொடு தொகைஇக
கிழவோள செபபல் கிழவ தெனப. கசு

1094. புணாநதுடன போகிய கிழவோள, மனையிருநது
இடைச்சுரதது இறைச்சியும வினையும சுட்டி
அனபுறு தகக கிளததல் தானே
கிழவோன செயவினைககு அச்சம ஆகும எ

---

எனக தீமையின - தீமைக கருததோடு கொடுமை ஒழுக கதது - தலைமகனது கொடுமையொழுககதது. தோழிக குரியவை - தலைமகள தோழிககுக கூறுதறகுரியவை. திரி யாமை - திரியாதபடி. காயதலும - தலைமகனைச சினத தலும. பெடடலும - விருமபுதலும வாயிலின வரூஉம வகையொடு - பாணன முதலிய வாயிலகளிடம நேரும கூறறு வகையோடு கிழவோள செபபல - தலைவிககுக கூறறு. கிழவது - உரியது.

1094 பினனாக கறபுக காலததில மனையிருநது எனக இறைச்சியும வினையும - பறவை விலஙகு முதலிய கருபபொருளகளும அவறறின காதற செயலகளும அன புறு தகக-தலைவன தனமேல அனபுறுதறகுத தககவறறை, செய்வினைக்கு அச்சம - செயதொழில பறறித தலைவிககு அச்சம. கருபபொருளகளின செயலைக கணடு தலைவன தன செயலமேற செலலாது அனபினால இலலம திருமபி விடுவானோ என்று தலைவிககு அச்சம ஆகும எனறபடி.

1095 தோழியுள ளுறுதத வாயில் புகுபபினும
ஆவயின நிகழும் எனமனூா புலவா. ௮

## ௫. கறபொழுககத்திற் பிறா கூற்று

### தோழி கூறறு

1096 பெறறகரும பெரும்பொருள முடிநதபின வநத
தெறறகரு மாபிற் சிறபபின கணணும,
அறறம அழி வுரைபபினும, அறறம இல்லாக
கிழவோட சுடடிய தெயவக கடததினும,
சீருடைப பெருமபொருள வைததவழி மறபபினும,
அடஙகா ஒழுககதது அவனவயின அழிநதோளை
அடஙகக காடடுதற பொருளின் கணணும,
பிழைததுவந திருநத கிழவனை நெருஙகி
இழைததாஙகு ஆககிக கொடுததற கணணும,
வணஙகியல மொழியான வணஙகற கணணும,

---

1095. உளளுறுதத - உளளிடட, புகுபபினும - செலவழுஙகுவிககும பொருடடுத தலைமகனிடம தலைவி புகவிடினும. ஆவயின - அவவிடததும. நிகழும - அவவச சம நிகழும.

1096 பெருமபொருள எனறது, திருமணம. வநத - உணடான தெறறகரு மரபின - தோழியினது கடிதறகரிய மேனமை காரணமாக. சிறபபினகணணும - தோழியைத தலைவன சிறபபிததுப பேசுமிடததும, அறறம - இஙகே வருததம எனனும பொருடடு, களவுக காலததில உண டான வருததம. அழிவு - அது நீஙகினமை அறறம இலலா - வருததம வெளிபபடுததுதலிலலாத. கிழ வோட சுடடிய - தலைவியைக கருதி நோநதுகொணட தெயவக கடததினும - தெயவக கடன முடிததலை வேணடுமிடததும சீருடைய பெருமபொருள என

புறமபடு விளையாட்டுப் புலலிய புகறசியும,
சிறநத புதல்வனை நோராது புலம்பினும,
மாணலம தாவென வகுததற் கண்ணும,
பேணு ஒழுககம நாணிய பொருளினும,
சூளநயத திறததால் சோாவுகண டழியினும,
பெரியோா ஒழுககம பெரிதெனக கிளநது
பெறுதகை இலலாப பிழைபபினும, அவவயின்
உறுதகை இல்லாப புலவியுள மூழகிய
கிழவோள்பால் நின்று கெடுததற கண்ணும,
உணாபபுவயின வாரா ஊடலுற றோளவயின
உணாததல வேணடிய கிழவோனபால நினறு
தானவெகுண டாககிய தகுதிக கண்ணும,

றது, இலலறம.

வைததவிடதது. மறபபினும் - தலைவியைத தலைவன மறந தொழுகினும அடஙகா ஒழுககதது - அடஙகாத புறத தொழுககததையுடைய. பிழைதது - தவறு செயது. நெருஙகி - சினநது கூறி. இழைதது - தலைமகள இசை வகக முயனறு ஆககிக கொடுததறகணணும - அவளைக கூடுதறகு வழியுணடாககிக கொடுககுமிடததும வணஙகி யல மொழியான - தாழும இயலபினையுடைய சொறகளால. புறமபடு - புறமபடட, ஊருககுப புறமபே சென்று யாறுங குளனும சோலையும ஆடி நுகாதலை யெனக. புகறசி யும - மனமகிழசசி கொணடவிடததும. புதலவனை - புதல வனுகிய வாயிலை நோராது - தலைமகள நோராமையால - புலமபினும - தலைமகன தனிமையுறினும. மாண நலம - தலைவியின சிறநத அழகை நாணிய - தலைவி நாணிய. சூள நயத திறததால - நயமாகக கூறும சூள மொழியின வகையினுல. சோாவு - அதன பொயமமையை கிளநது - தோழி கூறி பெறுதகை - தலைவியின இணககததைப பெறு

அருமைக காலததுப பெருமை காட்டிய
எணமைக காலத்து இரககத தானும,
பாணா கூததா விறலியா எனறிவா
பேணிச சொல்லிய குறைவினை எதிரும,
நீதத கிழவனை நிகழுமாறு படீஇயா
காதத தனமையின கணஇனறு பெயாபபினும.
பிரியுங காலை எதிாநினறு சாறறிய
மரபுடை எதிரும உளபபடப பிறவும
வகைபட வநத கிளவி யெலலாம
தோழிக குரிய எனமனா புலவா.    ௯

---

தறகுரிய தகைமை. பிழைபபினும இலலா - இலலா மைககு ஏதுவான தவறுடைமையாயின விடததும கெடுத தற கணணும - அப புலவியைத தீததறகணணும. உணாபபுவயின - தெளியு நிலைககண உணாததல வேண டிய - தெளிவிததல வேணடிய. ஆககிய - நலமுணடாககிய அருமைக காலதது - தாம அரியராகிய களவுக காலத தில. பெருமை காட்டிய இரககததானும எனக, அங்ங னங் காட்டுதறகு இரங்கும இரககததானும எனறபடி. எணமை காலதது எனறூா, அங்ஙனம இரங்குதல தாம எளியராகிய இக கறபுக காலததில தோனறுதலின குறை வினை எதிரும - குறையுறுஞ செயலுககு எதிராகவும நிக ழுமாறு - இலலறததில ஒழுகும வணணம. படீஇயா - படி விததறபொருட்டு. காதத தனமையின - இதுகாறுங் காததுவாநத தன்மையினுலை. கண இனறு பெயாபபினும - கணணோட்டமினறி நீககுமிடததும. பிரியுங காலை - தலை மகள தொலைவிடத்துக குப பிரியும்பொழுது. 'மரபுடை எதிரும்' எனறூா, கறபுககால மாதலின, முறை மையோடு பொருநதிய எதிாமொழியும எனறறகு.

காமக்கிழத்தியர் கூற்று

1097. புல்லுதல் மயக்கும் புலவிக் கண்ணும்,

பல்வேறு புதல்வர்க் கண்டுநனி உவப்பினும்,
மறையின் வந்த மனையோள் செய்வினை
பொறையின் று பெருகிய பருவரற் கண்ணும்,
காதல் சோர்வில் கடப்பாட்டு ஆண்மையின்
தாய்போல் தழீஇக் கழறிய மனைவியைக்
காய்வின் று அவ்வயின் பொருத்தற் கண்ணும்,
இன்னகைப் புதல்வனைத் தழீஇ இழை அணிந்து
பின்னர் வந்த வாயிற் கண்ணும்,
மனையோள் ஒத்தலின் தன்னோ ரன்னோர்
மிகைபடக் குறித்த கொள்கைக் கண்ணும்,
எண்ணிய பண்ணையென் று இவற்றொடு பிறவும்
கண்ணிய காமக் கிழத்தியர் மேன. கo

1097 புல்லுதல் மயக்கும் - தன்னைப் புல்லுதலைத் தலைவன் இடைவிட்டு நிகழ்ச் செய்தலால் உண்டான. இல்லோர் செய்வினை - தலைவியும் தலைவனும் ஊடியும் உணர்த்தியுஞ் செய்யுஞ் செயலை இகழ்ச்சிக்கண்ணும் - இகழ்தவிடத்தும் பொறையின்று - பொறுமையின்றி. பருவரற்கண்ணும் - துன்பத்தினிடத்தும். மனைவியை - இல்லக் கிழத்தியைக் காய்வின்று - சினந்து வேறு படுத்தல் இல்லையாமபடி. பின்னர் வந்த - கடைசியாக வந்த மனையோள் ஒத்தலின் - தான் மனையாளோடு ஒத்தலால். தன்னோரன்னோர் - தன்போலவார் மிகைபடக் குறித்த - தந்தமமை மிகைபடக் குறித்துக் கொண்ட. எண்ணிய பண்ணை - தன்னோடு தலைவன் கருதிய விளையாட்டிடத்தும், விளையாட்டென்றது, ஆறுங் குளனுஞ் சோலையும் விளையாடுதல். இவற்றொடு பிறவும் - இக

பிற வாயிலோர் கூற்று

1098. கற்பும் காமமும நறபால் ஒழுககமும
மெல்லியற பொறையும நிறையும வலலிதின
விருநதுபுறந தருதலும் சுறறம ஓம்பலும
பிறவும அனன கிழவோள மாணபுகள
முகமபுகல முறைமையின கிழவோறகு உரைததல
அகமபுகல மரபின வாயில்கட்கு உரிய  கக

செவிலி கூற்று

1099. கழிவினும வரவினும நிகழவினும வழிகொள
நலலவை உரைததலும அலலவை கடிதலும
செவிலிககு உரிய வாகும என்ப  கஉ

அறிவர் கூற்று

1100. சொல்லிய கிளவி அறிவாககும உரிய.  கந

---

கூறறுககளோடு பிற கூறறுககளும கணணிய - உரிமையா கக கருதபபடட. காமக்கிழததியா எனபவா, இலலககிழத திககு வேறாக விருபபங காரணமாக மணஞசெயது கொள ளபபடடவாகள.

1098. காமமும - அனபும. நறபால ஒழுககமும - நனனடையும நிறை - தீய துறையில நெஞசுசெலல வொடடாது நிறுததுந திறமும வலலிதின - இடருறினும தானே விருமபி இயனறவாறெலலாம. மாணபுகளை உரைத தல வாயிலகட்கு உரிய எனபது முகம புகல - தலைவன முகம விருமபும. அகம புகல மரபின - இலலததினுட புகுநது பழகும இயலபினையுடைய.

1099 கழிவினும வரவினும நிகழவினும எனறது, மூனறு காலததும எனனுமபொருடடு. வழிகொள - மர பின முறைமைககுப பொருநத.

1100. சொலலிய கிளவி - செவிலிக்குச சொலலிய கிளவி.

1101. இடித்துவரை நிறுத்தலும் அவர் தாகும
கிழவனும கிழத்தியும அவாவரை நிறறலின. கச

தலைமகன ஊடல

1102. உணாபபுவரை இறபபினும செயகுறி பிழைப

புலத்தலும் ஊடலும் கிழவோற்கு உரிய. கரு

அந்நிலையில, தோழி கூறறு

1103 புலத்தலும் ஊடலும ஆகிய இடத்தும
சொலததகு கிளவி தோழிககு உரிய. ககூ

1104 பரத்தை மறுத்தல வேண்டியும, கிழத்தி
மடத்தகு கிழமை உடைமை யானும
அன்பிலை கொடியை எனறலும உரியள. கஎ

தலைமகள ஊடல

1105. அவனகுறிப் பறிதல வேண்டியும, கிழவி
அகனமலி ஊடல அகறசிக கணணும
வேறறுமைக கிளவி தோற்றவும பெறுமே கஅ

1101 வரை - உரிய எலீ

1102. இறபபினும - கடபபினும

1104. பரத்தை - பரத்தைமை, மறுத்தல - நீககுதல், தலைவனுககுப பரத்தைமை நீககுதல எனக மடத்தகு கிழமை - அறிந்தும அறியாதாளபோன ஒழுகும உரிமை. தலைவனை அனபிலை கொடியை எனறு தோழி கூறுதலும உரியள எனபது.

1105. கிழவி - தலைவி. அகன - உளளத்தில. அகற்சிக்கணணும - நீஙகுதலிடத்தும வேறறுமைக கிளவி - அயலார போனற நிலைமையைப புலபபடுத்தும சொல. தலைவி தனனிடம தோறறவும பெறும எனறபடி.

தலைவன் பணிமொழி

1106. காமக் கடப்பினுட் பணிந்த கிளவி
காணுங் காலைக் கிழவோற் குரித்தே;
வழிபடு கிழமை அவட்கிய லான. ௧௧

தலைவி அருள்மொழி

1107. அருண்முந் துறுத்த அன்புபொதி கிளவி
பொருள்படு மொழிதல் கிழவோட்கும் உரித்தேஉம்

௪. அலர்

1108. களவுங் கற்பும் அலர்வரைவு இன்றே. உக

அதன் பயன்

1109. அலரின் தோன்றும் காமத்தின் சிறப்பே. உஉ
1110. கிழவோன் விளையாட் டாங்கும் அற்றே. உங

1106. காணுங்காலை - ஆராயுங் காலத்து. வழிபடு கிழமை - தலைமகன் வழி நிற்கும் உரிமை அவட்கு இயல் பாதலால், தலைமகன் பணிமொழி கூறியேனும் அவளை அகப்படுத்திக்கொள்வன் என்க

1107 பொதி - நிறைந்த. பொருள்பட - கருத்து வெளிப்படையாகத் தோன்ற.

1108. களவுங் கற்பும் - களவினும் கற்பினும். அலர் வரைவு இன்று - அலர் நீக்கு நிலைமை இன்று, உண்டு என்றபடி

1109. தோன்றும் - வெளிப்படும்.

1110. விளையாட்டாங்கும் - விளையாட்டு வகையினும். அற்று - காமம் அங்ஙனமே மாட்சிமைப்படும்.

அருநிலையில, வாயிலோர்

1111. மனைவி தலைததாட் கிழவோன கொடுமை
தமமுள வாதல் வாயிலகடகு இல்லை உச

1112. மனைவி முனனாக கையறு கிளவி
மனைவிககு உறுதி உளவழி யுணடே. உரு

1113. முனனிலைப புறமொழி எல்லா வாயிறகும்
பின்னிலைத தோனறும என்மனூர புலவர். உசு

கூததர கூறறு

1114. தொலலவை உரைததலும, நுகாசசி ஏததலும,
பலலாற ருனும ஊடலின தணிததலும,
உறுதி காடடலும், அறிவுமெய நிறுததலும,
ஏதுவின உணாததலும, துணிவு காடடலும,
அணிநிலை உரைததலும கூததா மேன. உஎ

1111. தலைததாள - புலததலாகிய முயறசியிடதது கிழவோன கொடுமை தம உளவாதல - கிழவோன கொடுமையைத தமமிடததனபோலத தாஙகாராய மிகுததுப பேசுதல

1112 கையறு கிளவி - செயலறறூா போல இரங கிக கூறுதல. உறுதி - ஊடுதலில உறுதி உணடு - வாயில கடகு உணடு

1113. முனனிலைப் புறமொழி - முனனினருரை நோககிப பிறரைக கூறுமாறுபோலக கூறுஞ சொல பின னிலை - தமமைப பினனினறு குறையிரககுமிடதது

1114. தொலலவை - முன நிகழநதவை. நுகாசசி ஏததலும - நுகாநத இனபததைப புகழதலும ஊடலின - ஊடலினினறு. உறுதி - பயன அணிநிலை - அழகின சிறப்பியலபை. உரைததலும - வருததததால இழததலாகா தெனறு உரைததலும. இவை தலைவிக்குக கூறுவன

1115. நிலம பெயாநது *உரைத்தல † வரைநிலை
                                                   [உரைததல்
கூததாககும பாணாககும யாததவை உரிய    உஅ

இளையோர் கூறறு

1116. ஆறறது பணபும், கருமதது விளைவும,
ஏவல் முடிவும, வினவும, செபபும,
ஆற்றிடைக கணட பொருளும, இறைசசியும,
தோற்றஞ் சானற அனனவை பிறவும
இளையோாக குரிய கிளவி எனப.    உகூ

1117. உழைக்குறந தொழிலும காப்பும் உயர்ந
                                                   [தோாககு
நடககை எலலாம அவாகட படுமே    ௩0

1115. நிலம பெயாநது உரைததல - தலைமகன தஙகியிருககும வேறறு நாடடுட சென்று தலைவியின நிலைமை உரைததல. வரைநிலை உரைததல - தலைமகன வருகினற காலததின எலலைநிலையைத தலைமகடகு எடுததுரைததல. யாததவை - உறுதியமைநத கூறறுககளாக.

1116. பொருள - நிமிததம முதலிய பொருளகள எனபா நச. தோறறஞ் சானற - பேசுதறகேறற தோறறம அமைநத.

1117. உழை - அருகில. காபபும் - மெயகாவலும என உயாநதோாக்குச செயயத தகக நடககை யெலலாம எனபது. அவாகட படும - இளையோாககு உரிய தொழிலாகும.

(பா-வே) * உறைதல. † அவன நிலை.

### தலைவன கலஙகல்

1118 பினமுறை ஆககிய பெருமபொருள வதுவைத
தொனமுறை மனைவி எதிரபபா டாயினும,
பினனிழைப் புதலவனை வாயிலகொணடு
[புகினும
இறநதது நினை இக கிழவோன ஆஙகட
கலஙகலும உரியன எனமனார புலவர. ௩௧

### தலைவி தழீஇககோடல

1119 தாயபோற கழறித தழீஇக கோடல்
ஆயமனைக கிழததிக்கும உரிததென மொழிப
கவவொடு மயஙகிய காலை யான. ௩௨

---

1118. பினமுறை - முதன மனைவிககுப பினமுறை யாக. ஆககிய - உணடாககிக் கொளளபபட்ட பெரும பொருளெனறு தலைமகன கருதிய வதுவையை எனக. தொனமுறை மனைவி - முன மனைவி எதிரபபாடு ஆயினும் - எதிரேறறுககொளளுஞ சிறபபைக காணினும. இறந தது நினை இ - தான அததகைய நறகுணமுடையவளான முன மனைவியைக கடநது மறறொரு மணஞ செயது கொணட சிறபபிலலா நிலையினை நினைநது.

1119. முன நூறபாவினுல தலைவன கலககங கணட தலைவி, அவனைத தாயபோல் இடிததுரைதது இணங தொழுகல் உரிததென மொழிப எனறபடி. ஆய - மெல லியலபினளான, உமமை பின முறையாய வநத மனைக கிழததிககும உரிததெனறபடி. கவவொடு மயஙகிய - முயககமினமையால வருநதிய.

1120. அவனசோாபு காததல கடனெனப் படுதலின
மகனதாய உயாபும தனனுயா பாகும்
செல்வன் பணிமொழி இயல்பாக லான. ௩௩

## ௫. பிரிவு

### பகைவயிற பிரிவு

1121. எணணரும பாசறைப பெணணொடு புணரார்.
1122. புறததோ ராஙகட் புரைவ தெனப ௩௫

### அநநிலையிற, பாாபபாா கூறறு

1123. காமநிலை உரைததலும, தேர்நிலைஉரைததலும
கிழவோன குறிபபினை எடுததனா மொழிதலும,
ஆவொடு படட நிமிததங கூறலும,
செலவுறு கிளவியும, செலவழுஙகு கிளவியும,
அனனவை பிறவும பாாபபாாககு உரிய. ௩௬

---

1120 அவன - தலைவன கடன - இலலற மகளிாக குக கடன. மகன தாய - முனமுறை பினமுறை மனை வியருள பிளளைபபேறுடைய தாயாகியவளது தன - பிள ளைபபே றிலலாத ஏனை மனைவியாகிய தனது செலவன - தலைவனது இயலபாகலான - அவன பணிமொழிவழி நிற றல மனைவியாகிய தமககு இயலபாகலானும எனபது.

1121. எணணரும பாசறை - நினைததறகும இராப பகற கடுமுயறசியுடையதான பாசறைககண பெணணொடு புணராா - தலைமககள பெணணொடு செலலாா.

1122. புறததோராஙகண - தலைமககளலலாத ஏனை அடியோா வினைவலரிடதது. புரைவது - அந நிலை ஒக் கும

1123 காமநிலை உரைபபினும - பிரிவினகண தலை வியின காம நிலையைத தலைவறகு உரைததலும. தோநிலை - அதிலிருநது அவன தேருதறகுரிய நிலையினை. எடுத

வாயிலோர்

1124. எல்லா வாயிலும் இருவர் தேஎத்தும்
புல்லிய மகிழ்ச்சிப் பொருள என்ப. ௩௭

1125 அன்பு தலைப்பிரிந்த கிளவி தோன்றின்
சிறைப்புறங் குறித்தன் றென்மனார் புலவர்.

தலைவி

1126. தற்புகழ் கிளவி கிழவன்முற் கிளத்தல்
எத்திறத் தானும் கிழத்திக் கில்லை
முற்பட வகுத்த இரண்டலங் கடையே. ௩௯

தலைவன்

1127. கிழவி முன்னர்த் தற்புகழ் கிளவி
கிழவோன் வினைவயின் உரிய என்ப. ௪0

---

தனர் - அவ்வப்போதும் அறிந்தெடுத்து. செலவுறு - செலவுற்றற்கேற்ற. செலவழுங்கு - செலவழுங்குதற்கேற்ற.

1124 இருவர் தேஎத்தும் - தலைவன் தலைவியாகிய இருவரிடத்தும். மகிழ்ச்சிப் பொருள - மகிழ்ச்சிக் கருத்துக்கள் நிகழ்த்துதலைத் தமக்குப் பொருளாக உடையன.

1125 தோன்றின - வாயில்களிடத்துத் தோன்றின. சிறைப்புறங் குறித்தன்று - ஒருவருக்கொருவர் சிறைப்புறமாக இருக்கக் குறித்தற்குரியது

1126. இரண்டு அலங்கடையே - இரண்டு அல்லாத விடத்து. இரண்டென்றது, தொல். அகத். 41-ல் கூறிய இரத்தலும் தெளித்தலும்

1127. வினைவயின் - வினைவயிற் பிரிவின்கண்.

பாஙகன

1128. மொழியெதிா மொழிதல் பாஙகறகு உரிததே.
1129 குறிததெதிா மொழிதல அஃகித தோனறும. ௪௨

வனபுறை

1130. துனபுறு பொழுதினு மெலலாம் கிழவன
வனபுறுத தல்லது சேறல் இல்லை. ௪௩

செலவழுங்கல

1131. செலவிடை அழுஙகல் செலலாமை யனறே
வனபுறை குறிததல் தவிாசசி யாகும. ௪௪

பாசறைப புலமபல

1132. கிழவி நிலையே வினையிடத துரையார் ;
வெனறிக காலதது விளஙகித தோனறும். ௪௫

---

1128. மொழி எதிா - தலைமகன கூறும மொழிககு எதிராக.

1129. அஃகித தோனறும - அஙஙனம எதிாமொழிதல அருகிததோனறும எனறபடி.

1130. துனபுறு பொழுதினு மெலலாம எனறமையின, தலைவி துனபுருதபொழுதினு மெலலாம எனபதும பெறபபடடது. வனபுறுதது - வறபுறுதது சேறல - பிரிநது செலலுதல

1131. வனபுறை குறிததல - தலைவியை வறபுறுததுதல கருதலாகிய.

1132. வினையிடதது - தலைவன வினைககண முனைநது நிறகுமிடதது. உரையாா - எவருங கூறாா வினையின வெறறிக காலததுத தலைவியின நிலை தானே அவனுககுச சிறநது தோனறும எனறபடி.

பரத்தையிற் பிரிவு

1133. பூப்பின் புறப்பாடு ஈராறு நாளும்
நீத்தகன் றுறையார் என்மனார் புலவர்,
பரத்தையிற் பிரிந்த காலை யான. ௪௬

ஓதற் பிரிவு

1134. வேண்டிய கல்வி யாண்டுமூன் றிறவாது. ௪௭

காவற் பிரிவு

1135. வேந்துறு தொழிலே யாண்டின் தகமே ௪௮

பொருள்வயிற் பிரிவு

1136. ஏனைப் பிரிவும் அவ்வயின் நிலையும். ௪௯

விளையாட்டுப் பிரிவு

1137. யாறும் குளனும் காவும் ஆடிப்
பதியிகந்து நுகர்தலும் உரிய என்ப. ௫0

## ௬. தவம்

தலைவனுந் தலைவியும் ஒருங்கு தவம் பயில்வ

1138. காமஞ் சான்ற கடைக்கோட் காலை
ஏமஞ் சான்ற மக்களொடு துவன்றி

---

1133. பரத்தையிற் பிரிந்த என்றமையால், ஏனைப் பிரிவின்கண் அகன்றுறைதலும் நேரும் என்றபடி

1134. கல்வி - ஓதற் பிரிவு. இறவாது - கடவாது.

1135. வேந்துறு தொழில் - பகைவயிற் பிரிவு போல்வன. யாண்டினது அகம் - ஓர் யாண்டிற்குட் பட்டகால வெல்லையினை யுடையது

1136. அவ்வயின் - அந்தக் கால வெல்லையில், ஓர் யாண்டினுள்.

1137. பதியிகந்து - நகரைக் கடந்துபோய். உரிய - தலைவன் தலைவியர்க்கு உரியன.

அறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனும கிழத்தியும
சிறந்தது பயிற்றல இறந்ததன பயனே.     ௫௧

வாயிலகளும அவருடன தவம பயிலல

1139 தோழி, தாயே, பாாப்பான, பாஙகன,
பாணன, பாடினி, இளையா, விருந்தினா,
கூத்தா, விறலியா, அறிவா, கணடோா,
யாத்த சிறப்பின் வாயில்கள எனப.     ௫௨

இதனுல, வினைவயிற செலலுந தலைமகன்
இடைவழியில தவிராமை

1140. வினைவயின பிரிநதோன மீணடுவரு காலை
இடைச்சுர மருஙகில் தவிாத விலலை,
உளளம போல உற்றுழி உதவும
புளளியற கலிமா உடைமை யான.     ௫௩

---

1138. சானற - அமைநத கடைக்கோட காலை - காமம நிறைவடைநததாக உடகொணட முடிவெலலையில ஏமம - தமக்குக காவலாக. துவனறி - செறிநதிருநது. சிறநதது - தவததை இறநததன - கடநது போன மனை வாழககையின.

1139. விறலியா - ஆடலபாடல நிகழததும ஓரினத து பெணடிா அறிவா - சானறோா யாதத - உளளம பிணிதத

1140. தவிாதல - நிறறல உளளம போல உறறுழி - மனமபோல உறறவிடததில. புள இயல - பறவைகளைப போல கால நிலம பாவாது பறநது செலலும விசையியல பினையுடைய. கலி மா - மனவெழுசசி மிகக குதிரையை உடைமையான - தலைமகன உடையனுயவிடதது எனக.

# ரு. பொருளியல்

[எஞ்சிய பொருளிலக்கணங்களின் பகுதிகளை உணர்த்துவது.]

## க. பொருளின் இயைபு

**தொடர்களிற் பொருளிலக்கணம் இயையுமாறு**

1141. இசைதிரிந் திசைப்பினும் இயையுமன் [பொருளே
அசைதிரிந் தியலா என்மனார் புலவர். க

## உ. ஒருபாற் கூற்று

**தலைவன் தலைவியார்க்குரிய ஒருபாற் கூற்று**

1142. நோயும் இன்பமும் இருவகை நிலையிற்
காமங் கண்ணிய மரபிடை தெரிய,
எட்டன் பகுதியும் விளங்க, ஒட்டிய
உறுப்புடை யதுபோல் உணர்வுடை யதுபோல்
மறுத்துரைப் பதுபோல்நெஞ்சொடுபுணர்த்தும்

---

1141. இசை - சொற்கள். இயையும் பொருள் - கருத்து இயைந்து வரும். அசை - அசைச் சொற்கள்.

1142 நோய் - துன்பம். நோயும் இன்பமுமாகிய இருவகை நிலை யெனக் கண்ணிய - கருதிய மரபு - இயல்பு. இடை தெரிய - இடையீடுபட்டுத் தோன்ற. எட்டன் பகுதி யென்றது, நகை முதலிய எண்வகை மெய்ப் பாடுகள். நெஞ்சு, உறுப்புடையது போலவும் உணர்வுடை யதுபோலவும் மறுத்துரைப்பது போலவும் என்பது. மறுத்துரைப்பது போல - எதிர்விடை கூறுவதுபோல. புணர்த்தும் - கருதிச் சொல்லியும், மரபினவற்றொடு -

சொல்லா மரபி னவற்றொடு கெழீஇச
செய்யா மரபின தொழிற்படுத் தடக்கியும,
அவரவா உறுபிணி தமபோற் சேர்த்தியும,
அறிவும புலனும வேறுபட நிறீஇ
இருபெயா மூன்றும உரிய வாக
உவம வாயிற படுத்தலும உவமம
ஒன்றிடத்து இருவாக்கும உரியபாற கிளவி உ

அதனகண, கனவு

1143. கனவும உரித்தால் அவவிடத் தான. ௩

அது தாயக்கும உரியது

1144. தாயக்கும உரித்தாற் போக்குடன கிளப்பினசு

தோழி முதலியோாககுரிய ஒருபாற கூற்று

1145. பாலகெழு கிளவி நாலவாக்கும உரித்தே. ரு

1146. நடபின நடக்கை ஆங்கலங் கடையே சா

---

இயலபுடையவற்றோடு, அவை புள்ளும விலங்கும முதலி யன. கெழீஇ - இயைந்து இருபெயா என்றது, உவமைப பெயரும உவமிக்கும பெயரும எனவும, மூன்றும என்றது, அவவுவமைக்குரிய தொழிலும பணபும பயனும எனவுங கூறுவா இளம. உவமம ஒன்றிடத்து உவமவாயிற படுத்த லும என்றபடி இருவாக்கும - தலைவி தலைவன இருவாக் கும. பாறகிளவி - ஒரு கூற்றுக கிளவி - தனிககிளவி

1144 தாயக்கும கனவு உரித்து எனபது. போக்கு டன - உடனபோக்கு

1145 பால கெழு கிளவி - ஒரு கூற்றுக கிளவி, தனிமொழி நாலவரென்றது, தலைவன தலைவிபரலாத தோழியும செவிலியும நறறாயும பாஙகனும எனபா நச.

1146 நடபின நடக்கை - நடபின விளையாட டொழுக்கம

அதனகண, தோழி முதலியோரககுரிய பணபுகள

1147. உயிரும நாணும மடனும எனறிவை
செயிரதீர சிறபபின நாலவாககு முரிய ௭

அதனகண, தலைவியின இயலபு

1148 வணணம பசநது புலமபுறு காலை
உணரநத போல உறுபபினைக கிழவி
புணரநத வகையிற் புணரககவும பெறுமே ௮

1149. உடமபும உயிரும வாடியக காலும
எனனுற றனகொல இவையெனி னல்லது
கிழவோற சேரதல் கிழததிக கிலலை. ௯

1150. ஒருசிறை நெஞசமொடு உசாவுங காலை
உரிய தாகலும உணடென மொழிப ௧௦

1151 தனவயின கரததலும, அவனவயின வேடடலும
அன்ன இடஙகள அல்வழி யெலலாம
மடனொடு நிற்றல் கடனென மொழிப. ௧௧

---

1147 உயிரும - உயிரபோன றொழுகும நேயமும. செயிரதீர சிறபபின - குறறநதீரநத தலைமையினையுடைய. நாலவாககும - முனநூறபாவிற கூறிய நாலவாககும

1148. வணணம - நிறம புலமபு - தனிமை உறுபபினை - தன உடமபின உறுபபுககளை. புணரநத வகையின பொருநதிய சொலவகையினால. புணரககவும பெறும. பொருததிப பேசவும பெறுவள.

1150. ஒரு சிறை - தனியே ஒரு பக்கததில நினறு உரியதாகலும - தலைவனைச சேரும வேடகையை வெளிப படுததிக கொளளுதலும உணடென - தலைவிககு உண டென.

1151 தனவயின கரததலும - தலைமகன தனது போறறு வொழுககததைத தனனிடம மறைததுக கொள

## ௩. அறத்தொடு நிற்கு நிலை

**ஏனைக் காலங்களில் தோழியின் முறைமை**

1152. அறத்தொடு நிற்குங் காலத் தன்றி,
அறத்தியல் மரபிலள் தோழி என்ப. ௧௨

**அறத்தொடு நிற்றற்குரிய கருத்துக்களின் வகை**

1153. எளித்தல், ஏத்தல், வேட்கை யுரைத்தல்,
கூறுதலுசாஅதல், ஏதீடு, தலைப்பாடு,
உண்மை செப்புங் கிளவியொடு தொகைஇ
அவ்வெழு வகைய என்மனார் புலவர். ௧௩

---

ளுதலும். அவன் வயின் வேட்டலும் - அந்தக் காலத்தில் அவனிடம் தலைமகள் வேட்கை கொள்ளுதலுமாகிய அல் வழியெல்லாம் - அல்லாத விடத்தெல்லாம். மடனொடு நிற்றல் - தலைவி வேட்கை புறம்படாது நிற்றல்.

1152 காலத்தன்றி - காலம் நேர்ந்தாலல்லது. அறத்தியல் மரபு இலள் என்றது, தலைவியின் களவொழுக்க நிகழ்ச்சியைச் செவிலிக்குத் தோழி நிகழ்ந்தவாறே பொது வாகக் கூறி அறிவிப்பாள் என்பது அறத்தொடு நிற்க நேர்தலாவது, செவிலி மேலுமேலும் ஐயுற்று ஆராய்தல் மேற்கொண்ட காலத்து என்றபடி.

1153. எளித்தல் - தலைவனை எளியனாக்கக் கூறுதல். கூறுதலுசாதல் - கூறும் முறைமையிலேயே வினவியும் பேசுதல். ஏதீடு - காரணமிட்டுக் கூறுதல் தலைப்பாடு - தலைவியுந் தலைவனுந் தாமே தலைப்பட்டனரென்று கூறுதல். உண்மை செப்புங் கிளவியோடு இப் படைத்துமொழி கிளவிகளும் தொகைஇ எனக் எழு வகைய - அறத் தொடு நிற்றற்குரிய எழு வகையின

தலைவியின் நிலையால உறறது உணர்தல

1154 உற்றுழி யல்லது சொல்லல இனமையின
அபபொருள வேட்கைக கிளவியின உணாப,

உரிய பெணபால இயலபுகள

1155. செறிவும நிறைவும் செமமையும செப்பும்
அறிவும அருமையும பெணபா லான. ௧௫

## ௪. வரைவு கடாதல்

அதன முறைமை

1156 பொழுதும ஆறும காபபுமஎனறு இவற்றின
வழுவி னாகிய குறறம காடடலும,
தனனை அழிதலும, அவனஊறு அஞசலும,
இரவினும பகலினும நீவா எனறலும,
கிழவோன றன்னை வாரல எனறலும,

---

1154. உறறுழியலலது - வாயப்பு நோககவிடத தலலது சொலலல இனமையின - தோழி சொலலுதலிலலா மையால, அப பொருள வேடகை - அக கருததுடைய வேடகையை. கிழவியின - தலைவியின நிலை கொணடே. உணாப - செவிலி முதலியோா உணாவா.

1155, செறிவும - அடககமும. நிறைவும - மன உமைதியும, செமமையும - நோமையும. செபபும - தகுவன கூறலும அருமையும - அருமைபபாடும. பெணபாலான - பெண மககளிடததன.

1156 ஆறும - வழியும, காபபும - காவலும. வழு வின ஆகிய - வழுவுதலாலாகிய காடடலும - தலைவனுக குத தோழி எடுததுக கூறுதலும. தனனை அழிதலும - தன்னை வருததிககொணடு பேசுதலும, வர - குறியிடதது வருக. வாரல - வரவேணடாம. நனமையும தீமையுமாகய

நன்மையும் தீமையும் பிறிதினைக் கூறலும்,
புரைபட வந்த அன்னவை பிறவும்
வரைதல் வேட்கைப் பொருள என்ப. ௧௬

1157. வேட்கை மறுத்துக் கிளந்தாங்கு உரைத்தல்
மரீஇய மருங்கின் உரித்தென மொழிப. ௧௭

அந் நிலையில், தலைவன் தலைவியரின் ஊர்திகள்

1158. தேரும் யானையும் குதிரையும் பிறவும்
ஊர்ந்தனர் இயங்கலும் உரியர் என்ப. ௧௮

பேசுவதோர் வகை

1159. உண்டற் குரிய அல்லாப் பொருளை
உண்டன போலக் கூறலும் மரபே. ௧௯

---

பிறிதொரு பொருண்மேல் வைத்துக் கூறுதலும் எனக். புரைபட - வழுப்பட, பிழை பொருந்த. வரைதல் வேட்கைப் பொருள - வரைதல் வேட்கைக் கருத்துடையன, கூட்ட விருப்பமில்லாமையாற் கூறப்பட்டன அல்ல என்றபடி

1157 வேட்கை மறுத்து - வரைதல் வேட்கையாகிய பயனை மாற்றி. கிளந்தாங்கு உரைத்தல் - முன் னூற்பாவிற் கூறிய கூற்றுக்களை அவற்றின் கருத்தே தோன்றச் சொல்லுதல் மரீஇய மருங்கின் - அகனைந்திணையின் வழீஇய பக்கமாகிய கைக்கிளை பெருந்திணைக்கண்

1158. ஊர்ந்தனர் - ஊர்ந்து.

1159. பசலையால் உணப்பட்டு என்றாற்போலவன இந் நூற்பாவின் கருத்து.

பொருள் வேண்டுதல்

1160 பொருளென மொழிதலும் வரைநிலை யின்றே
காப்புக்கைம மிகுதல் உண்மை யான. உ0

அந்நிலையிற், கருத்தக்கூடாதன

1161. அன்பே அறனே இன்பம் நாணொடு
துறந்த ஒழுக்கம் பழித்தன் ருகலின்
ஒன்றும் வேண்டா காப்பினுள்ளே. உக

கருத்தக் கூடியது

1162. சுரமென மொழிதலும் வரைநிலை யின்றே உஉ

## ரு. அகப்பொருட் புலனெறி வழக்குகள்

உலக வழக்கைத் தழுவுதல்

1163. உயர்ந்தோர் கிளவியும் வழக்கொடுபுணர்தலின்
வழக்குவழிப் படுத்தல் செய்யுட்குக் கடனே

---

1160 பொருளென - பொருள் வேண்டுமெனத் தோழி தலைவனுக்குக் கூறுதலும் வரைநிலை யின்று - நீக்கு நிலைமை யின்று காப்புக் கைமமிகுதல் - தலைவிக்குக் காவலால் வருத்தம் நிலைக்குமேல் மிகுந்து போதல். உண்மை யான - உண்டானவிடத்து.

1161 துறந்த ஒழுக்கம் - நீங்கிக் காரியத்தை முடிக்கும் ஒழுக்கம் வேண்டா - தோழிக்கு வேண்டா

1162 சுரம் என மொழிதலும் - பொருள் தேடுதற்குப் போகும் நெறி கடுமையான பாலைவனம் என்று தலைவனுக்குத் தோழி கூறி விலக்குதலும்.

1163. வழக்கு - உலக வழக்கினை.

அது முதனமைகொள்ளும வகை

1164. அறககழி வுடையன பொருடபயம படரின்
வழககென வழஙகலும பழிததன றெனப.

அதனைப பழுதுபடாமற காககும வகை

1165. மிகக பொருளினுட பொருளவகை புணாகக
நாணுததலைப் பிரியா நலவழிப் படுததே. ௨௫

உரிமையோடு கூறுஞ் சொல

1166. முறைபபெயா மருஙகின கெழுதகைப பொதுச
[சொல்
நிலைககுரி மரபின இருவீறறும உரிததே ௨௬

உரிமையால தோனறும ஒருமை

1167. தாயததின அடையா, ஈயச் செலலா,
வினைவயின தஙகா, வீற்றுக கொளப்படா

1164. அறக்கழிவு உடையன - அற முறைமையின
நீஙகு டையன

1165 மிகக பொருளினுள - அஙஙனங கடநத
பொருளினுள. தலைப பிரியா - கெடாத. பொருள வகை
புணாகக - ஏறற கருதது வகைகளைச சோததுக கூறுக.

1166 கெழுதகைப பொதுசசொல - அனபுரிமை
யோடு கூறும பொதுவகை மொழி, 'எலலா' எனபது
போனற சொல. நிலைககு உரிய மரபின - நிலைதது வழஙகு
தறகுரிய இயலபினால இரு ஈ றறும - ஆணபால பெண
பால எனனும இருபாறகும.

1167 தாயததின - தநதையின சொததாகக கருதி.
அடையா - உடன பிறநதாரால எயத இயலாத. வினை
வயின - தொழில முறைமையினால. வீறறு - வேறுபாடு
டைய பகைவரால எம என - எமமுடையது எனத தோழி
கருதுமபடி. கிழமைத தோறறம - உரிமையோடு கூடிய

எமஎன வரூஉம கிழமைத தோற்றம
அல்லா வாயினும புலவுவ உளவே உஎ

அகபபொருட கிளவிகளின ஒருமை பன்மை

1168. ஒருபாற கிளவி எனைபபாற் கண்ணும,
வருவகை தானே வழக்குஎன மொழிப. உஅ

இயல்பாய நெஞசமாநது வரும இனபம

1169 எல்லா உயிாககும இனபம என்பது
தானஅமாநது வரூஉம மேவற றூகும உக

உலகியல வழுவாகிய பரததைமை

1170 பரத்தை வாயில் நாலவாகக்கும் உரிததே
நிலததிரி பினறஃ தெனமனூா புலவா. ௩0

---

தலைவியின உறுபபழகுத தோறறஙகள. அலலாவாயினும - உணமையில தோழியினுடைய அலலவாயினும புலவுவ - அஙஙனம சொலலுதறகுப பொருநதும வழககுகள. தலைவியின அழகு அவடகே உரிமையுடையதாக இநநூறபாவின முதலிரணடு வரிகளாற கூறபபட்டது அடையா, செலலா, தஙகா, கொளளபபடாத தோறறம எனக.

1168 ஒருபாற கிளவி - தலைவன தலைவி எனனும ஒருமைக கிளவி எனைபபாற கணணும - ஏனைப பனமைக கிளவியாகவும.

1169 தான அமாநது வரூஉம மேவறறூகும - தான நெஞசமாநது வரும விருபபமுடைமையாகும.

1170. பரததை வாயில எனறது, புறததொழுககுப போககு எனறறகு நாலவாககும - நிலமககள, தலைமககள அடியோா, வினைவலராகிய நாலவகையாாககும. அஃது - அவவாயில நிலத திரிபினறு - அவவாந நிலததினகணணேயே நிகழும எனறபடி.

## ௬. தலைவியைப் பற்றிய சில குறிப்புக்கள்

### உடன்போக்கும் வரைவும்

1171. ஒருதலை உரிமை வேண்டினும், மகடூஉப்
பிரிதல் அச்சம் உண்மை யானும்,
அம்பலும் அலரும் களவுவெளிப் படுக்கும் [என்று
அஞ்சி வந்த ஆங்கிரு வகையினும்,
நோக்கொடு வந்த இடையூறு பொருளினும்,
போக்கும் வரைவும் மனைவிகண் தோன்றும்.

### இரக்க உணர்வு

1172. வருத்த மிகுதி சுட்டுங் காலை
உரித்தென மொழிப வாழ்க்கையுள் இரக்கம்.

### உயர்வு

1173 மனைவி உயர்வும் கிழவோன் பணிவும்
நினையுங் காலைப் புலவியுள் உரிய　　௩௩

1171. ஒருதலை - உறுதியாக. உரிமை - இல்லற வுரிமை. மகடூஉப் பிரிதல் அச்சம் - பெண்களுக்கு இயற்கையே நிகழ்கின்ற ஆண்மக்கள் பிரிவரென்னும் அச்ச முடைமை. நோக்கொடு - தனது மருண்ட பார்வை இயற்கையினால். இடையூறு பொருளினும் - இடையூறாகிய கருத்தினும் போக்கும் - உடன்போக்கேனும் வரைவும் - வரைதல் முயற்சியேனும். மனைவிகண் - தலைவியினிடத்து.

1172. சுட்டுங்காலை - குறித்துப் பேசுமிடத்து. வாழ்க்கையுள் இரக்க வுணர்வாகிய பயன் உரியதாகும் என்பது.

1174. நிகழ்தகை மருங்கின் வேட்கை மிகுதியிற்
புகழ்தகை வரையார் கற்பி னுள்ளே ௩௪

**இறைச்சியின் இயல்பு**

1175 இறைச்சி தானே பொருட்புறத் ததுவே. ௩௫

**அதன் உட்பொருள்**

1176. இறைச்சியிற் பிறக்கும் பொருளுமா ருளவே
திறத்தியல் மருங்கின் தெரியு மோர்க்கே. ௩௬

1177. அன்புறு தகுந இறைச்சியுட் சுட்டலும்
வன்புறை யாகும் வருந்திய பொழுதே. ௩௭

---

1174. தகை மருங்கின் - தன்மைப்பாராட்டுமிடத்து, நலம் பாராட்டுமிடத்து எனக் மிகுதியின் - மிகுதியால் புகழ்தகை வரையார் - தம்முள் ஒருவரை யொருவர் புகழுந் தன்மையை நீக்கார்.

1175 இறைச்சி - கருப்பொருள்களின் இயைபு. பொருட்புறத்தது - கூறவேண்டிய கருத்துக்கு வேறாய அடைமொழி வடிவில் வந்து தங்கிப் பயன்படுவது.

1176 பொருளும் உள - வேறு உட்கருத்துக்களும் உள்ளன. திறத்தியல் மருங்கின் தெரியுமோர்க்கு - அதன் கூறுபாட்டியல்பினை அதன் வகையில் ஆராய்ந்துணர வல்லார்க்கு.

1177. அன்புறு தகுந - அன்பு கொள்ளத் தக்க கருத்துக்களை. இறைச்சியுட் சுட்டலும் - கருப்பொருள் களின் உட்கருத்து வகையாற் குறித்தலும். வருந்திய பொழுது - பிரிவாற்றது வருந்திய காலத்து. வன்புறை யாகும் - அது வற்புறுத்தலாய் முடியும்.

### நலம பாராட்டுதலால அச்சம்

1178. செயபொருள அசசமும, வினைவயின பிரிவும
மெயபெற உணாததும கிழவிபா ராடடே.

### உளளதது ஊடல

1179. கறபுவழிப படடவள பாததை எததினும
உளளத தூடல் உணடென மொழிப. ௫௯

### தலைவனது குறிபபுணாதல

1180. கிழவோள, பிறளகுணம இவையெனக கூறிக
கிழவோன குறிபபினை உணாதற்கும உரியள.

### தலைவனைக கழறுதறகு வாயபபு

1181. தமமுறு விழுமம பாததையா கூறினும்
மெயமமை யாக அவாவயின உணாநதும
தலைததாட் கழறு அறம எதிாபபொழு தின்றே
மலிதலும ஊடலும அவையலங கடையே.

---

1178 செயபொருள அசசமும - பொருளசெய தறகண தலைவி ஓா இடையூறுவளோ எனத தலைமகனுககு ஓா அசசததையும வினைவயின பிரிவும - தலைவன வினை வயிற பிரிவனோ எனத தலைமகடகு ஓா அசசததையும. மெயபெற - உ று தி ய ா க. கிழவி பாராட்டு - தலைவியைத தலைமகன பாராட்டுதல பாராடடுதல இவ வச்சஙகளை உணாததும எனபது.

1179 பாததை - பாததையை.

1180 குறிபபினை - அப பிறளமாடடுக கிழவோன கொளளுங குறிபபினை

1181 அவாவயின உணாநதும் - அப் பாததை யரிடதது அதனை உணாநதும. தலைததாள - தலைமையான முயறசியோடே. கழறு அறம - தலைவனைக கழறுதலாகிய முறைமை. கழறுதல - கடிநது கூறுதல. தலைவியாகிய

**தலைவியின மருடகை**

1182. பொழுதுதலை வைதத கையறு காலை
இறநத போலக கிளககுங கிளவி
மடனே வருததம மருடகை மிகுதியோடு
அவைநாற பொருடகண நிகழும என்ப ௪௨

## எ. தோழியைப் பற்றிய சில குறிப்புக்கள்

**படைதது மொழியுங கிளவிகள**

1183. இரநது குறையுறற கிழவனைத தோழி
நிரமப நீககி நிறுதத லனறியும,
வாயமை கூறலும, பொயதலைப் பெயதலும,
நல்வகை யுடைய நயததின கூறியும்,
பலவகை யானும படைககவும பெறுமே. ௪௩

1184. உயாமொழிக குரிய உறழுங கிளவி,
ஐயக கிளவி ஆடூஉவிற குரிததே. ௪௪

---

தனனைத தலைவன எதிாபபடட பொழுதிலேயே இலலை
எனக மலிதலும - மகி

1182. பொழுது தலைவைதத - தலைமகன வருகினற பொழுதினமேற கருதது வைதத. இறநத போல - அக காலம வராமுனனரே வநததுபோல மிகுதியோடு - ஆற ருமை மிகுதியோடு நிகழும - தலைவிககு நிகழும.

1183. தலைப பெயதலும - பெயதுரைததலும. படைககவும - படைதது மொழியவும.

1184. உயா மொழிககு - புகழமொழிககு. உறழுங கிளவி - எதிருரைககுங கிளவி. ஆடூஉவிறகு - ஆணமக னுக்கு.

அறிவுரை

1185 உறுகண ஓமபல் தனனியல் பாகலின,
உரிய தாகும தோழிகண உரனே. ௬௫

புகழுரை

1186. உயாமொழிக கிளவியும உரியவால் அவடகே.

தோழி முதலிய வாயிலோர் உரைகள

1187. வாயிற கிளவி வெளிபபடக கிளததல்
தாவினறு உரிய தததம கூறறே ௬௭

உள்ளுறை மொழியின வகை

1188. உடனுறை, உவமம, சுடடு நகை, சிறப்பெனக
கெடலரும மரபின உளளுறை ஐநதே ௬௮

அதன மறறோரியலபு

1189. அநதமில சிறபபின ஆககிய இனபம
தனவயின வருதலும வகுதத பண்பே. ௬௯

---

1185. உறுகண ஓமபல — உறுகினற இடையூறு நீககல. உரன - அறிவுமொழி.

1187 வாயிற கிளவி - வாயிலோா கூறுஞ சொல. தா இனறு - பழுதினறி. தததம எனறுா, வாயிலோா பல ராதலின

1189. தன வயின வருதலும - உளளுறையாகிய தனனிடதது விளஙக நிறறலும பணபே - இயலபாகும. கருததுப புலபபடுததுதலே யனறி இனபம விளைகக வருத லும உளளுறை வகுபபின கருததெனறபடி,

அதனகண, அடஙகுவன

1190. மஙகல மொழியும, வைஇய மொழியும,
மாறில் ஆணமையின சொலலிய மொழியும,
கூறியல மருஙகின கொளளும எனப ௫௦

தோழி சிறபபித்துக கூறுதல

1191. சினனே பேதைமை நிமபிரி நல்குரவு
அனைநால் வகையும சிறபபொடு வருமே. ௫௧

'அனனை' 'எனனை' எனறல

1192. அனனை எனனை எனறலும உளவே
தொனனெறி முறைமை சொலலினும எழுததினும
தோனறா மரபின எனமனா புலவா ௫௨

## ௮. உள்ளத துணாச்சிகள்

ஒருமைப்பாடு முதலியன

1193. ஒப்பும உருவும வெறுப்பும எனறா,
கற்பும ஏரும எழிலும எனறா,

---

1190. வைஇய - திடடிய. ஆணமையின - ஆணமைக கருததில. கூறிய மருஙகில எனறது, உளளுறையுவமையில எனறறகு கொளளும - அடஙகும

1191 நிமபிரி - பொறாமைக குறிபபும. சிறபபொடு - சிறபபிககுங காரணததால

1192 அனனை எனனை எனறலும - தலைவியைத தோழி அனனை எனறலும எனனை எனறலும. அனனை எனறல, தலைவி தோழியையும தோழி தலைவியையும எனவும, எனனை எனறல, இருவரும தலைவனை எனவுங கூறுப. இது தொனனெறி முறைமையாயச சொல இலககண எழுததிலககணஙகளாற பொருள தோனறா மரபின எனறபடி.

சாயலும நாணும் மடனும் என்ரு,
நோயும வேட்கையும நுகாவும என்ருங்கு,
ஆவயின வரூஉங் கிளவி யெல்லாம
நாட்டிய மரபின நெஞ்சுகொளின் அல்லது
காட்ட லாகாப பொருள எனப. ௫௩

அவை எங்கும எஞ்ஞான்றும உள்ளன

1194. இமையோா தேஎத்தும எறிகடல வரைபபினும
அவையில் காலம இன்மை யான. ௫௪

1193 ஒப்பு - ஒப்புமைபபட்ட இயலபு. உரு - நன்குமதிப்பாகிய அச்சம வெறுப்பு - அடக்கம என்ப என்ரு - என்றும ஏா - புதிது எழுந்து வரும அழகு எழில - மேலும வளாந்து நிலைபெறும அழகு. சாயல - மென்மை நோய - துன்பம. ஆவயின - அம முறைமையில நாட்டிய மரபின - இன்னது இன்ன கருத்துடைய தென்று கூறி நிறுத்திவருகின்ற முறைமையினுல. நெஞ்சு கொளின அல்லது - நெஞ்சினுல உணாந்துகொள்ளி னன்றி. காட்டலாகாப பொருள - வேறு வகையால வெளிப்படையாக விளக்குதலாகாத கருத்துடையன

1194. 'எறிகடல வரைபபு' என்றது, இவவுலகு என்னும பொருட்டு அவை இல - முன நூறபாவிற கூறிய ஒப்பு முதலிய கிளவிகள இல்லாத. இன்மையான - இல்லாமையால. இல்லாமையால, நெஞ்சினுல உணாவன வேயாயினும, விளங்கக காட்டலாகாதனவேயாயினும, யாண்டும நிகழ்வனவாய அவை உண்டென்றே கொள்ளப படும என்பது.

## ௯. மெய்ப்பாட் டியல்

(பொருளிலககணத்துக குரிய மெயபபாடுகளின
இயலபுணாததுவது.)

### க. மெய்ப்பாடுகளின் வகை

1195. பணணைத தோனறிய எணணானகு பொருளும்
கணணிய புறனே நாலநானகு எனப. க

அவறறின தொகை

1196. நாலிரண டாகும பாலுமா ருணடே. உ

அவறறின பெயா முதலியன

1197 நகையே அழுகை இளிவரல மருடகை
அசசம் பெருமிதம வெகுளி உவகையெனறு
அப்பால எடடே மெய்ப்பாடு எனப. ங

---

1195 பணணை - மகளிா விளையாடடினகண எண ணானகு பொருளும முபபததிரணடு கருததுககளும, அவை, மேல, எளளல இளமை முதலியவாக நுவலபபடு கினறன கணணிய புறன - கருதிய வெளிபபாடு. நால நானகு - பதினாறு வகைபபடும, அவை, நகை முதலிய எணவகைச சுவைகளும அவறறின எணவகைக குறிப்புக களும.

1196. நாலிரணடாகும பாலும உணடு - முன னூறபாவிற கூறிய பதினாறு வகை வெளிபபாடுகளும சுவை களுட குறிபபுககளை அடககி எணவகை வெளிபபாடுக ளெனறு கூறும பககமும உணடு.

1197. நகை - சிரிபபு இளிவரல - இழிபபு, மருடகை - வியபபு பெருமிதம - வீரம அப பால - அப பகுதிபபடட, ஒனபது வகைச் சுவையுள, நடுவு நிலைச சுவை தகுதியான வெளிபபாட்டுக்கு உரியதனறு.

## உ. எண்வகை மெய்ப்பாடுகள்

அவற்றுள், நகை

1198. எள்ளல், இளமை, பேதைமை, மடனென்று
உள்ளப் பட்ட நகைநான்கு என்ப. ௪

அழுகை

1199. இளிவே இழவே அசைவே வறுமையென
விளிவில் கொள்கை அழுகை நான்கே ௫

இளிவரல்

1200 மூப்பே பிணியே வருத்தம மென்மையோடு
யாப்புற வந்த இளிவரல் நான்கே ௬

---

பண்ணைககண தோனறுவது மனறு. ஆதலின, அது விலக கபபடடு ஏனை நகை முதலிய எணவகைச சுவைகளே மெயபபாடடுக குரியனவாக இஙகே எடுததுரைககபபட டன

1198. எளளல - இகழதல. பேதைமை - அறி யாமை மடன - அறிநதும அறியாததுபோ லிருததல உளளபபடட - கருதபபடட. நகை நானகு - நகைச சுவைக குரிய ஏதுககளாகிய கருததுககள நானகு வகைப படும

1199. இளிவு - இழிவு இழவு - இழபபு அசைவு - தளாச்சி. விளிவு இல கொளகை - கேடிலலாத கருததுக கள, உலகில இயலபாக நேரககூடிய கருததுககள எனற படி.

1200. மெனமை - எளிமை. யாபபு உற - உணாவு திடபமுறுமபடி.

மருட்கை

1201. புதுமை பெருமை சிறுமை ஆக்கமொடு
மதிமை சாலா மருடகை நானகே. ௭

அசசம

1202. அணஙகே விலஙகே களவாதம் இறைபெனப
பிணஙகல சாலா அசசம நானகே. ௮

பெருமிதம்

1203. கல்வி தறுகண இசைமை கொடையெனச
சொல்லப் படட பெருமிதம நான்கே. ௯

வெகுளி

1204 உறுப்பறை குடிகோள அலைகொலை எனற
வெறுபப வநத வெகுளி நானகே. ௧௦

உவகை

1205. செலவம புலனே புணாவுவிளை யாட்டுஎன்று
அலலல நீதத உவகை நானகே. ௧௧

---

1201. மதிமை சாலா - அறிவான அமையாத.

1202 அணஙகு - பேய முதலியன. தம் இறை - தம தலைவன. பிணஙகல சாலா - மாறுபடடு எதிாத்தல அமையாத.

1203. தறுகண - அஞசாமை இசைமை - புகழ்.

1204. உறுபபறை - உறுபபுககளை அறுத்தல, எனறது, கைகுறைததல, கணகுறைததல முதலாயின. குடிகோள - தங கீழ வாழவாரைத துனபுறுததல. அலை - வைதலும அடிததலும.

1205. செலவம - செலவாககு. புலன - கலவியறிவு. புணாவு - நடபு.

**மெய்ப்பாட்டுக்குரிய பிற நிலைக்களன்கள்**

1206. ஆங்கவை ஒருபால் ஆக, ஒருபால்
உடைமை இன்புறல் நடுவுநிலை அருளல்
தன்மை அடக்கம் வரைதல் அன்பெனாஅக்,
கைம்மிகல் நலிதல் சூழ்ச்சி வாழ்த்தல்
நாணுதல் துஞ்சல் அரற்றுக் கனவெனாஅ,
முனிதல் நினைதல் வெரூஉதல் மடிமை
கருதல் ஆராய்ச்சி விரைவுயிர்ப் பெனாஅக்,
கையா றிடுக்கண் பொச்சாப்புப் பொறாமை
வியர்த்தல் ஐயம் மிகைநடுக் கெனாஅ
இவையும் உளவே அவையலங் கடையே. ௧௨

## ௩. அகனைந்திணைக்குரிய மெய்ப்பாடுகள்

**முதற் பகுதி**

1207. புகுமுகம் புரிதல், பொறிநுதல் வியர்த்தல்,

---

1206. உடைமை - உரிமை. நடுவுநிலை - ஒருபாற் கோடாமை. தன்மை - இயற்கைப்போக்கு. வரைதல் - செய்யத்தக்கனவும் தகாதனவும் வரம்புசெய்து ஒழுகுதல். எனாஅ - எனவும். கைம்மிகல் - நிலைகடந்துபோதல். நலிதல் - பிறரை நெருக்குதல். சூழ்ச்சி - கரவு. அரற்று - குறைகூறி இரங்குதல். வெரூஉதல் - துணுக்குறுதல். மடிமை - சோம்பல். கருதல் - மதித்தல். உயிர்ப்பு - மனத்தளர்ச்சியால் நெட்டுயிர்ப்புக் கொள்ளுதல். கையாறு - வருத்தத்தால் செயல் தவிர்ந்து நிற்றல். பொச்சாப்பு - மறதி. வியர்த்தல் - மனம்புழுங்குதல். மிகை - உள்ள மிகுதி. நடுக்கு - நடுக்கம். இவையும் உள - மற்றொருவகையான இம் முப்பத்திரண்டியல்புகளும் மெய்ப்பாடுகட்கு ஏதுவாக உள்ளன.

நகுநயம மறைததல, சிதைவு பிறாககு [இனமையொடு
தகுமுறை நானகே ஒனறென மொழிப கரு

இரணடாம பகுதி

1208. கூழை விரிததல, காதொனறு களைதல,
ஊழணி தைவரல், உடைபெயர்த் துடுததலொடு
கெழீஇய நானகே இரணடென மொழிப கசு

மூனறாம பகுதி

1209 அல்குல தைவரல், அணிநதவை திருததல்,
இவவலி யுறுததல, இருகையும எடுததலொடு
சொல்லிய நானகே மூனறென மொழிப. கடு

1207. இரு நூறபாமுதல ஆறு நூறபாவரையில தலை மகடகு நிகழும மெயபபாடடு வகைகள நுவலபபடுகினறன. புகுமுகம புரிதல - தலைமகன விருமபும விருபபததுககுத தானும விருமபுதல பொறிநுதல வியாததல - உளளததில நாணமும உடகுங கொளளுத லால ஒளியுடைய நெறறி வியாவை அருமபுதல நகுநயம மறைததல - புனனகை அருமபுதறகுரிய தனது நயபபுடை மையை மறைததல சிதைவு பிறாககினமை - மிகக விருபபததினால தனனுள உளளஞ சிதைவு கொளளுமா யினுமஅதனைப பிறாககுப் புலனாகாதவகையில நிறுததுதல. ஒனறு - மெயபபாடடின முதற கூறு.

1208. கூழை - கூநதல காது ஒனறு - ஒரு காதி லுளள தோடு ஊழ அணி தைவரல - நிரலே அணிநத வனையலாகிய அணியைத தடவிச செறிததல கெழீஇய - பொருநதிய இரணடு - மெயபபாடடின இரணடாம கூறு.

1209 இவவலியுறுததல - இயலபில இலலாத இணககமில்லாமை போலவதோர வனமையைக காடடுதல.

நானகாம பகுதி

1210 பாராட டெடுத்தல, மடநதப உரைத்தல,
ஈரமில் கூற்றம், ஏற்றுஅலா நாணல்,
கொடுப்பவை கோடல உளப்படத் தொகைஇ
எடுத்த நானகே நானகென மொழிப. ௧௬

ஐநதாம பகுதி

1211. தெரிநதுடம படுதல, திளைபபுவினை மறுத்தல்,
கரநதிடத தொழிதல், கணடவழி உவத்தலொடு
பொருநதிய நானகே ஐநதென மொழிப. ௧௭

ஆறும பகுதி

1212 புறஞ்செயச சிதைத்தல, புலமபித தோனறல்,
கலஙகி மொழிதல, கையறவு உரைத்தலொடு
புலமபிய நானகே ஆறென மொழிப ௧௮

---

அதறகும் மீறி நிறையழிதலின கூட்டத்துக்கு இருகையும எடுத்தல எனக.

1210. தப - கெட. கூறறததாரது ஈரமிலலாத கொடுமொழிகடகுப பணிநது பிறா அலாககு நாணுதல. கொடுபபவை கோடல - தலைவன கொடுககும தழை மாலை முதலிய கையுறைகளை ஏறறல

1211 தெரிநது - ஆராயநது. திளைபபு வினை - விளையாட்டுச செயல கரநதிடததது ஒழிதல - மறைநது நினறு பாாததறகுரிய இடததிறகு நீஙகுதல.

1212 புறஞ செய - புறததே தலைவியைக கோலஞ செயய. சிதைதல - உளளம் சிதைநது நிறறல. புலம பித தோனறல - தனிததுப பொலிவழிநது தோனறல கையறவு - செயலறற நிலையினை.

அகத்திணைக்கு இவைபோல்வன நிமித்தமாதல்

1213. அன்ன பிறவும் அவற்றொடு சிவணி
மன்னிய வினைய நிமித்தம் என்ப ௧௧

நிமித்தமாகா இடம்

1214. வினையுயிர் மெலிவிடத்து இன்மையும் உரித்தே

## ௪. ஏனைத் திணைக்குரிய மெய்ப்பாடுகள்

கைக்கிளைக்குரிய மெய்ப்பாடு

1215 அவையும் உளவே அவையலங் கடையே. ௨௧

பெருந்திணைக் குரிய மெய்ப்பாடு

1216 இன்பத்தை வெறுத்தல், துன்பத்துப் புலம்பல்,
எதிர்பெய்து பரிதல், ஏதம் ஆய்தல்,
பசியட நிற்றல், பசலை பாய்தல்,

1213. 'அன்ன பிறவும்' என்றது, தனியிடை நகுதல் முதலியன என்பார் பேரா. மன்னிய வினைய நிமித்தம் - நிலைபெற்ற கற்பொழுக்கத்துக்குரிய நிமித்தங்கள். மன்னிய வினை என்றமையாற் கற்புச், செயலாயிற்று, திருமணச் சடங்கு என்றபடி.

1214 வினை - அத் திருமணச் செயல் உயிர் மெலிவிடத்து - உயிர் நிறைகாக்கும் ஆற்றலின்றி மெலிவுடையதாயச் சிதைந்தவிடத்து.

1215 அவையும் - முன்னாகக் கூறிய புகுமுகம் புரிதல் முதலிய இருபத்து நான்கு மெய்ப்பாடுகளும் அவையலங்கடை - நற்காமம் என்னும் அகனைந்திணையொழுக்கங்கள் அல்லாதவிடத்து என்றது, கைக்கிளையிடத்து எனக

1216. எதிர் பெய்து பரிதல் - உருவு வெளிப்பாடு கண்டு வருந்துதல் போல்வன. அட - வருத்த. பாய்தல் - பரத்தல். நனி - மிக அவன் தமர் - அவனற்ன சுற்றத்

உண்டியிற் குறைதல், உடம்புநனி சுருங்கல்,
கண்டுயில் மறுத்தல், கனவொடு மயங்கல்,
பொய்யாகக் கோடல், மெய்யே யென்றல்,
ஐயஞ் செய்தல், அவன்றமர் உவத்தல்,
*அறன்அழிந் துரைத்தல்,ஆங்குநெஞ் சழிதல்,
எம்மெய் யாயினும் ஒப்புமை கோடல்,
ஒப்புவழி உவத்தல், உறுபெயர் கேட்டல்,
நலத்தக நாடின் கலக்கமும் அதுவே. ௨௨

## ௫. புறனடை

மன்னழியாத நிலையில நிகழ்வன

1217. முட்டுவயிற் கழறல், முனிவுமெய்ந்நிறுத்தல்,
அச்சத்தின் அகறல், அவன்புணர்வு மறுத்தல்,
தூதுமுனிவு இன்மை, துஞ்சிச் சேர்தல்,
காதல் கைம்மிகல், கட்டுரை இன்மைஎன்று
[illegible]ல் கூட்டம். ௨௩

தாரை. அறன் அழிந்துரைத்தல் - அறத்தைப் பழித்துப் பேசுதல். எம் மெய்யாயினும் - எந் நிகழ்ச்சியாயினும். உறுபெயர் கேட்டல் - தலைமகனற் பெரும் புகழைக் கேட்டு மகிழ்தல். அதுவே - மெய்ப்பாடாம். இவை பெருந்திணைக்குரியன.

1217. முட்டுவயின் - கூட்டத்துக்கு இடையூறுண்டான விடத்து. முனிவு மெய்ந் நிறுத்தல் - மாறுபட்ட செயல்களில், வெறுப்புணர்வு தனது உடம்பில் தோன்ற நிறுத்துதல். அச்சத்தின் - அச்சத்தினுல் துஞ்சிச் சேர்தல் - உரிமை நினைவினுல் உறக்கம் நிகழ்தல். அழி[illegible]ல் கூட்டம் - மனம் அழிதலில்லாத கூட்டத்திற் குரியன

(பா - வே.) * அறன் அளித.

**இதுவும் அது**

1218. தெய்வம் அஞ்சல், புரையறந் தெளிதல்,
இல்லது காய்தல், உள்ளது உவர்த்தல்,
புணர்ந்துழி உண்மை, பொழுதுமறுப் பாக்கம்,
அருளமிக உடைமை, அன்புறு தக நிற்றல்,
பிரிவாற் றாமை, மறைந்தவை உரைத்தல்
புறஞ்சொல் மாணாக் கிளவியொடு தொகைஇச்
சிறந்த பத்தும் செப்பிய பொருளே. ௨௪

**மெய்ப்பாட்டுக் குரிய ஒப்புமை**

1219. பிறப்பே, குடிமை, ஆண்மை, ஆண்டோடு,
உருவு நிறுத்த காம வாயில்,

1218. புரையறம் - உயர்ந்த அறம். இல்லது காய்தல் - தலைவனிடம் இல்லாத குற்றத்தை உள்ளது போலக் கருதிக்கொண்டு ஊடுதல். உவர்த்தல் - வெறுத்தாற்போற் கூறுதல். புணர்ந்துழி உண்மை - கூடிய காலத்திலிருந்த உள்ள நிகழ்ச்சியைக் கூறுதல். பொழுது மறுப்பு ஆக்கம் - பகல் வேண்டாம் இரவு வருக எனவும், இரவு வேண்டாம் பகல் வருக எனவும் பொழுது மறுத்துக் கூறுதலால் உண்டாகும் மன மகிழ்ச்சி. தக - உள்ளத்து மட்டும் மறைந்து நிகழுமாறு. புறஞ்சொல் - புறங்கூறு மொழியாகிய அலர். மாணாக் கிளவி - அவ்வலர் மாட்சிமைப் படாமைக்கு ஏதுவாக நடந்துகொள்ளல் பற்றிய திறனுரை. செப்பிய பொருளே - முன் நூற்பாவிற் செப்பிய அழிவில் கூட்டத்திற்குரிய மெய்ப்பாட்டுப் பொருள்களேயாகும்.

1219. தலைவியும் ஆண்மையில் ஒத்து நிற்றலென்பது, இல்லறஞ் செய்யும் ஆண்மையில் எனக் உருவு நிறுத்த காம வாயில் - உருவும், அதிலிருந்து தோன்றி நின்ற இன்பத்திற்கு வாயிலான அன்பும் என்றபடி.

நிறையே, அருளே, உணர்வொடு, திருவென
முறையுறக் கிளந்த ஒப்பினது வகையே　உ௫

**காமக்குறிப்பு ஆகாதன**

1220. நிம்பிரி, கொடுமை, வியப்பொடு, புறமொழி,
வன்சொற், பொச்சாப்பு, மடிமையொடு, குடிமை,
இன்புறல், ஏழைமை, மறப்போ, டொப்புமை
என்றிவை இன்மை என்மனார் புலவர்.　உ௬

**மெய்ப்பாடுகளின் நுட்பம்**

1221. கண்ணினும் செவியினும் திண்ணிதின் உணரும்
உணர்வுடை மாந்தர்க் கல்லது தெரியின்
நன்னயப் பொருள்கோள் எண்ணருங்
[குரைத்தே　உ௭

---

உணர்வு - அறிவு　ஒப்பினது வகை - தலைமகனுக்குந் தலைமகளுக்கும் ஒப்புமை கருதக் கூடிய பண்புகளின் வகை என்பது.

1220　நிம்பிரி - பொறாமை. பொச்சாப்பு - சோர்வு என்று இவை இன்மை - என்று சொல்லப்பட்ட இவை இல்லாதிருத்தல் மெய்ப்பாட்டுக்குச் சிறப்பு என்றபடி

1221. தெரியின் - ஆராயுமிடத்து　நல நயப்பொருள் என்றது, மெய்ப்பாடு என்னும் பொருட்டு கோள் - அறிந்து கொள்ளுதல்　எண்ணருங்குரைத்து - ஏனையோர்க்கு எண்ணுதற்கரியது எனக், இயலாது என்பது கருத்து

# எ. உவம வியல்

[உவம இலக்கணங்கள் உணாத்துவது.]

## க. உவமையின் இயல்பு

பாகுபாடு

1222 வினைபயன் மெய்உரு என்ற நான்கே
வகைபெற வந்த உவமத் தோற்றம். க

அது விரவி வருதல்

1223. விரவியும் வரூஉம் மரபின என்ப. உ

உயர்ந்தது உவமையாதல்

1224 உயாந்ததன் மேற்றே உள்ளுங் காலை. ங

அது தோன்றும் நிலைக்களன்

1225 சிறப்பே நலனே காதல் வலியோடு
அந்நாற் பண்பும் நிலைக்களம் என்ப. ச

வேறு களன்

1226. கிழக்கிடு பொருளொடு ஐந்தும் ஆகும். ரு

---

1222. வினை - தொழில் மெய் - வடிவம். உரு - நிறம். நான்கே - நான்கு கருத்துக்களே உவமத்தோற்றம் - உவமம் தோன்றுதற்குரியன.

1223. விரவியும் வரும் மரபின - அந் நான்கனுள் இரண்டு மூன்று சோந்தும் வரும் இயல்பின.

1224 உவமை உயாந்ததன் மேலது எனக; உயாந்த பொருளையே உவமை கூறுதல் மரபென்றபடி.

1225. சிறப்பு - தலைமை நலன் - நன்மை. வலி - வலிமை நிலைக்களம் - உவமை தோன்றுதற்கு நிலைக்களமாவன.

1226. கிழக்கிடு பொருள் - கீழ்ப்படுத்தப்பட்ட பொருள், தாழ்ந்த பொருள்.

முதலுஞ் சினையும் பற்றி வருதல்

1227 முதலுஞ் சினையுமென்று ஆயிரு பொருட்கும்
நுதலிய மரபின உரியவை உரிய. ௬

உருபின்றியும் வருதல்

1228. சுட்டிக் கூறா உவம மாயின்
பொருளெதிர் புணர்த்துப் புணர்த்தன
கொளலே. ௭

உவமையின் சிறப்பியல்புகள்

1229 உவமையும் பொருளும் ஒத்தல் வேண்டும். ௮

1230. பொருளே உவமஞ் செய்தனர் மொழியினும்
மருளறு சிறப்பினஃ்து உவம மாகும் ௯

1231. பெருமையுஞ் சிறுமையுஞ் சிறப்பின் தீராக்
குறிப்பின் வரூஉம் நெறிப்பா டுடைய. ௰

---

1227. நுதலிய மரபின - கருதி வழங்கி வருகின்ற முறைமையில் முதலுக்கு முதலும் சினைக்குச் சினையும் அவை மாறியும் உவமமாக வருபவற்றுள் அங்கங் கும் மரபின்படி உரியவை வழங்குதற்குரியன என்றபடி.

1228 பொருள் எதிர் புணர்த்து - உவமிக்கப்படும் பொருளை எதிர் நிறுத்திக் கூட்டி. புணர்த்தன கொளல் - பொருத்துவனவாய்க் கொள்க

1230. பொருள் - உவமிக்கப்படும் பொருளையே. செய்தனர் - செய்து. மருள் அறு சிறப்பின் - மயக்க மற்ற சிறப்பு நிலையால்.

1231. பெருமையுஞ் சிறுமையும் - உவமமும் பொரு ளும் ஒத்தனவாகாது ஓரளவு பெருமையுஞ் சிறுமையு மாகக் கூறப்படினும். சிறப்பின் தீராக் குறிப்பின் - உரிய சிறப்பினின்றும் நீங்கமாட்டாத குறிப்போடு.

## ௨. உவம வுருபு

**பாகுபாடு**

1232. அவைதாம,
அனன ஏயபப உறழ ஒபப
என்ன மான என்றவை எஅ,
ஒன்ற ஒடுஙக ஒட்ட ஆஙக
என்ற வியபப என்றவை எஅ,
எள்ள விழைய இறபப நிகாபபக
கள்ளக கடுபப ஆஙகவை எஅக,
காயபப மதிபபத தகைய மருள
மாற்ற மறுபப ஆஙகவை எஅப,
புலலப் பொருவப பொறபப போல
வெலல வீழ ஆஙகவை எஅ,
நாட நளிய நடுஙக நநத
ஓடப புரைய என்றவை எஅ,
ஆறு றவையும, அனன பிறவும
கூறுங காலைப் பலகுறிப் பினவே. கக

அவற்றுள், வினையுவம உருபுகள

1233 அனன ஆஙக மான இறப்ப
என்ன உறழ்த தகைய நோககொடு
கணணிய எட்டும வினைபபால உவமம. கஉ

---

1232 அவைதாம - உவமத்தின் வகைகள். எஅ - எனவும். ஆறு றவையும - இம் முபபத்தாறும். அனனவை பிறவும என்றது, நேர, ஆர முதலியன என பா இளம. பல குறிப்பின - பல வகைபபட்ட கருத துடையனவாய வரும.

1233. கணணிய - கருதிய வினைப்பால உவமம - தொழிலின வகைபபட்ட உவமமாகும.

அவற்றுள், 'அன்ன' என்னும் உருபு

1234. அன்னவென் கிளவி பிறவொடுஞ் சிவணும் ௧௩

பயனுவம உருபுகள்

1235 எள்ள விழைய புல்லப் பொருவ
கள்ள மதிப்ப வெல்ல வீழ
என்றாங்கு எட்டே பயனிலை உவமம் ௧௪

மெய்யுவம உருபுகள்

1236. கடுப்ப ஏய்ப்ப மருளப் புரைய
ஒட்ட ஒடுங்க ஓட நிகர்ப்பஎன்று
அப்பால் எட்டே மெய்ப்பால் உவமம் ௧௫

உருவுவம உருபுகள்

1237. போல மறுப்ப ஒப்பக் காய்த்த
நேர வியப்ப நளிய நந்தஎன்று
ஒத்துவரு கிளவி உருவின் உவமம் ௧௬

இவற்றின் பொருள் மரபு

1238. தத்தம் மரபின் தோன்றுமன் பொருளே ௧௭

## ௩. உவமையை உணருமுறை

வேறு பாகுபாடு

1239 நாலிரண் டாகும் பாலுமா றுண்டே. ௧௮

---

1234. பிறவொடும் - வினைப் பயனுவமம் வடிவுவ மம் வண்ணவுவமங்களோடும்.

1236 அப்பால - அப்பகுதிப் பட்ட

1238 மரபின் - வரலாற்று முறைமையால் தோன் றும் பொருளே - இப் பொருள்கள் தோன்றும் எனக்

1239. நாலிரண்டாகும் பாலும் - எட்டாகும் பக்க மும், முன்னே, வினை பயன் வடிவு வண்ணம் எனப்பட்ட

பிறிதொரு வகைப் பாகுபாடு

1240. பெருமையும் சிறுமையும் மெய்ப்பாடு எட்டன்
வழிமருங்கு அறியத் தோன்றும் என்ப ௧௧

உவமமும் பொருளும்

1241 உவமப் பொருளின் உற்றது உணரும்
தெளிமருங்கு உளவே திறத்திய லான ௧௨

அவற்றை உணரும் வகை

1242. உவமப் பொருளை உணருங் காலை
மரீஇய மரபின் வழக்கொடு படுமே. ௧௩

---

நான்கு உவமங்களும் எட்டாகும் பக்கமும் என்றபடி, வினையும் வினைக்குறிப்பும் என வினையுவமமும், நன்மையுந் தீமையுமெனப் பயனுவமமும். வடிவும் அளவும் என வடிவுவமமும், நிறமுங் குணமுமென வண்ணவுவமமும் எட்டாம் என்பார் இளம

1240. ஒத்தனவாக அல்லாமல் பெருமை பற்றி யுஞ் சிறுமை பற்றியும் ஒப்புமை கொள்ளப்படும் உவமம் என்றற்குப் பெருமையும் சிறுமையும் என்றார். மெய்ப் பாடு எட்டன் வழி மருங்கு - நகை முதலிய எண் வகை மெய்ப்பாட்டுப் பொருள் வழியில

1241. உவமப் பொருளின் - உவமப் பொருள் கூறு தலால. உற்றது - கூறுவானது உள்ளத்திற் கருதிய கருத்தை.

1242. மரீஇய மரபின் வழக்கொடு படுமே — உல கில் மருவி வழங்குகின்ற இயல்பினையுடைய வழக்கோடு பொருந்தி அஃது அறியப்படும்.

அவற்றில், இரட்டைக் கிளவி

1243. இரட்டைக கிளவி இரட்டை வழிததே. உ௨

## ௪. உள்ளுறை யுவமம்

அதன் இயல்பு

1244. பிறிதொடு படாது பிறபபொடு நோககி
* முனனை மரபின கூறுங காலைத
துணிவொடு வருஉம துணிவினோ கொளினே

அதன தொகை

1245. உவமப் போலி ஐநதென மொழிப. உ௪

---

1243 இரணடு கிளவியோடு வரும உவமை அவ வாறே இரணடு கிளவியோடு வருகினற உவமிககபபடு பொருளின இயைபுடையதாகும எனறபடி "விலஙகொடு மககளனையா இலஙகு நூல கறறாரோடு ஏனையவா" எனப தில அவவிரட்டை காணபபடுதல கருதுக.

1244. பிறிதொடு படாது - உவமம வேறு உவ மிககபபடும பொருள வேறு எனறு ஒனறறகொனறு வேறு கத தோனறுமல பிறபபொடு நோககி - உவமைத தோற றததிலேயே உவமிககபபடும பொருளுங கணடு. முனனை மரபில - உவமமும பொருளுமென முறகூறிய இயல பினில. துணிவொடு வருஉம - கூறுவோரது தெளிவோடு பொருநதி அதன உளளுறை விளஙகும துணிவினோ கொளின - தெளிவுடையோா நுணுகி உணாவராயின என பது.

1245. உவமப போலி எனறது, உளளுறையுவமம எனபது பேரா. கருதது

---

(பா. வே.) * முனன.

அதன வகை

1246. தவலருஞ சிறபபினஅத தனமை நாடின
வினையினுமபயததினும உறுபபினும உருவினும
பிறப்பினும வரூஉம திறததியல எனப. உ௫

இத திறததில, தலைவியும தோழியும

1247. கிழவி சொலலின அவளறி கிளவி,
தோழிக காயின நிலமபெயாந துரையாது.

தலைவனும பிறரும

1248. கிழவோற் காயின உரனொடு கிளககும;
ஏனோாக கெலலாம இடமவரை வினறே.

12ச6. தவலரும - கெடலரிய, அததனமை - அவ வுவமப போலியின தனமையை பயததினும - பயனினும. உறுபபினும - மெயயுவமததினும பிறபபினும - பிறபபுவ மததினும திறததியல - ஐநது வகையான கூறுபாட டியலபினையுடையது ஏனை யுவமததுககு வகை நானகா யின, உளளுறை யுவமததுககு வகை இஙஙனம ஐநதெனற படி.

12ச7 சொலலின - உவமங கூறினல. அவளறி கிளவி - அவள அறிநத பொருளகளைப பறறிய சொலலா யிருககும தோழிககாயின - தோழிக்கு அவவாறு உவமங கூறுதல நேருமாறுல, தோழி உவமங கூறினல எனபது நிலம பெயாநது உரையாது - அந நிலததுளள பொருளகளமேற கூறுமலலாது அந நிலங கடநது பிற நிலத துளள பொருளகளமேல உவமங கூறாது.

1248 உரனொடு - தன உடைமை தோனற என பா போா

இவ்வுவமைக் குரிய கூற்றுக்கள்

1249. இனிதுறு கிளவியும் துனியுறு கிளவியும்
உவம மருங்கின் தோன்றும் என்ப. உ௮

தலைவி கூற்றிற்குரிய இடம்

1250. கிழவோட்கு உவமம் ஈரிடத் துரித்தே உ௯

தலைமகன் கூற்றிற்குரிய இடம்

1251. கிழவோற் காயின் இடமவரை வின்றே ௩௰

தோழி முதலியோர் கூற்றிற்குரிய இடம்

1252. தோழியும் செவிலியும் பொருந்துவழிநோக்கிக்
கூறுதற் குரியர் கொள்வழி யான ௩௧

௫ புறனடை

வேறு வகை உவமம்

1253. வேறுபட வந்த உவமத் தோற்றம்
கூறிய மருங்கின் கொள்வழிக் கொளாஅல்

---

1249 இனிதுறு கிளவி - மகிழ்ச்சி பொருந்திய சொல். துனி - புலவி. உவம மருங்கின் - உவமச்சார்பில.

1250. ஈரிடம் என்றது முன் நூற்பாவிற் கூறிய இருவகை நேரம்.

1252 கொள்வழியான - கேட்போர் கொள்ளும் நெறியால

1253. வேறுபட வந்த உவமத் தோற்றம் - இதுகாறும் கூறிய ஏனை யுவமத்தினும் இவ்வுள்ளுறை யுவமத்தினும் வேறுபாடு தோன்ற வந்த உவம வகைகள் கூறிய மருங்கின் - இதுகாறும் கூறியதன் சார்பில வைத்து. கொள்வழிக் கொளாஅல - கொள்ளும் முறைமையிற் கொள்க என்பது.

உவமைக்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

1254. ஒரீஇக் கூறலும் மரீஇய பண்பே. ௩௩

பின்னும் ஒரு முடிபு

1255. உவமத் தன்மையும் உரித்தென மொழிப
பயனிலை புரிந்த வழக்கத் தான. ௩௪

உவமையில் வரும் ஐயம்

1256. தடுமா றுவமம் கடிவரை யின்றே. ௩௫

அடுக்கிய உவமை

1257 அடுக்கிய தோற்றம் விடுத்தல் பண்பே. ௩௬

---

1254. ஒரீஇக் கூறலும் - உவமமும் பொருளும் ஒவ்வாவென நீக்கிக் கூறலும், "யாங்ஙனம் ஒத்தியோ வீங்குசெலன் மண்டிலம்" என்பது காண்க. மரீஇய பண்பே - அடிப்பட்டு வந்த வழக்கே.

1255 உவமத் தன்மையும் - உவமையை அதன் தன்மை விளக்கிக் கூறுதலும். பயனிலை புரிந்த - அதனாலாகும் பயனை மிகுத்துக் காட்ட விரும்பிய.

1256 தடுமாறு உவமம் - ஐயநிலை யுவமமும். கடிவரையின்று - நீக்குநிலைமை யின்று

1257 அடுக்கிய தோற்றம் - உவமை பல அடுக்கி வரும் வகை, "மதியத் தன்ன வாண்முகம் போலும் பொதியவிழ் தாமரைப் புதுப்பூம் பொய்கை" என வருதல் போல்வன விடுத்தல் பண்பு - அதனுணைச் சிறப்பில்லாமையின் மேற்கொள்ளாது விடுத்தற்குரிய இயல்பினது எனக.

அதன்கண், நிரனிறை முதலியன

1258. * நிரனிறுத் தமைத்தல், நிரனிறை, சுண்ணம்
வரைநிலை வைத்த மூன்றலங் கடையே. ௩௭

1258. நிரல் நிறுத்தமைத்தல் என்பது, ஒரு பொருளுக்குப் பல உவமைகளை முறையே நிறுத்தியமைத்தல், நில நீர்வெளிவிசும் பென்ற நான்கின் அளப்பரியையே என வருதல். 'நிரனிறை' என்பது உவமை பலவும் சேரநிறுத்தி அவற்றால் உவமிக்கப்படும் பொருள் பலவும் வேறே முறைப்படி சேர நிறுத்துதல் 'சுண்ணம்' என்பது, உவமமும் பொருளும் துணித்து ஓட்டும்படி சிதறிக்கிடப்ப நிறுத்துதல் வரை நிலை வைத்த - என வரைப்பு செய்த நிலைமையோடு பொருந்திய. மூன்றலங் கடையே - இவை மூன்றலலாத விடத்து. எனக் கொண்டு, முன் நூற்பாவோடு இயைத்துக் காண்க.

(பா-வே) * நிரனிறுத்தமைத்த.

## ௮. செய்யு ளியல்

[பொருளபற்றி எழுஞ் செயயுளிலககணஙகள தொகுததுணரததுவது.]

### ௧ செயயுள் உறுப்புக்கள்

1259 மாததிரை எழுததியல் அசைவகை எனாஅ,
யாதத சீரே அடியாபபு எனாஅ,
மரபே தூககே தொடைவகை எனாஅ,
நோககே பாவே அளவியல எனாஅத,
திணையே கைகோள கூற்றுவகை எனாஅக,
கேட்போர களனே காலவகை எனாஅப,
பயனே மெயபபாடு எசசவகை எனாஅ,
முனனம பொருளே துறைவகை எனாஅ,
மாடடே வணணமொடு யாபபியல வகையின
ஆறுதலை யிடட அநநா லைநதும,
அமமை அழகு தொனமை தோலே

---

1259. எழுததியல - எழுததுககளின இயலபு. எனாஅ - எனவும. யாதத - பொருளபெறப பொருநதிய. யாபபு - செயயுள அடிதோறும பொருளபெறச செயவதோர செயகை எனபர பேரா. தூககு - செயயுடகளின ஓசையைத துணிதது வகைப்படுததுதல. தொடை - யாபபில எழுததொலிகள ஒபபுமையுறத, தொகுககபபடுதல. நோககு - செயயுளுறுபபுகளின ஒருமிதத போககு. பா - பரநது செலலும உணர்வு ஒலி. அளவியல - செயயுளின வரையறை. திணை - அகததிணை புறததிணை எனனும பிரிவுகள. கைகோள - அவறறிற, களவு கறபு எனறு மேற கொளளபபடும ஒழுககவகைகள. களன - இடம். எசசவகை - கூறாது எஞசியவறறைக குறிககொளளுமபடி

விருநதே இயைபே புலனே இழைபெனுஅப்
பொருநதக கூறிய எட்டொடும் தொகைஇ
நல்லிசைப புலவா செய்யுள உறுப்பென
வல்லிதிற் கூறி வகுததுரைத தனரே. க

## உ. அவறறுள், மாதத்திரையும் எழுத்தியலும்

1260. அவறறுள,
மாததிரை அளவும, எழுததியல வகையும்,
மேற்கிளந தனன எனமனுா புலவா. உ

## ௩. அசை

### நேரசை, நிரையசை

1261 குறிலே நெடிலே குறிலிணை குறினெடில

அமைவதோா இயலபு. முனனம - பொருதத வியலபு. பொருள - புலவன மேறகொளளும பொருள மாட்டு - அகனறு கிடககுங கருததுககளைத தொடாபு தோனறப பொருததிக கூறுதல வணணம - செயயுளோசையின அழகு யாபபியல வகையின - செயயுளியற பகுதியின ஆறு தலையிட்ட அந நாலைநதும - இருபததாறு உறுபபுக களும. அமமை அழகு தொனமை முதலியன செயயுட களின வனபபுககள. எட்டொடும - எணவகை வனபபுக புககளோடும எனக. எனவே, செயயுளுறுபபுககள முப பதது நானகெனபது பெறபபடும. நலலிசைப புலவா செயயுள - நலலிசைப புலவா செயயும செயயுளின. வல விதின - நுடபதிடபந தோனற வகுத துரைததனா ஆசி ரியா எனபது.

1260. மேறகிளநதனன - முன எழுததிகாரததிற சொலலபபட்டவறறோடு ஒக்கும

ஒற்றொடு வருதலொடு மெய்ப்பட நாடி
நேருமநிரையும எனறிசின பெயரே. ௩

**அவை, நோபு நிரைபு எனவும வருதல**

1262 இருவகை உகரமொடு இயைநதுஅவை வரினே
நோபும நிரைபும ஆகும எனப,
குறிலிணை உகரம அலவழி யான. ௪

**இயலசையும உரியசையும்**

1263. இயலசை முதலிரணடு, ஏனைய உரியசை ௫

**தனிககுறில அசையாகாத இடம்**

1264. தனிககுறில் முதலசை மொழிசிதைத் தாகாது

---

1261. 'ஒறறொடு வருதலொடு' எனவே தனியே வருதலோடுஎனபதும பெறபபடும. குறிலும நெடிலும, குறிலிணையும குறிலநெடிலும எனனும நானகும தனியே வருதலோடு ஒறறடுததும வரும எனறபடி நேரும் நிரையும - நேரசையும நிரையசையும. எனறிசின பெயரே - எனறு பெயராகும

1262. இருவகை உகரம, குறறுகரமும முறறுகரமும அவை எனறது, நேரசையும நிரையசையும. நோபு நிரைபுமாகும - நோபசையும நிரைபசையுமாகும. அலவழி யான - அலலாதவிடதது.

1263. முதலிரணடு எனறது, நோ நிரை நோபு நிரைபு எனனும நாலவகையுள முதலிரணடாகிய நேரசை நிரையசை யெனபன இயலசை - இயறகை யசை. உரியசை - செயறகையின உரிய அசை.

1264 தனிககுறில முதலசை - தனிக் குறிலாலாகிய முதலில நினற நேரசை. மொழி சிதைதது ஆகாது - விடடிசையாத மொழியை விட்டிசைககுமபடி செயறகையிற சிதைதது அசையாகாது.

குறறியலிகரம அலகு பெறுமை

1265. ஒறறெழுத தியறறே குறறிய லிகரம். ௭

முறறியலுகரம அசையாகாத இடம

1266. முறறிய லுகரமும மொழிசிதைததுக
[கொளாஅ,
நிற்றல் இன்றே ஈற்றடி மருஙகினும். ௮

இருவகை உகரமும அசையாகும வகை

1267. குற்றிய லுகரமும முறறிய லுகரமும்
ஒற்றொடு தோன்றி நிற்கவும பெறுமே ௯

முடிபு

1268. அசையும சீரும இசையொடு சோததி
வகுததனா உணாததலும வல்லோா ஆறே.

௨. சீா

1269. ஈரசை கொணடும் மூவசை புணாநதும்
சீரியைநு திறறது சீரெனப படுமே. ௧௧

---

1265 இயறறு - இயலபினையுடையது, அசைகளில அசைதது நிறறறகுரிய எழுததாக எணணபபடாது எனறபடி.

1266. நிறறல இனறு - தனியசையாய நிறறல இலலை.

1267. நிறகவும - தனியசையாய நிறகவும.

1268. இசையொடு சோததி - ஓசையோடு பொருததி வகுததனா உணாததல - வகுததுத தெரிவிததல. வலலோா ஆறு - செயயுளிலக்கணததில துறைபோயினாது நெறியாகும அசையும சீரும இனனோசையோடு பொருநதல வேணடு மெனபது கருதது

1269. இறறது - ஓசை இடையறறு முடிநது தோனறுவது.

இயறசீரும் உரிசசீரும

1270 இயலசை மயககம இயறசீா, ஏனை
உரியசை மயககம ஆசிரிய உரிசசீா. கஉ

1271 முனநிரை உறினும அனன வாகும. கங

அவறறுள, இயறசீர்

1272 நேரவண் நிறபின இயற்சீாப பால கச

1273 இயலசை ஈறறுமுன் உரியசை வரினே
நிரையசை இயல வாகும எனப. கரு

சீரவகையில, உயிரளபெடையின நிலை

1274. அளபெடை அசைநிலை ஆகலும உரிததே. கசு

ஒறறளபெடையின் நிலை

1275. ஒற்றளை பெடுபபினும அறறெனை மொழிப. கள

உரிச சீா

1276. இயற்சீா இறுதிமுன் நேரவண நிறபின
உரிசசீா வெணபா ஆகும எனப கஅ

---

1270 இயலசை - நோ நிரை எனனும அசைகள. மயககம - அவை தமமுட கலநதுவருதல உரியசை - நோபு நிரைபு எனனும அசைகள.

1271. முன - உரியசைகளுககுப பின. நிரை - நிரையசை. அனன - ஆசிரிய உரிசசீாகளே.

1272 அவண - உரியசைகளுககுப பினனா. இயறசீாப பால - இயறசீாப பிரிவின, அப பிரிவைச சோந்தன எனறபடி

1275. ஒறறு அளபெடுபபினும எனக. அறறு - அசைநிலையாகலும.

வஞ்சிச் சீர்

1277. வஞ்சிச் சீரென வகைபெற் றனவே
வெண்சீ ரல்லா மூவசை யான. ௧௯

வஞ்சியுரிச்சீர் வஞ்சிப்பாவுக்காதல்

1278 தன் பா அல்வழித் தானடை வின்றே ௨0

வஞ்சிப்பாவில், ஏனைச் சீர்களும் வருதல்

1279 வஞ்சி மருங்கின் எஞ்சிய உரிய. ௨௧

வெண்பாவிற்கு, ஒருங்கு வராத் சீர்கள்

1280 வெண்பா உரிச்சீர் ஆசிரிய உரிச்சீர்
இன் பா நேரடிக் கொருங்குநிலை இலவே. ௨௨

கலிப்பாவில், அவை மயங்குதல்

1281 கலித்தளை மருங்கிற் கடியவும் படாஅ ௨௩

---

1277. வகை பெற்றன - பாகுபாடு செய்யப்பெற் றவை. வெண்சீர் என்பது, முன் னூற்பாவிற் கூறியபடி இயற்சீர் இறுதிமுன் நேர் அவண் நிற்பது மூவசை - மூவ சைச் சீர்.

1278. தன் பா - வஞ்சி யுரிச்சீர்க்கு உரிய பா, என் றது, வஞ்சிப் பா. அடைவு இன்று - வஞ்சியுரிச்சீர் வேறு பாக்களில் வந்து பொருந்துதல் இல்லை

1279 வஞ்சி மருங்கின் - வஞ்சிப் பாக்களில். எஞ் சிய - ஏனைச் சீர்களும்.

1280. இன் பா என்றது, வெண்பா நேரடி என் றது, நாற்சீர் கொண்டது நிலை - நிற்றல், வந்து பொருந் துதல்.

1281. கலிப்பாவில் வெண்பா உரிச்சீரும் ஆசிரிய உரிச்சீரும் ஒருங்குநிற்றலும் உண்டு என்றபடி.

**கலிப்பாவில, நேரீறறு இயறசீர் வராமை**

1282. கலிததளை அடிவயின நேரீற றியறசீா
நிலைக்குரித தன்றே தெரியு மோாககே உ௪

**அது, வஞசிபபாவிலும இறுதியில நிலலாமை**

1283 வஞ்சி மருஙகினும இறுதி நிலலா. உ௫

**ஓரசைச சீர்**

1284 இசைநிலை நிறைய நிற்குவ தாயின
அசைநிலை வரையாா சீாநிலை பெறலே. உ௬

**அது, செயயுளிற பயிலுதல**

1285. இயற்சீாப பாறபடுத தியற்றினா கொளலே
தளைவகை சிதையாத தனமை யான. உ௭

**வெணசீா ஈறறசையின் ஒரியலபு**

1286 வெணசீா ஈறறசை நிரையசை இயற்றே உ௮

---

1282 நிலைககுரிததனறு - நிறறறகுரியதனறு தெரியுமோாககு எனருா, கலிபபாவிறகுரிய துளளலோசையின இயலபை அறிநது உணாவு சிறபபாாககு அஃது இயையாமையின.

1283. நிலலா - அந நேரீற றியறசீா நிலலா

1284. இசைநிலை - ஓசை நிலைமை நிறைய - நிரமப அசை நிலை வரையாா - தனிதத அசைநிலையி லுளள ஓர சையினை நீககாா சீாநிலை பெறல - சீரின இயலபைப பெறு தறகண. எனவே, ஓசை நிரமபுவதாயின தனி அசையும சீராம எனபது

1285. இயறறினா கொளல - இயறறிககொளக.

1286. நிரையசை இயறறு - தனைகொளளும வகையில, இயறசீரின நிரையசை யியலபினை யுடையதாய, வருஞ சீரின முதலில நேரசை ஏறகும் எனறபடி.

ஆசிரியப்பாவில் வெண்சீர்

1287. இனசீர் இயைய வருகுவ தாயின
வெணசீர் வரையார் ஆசிரிய அடிககே ௨௯

ஆசிரியப்பாவில் வஞசிச்சீர்

1288. அநநிலை மருஙகின வஞசி உரிச்சீர
ஒன்றுதல் உடைய ஓரொரு வழியே. ௩௦

௫. அடி

அடியின அளவு

1289. நாற்சீர் கொணடது அடியெனப படுமே. ௩௧

அடியினகண, தளையும் தொடையும்

1290. அடியுள ளனவே தளையொடு தொடையே

அவை, நாறசீரடிககே உரிததாதல்

1291. அடியிறநது வருதல இல்லென மொழிப. ௩௩

பாட்டென்பதற்கு, அடியின சிறப்பு முதன்மை

1292 அடியின சிறப்பே பாட்டெனப படுமே. ௩௪

குறளடி

1293. நாலெழுத தாதி யாக ஆறெழுதது
ஏறிய நிலததே குறளடி எனப ௩௫

---

1287 இனசீர் - இனிய ஓசை யொழுஙகு

1288. அநநிலை மருஙகின - அவவாசிரிய வடிக கண.

1290. அடி உளளன - அடிககண அமைநது நிற பன.

1291. அடி இறநது வருதல - தளையும தொடையும நாறசீரடியினைக கடநது வருதல.

1293 ஆறெழுதது ஏறிய நிலதது - ஆறெழுதது ஈருக ஏறிய நிலததினையுடையது, எனறது, நான

சிந்தடி

1294. ஏழெழுத் தென்ப சிந்தடிக் களவே,
ஈரெழுத் தேற்றம் அவ்வழி யான. ௩௯

அளவடி

1295. பத்தெழுத் தென்ப நேரடிக் களவே,
ஒத்த நாலெழுத் தொற்றலங் கடையே ௩௭

நெடிலடி

1296. மூவைந் தெழுத்தே நெடிலடிக் களவே,
ஈரெழுத்து மிகுதலும் இயல்பென மொழிப

கழிநெடிலடி

1297. மூவா றெழுத்தே கழிநெடிற் களவே;
ஈரெழுத்து மிகுதலும் இயல்பென மொழிப.

சீர்நிலை

1298 சீர்நிலை தானே ஐந்தெழுத் திறவாது. ௪0

---

கெழுத்து முதல் ஆறெழுத்து வரையிற் குறளடி இடங் கொண்டு வரும் என்றபடி.

1294 ஈரெழுத்தேற்றம் - அவ்வேழெழுத்துக்கு மேல் ஈரெழுத்து ஏற்றம் அவ்வழியான - அவ்விடத்த தாகும், எனவே, ஏழு முதல் ஒன்பதெழுத்து வரையிற் சிந்தடிக்கு அளவு என்பது.

1295 ஒத்த நாலெழுத்து - அதற்குமேற் பொருந்திய நான்கெழுத்துக்களையுடையது. ஒற்றலங் கடை - ஒற்றெழுத்துக்கள் அல்லாதவிடத்து.

1296 'ஈரெழுத்து மிகுதலும்' என்றமையால், நெடிலடிக்குப் பதினைந்து எழுத்து முதல் பதினேழு எழுத்துவரையிற் கொள்ளப்படும்.

1298 சீர்நிலை - சீரினது நிலைமை. ஐந்தெழுத்து இறவாது - ஐந்தெழுத்தின் மிகாது.

வஞ்சிப்பாவில, சீர்நிலை

1299. * நோநிலை வஞ்சிக்கு ஆறும் ஆகும்　　௪௧

சீரின இயல்பு

1300. எழுத்தளவு எஞ்சினும் சீர்நிலை தானே
குன்றலும் மிகுதலும் இல்லென மொழிப. ௪௨

செய்யுளில் எண்ணப்படாத எழுத்துக்கள

1301. உயிரில் லெழுத்தும் எண்ணப் படாஅ
உயிர்த்திற மியக்கம் இன்மை யான　　௪௩

வஞ்சியடிக்கு இருசீர

1302. வஞ்சி யடியே இருசீர்த் தாகும்.　　௪௪

வஞ்சியடிச் சீர

1303. தன்சீர் எழுத்தின் சின்மை மூன்றே　　௪௫
1304. முச்சீ ரானும் வருமிடன உடைத்தே.　　௪௬

---

1299 நோநிலை வஞ்சி - சமநிலை வஞ்சியுள, என்றது, இருசீரடி வஞ்சிப்பாவில ஒரு வஞ்சிச் சீர்க்கு எனக. இது பேரா. கருத்து.

1301. உயிர்த்திற மியக்கம் இன்மையான - உயிரின திறமெனப்படும இயக்கம் என்பது அவற்றிற்கு இல்லாமையான என்பது

1303. 'தன சீர்' என்றது, இங்கே வஞ்சியடிக்குரிய வஞ்சிச்சீர் என்பது சின்மை - சிறுமை நிலை. வஞ்சி யுரிச்சீரின குறைந்த எழுத்து நிலை மூன்று என்றபடி.

1304 வஞ்சியடி முச்சீரானும் வருமிடன உடையது எனக.

---

(பா - வே.) * நோ நிரை.

அசை கூன் ஆதல்

1305. அசைகூன் ஆகும் அவ்வயி னான. ௪௭

சீர் கூன் ஆதல்

1306. சீர்கூன் ஆதல் நேரடிக்கு உரித்தே. ௪௮

ஐவகையடியின் விரி

1307. ஐவகை அடியும் விரிக்குங் காலை
மெய்வகை அமைந்த பதினேழ் நிலத்தும்
எழுபது வகையின் வழுவில வாகி
அறுநூற் றிருபத் தைந்தா குமமே. ௪௯

---

1305. 'கூன்' உரிய சீருக்குமேல் வரும் தனிச் சொல். அவ்வயினான - இருசீர் வஞ்சியடியுள்ளும் முச்சீர் வஞ்சியடியுள்ளும்.

1306. சீர் கூனாகும் என்றமையின், தளைவகைக்கும் இது பொருந்தி நிற்றல் வேண்டும் எனக. நேரடிக்கு உரித்து என்றமையால், நேரடி வருதற்குரிய வெண்பாவினும் ஆசிரியத்தினும் கலியினும் இது கொள்ளப்படும் என்பது. நேரடி எனினும் அளவடி எனினும் ஒக்கும்.

1307 ஐவகையடி என்றது 'குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிலடி, கழிநெடிலடி என்பன. பதினேழ் நிலத்தும் என்றது, நான்கெழுத்து முதல் இருபதெழுத்து வரையிற் பதினேழெழுத்தின் நிலைகளமென்று முன்னாகக் கூறப்பட்டவை. எழுபது வகையாவது, இரண்டுசீர் தம்முட் புணரும் புணர்ச்சி எழுபது வகையாம் என்பர் உரையாசிரியர். அசைச்சீர், இயற்சீர், ஆசிரியவுரிச்சீர், வெண்சீர், வஞ்சி யுரிச்சீர் என ஐவகைச் சீரும் தம்முள் இரண்டுசீர் நின்று புணர வேண்டுதலின் பத்தாகி, தளைவகை ஏழான் உறழ்ந்து எழுபதாகும். தளைவகை ஏழாவன நேரொன்றாசிரியத் தளை, நிரையொன்றாசிரியத் தளை. இயற்சீர் வெண்டளை, வெண்சீர் வெண்டளை, கலித்தளை, ஒன்

1308. ஆஙஙனம விரிபபின அளவிறந தனவே ;
பாஙகுற உணாநதோா பனனுங காலை. ௫0

**ஐவகையடியின் பயிலவு**

1309 ஐவகை யடியும் ஆசிரியககு உரிய. ௫௧

1310. விராஅய் வரினும் ஒரூஉநிலை இலவே. ௫௨

**அவறறில, தளை**

1311. தனசீா வகையினும தளைநிலை வகையினும
இனசீா வகையின ஐநதடிககும் உரிய. ௫௩

---

றிய வருசித தளை, ஒனறுத வருசித தளை எனபன. இனி, அறுநூறறிருபததைந தெனறது, சீா ஐநதினையும நிறுததி அவறறை வருரு சீராக உறழும வழி இருபததைநதாகி, அவறறை மூனறுரு சீராக உறழும வழி நூறறிருபததைந தாகி, அவறறை நானகாரு சீராக உறழும வழி அறுநூற றிருபததைநதாம எனபா. அறுநூறறிருபததைந தென னும வகை, அளவடி வரையிற கூறியபடி

1308 ஆஙஙனம விரிபபின - அஙஙனம எனை நெடிலடி, கழிநெடிலடி எனபவறறிறகும விரி கூறின. பனனுஙகாலை அளவிறநதனவாம எனக பனனுங காலை - விரிததுக கூறுங காலை

1309. ஆசிரியககு - ஆசிரியப பாவிறகு.

1310. அவை தனிததனி வருதலேயனறி விரவி வரி னும நீககு நிலைமை இலலை எனபது

1311. தனசீா வகையினும - பாககள தததம சீா நிலை வகையானும இனசீா வகையின - இனிய ஓசை யொழுஙகின சிறபபினால. சீரும தளையும இனிய ஓசை யொழுஙகின நோககுடையன எனபது இதனுற பெறப படும.

1312. தனசீா உளவழித தளைவகை வேண்டா. ௫௪

ஆசிரியத தளையின வகை

1313. சீாஇயை மருஙகின ஓரசை ஒபபின
ஆசிரியத தளையென று அறியல் வேண்டும்.

வஞசித தளைபறறி ஒரு முடிபு

1314. குறளடி முதலா அளவடி காறும
உறழநிலை இலவே வஞசிககு எனப. ௫௬

வெணபாவின அடியும தளையும

1315. அளவும சிநதும வெளளைககு உரிய ;
தளைவகை ஒனறுத தன்மை யான. ௫௭

கலிபபாவிற குரிய அடி

1316. அளவடி மிகுதி உளபபடத தோனறி
இருநெடில் அடியும கலியிற்கு உரிய. ௫௮

---

1312 தளைவகை வேணடா - இனஞசைககாக வேறு தளைவகை வேணடுவதிலலை. 'சீா தானே ஓசையைத தரும' எனபா இளம.

1313. ஒபபின - ஒததுவரின.

1314 உறழ நிலை - வநது பொருநதும நிலைமை. வஞசிககு - வஞசிச சீாக்கு.

1315 அளவும சிநதும - அளவடியும சிநதடியும வெளளைககு - வெணபாவுககு. தளைவகை ஒனறுத தன மையான - வேறறுத தளைவகை வநது கூடாத தனமைக கண.

1316. அளவடியின மிகுதி உளபபடத தோனறி எனபது. மிகுதி எனறது, அளவடிககு உரிய பத தெழுததிறகு மேறபடட ஈானகெழுததுககளுள மிககன, வெனபபடும பதினமூனறெழுததும பதினனகெழுததும

அதறகுத், தளை

1317. நிரைமுதல வெணசீா வந்துநிரை தடபினும்
வரைநிலை யினறே அவவடிக கெனப　　௫௯

1318. விராஅய தளையும ஒரூஉநிலை இனறே.　　௬௦

வெணபா அடியும, ஆசிரிய அடியும்

1319. இயற்சீா வெளளடி ஆசிரிய மருஙகின்
நிலைககுரி மரபின நிறகவும பெறுமே　　௬௧

ஐஞசீா அடி

1320 வெணடளை விரவியும ஆசிரியம் விரவியும
ஐஞசீா அடியும உளவென மொழிப.　　௬௨

அறுசீர் அடி

1321. அறுசீா அடியே ஆசிரியத தளையொடு
நெறிபெற்று வரூஉம நேரடி முனனே.　　௬௩

எழுசீா அடி

1322. எழுசீா அடியே முடுகியல நடககும.　　௬௪

---

எனப. இரு நெடிலடி எனறது, நெடிலடியும கழிநெடி லடியும

1317. நிரை தடபினும - நிரையொடு நிரை தளை கொளளினும அவவடிககு எனறமையாற கலிசசெயயு ளுககு எனபது பெறபபடும

1319. நிலைக்குரி மரபின - பொருநதி நிறறறகுரிய மரபினால.

1321 நேரடி முன - நேரடிககுப பின.

1322. முடுகியல - முடுகியலில,

முடுகியல

1323. முடுகியல் வரையார் முதல்ஈ ரடிககும். ௬௫

1324. ஆசிரிய மருஙகினும வெணபா மருஙகினும
மூவகை அடியும் முனனுதல் இலவே. ௬௬

ஆசிரியபபாவில, அடிபறறிய முடிபுகள

1325. ஈற்றயல் அடியே ஆசிரிய மருஙகின
தோற்றம முசசீரத தாகும் எனப. ௬௭

1326. இடையும வரையார தொடைஉணா வோரே.

கலிபபாவிறகுச சிநதடி

1327. முசசீர் முரற்கையுள நிறையவும நிற்கும. ௬௯

வஞசிபபாவின் ஈறறடி

1328 வஞசித தூககே செநதூககு இயறறே. ௭0

1323. முதல ஈரடிககும எனறது, இதறகுமுன எடுததோதிய ஐஞசீரடி அறுசீரடியாகிய இருவகையடிககும.

1324. மூவகையடியும - முடுகியலடி எனற முற கூறிய மூவகை அடிகளும முனனுதல இல - பொருநது தல இல. எனவே, கலிபபாவினுள நிறகபபெறும என பது.

1325. ஈறறயல அடி - ஈறறடிககு அயலடி. தோறறம - தோனறுமிடதது

1326. இடையும - செயயுளிடையிலும வரையார. முசசீரடியினை நீக்கார தொடை - செயயுளியலபினை.

1327. முரறகை எனறது, கலிசசெயயுள.

1328. வஞசி - வஞசிப பாவின. தூககு - இறுதி செநதூககு இயறறு - முறகூறிய ஆசிரியபபாவின இறு தியை ஒதத இயலபுடையது.

வெண்பாவின் ஈற்றடி

1329 வெண்பாட் டீற்றடி முச்சீர்த் தாகும். ௭௧

1330 அசைச்சீர்த் தாகும் அவ்வயி னான. ௭௨

அதன்கண், நேரசைச் சீர்

1331. நேரீற் றியற்சீர் நிரையு நிரையும்
சீரேற் றிறாஉம் இயற்கைய வென்ப. ௭௩

நிரையசைச் சீர்

1332. நிரையவண் நிற்பின் நேரும் நேர்பும்
வரைவின் றென்ப வாய்மொழிப் புலவர். ௭௪

கலிப்பாவின் ஈற்றடி

1333. எழுசீர் இறுதி ஆசிரியம் கலியே. ௭௫

1334. வெண்பா இயலினும் பண்புற முடியும். ௭௬

1330 அசைச் சீர்த்து ஆகும் - அசைச்சீரினை யுடையதாகும். அவ்வயினான - அவ்வீற்றடியின் இறுதி.

1331. நேர் ஈற்று இயற்சீர் - வெண்பாவின் இறுதியடிக்கண் ஈற்றயற்சீராய் வந்த நேரீற்று இயற்சீர் எனக். இறாஉம் - தன்னைக்கொண்டு முடியும்.

1332. அவண் - அவ்வீற்றயலில.

1333. எழுசீர் இறுதி ஆசிரியம் - ஈற்றடி நாற்சீரும் அதன் அயலடி முச்சீருமென எழுசீர் இறுதியினை யுடைய ஆசிரியப்பாவின் முடிபு. கலி - கலிப்பாவின் இறுதியுமாகும்.

1334 வெண்பா இயலினும் - இறுதியடி முச்சீராய் வரும் வெண்பாவின் இயல்பினும். முடியும் - கலிப்பாவின் இறுதி முடியும்.

## ௬. யாப்பு

1335 எழுதது முதலா ஈணடிய அடியிற்
குறிதத பொருளை முடிய நாடடல்
யாபபென மொழிப யாப்பறி புலவா. ௭௭

### அதன ஏழு பகுதிகள்

1336. பாடடு,உரை, நூலே, வாயமொழி, பிசியே,
அஙகதம, முதுசொலலோடு அவவேழ் நிலததும
வணபுகழ் மூவா தணபொழில வரைபபின
நாறபெயா எல்லை யகததவா வழஙகும
யாபபின வழியது எனமனா புலவா. ௭௮

---

1335. எழுதது முதலா ஈணடிய அடியின - எழுதது முதலாக அசைசீா அடி என ஈணடுததொடாநது முடிநத அடியினால. நாடடல - நிறுததி விளஙகவைததல

1336. வாயமொழி - மநதிரம. பிசி - உவமையை அடிபபடையாகக கொணடு தோனறும விடுகதைப பாடடு வகை. அஙகதம - வசைபபாட்டு வகை முதுசொல - பழமொழி வகை ஏழ நிலததும - ஏழு வகை அடிபபடையினும. மூவரெனறது, சேர சோழ பாணடியா 'தண பொழில வரைபபின நாறபெயா எலலையகததவா' எனறது, தமிழ நாடடவா எனறறகு. இனிய தமிழ நாடடின இடமாகிய வடவேஙகடம தெனகுமரியாறு குண குடகடல எனனும நாறபெயா எலலையுடபடட தமிழ நாடடிலுளளாா எனபது அதன பொருள யாபபின வழியது - முறகூறிய யாபபெனபது எனக. எனவே யாபபு எனபது, பாடடு யாபபு, உரையாபபு நூலயாபபு, மொழியாபபு, பிசி யாபபு, அஙகத யாபபு, பழமொழி யாபபு எனத தமிழா வழஙகும எழுவகை யாபபுக்களாய வரும எனபது கருதது.

## ஏ. மரபும் தூக்கும்

செய்ன மரபு

1337. மரபே தானும,
நாறசொல் இயலான யாபபுவழிப படடனறு

அகவ லோசை

1338. அகவல் எனபது ஆசிரியமமே அ௰

செபப லோசை

1339. அஃதான றென்ப வெணபா யாப்பே. அக

துளள லோசை

1340. துள்ளல ஓசை கலியென மொழிப. அஉ

தூஙக லோசை

1341. தூஙகல் ஓசை வஞசி யாகும. அ௩

1337 மரபு - அஙஙனம வழஙகும மரபு. நாற சொல இயலான - இயறசொல, திரிசொல, திசைசசொல, வடசொல எனனும நாலவகைச சொறகளின வழககுக களால. யாபபு வழிபபடடனறு - யாபபின வழிப படடது.

1338 அகவல - அகவலோசை ஆசிரியமமே - ஆசிரிபபாவிறகு உரியது.

1339. அஃதானறு - அஃதனறு, அவ்வகவலோசை யனறு வெணபா யாபபு - வெணபாவாக யாககபபடுவது எனவே, செபபலோசை வெணபாவுககுரியது எனறபடி அகவலும செபபலும இனமுடைமையால, அஃதனறென பதனால உணாததினா பேரா உரை கருதுக.

1340. கலி என - கலிபபாவிறகுரியதென. துளள லோசையும மேல நூறபாவில வருந தூஙகலோசையும செயயுள வழககுமட்டும உடைய தெனபா பேரா

### மருட்பாவிற்குரிய ஓசை முடிபு

1342 மருட்பா ஏனை இருசார் அல்லது
தானிது என்னும் தனிநிலை இன்றே. ௮௪

1343 அவ்வியல் அல்லது பாட்டாங்குக் கிளவார்.

### தூக்கின் இயல்பு

1344. தூக்கியல் வகையே ஆங்கென மொழிப. ௮௬

## ௮. தொடை

### அதன் வகை

1345 மோனை எதுகை முரணே இயைபென
நால்நெறி மரபின தொடைவகை என்ப. ௮௭

1346 அளபெடை தலைப்பெய ஐந்தும் ஆகும். ௮௮

1347 பொழிப்பும் ஒரூஉவும் செந்தொடை மரபும்
அமைந்தன தெரியின் அவையுமா ருளவே.

---

1342. மருட்பா - மருட்பா என்னும் பா வகை. ஏனை இருசார் அல்லது - ஓசை வகையில் ஆசிரியம் வெண்பா என்னும் ஏனை இருவகைப் பாவின் அகவலோசை செப்பலோசை என்னும் வகையினல்லது.

1343 பாட்டு - வேறு பாட்டோசை வகை.

1344 ஆங்கென - அந்நான்கு வகையென.

1345 மோனைத் தொடை, எதுகைத் தொடை, முரண் தொடை, இயைபுத் தொடையென என்பது.

1346 அளபெடை - அளபெடைத் தொடை. தலைப்பெய - கூட.

1347 பொழிப்பும், ஒரூஉவும், செந்தொடை மரபும் - பொழிப்புத் தொடை, ஒரூஉத் தொடை, செந்தொடை என்னும் இலக்கணமும் தெரியின் அவையுமா ருளவே - ஆராயுங்கால் அவையும் தொடை மரபின் அடங்கும்.

1348. நிரனிறுதது அமைததலும், இரடடை யாப்பும்
மொழிநதவற்று இயலான முற்றும எனப. ௯௦

மோனைத தொடை

1349. அடிதொறுந தலையெழுதது ஒப்பது மோனை.

எதுகைத தொடை

1350. அஃதொழிதது ஒன்றின எதுகை யாகும. ௯௨

அவறறிறகுக, கிளையெழுதது இயைபு

1351. ஆயிரு தொடைககும கிளையெழுதது உரிய.

முரண தொடை

1352 மொழியினும பொருளினும் முரணுதல்
[முரணே. ௯௪

இயைபுத தொடை

1353. இறுவாய் ஒனறல் இயைபின யாபபே. ௯௫

---

1348. நிரனிறுததமைததல எனறது நிரனிறைத தொடை. இரடடையாபபு எனறது, இரடடைததொடை. மொழிநதவறறியலான முறறும எனப - முனனா மொழிநத தொடைகளின இயலபோடமைநது தொடைகளின வகை முறறும எனப.

1349 தலை எழுதது - முதலெழுதது.

1350 அஃதொழிதது ஒனறின - அடிதோறும அம முதலெழுதது நீஙகலாக இரணடாம எழுதது ஒதது வரின

1351. கிளையெழுதது உரிய - இனவெழுதது முதலியனவும ஒதது வருதறகுரியன.

1352. மொழியினும பொருளினும - சொல்லானும பொருளானும.

1353. இறுவாய ஒனறல - அடிகளின ஈறு ஒதது நிறறல.

அளபெடைத் தொடை

1354. அளபெழின் அவையே அளபெடைத் [தொடையே. ௯௬

பொழிப்புத் தொடை

1355. ஒருசீர் இடையிட் டெதுகை யாயின்,
பொழிப்பென மொழிதல் புலவ ராறே ௯௭

ஒரூஉத் தொடை

1356. இருசீர் இடையிடின் ஒரூஉவென மொழிப.

செந்தொடை

1357. சொல்லிய தொடையொடு வேறுபட்டு இயலின்
சொல்லியல் புலவர் அது செந்தொடை என்ப

தொடைகளின் விரி

1358. மெய்பெறு மரபின் தொடைவகை தாமே
ஐயீ ராயிரத் தாறைஞ் ஞூற்றொடு
தொண்டுதலை யிட்ட பத்துக்குறை எழுநூற்
றொன்பஃ தென்ப உணர்ந்திசி னோரே. ௪00

---

1354. அளபெழின் - எழுத்துக்களின் மாத்திரை நீளின்.

1355. இடையிட்டு - இடைவிட்டு. புலவர் ஆறு - புலவரது நெறி

1357. சொல்லிய தொடையொடு - மேற் சொல்லிய எல்லாத் தொடைவகையோடும். இயலின் - இயற்கை நெறியாய்ச் செல்லின் சொல்லியல் - சொல்லியல்பு மாட்சிமைப்பட்ட.

1358. ஐயீராயிரம் - பத்தாயிரம் ஆறைஞ்ஞூறு - மூவாயிரம். தொண்டுதலை யிட்ட - ஒன்பது கூட்டிய. பத்துக்குறை எழுநூற்றொன்பஃது - அறுநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்பது. ஆகப் பதின்மூவாயிரத்து எழுநூற

**புறனடை**

1359. தெரிநதனா விரிப்பின வரமபில பல்கும. ௧௦௧
1360. தொடைவகை நிலேயே ஆஙகென மொழிப.

## ௯. நோக்கு

1361. மாததிரை முதலா அடிநிலே காறும
நோக்குதற் காரணம நோக்குஎனப் படுமே.

## ௧௦. பா

**அதன வகை**

1362. ஆசிரியம வஞ்சி வெணபாக கலியென
நால்இயற்று எனப பாவகை விரியே ௧௦௪

**அதனகண உரைக்கபபடும பொருள்**

1363. அஙநிலே மருஙகின அறமுத லாகிய
மும்முதற பொருடகும உரிய எனப. ௧௦௫

**நாலவகைப பாவும இருவகையில அடஙகுதல**

1364. பாவிரி மருஙகினைப பணபுறத தொகுபபின
ஆசிரி யபபா வெணபா எனறுஙகு
ஆயிரு பாவினுள அடஙகும் எனப. ௧௦௬

---

றெட்டு இது தொடை இலககணததின விரிவு கூறியபடி
இதன விளககம விரிநத உரைகளிற காணபபடும

1359. இனனும இவறறை ஆராயநது விரிவுசெய
யின வரமபிலலாதனவாயப பலவாகும எனபது

1361. நோககுதற காரணம நோககு எனபபடும -
கறபாா கணடு மகிழததறகுரிய காரணமாகிய இனிமைத
திறம அமைநதிருபபது ‘நோககு’ எனபபடும.

1363 அற முதலாகிய மூமமுதற பொருள என
றது, அறம பொருள இனபம.

1364 எனறுஙகு - எனறு

அவை அடங்கும் வகை

1365. ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சி, ஏனை
வெண்பா நடைத்தே கலியென மொழிப.

வாழ்த்துக்கு நான்கு பாக்களும் உரியன

1366. வாழ்த்தியல் வகைநாற் பாவிற்கும் உரித்தே.

புறநிலை வாழ்த்து

1367. வழிபடு தெய்வம் நிற்புறங் காப்பப்
பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து
பொலிமின் எனனும் புறநிலை வாழ்த்தே
கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெறாஅ. ௪0௧

வாயுறை வாழ்த்து முதலியன

1368. வாயுறை வாழ்த்தே, அவையடக் கியலே,
செவியறி வுறூஉவென அவையும் அன்ன.

அவற்றுள், வாயுறை வாழ்த்து

1369. வாயுறை வாழ்த்தே, வயங்க நாடின்
வேம்புங் கடுவும் போல வெஞ்சொல்

---

1365. ஆசிரிய நடைத்து - ஆசிரியப்பாவின் நடையினையுடையது.

1366 வாழ்த்தியல் வகை என்றது, வாழ்த்துவகை.

1367. நிற் புறங்காப்ப. நின்னைப் பாதுகாக்க பொலிமின் - விளங்குமின். கலிநிலை வகையும் - கலிப்பாவினும் பெறாஅ - வருதற்கு இடம் பெறா. எனவே, ஆசிரியத்தினும் வெண்பாவினும் இவையிரண்டும் புணர்ந்த மருட்பாவினும் அவை வரும் என்பது.

1368. அன்ன - கலியினும் வஞ்சியினும் வரப்பெறா; ஏனையவற்றின் வரும்.

தாஙகுதல இனறி வழிநனி பயககுமெனறு
ஓமபடைக் கிளவியின வாயுறுத தறறே.

அவையடக கியல

1370. அவையடக கியலே,, அரிலதபத தெரியின
வலலா கூறினும வகுததனா கொணமினெனறு
எல்லா மாநதாககும வழிமொழிந தனறே.

செவியுறை

1371. செவியுறை தானே,
பொஙகுதல இனறிப புரையோா நாபபண்
அவிதல் கடனெனச செவியுறுத தனறே.

---

1369. வயஙக நாடின - விளஙக ஆராய்நதால. வேமபும கடுவுமபோல எனறது, கைபபுக்கும காரததுக குமு. தாஙகுதலினறி - பொறுததலினறுமபடி. வழி நனி பயககும எனறு - பினனுல நனமை மிகப பயககும எனனுங கருததோடு. ஓமபடைக கிளவியின - பாதுகாததறகுரிய கூறறுல - வாய உறுததறறு - உணமையை அறிவுறுததுதல ஆகும.

1370. அரில தபத தெரியின - குறறம அற ஆராயின வலலா கூறினும - திறனலலாதன கூறினும வகுதத னா கொணமின - பாகுபடுததி ஆராயநது கொளளுமின. வழி மொழிநதனறு - வழிபாடு மொழிநத வகையினையுடையது.

1371. பொஙகுதலினறி - சினததலினறி புரையோா நாபபண - உயாநதாா நடுவில அவிதல - அடஙகி யொழுகுதல. செவியுறுததனறு. செவியறிவுறுதத வகையினையுடையது.

பாக்களிற் சிலவற்றின் இயல்பு

1372 ஒத்தா ழிசையும், மண்டில யாப்பும்,
குட்டமும் நேரடிக்கு ஒட்டின என்ப. கசுஉ

1373. குட்டம் எருத்தடி உடைத்து மாகும் கசுங

1374. மண்டிலம் குட்டம் என்றிவை யிரண்டும்
செந்தூக்கு இயல என்மனார் புலவர் கசுச

வெண்பாவின் வகைகள்

1375. நெடுவெண் பாட்டே, குறுவெண் பாட்டே,
கைக்கிளை பரிபாட்டு அங்கதச் செய்யுளொடு,
ஒத்தவை யெல்லாம் வெண்பா யாப்பின. கசுரு

1372. ஒத்தாழிசையும் ஒத்தாழிசை என்னும் கலி யுறுப்பும், மண்டிலயாப்பு என்றது, நாற்சீருடைய அடி. குட்டம் என்றது, நாற்சீரிற் குறைந்து பாவின் இடைக் கண் வரும் அடி நேரடிக்கு ஒட்டின - பாக்களில் இவை அளவடிக்கண் இசைந்து நின்றன

1373. எருத்தடி - ஈற்றயலடிக்கண். உடைத்துமா கும் - வருதலுடையதுமாகும்

1374 செந்தூக்கு இயல - ஆசிரியப் பாவின் இயலபின.

1375 நெடுவெண் பாட்டு - அளவடியின் நெடிய பாட்டு குறுவெண் பாட்டு - அளவடியின் குறிய பாட்டு. கைக்கிளை - கைக்கிளைப் பொருளுடைய பாட்டு. பரி பாட்டு - தனி வெண்பாவாக வருதலின்றிப் பல உறுப்புக்க ளோடுந் தொடர்ந்த நடையினையுடைய பாட்டு அங்கதம் - வசைப்பொருளுடைய பாட்டு. 'ஒத்தவை' என்பது, அள வானும் பொருளானும் இனத்தானும் வேறு படுக்கப் படாத சமநிலை வெண்பாக்கள் என்பார் இளம்,

அவற்றுட, கைககிளைப பாட்டு

1376 கைககிளை தானே வெணபா வாகி
ஆசிரிய இயலான முடியவும பெறுமே. கசஅ

பரிபாட்டு

1377. பரிபா டலலே தொகைநிலை வகையின்
இதுபா எனனும இயல்நெறி யின்றிப
பொதுவாயநிற றறகும உரிததென மொழிப.

பரிபாடலின உறுபபுககள

1378 கொசசகம, அராகம, சுரிதகம, எருததொடு
செபபிய நானகுந தனககுஉறுப பாகக
காமங கணணிய நிலைமைத தாகும கஉ0

அதனகண பயிலும அடிகள சில

1379. சொறசீா அடியும, முடுகியல் அடியும
அப பா நிலைமைககு உரிய வாகும. கஉக

அவறறுட, சொறசீரடி

1380 கட்டுரை வகையான் எணணொடு புணாநதும,
முட்டுஅடி இனறிக குறைவுசீாத தாகியும,

---

1377. பரிபாடலலே - பரிபாடல தொகை நிலை வகையின - ஒருவகை தொகக தனமை வகையால. இது பா எனனும இயலநெறி இனறி - இஃது இனன பா எனனும இலககண நெறி யினறி

1378. இந நூறபா பரிபாடறகுரிய உறுபபும பொருளும உணாததிறறு

1379 அப பா எனறது, பரிபாடல. அடுதத நூற பாவால சொறசீரடியின இயலபு விளஙகும

1380. கட்டுரை வகையான - கட்டுரைததுக கூறும வகையினால. சீா குறைநததாயினும ஓசை முட்டுதலிலலா

ஒழியசை யாகியும, வழியசை புணர்ந்தும்
சொற்சீரதது இறுதல் சொற்சீரகு இயல்பே.

அஙகதப பாட்டு

1381. அஙகதந தானே அரில்தபத தெரியின
செமபொருள கரநதது எனஇரு வகைததே.

அதன செமபொரு ளஙகதம

1382 செமபொரு ளாயின வசையெனப் படுமே.

பழிகாப் பஙகதம

1383 மொழிகரநது சொல்லினஅது பழிகாப் பாகும்.

பொதுவாகச, செய்யுளின வகை

1384 செயயுள தாமே இரணடுஎன மொழிப. ௩௨௬

---

தது எனறறகு, 'முட்டடியினறி' எனபபட்டது. ஒழியசை - செயயுள நீஙகலாக அதன இறுதிககண எஞசித தோனறும அசை வழியசை - தனிசசொலலாய நிறகும அசை சொறசீரதது இறுதல - சொலலே சீராநதனமை பெறறு முடிதல. சொறசீரகு - சொறசீரடிககு.

1381. செமபொருள - செமபொருள அஙகதம். கரநதது - பழிகாபபு அஙகதம

1382. செமபொருளாயின - செமபொருளஙகதமாயின வசையையும மறையாது கூறுதலால செமபொருள எனபபட்டது.

1383 மொழி கரநது சொலலின - வசையை அதறகுரிய மொழி கரநது சொலலின.

1384 இரணடெனறது, மேல நூறபாக்களில வரும் செவியுறைச செயயுள, அஙகதச செயயுள எனப வறறை.

அவற்றுள, செவியுறைச செய்யுள

1385. புகழொடும பொருளொடும புணாநதன றாயின,
செவியுறைச செய்யுள அதுஎன மொழிப.

அங்கதச் செய்யுள்

1386. வசையொடும நசையொடும புணர்நதன் றாயின்,
அங்கதச செய்யுள் எனமனார் புலவா. ௧௨அ

கலிபபாவின வகை

1387. ஒததா ழிசைககலி, கலிவெண பாட்டே,
கொசசகம, உறழொடு கலிநால் வகைததே.

அவறறுள, ஒததாழிசைக கலி

1388. அவற்றுள்,
ஒததா ழிசைககலி இருவகைத தாகும

அவற்றுள், நானகுறுபபுடன் வரும ஒததாழிசை

1389. இடைநிலை பாட்டுத,தரவு,போககுஅடையென
நடைபயின றொழுகும ஒனறென மொழிப

---

1385. புணாநதனறாயின - புணாநததாயின.

1386. நசை - அனபு.

1387 ஒததாழிசைக கலி எனவும, கலிவெண பாட்டு எனவும, கொச்சகக கலி எனவும, உறழகலி எனவும கலிசசெய்யுள நானகு வகைபபடும எனபது.

1389. 'இடைநிலைப பாட்டு' எனபது, தாழிசை. 'போககு' எனபது சுரிதகம. 'அடை' எனபது, அடைநிலைக கிளவி, அது தனிசசொல. நடை பயினறு ஒழுகும - தொடாபு கொணடு நடககும ஒனறு - இருவகை ஒத தாழிசைக கலியுள ஒனறு.

அவ வுறுப்புக்களுள, தரவு

1390. தரவே தானும நாலடி இழிபாய
ஆறி ரணடியாபு ஏறவும பெறுமே. ௧௩௨

இடைநிலைப பாட்டு எனனும தாழிசை

1391. இடைநிலைப பாட்டே,
தரவகப் பட்ட மரபின எனப. ௧௩௩

அடைநிலைக கிளவி எனனும தனிசசொல

1392 அடைநிலைக கிளவி, தாழிசைப பினனர்
நடைநவின றொழுகும ஆஙகென மொழிப ௧௩௪

போககியல எனனும சுரிதகம

1393 போககியல வகையே வைபபுஎனப் படுமே.

1394 தரவியல் ஒததும, அதனகப படுமே
புரைதீர இறுதி நிலையுரைத தனறே ௧௩௫

---

1390. இழிபாய - சிறுமையாய.

1391. தரவு அகபபட்ட மரபின - தரவினுள் சுருங கிய இயலபுடையன

1393. போககியல வகை - 'போககு' எனனும சுரிதக இலக்கண வகை. வைபபு எனபபடும - வைபபு என னும வேறொரு பெயரானும கூறபபடும

1394. தரவியல ஒததும - அது தரவோடொதத அளவினையுடையதாகியும. அதனகபபடும - தரவினுள் சுருஙகிய அளவினையுடையதாகியும. புரைதீர இறுதி நிலை உரைததனறு - குறறந தீராத கலிசசெயயுளின இறுதி நிலையை உரைதத தாகும.

இருவகை ஒத்தாழிசைக் கலியுள் மற்றென்று

1395 ஏனை ஒன்றே,
தேவர்ப் பராஅய முன்னிலைக் கண்ணே.

அம் மற்றென்றின் வகை

1396 அதுவே,
வண்ணகம் ஒருபோகு எனஇரு வகைத்தே.

அவற்றுள், வண்ணக ஒத்தாழிசை

1397. வண்ணகந் தானே,
தரவே தாழிசை எண்ணே வாரம்என்று
அந்நால் வகையின் தோன்றும் என்ப. ௧௩௩

அதன் உறுப்புக்களுள், தரவு

1398 தரவே தானும்,
நான்கும் ஆறும் எட்டும் என்ற
நேரடி பற்றிய நிலைமைத் தாகும். ௧௪0

தாழிசை

1399. ஒத்துமூன் றாகும் ஒத்தா ழிசையே. ௧௪௧

1395 ஏனை ஒன்று என்றது, இருவகை ஒத்தாழிசைக் கலியுள் மற்றென்று தேவர்ப் பராஅய முன்னிலைக் கண்ணே - முன்னிலை யிடமாகத் தேவரைப் பரவும் பொருளையுடையது.

1396. வண்ணகம் - வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலி ஒருபோகு - கொச்சக ஒருபோகு முதலியன.

1397 அந் நாலவகையின் - அந் நான்கு உறுப்புக்களோடு

1399. ஒத்து - தம்முட் பொருள் ஒத்து ஒத்தாழிசை - தம்முள் அளவு ஒத்த தாழிசையாகிய ஒத்தாழிசை எனபது.

1400. தரவின சுருஙகித தோனறும எனப. கசஉ

சுரிதகம

1401 அடககியல வாரம தரவோடு ஒககும். கசங

எண

1402. முதலதொடை பெருகிச சுருஙகுமன எணணே.

அதறகு, ஒரு முடிபு

1403. எணஇடை ஒழிதல ஏதம இனறே
சினனம அல்லாக காலை யான. கசரு

இனி, அம மறறொன்றின பிறிதொனறாகிய ஒருபோகின வகை

1404. ஒருபோகு இயற்கையும இருவகைத தாகும.

அவறறின பெயா

1405. கொசசக வொருபோகு, அமபோ தரஙகம [என்று
ஒபப நாடி உணாதல் வேணடும கசஎ

1400. தோனறும - ஒததாழிசை யுறுபபுத தோன றும.

1401 அடககியல வாரம - அடககியலாகிய பகுதி, எனறது, சுரிதகம.

1402, எண எனனும உறுபபு, முதலில தொடுக கபபடும பகுதி பெருகிப பின சுருஙகிவரும எனறபடி. தொடை - தொடுககபபடும பகுதி.

1403 எண இடை ஒழிதல - எண எனனும உறுபபு இடையிலவருதலினறி நிறறல. ஏதம இனறு - குறறமிலலை. சினனம எனபதைத தனிசசொல எனபா இளம்.

அவற்றுட், கொச்சக ஒருபோகு

1406. தரவின் றாகித் தாழிசை பெற்றும்,
தாழிசை இன்றித் தரவுடைத் தாகியும்,
எண்ணிடை யிட்டுச் சின்னங் குன்றியும்,
அடக்கியல் இன்றி அடிநிமிர்ந் தொழுகியும்,
யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையது,
கொச்சக வொருபோகு ஆகும் என்ப — ௧௫௮

அதன் அடி வரையறை

1407. ஒருபான் சிறுமை இரட்டியதன் உயர்பே ௧௫௯

அம்போதரங்க ஒருபோகின் அடி வரையறை

1408. அம்போ தரங்கம் அறுபதிற் றடித்தே,
செம்பால் வாரம் சிறுமைக்கு எல்லை. ௧௬௦

1406. அடக்கியலின்றி அடிநிமிர்ந்து ஒழுகியும் - சுரிதகமின்றித் தரவு தானே தொடர்ந்து சென்று முடியினும் பொருளினும் வேற்றுமையுடையது என்றமை, கடவுள் வாழ்த்துப் பொருண்மையின்றிக் காமப் பொருளாக வரினும் என்றற்கு.

1407. ஒருபான் என்றது, பத்து என்னும் எண். ஒருபான் சிறுமை - பத்து அடிச் சிறுமையும். இரட்டியதன் உயர்பு - அதனை இரட்டியதனால் வரும் இருபதடிப் பெருமையும், இங்ஙனம் உடையது, முற்கூறிய கொச்சக ஒருபோகு என்பது.

1408. அறுபதிற் றடித்து - அறுபதடிப் பெருமை யுடையது. செம்பால் வாரம் - அதன் சமபாதிப் பகுதி, என்றது, முப்பதடி.

அதன் உறுப்புக்கள்

1409. எருத்தே கொச்சகம் அராகம் சிறசெண
அடக்கியல் வாரமொடு அந்நிலைக்கு உரித்தே.

கலிவெண்பா

1410. ஒருபொருள் நுதலிய வெள்ளடி இயலால்
திரிபின்றி வருவது கலிவெண் பாட்டே. கடுஉ

கொச்சகக் கலி

1411. தரவும் போக்கும் பாட்டிடை மிடைந்தும்,
ஐஞ்சீர் அடுக்கியும் ஆறுமெய் பெற்றும்,
வெண்பா இயலான் வெளிப்படத் தோன்றும்
பாநிலை வகையே கொச்சகக் கலியென
நூலநவில் புலவர் நுவன்றறைந் தனரே.

---

1409 எருத்து என்றது இங்கே தரவு. அந்நிலைக்கு - அம்போதரங்கம் என்னுங் கலிப்பாவிற்கு.

1410. ஒரு பொருள் நுதலிய - பாட்டுமுழுமையும் ஒரு கருத்து பற்றித் தொடர்ந்து கூறப்பட்ட வெள்ளடியியலால் - வெண்பாவடியின் இயலபினால் திரிபின்றி அவ்வியலபு திரிபின்றி

1411. இடை மிடைந்தும் - இடையிற் பொருந்தி நின்றும். ஆறு மெய் என்றது, தரவு, தாழிசை, தனிச்சொல், சுரிதகம், சொற்சீரடி, முடுகியலடி என்னும் ஆறு உறுப்புக்கள் என்பர் இளம். நூல் நவில் - செய்யுளிலக்கணம் பயின்ற. நுவன்று அறைந்தனர் - சுட்டிக் கூறி வரையறைப்படுத்தினர்.

உறழ் கலி

1412. கூறறும் மாறறமும இடையிடை மிடைநதும்
போககின ருகல உறழகலிககு இயல்பே. கஙச

## ௧௧. அளவியல்

ஆசிரியப பாவின் அடியளவு

1413. ஆசிரியப பாட்டின அளவிற்கு எலலை
ஆயிரம் ஆகும, இழிபுமூன றடியே. கஙரு

வெணபாவின அடியளவு

1414 நெடுவெண பாட்டே முநநால் அடித்தே,
குறுவெண பாட்டின அளவெழு சீரே. கஙசு

அஙகதப்பாட்டின அடியளவு

1415. அஙகதப் பாட்டுஅவற் றளவோ டொககும

அளவு வரையறை யிலலாதன

1416. கலிவெண பாட்டே, கைககிளைச செயயுள,
புறநிலை, வாயுறை, செறியறிவு எனறிவை
தொகுநிலை மாபின அடியில எனப கஙஅ

---

1412. கூறறும அதறகு மாறறமும எனக போககு இனறுகல - சுரிதகமினறி முடிதல

1413. எலலை - பெருமையாகிய எலலை இழிபு - சிறுமையாகிய எல்லை.

1414. இந நூறபா வெணபாவிறகு அடிவரையறை கூறிறறு.

1415. அவறறு - முன நூறபாவிற கூறிய வெண பாககளின.

1416. கைககிளைச செயயுள - கைககிளைப பொருளுடைய பாட்டு. தொகுநிலை மரபின - தொகுததுக கூறுந தனமை முறையில. அடி இல - வரையறைப பட்ட அடியிலலாதன.

புறநிலைவாழ்த்து முதலியவற்றிற்கு முடிபு

1417. புறநிலை வாயுறை செவியறி வுறூஉஎனத்
திறநிலை மூன்றுந் திண்ணிதின் தெரியின்
வெண்பா இயலினும் ஆசிரிய இயலினும்
பண்புற முடியும் பாவின என்ப. கஙக

பரிபாடலின் அளவு

1418. பரிபா டெலலை
நாலீ ரைம்பது உயர்புஅடி யாக,
ஐயைந் தாகும் இழிபுஅடிக் கெல்லை. கசு0

1419. அளவியல் வகையே அனைவகைப் படுமே கசுக

அடி வரையறை யில்லாதன

1420. எழுநிலத் தெழுந்த செய்யுள் தெரியின்,
அடிவரை இல்லன ஆறென மொழிப கசுஉ

அவற்றின் வகை

1421. அவைதாம்,
நூலி னான, உரையி னான,
நொடியொடு புணர்ந்த பிசியி னான,
ஏது நுதலிய முதுமொழி யான,

---

1418 நால் ஈரைம்பது - நானூறு.

1419. அனைவகைப்படும் - அவ்வகைப்படும்.

1420. எழுநிலத் தெழுந்த செய்யுள் என்றது, பாட்டு, உரை, நூல், வாய்மொழி, பிசி, அங்கதம், முது சொல் என முன்பு (செய் எஅ) கூறியவற்றை. அவற்றுள் பாட்டு ஒரு வகையான அடிவரையறையுடையன. ஏனை அடிவரையறையில்லன ஆறு என்பது

1421. அவைதாம் என்றது, முன் நூற்பாவில் அடிவரையறையில்லாதன எனப்பட்ட ஆறு வகையினையும். நொடியொடு-மறைத்தற் குறிப்போடு. விடுகதையை நொடிக்கதை

மறைமொழி கிளந்த மந்திரந் தான,
கூற்றிடை வைத்த குறிப்பி னான.　　கசுஙு

அவற்றுள், நூல

1422. அவற்றுள்,
நூலெனப் படுவது நுவலுங் காலை,
முதலும் முடிவும் மாறுகோ ளின்றித்
தொகையினும் வகையினும் பொருண்மை காட்டி
உண்ணின் றகன்ற உரையொடு பொருந்தி
நுண்ணிதின் விளக்கல் அதுவதன் பண்பே.

அதன் வகை

1423. அதுவே தானும் ஈரிரு வகைத்தே.　　கசுஙு

அவற்றின் பெயரும் இயல்பும்

1424. ஒருபொருள் நுதலிய சூத்திரத் தானும்,
இனமொழி கிளந்த ஓத்தி னானும்,

எனவுங் கூறுப. ஏது நுதலிய - காரணம் புலப்படக் கூறிய. மறைமொழி - கருத்து நுணுக்கத்தால் பருப் பொருளறிவினார்க்கு மறைவு உடையதாய்த் தோன்றும் மொழி. கூற்று இடைவைத்த குறிப்பு - பேசின கருத் தினை உள்நிறுத்திக் கூறிய குறிப்பு, என்றது, அங்கதச் செய்யுள் வகையினை.

1422 விளக்கல்' அது - விளக்கலாகிய அம

1423. அதுவே தானும் - அந் நூல் எனப்படுவது. ஈரிரு வகைத்து - நான்கு வகையினையுடையது.

1424. ஒரு பொருள் நுதலிய - ஒரு கருத்தினை மேற் கூறிய. இனமொழி கிளந்த - இனமாகிய கருத்துக் களை இயைத்துக் கூறிய பொதுமொழி கிளந்த - அவ் வினங்கள் பலவற்றையும் பொதுமொழியாகிய ஒரு தலைப்

பொருமொழி கிளந்த படலத் தானும்,
மூன்றுறுப்பு அடக்கிய பிண்டத் தானுமென்று
ஆங்குஅனை மரபின் இயலும் என்ப. ௧௬௬

அவற்றுட், சூத்திரம்

1425. அவற்றுள்,
சூத்திரந் தானே,
ஆடி நிழலின் அறியத் தோன்றி
நாடுத லின்றிப் பொருணனி விளங்க
யாப்பினுள் தோன்ற யாத்தமைப் பதுவே

இயல் என்னும் ஒத்து

1426. நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்கு
ஓரினப் பொருளை ஒருவழி வைப்பது
ஓத்தென மொழிப உயர்மொழிப் புலவர்.

---

பிறை கூறிய. மூன்றுறுப்பு என்றது, இங்கே கூறப்பட்ட சூத்திரம், ஒத்து, படலம் என்பன ஆங்கு அனை மரபின - அங்ஙனம் அவ்வியல்பின்ல

1425 ஆடி நிழலின் - கண்ணாடியின் ஒளியிற் போல. தோன்றி - ஒருங்கு தோன்றி நாடுதலின்றி - சொல்லுக்குப் பொருள் ஆராய்தலின்றி. எளிய பொருந்திய சொற்களால் என்பது. யாப்பினுள் தோன்ற - செய்யுளியலபில் அமைந்து தோன்ற.

1426. நேர் இன மணியை - ஒத்த இனத்தவான மணிகளை. நிரல்பட - கோவைப்பட. பொருளை - கருத்துக்களை.

படலம

1427 ஒருநெறி இன்றி விரவிய பொருளால்
பொதுமொழி தொடரின் அதுபடல மாகும.

பிண்டம

1428. மூன்றுறுப் படக்கிய தன்மைத் தாயின்
தோன்றுமொழிப் புலவாஅது பிண்டம் என்ப.

இனி, உரையின் வகை

1429 பாட்டிடை வைத்த குறிப்பி னானும்,
பாவின் றெழுந்த கிளவி யானும,
பொருளொடு புணராப் பொய்மமொழி யானும,
பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி யானுமென்று
உரைவகை நடையே நான்கென மொழிப

---

1427. பொதுமொழி - பொதுமொழியாகிய ஒரு தலைப்பில. 'கிளவியாக்கம் முதலாக எச்சவியல் ஈறுகக் கிடந்த ஒன்பது ஓத்தினும் வேறுபாடு உடையவாயினும சொல்லிலக்கணம் உணர்த்தின்மையாற் சொல்லதிகாரம் என்ப பெயர் பெறுதல்' என்பர் இளம. என்றது, ஒரு பொதுமொழியாற் பெயர் பெறுதல

1428 அது - அதனை. பிண்டம் என்பது, இவ் வெல்லாவற்றின் தொகுதி, அது நூல. சில நூல்கள் சூத்திரமட்டுங் கொண்டும், சில நூல்கள் சூத்திரமும் ஓத்துமட் டுங் கொண்டும், சில நூல்கள் அவற்றொடு படலமுங் கொண்டும் சிறுநூல் இடைநூல் பெருநூல் என வருத லின் 'அடக்கிய தன்மைத்தாயின்' எனப்பட்டது.

1429 குறிப்பினானும - கருத்தினானும் பா இன்று - பாட்டு இன்றி. பொய்ம மொழியானும - உறுதியற்ற மொழி யினானும.

**உரை இரண்டுவகைப் படுதல்**

1430 அதுவே தானும இருவகைத தாகும ௧௭௨

**அவற்றின இயலபு**

1431. ஒன்றே மற்றுஞ் செவிலிக்கு உரித்தே;
ஒனறே யாகரும வரைநிலை யினறே. ௧௭௩

**பிசி**

1432. ஒப்பொடு புணாநத உவமத தானும,
தோனறுவது கிளநத துணிவி னானும,
எனறுஇரு வகைததே பிசிவகை நிலையே ௧௭௪

**முதுமொழி**

1433. நுணமையும் சுருககமும ஒளியுடை மையும
மெனமையுமெனறு இவைவிளஙகத தோனறிக,
குறிதத பொருளை முடிததற்கு வரூஉம
ஏது நுதலிய முதுமொழி எனப. ௧௭௫

**மநதிரம**

1434 நிறைமொழி மாநதா ஆணையின கிளநத
மறைமொழி தானே மநதிரம எனப ௧௭௬

---

1431 உரையில ஒருவகை செவிலிக்கு உரியது, மறறொரு வகை யாகரும உரியது எனறபடி. மறறும ஒனறே எனக

1432. தோன்றுவது - உளளததில இயலபாகத தோனறுவதனை.

1433. ஒளி எனறது, இஙகு மெயம்மை. நுதலிய- நுதலிய மொழிகளை

1434. நிறைமொழி - தகுதி நிறைநத மொழியினை யுடையா. ஆணையின - தலைமைபபாடடினால.

### குறிப்பு மொழி

1435. எழுத்தொடும் சொல்லொடும் புணரா தாகிப
பொருட்புறத் ததுவே குறிப்புமொழி எனப.

### பண்ணத்தி

1436. பாட்டிடைக் கலந்த பொருள வாகிப
பாட்டின் இயல பண்ணத்தி இயல்பே. கஎஅ

1437 அதுவே தானும் பிசியொடு மானும். கஎக

### அதற்கு, அடியளவு

1438. அடிநிமிர் கிளவி ஈராறு ஆகும். கஅ0

1439. அடியிகந்து வரினுங் கடிவரை யின்றே கஅக

1435. குறிப்புமொழி என்றது, ஈண்டு அங்கதச் சொல்.

1436. பாட்டிடைக் கலந்த - பாட்டினகட் கலந்த பொருளவாகி - கருத்தினைத் தன்கண் உடையவாகி. பாட்டின் இயல - இலக்கண வகையிற் பாட்டல்லவாயினும் ஓராற்றாற் பாட்டின் நடையினையுடையன. பண்ணத்தி இயல்பு - அது 'பண்ணத்தி'யின் இயல்பு. பண்ணத்தி என்பது இலக்கண முறைமையான் அமையாத செய்யுள். 'மெய்வழக்கல்லாத புறவழக்கினைப் பண்ணத்தியெனப' எனவும், 'அவையாவன, நாடகச் செய்யுளாகிய பாட்டும் அடையும் வஞ்சிப்பாட்டும் மோதிரப்பாட்டும் கடகண்டும் முதலாயின' என்பர் பேரா.

1437. மானும் - ஒக்கும்.

1438 அடிநிமிர் கிளவி - பண்ணத்தியின் அடிப் பெருக்கங் கூறுங் கூற்று ஈராறு ஆகும் - பன்னிரண்டு அடி என்னும் எல்லைப்பொரு ளுடையது

1439. இகந்து - கடந்து.

அவவியலின முடிபு

1440. கிளரிய வகையிற் கிளநதன தெரியின
அளவியல வகையே அனைவகைப படுமே.

## ௧௨. திணை

1441 கைககிளை முதலா எழுபெருந திணையும
முறகிளந தனவே முறைநெறி வகையின.

## ௧௩. கைகோள்

களவு

1442 காமப புணாசசியும, இடநதலைப படலும,
பாஙகொடு தழாலும, தோழியிற் புணாவுமெனறு
ஆங்கநால வகையினும அடைநத சாாபொடு
மறையென மொழிதல மறையோா ஆறே

கறபு

1443. மறைவெளிப படுதலும, தமரின பெறுதலும,
இவைமுத லாகிய இயலநெறி திரியாது

---

1440. கிளரிய வகையின - செய்யுளிலககணததை மேலும மிகுததோதும வகையில கிளநதன தெரியின - இதுகாறுங கூறியவறறை வைதது எணணிபபாாபபின, அளவியல வகை - அளவியல என்னுஞ செய்யுளுறுபபின வகை. அனைவகைபபடும - கூறிய அவவளவினதேயாம எனபது

1441. முறைநெறி வகையின எனபது, அவற றிறகு முறைமையாற புறமெனபபடட வெட்சி முதற பாடாண பகுதி யீறாகிய எழுபகுதியோடும எனபா பேரா

1442. காமப புணாசசியும - முதற கூடடமாகிய இயறகைப புணாசசியும பாஙகு - பாஙகன தழாலும - கூடடமும. மறை என - களவொழுககமென.

மலிவும புலவியும ஊடலும உணாவும்
பிரிவொடு புணாநதது கறபுஎனப் படுமே.

**கைகோள முடிபு**

1444. மெயபெறும அவையே கைகோள வகையே.

## கச. கூற்று

**களவிற, கூறறு நிகழததுதறகுரியோா**

1445. பாாபபான, பாஙகன, தோழி, செவிலி,
சீாததகு சிறப்பின கிழவன, கிழததியொடு
அளவியல் மரபின அறுவகை யோரும
களவினிற கிளவிககு உரியா எனப. கஅஎ

**கறபிற, கூறறு நிகழததுதற குரியோர்**

1446. பாணன, கூததன், விறலி, பரததை,
யாணம சானற அறிவா, கணடோா,
பேணுதகு சிறபபின பாாபபான முதலா
முனனுறக கிளநத அறுவரொடு தொகைஇத
தொனனெறி மரபின கற்பிற குரியா. கஅஅ

---

1443 மலிவும - கூடி மகிழதலும் புலவி - சிறிய ஊடல உணாவும-ஊடல தீாதலும கறபு-கறபொழுக்கம

1444 மெயபெறும - பொருணமை பெறற.

1445. அளவியல மரபின - ஒருவரோடொருவா அளவளாவியொழுகும இயலபினையுடைய.

1446 யாணம - உளளத தெளிவாகிய ஆழகு. முனனுற - முன னூறபாவிற புலபபட. கறபிறகு உரியா - கறபொழுககததிற கூறறு நிகழததுதறகுரியா.

**கூற்று நிகழ்த்தியதாக எடுத்துமொழிதற் குரியோர்**

1447. ஊரும், அயலும், சேரி யோரும்,
நோய்மருங்கு அறிநரும், தந்தையும், [தன்னையும்
கொண்டெடுத்து மொழியப் படுதல் அல்லது
கூற்றுஅவண் இன்மை யாப்புறத் தோன்றும்

**நற்றாய கூற்றின் இயல்பு**

1448. கிழவன் தன்னொடும் கிழத்தி தன்னொடும்
நற்றாய் கூறல் முற்றத் தோன்றாது. ௧௯0

**கண்டோர் மொழிதல**

1449. ஒண்டொடி மாதர், கிழவன், கிழத்தியொடு
கண்டோர் மொழிதல் கண்ட தென்ப ௧௯௧

---

1447. அயலும் - அயலமனை யுள்ளாரும் சேரியோரும் - அத் தெருவின்கண் உளளோரும் நோய்மருங்கு அறிநரும் - நோயின் குறிப்பினால் நிகழ்ந்ததனை அறிகின்ற ஏனையோரும் தன் ஐயும் - தமையனும். 'கொண்டெடுத்து மொழியப்படுதல் அல்லது' என்பது, இவர் கூற்றாகப் பிறர் சொல்லினல்லது இவர்தாம் கூறார்' என்றவாறு. அவண் - களவு கறபு என்னும் இருவகைக் கைகோளினும், யாப்புறத் தோன்றும் - வலிவு பெறத் தோன்றும்

1448 முற்றத் தோன்றாது - ஓரளவு தோன்றும் என்றபடி

1449. மாதர் என்றது, நற்றாயும் தோழியும் செவிலியும் என்பார் இளம். செவிலி என்பார் நச். கண்டது - வழக்கிற் கண்டதாகும்

தலைவன கூறறுபபறறி ஒரு கருத்து

1450. இடைசசுர மருஙகில கிழவன கிழததியொடு
வழககியல் ஆணையின கிளத்தறகும உரியன்.

தலைமககளலலாதார கூற்றுபபறறி ஒரு கருதது

1451 ஒழிநதோா கிளவி கிழவன கிழததியொடு
மொழிநதாங குரியா முனனததின எடுததே.

## ௩௫. கேட்போா

தலைமககள கூறறினைக கேடபோர்

1452. மனையோள் கிளவியும, கிழவன கிளவியும்
நினையுங காலைக கேட்குநா அவரே. ௧௯௪

பாாபபாா அறிவர் கூறறினைக கேடபோா

1453. பாாபபாா, அறிவா எனறிவா கிளவி
யாாககும வரையாா யாபபொடு புணாநதே.

---

1450. வழககியல ஆணையின - உலக வழககோடு பொருநதிய அறநூல விதியினுல. கிழவன கிளததறகும உரியன எனபது இடைசசுரததில தமா தடுககுஙகால் தலைவனுககு இஙஙனங கூறறு நிகழதல உணடு, இது போலவன பிறவுங கொளக.

1451 ஒழிநதோா எனறது, கூறறு நிகழததுவோருள தலைவனும தலைவியும நீஙகலாக உளள ஏனைப பதினமரை. மொழிநதாஙகு - முன நூறபாவிற காட்டியபடி வழககியலாணையின. உரியா - கூறறு நிகழததுதறகுரியா. முனனததின எடுதது - இடம காலம முதலியவறறிறகேறப குறிப்பினுல தொடுதது, தொடுதது நிகழததுதறகுரியா எனக.

1452 அவரே எனறது, முறகூறிய பதினமரும.

1453. எனறிவா கிளவி - எனறு இவவிருவரது கிளவியை. யாாககும வரையாா எனறது, ஏனை எலலாருங கேட்டாககுரியா எனறறகு.

தலைவி கேட்பவளாகக் கூறுங் கூற்றுக்கள்

1454. பரத்தை, வாயில் என இரு வீற்றும்
கிழத்தியைச் சுட்டாக் கிளப்புப் பயன் இலவே.

வாயில்கள் கூற்றினைக் கேட்போர்

1455. வாயில் உசாவே தம்முளும் உரிய. ௧௯௭

மக்களல்லாதார் கேட்பனவாகக் கூறும் முறைமை

1456. ஞாயிறு, திங்கள், அறிவே, நாணே,
கடலே, கானல், விலங்கே, மரனே,
புலம்புறு பொழுதே, புள்ளே, நெஞ்சே,
அவையல பிறவும் நுவலிய நெறியாற்
சொல்லுந போலவும் கேட்குந போலவும்
சொல்லியாங்கு அமையும் என்மனார் புலவர்.

## ௧௬. களன் முதலிய உறுப்புக்கள்

களன்

1457 ஒருநெறிப் பட்டாங்கு ஓரியல் முடியும்
கரும நிகழ்ச்சி இடமென மொழிப. ௧௯௯

---

1454. கிழத்தியைச் சுட்டாக் கிளப்பு - தலைவி கேட்பவளாகக் கருதிச் சொல்லாத பேச்சு எனவே, இவர் கூற்றினைத் தலைவி கேட்டற்குரியள் என்பது.

1455 உசா - வினவிப் பேசும் பேச்சு. தம்முளும் உரிய - அவர் தம்முள்ளும் கேட்டுக் கொள்ளுதற்குரியன என்பது பெறப்படும்

1456. கானல் - கடற்கரை. நுவலிய நெறியால் - முற்சொன்ன முறைமையால் சொல்லியாங்கு அமையும் - சொல்லியமையும், கேட்பன போலச் சொல்லப்பட்டு அமையும் என்றபடி

1457. கரும நிகழ்ச்சி - வினை நிகழும் இடத்தை. இடம் என - அதற்கு உரிய களன் என்று.

காலம

1458 இறபபே நிகழவே எதிரது எனனும
திறததியல் மருஙகில தெரிநதனா உள்ளப்
பொருள நிகழவு உரைப்பது காலம ஆகும.

பயன

1459. இதுநனி பயககும இதனுன் எனனும்
தொகைநிலைக் கிளவி பயனஎனப படுமே

மெயபபாடு

1460. உயததுணாவு இன்றித் தலைவரும பொருளான
மெயபபட முடிப்பது மெயபபா டாகும ௨0௨

அதன முடிபு

1461. எணவகை இயலநெறி பிழையா தாகி
முனனுறக கிளநத முடிவினது அதுவே.௨0௩

---

1458. திறததியல மருஙகில - பாகுபாட்டியலபில. தெரிநதனா உளள - அறிநது உளளங கொளளுமபடி பொருள நிகழவு - பொருளகளின செயல நிகழுங காலததை.

1459. நனி பயககும - பெரிது பயனறரும. தொகை நிலைக கிளவி - விரிததுக கூருது தொகையளவாய உணர நிறகுங கிளவி.

1460. தலைவரும - உரிய இடததில வெளிபபடை யாக வரும. மெயபபட - கணணீரருமபல, மெயமமயிா சிலிாததல முதலிய மெயபபாடு தோனற

1461 எணவகை இயல நெறி - நகை முதலிய எடடுவகையான மெய்ப்பாட்டு இலககண நெறி. முன உற - முன் மெயபபாட்டியலுட பெறுமபடி.

எசசம

1462. சொல்லொடும குறிபபொடும முடிவுகொள
[இயற்கை
புல்லிய கிளவி எசசம ஆகும. உ0௪

முன்னம

1463. இவவிடதது இமமொழி இவர்இவாககு உரியா
[என்று.
அவவிடதது அவரவாககு உரைபபதை முனனம,

பொருள

1464. இனபமும இடுமபையும புணாவும் பிரிவும்
ஒழுககமும என்றுஇவை இழுககுநெறி இனறி.
இதுவா இததிணைககு உரிபபொருள எனறு
பொதுவாய நிற்றல் பொருளவகை எனப.உ0௬

துறை

1465. அவ்வவ மாககளும விலஙகும அனறிப
பிறஅவண வரினும திறவதின் நாடித,
தததம இயலான மரபொடு முடியின,
அததிறந தானே துறையெனப படுமே உ0௭

---

1462. இயறகை - இயலபினை.

1463. முனனம - குறிபபு.

1464. இத திணைககு உரிபபொருள இதுவாக என றது எனக. பொதுவாய நிறறல - புலவனுற கூறப பட்டுப பொதுவாய நிறறல.

1465. மாககளும - மககளும. பிற எனறது, புள முதலியவறறை. திறவதின - கூறுபாடு தோனற, தததம இயலின - அவை, தததம இயலபினுல.

மாட்டு

1466. அகனறுபொருள கிடபபினும, அணுகிய நிலையினும
இயன்றுபொருள முடியத தநதனா உணாததல
மாடடென மொழிப பாடடியல வழககின.

இவறறிற, சிலவறறிறகு முடிபு

1467. மாடடும எசசமும நாடடல் இனறி
உடனிலை மொழியினுந தொடாநிலை பெறுமே.

## கள. வண்ணம்

அதன தொகை

1468. வணணந தானே நாலைநது எனப. உ௬௦

பெயா

1469 அவைதாம,
பாஅ வணணம தாஅ வணணம
வல்லிசை வணணம மெல்லிசை வணணம
இயைபு வணணம அளபெடை வணணம
நெடுஞ்சீா வணணம குறுஞ்சீா வணணம
சித்திர வணணம நலிபு வணணம

---

1466. பொருள - கருதது அணுகிய நிலையினும- அணுகிய நிலையிற கிடபபினும. இயனறு - ஏறறபடி தொடாநது சென்று தநதனா உணாததல - இயைபு புலப்படுததி அறிவிததல பாடடியல வழக்கின மொழிப எனபது.

1467. நாட்டல இனறி - தநது நிறுதததலினறி. உடனிலை - கிடநதவாறே தொடாநது செலலும நிலையில, தொடா நிலை பெறும - செயயுள நிலை, வழக்கினைப பெறும் எனபது.

1468. வணணம எனபது சநதவேறுபாடு எனபா பேரா, அஃது இருபதுவகைபபடும எனறபடி.

அகப்பாட்டு வண்ணம புறபபாட்டு வண்ணம
ஒழுகு வண்ணம ஒரூஉ வண்ணம
எண்ணு வண்ணம அகைபபு வண்ணம
தூஙகல் வண்ணம ஏநதல வண்ணம
உருட்டு வண்ணம முடுகு வண்ணமஎனறு
ஆஙஙனம அறிப அறிநதிசி னோரே. ௨௧௧

பாஅ வண்ணம

1470. அவற்றுள,
பாஅ வண்ணம
சொற்சீரத தாகி நூறபாற் பயிலும. ௨௧௨

தாஅ வண்ணம

1471. தாஅ வண்ணம,
இடையிட்டு வநத எதுகைத தாகும. ௨௧௩

வலலிசை வண்ணம

1472 வல்லிசை வண்ணம வல்லெழுததுப் பயிலும.

மெலலிசை வண்ணம

1473. மெலலிசை வண்ணம மெல்லெழுதது மிகுமே.

---

1469. இந நூறபாவில அவறறின பெயாகள நுவலப படடன. இவறறின விளககம மேல நூறபாககளில முறையே உரைககபபடுகினறன.

1470. நூறபால - நூலினகண. நூல எனபது சிறபபாக நூறபாவினுல இயனறதன பெயராதலின, பா வண்ணம நூறபாவினகண பெருவரவின எனபது. பா வண்ணம எனபது நூறபா வண்ணம எனறே உரைப பா பேரா.

இயைபு வண்ணம்

1474. இயைபு வண்ணம் இடையெழுத்து மிகுமே.

அளபெடை வண்ணம்

1475 அளபெடை வண்ணம அளபெடை பயிலும.

நெடுஞ்சீர் வண்ணம

1476. நெடுஞ்சீர வண்ணம நெடடெழுததுப பயிலும.

குறுஞ்சீர் வண்ணம

1477. குறுஞ்சீர வண்ணம குற்றெழுத்துப் பயிலும

சித்திர வண்ணம

1478. சித்திர வண்ணம்,
நெடியவும குறியவும நேரந்துடன வருமே. ௨௨௦

நலிபு வண்ணம

1479. நலிபு வண்ணம ஆய்தம பயிலும. ௨௨௧

அகப்பாட்டு வண்ணம

1480. அகப்பாட்டு வண்ணம,
முடியாத தன்மையின முடிததன மேறறே.

புறப்பாட்டு வண்ணம

1481. புறப்பாட்டு வண்ணம,
முடிந்தது போனறு முடியா தாகும ௨௨௩

---

1478 நெடியவும - நெடடெழுததும குற்றெழுத தும.

1480. முடியாத தன்மையின முடிததன மேறறு - முறறுப பெறாத தன்மையையுடைய, செய்யுளிறுதிச் சொறகளின மேலது 'இறுதியடி போனறு நிறபன' எனபா பேரா,

ஒழுகு வண்ணம்

1482. ஒழுகு வண்ணம் ஓசையின் ஒழுகும். உ௨௩

ஒரூஉ வண்ணம்

1483. ஒரூஉ வண்ணம் ஒரீஇத் தொடுக்கும். உ௨௫

எண்ணு வண்ணம்

1484. எண்ணு வண்ணம் எண்ணுப் பயிலும். உ௨௬

அகைப்பு வண்ணம்

1485. அகைப்பு வண்ணம் அறுத்தறுத் தொழுகும்.

தூங்கல் வண்ணம்

1486 தூங்கல் வண்ணம் வஞ்சி பயிலும். உ௨௮

ஏந்தல் வண்ணம்

1487. ஏந்தல் வண்ணம்,
சொல்லிய சொல்லிற் சொல்லியது சிறக்கும்.

---

1482 ஓசையின் ஒழுகும் - இனவோசை கொண்டு இயலும்.

1483. ஒரீஇத் தொடுக்கும் - அடிகள் தனித் தனியே பொருள் கொள்ளும்படி இயைபு அறுத்துத் தொடுக்கப்படும்.

1484 எண் - எண்ணுப் பொருள்

1485 அறுத்தறுத்து - இடைவிட்டு விட்டு.

1486. வஞ்சி - தூங்கலோசை யுடைய வஞ்சிச் சீருடையதாய்.

1487. சொல்லிய சொல்லின் சொல்லியது - சொல்லிய சொற்களால் மேலுமேலுஞ் சொல்லப்பட்டதாய், ஏந்தல் - சந்தம் உயர்ந்து செல்லுதல். 'ஏந்தலென்பது மிகுதல், ஒரு சொல்லே மிக்கு வருதலின் ஏந்தல் வண்ணம்' என்பர் பேரா.

உருட்டு வண்ணம்

1488. உருட்டு வண்ணம் அராகம் தொடுக்கும். ௨௩௦

முடுகு வண்ணம்

1489. முடுகு வண்ணம்,
அடியிறந் தோடி அதனோ ரற்றே. ௨௩௧

இவற்றின் முடிபு

1490 வண்ணந் தாமே இவையென மொழிப. ௨௩௨

## கஅ. வனப்பு

அம்மை

1491. வனப்பியல் தானே வகுக்குங் காலைச்
சின்மென மொழியால் *தாய பனுவலோடு
அம்மை தானே அடிநிமிர் பின்றே. ௨௩௩

1488. அராகம் - உருண்ட ஓசையினையுடைய அடிகளால் தொடுக்கும் - தொடுக்கப்பட்டு இயலும்

1489 அடி இறந்து - நாற்சீரடியின் மிகுந்து. அதனோரற்று - அதனையொப்பது, என்றது, முன் நூற்பாவிற் கூறிய அராகத்தோடு ஒப்ப உருட்டிச்செல்லும் ஓசையினையுடையது

1491 வனப்பு - செய்யுள் அழகு சில் மெல் மொழியால் - சிலவாய மெலிய மொழிகளால் தாய - தாவிய, தொடுக்கப்பட்ட பனுவலோடு - நூன் முறைமையோடு அடிநிமிர்பு இன்று - அடிகள் மிகுதியாய்ச் செல்லுதல் இல்லாததாகும் மெல்லிய மொழிகளால் குறைந்த அடிகளில் சுருங்கத் தொடுக்கப்படும் செய்யுட்களை யுடைய நூல் அம்மை என்னும் வனப்புடையது என்றபடி

(பா - வே.) * சீர்புனைந் தியாப்பின.

அழகு

1492 செய்யுள் மொழியாற் சீர்புனைந்து யாப்பின்
அவ்வகை தானே அழகெனப் படுமே. உ௩௬

1493 தொன்மை தானே,
உரையொடு புணர்ந்த பழைமை மேற்றே.

தோல்

1494. இழுமென் மொழியான் விழுமியது நுவலினும்
பரந்த மொழியான் அடிநிமிர்ந்து ஒழுகினும்
தோலென மொழிப தொன்மொழிப் புலவர்.

1495. விருந்தே தானும்,
புதுவது கிளந்த யாப்பின் மேற்றே. உ௩௭

---

1492 செய்யுள் மொழி - செய்யுட்குரிய மொழி, திரிசொற் பயிலாது செய்யுட் பயின்றுவரும் மொழி என்பர் பேரா.

1493 உரையொடு - இடையிடையே உரை நடையோடு. பழைமைமேற்று - பழைமையாய வழங்கிவரும் பொருள்மேலது.

1494 இழுமென் - மெல்லென்ற இனிய. விழுமியது - அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும் உறுதிப் பொருள். பரந்த - பொருட் பெருக்கமுடைய. அடிநிமிர்ந்து - ஆசிரியம்போல் அடிகள் மிகுந்து.

1495. புதுவது - புதிய கருத்து.

இயைபு

1496 ஞகார முதலா னகார ஈறறுப்
புள்ளி யிறுதி இயைபுஎனப படுமே　　உரு௮

புலன்

1497. *தெரிந்த மொழியாற் செவ்விதின் கிளந்து
தேர்தல் வேண்டாது குறித்தது தோன்றின்
புலன்என மொழிப புலன்உணர்ந் தோரே.

1498 ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத்து அடக்காது
குறளடி முதலா ஐந்தடி ஒப்பித்து
ஓங்கிய மொழியான் ஆங்கனம் ஒழுகின்
இழைபின் இலக்கணம் இயைந்த தாகும்.

1496 புள்ளியிறுதி - புள்ளி யெழுத்துக்களை இறுதியாக உடையது.

1497. தெரிந்த மொழியால் என்றது, அவ்வந் நிலத்து வழங்கும் மொழிகளால் என்றற்கு

1498. வல்லெழுத்துப் பயிலாது வருதல் என்றற்கு, ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத்து அடக்காது என்றார். அடக்காது - அடங்கத் தொடுக்காது குறளடி முதலா ஐந்தடி என்றது, குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிலடி, கழிநெடிலடி என்றவற்றை. ஒப்பித்து - ஒன்றிவரச் செய்து ஓங்கிய - ஓசை நிறைந்த. வல்லெழுத்துப் பயிலாது ஐவகையடிகளினும் ஓசை குன்றாமல் வருவது, 'இழைபு' எனனும் வனப்பெனறபடி.

(பா - வே.) * சேரி.

## ௧௮. புறனடை

1499. செயயுள மருஙகின மெயபெற நாடி
இழைதத இலககணம பிழைததன போல
வருவஉள வெனினும வநதவற றியலான
திரிபினறி முடிததல தெளளியோா கடனே.

1499. மெய - பொருள வருவ - பிற வருவன. வநதவற றியலான - கூறபபடட இயலநெறி கொணடு. திரி பினறி முடிததல - வழஙகுதறகுரிய முறைமையின மாறு பாடினறி அமைததுச செயதல.

# ௯. மரபியல்

[இருவகை மரபுகளின் இலக்கணம் உணர்த்துவது]

## க. பொதுவாக, மரபிற் குரியவை

### இளமைப் பெயர்கள்

1500 மாற்றருஞ் சிறப்பின் மரபியல் கிளப்பின்
பார்ப்பும் பறழும் குட்டியும் குருளையும்
கன்றும் பிள்ளையும் மகவும் மறியும் என்று
ஒன்பதும் குழவியோடு இளமைப் பெயரே. க

### ஆண்பாற் பெயர்கள்

1501 ஏறும் ஏற்றையும் ஒருத்தலும் களிறும்
சேவும் சேவலும் இரலையும் கலையும்
மோத்தையும் தகரும் உதளும் அப்பரும்
போத்தும் கண்டியும் கடுவனும் பிறவும்
யாத்த ஆண்பாற் பெயரென மொழிப.

### பெண்மைப் பெயர்கள்

1502 பேடையும் பெடையும் பெட்டையும் பெண்ணும்
மூடும் நாகும் கடமையும் அளகும்

---

1500. குழவியோடு ஒன்பதும் என்றபடி. இளமைப் பெயர் - இளமைப் பொருளுணர்த்தும் பெயர்கள்.

1501 பிறவும் என்றதனால் 'விடை' முதலியன கொள்ளுப. இவற்றிற்கு விளக்கம் இவ்வியலின் ௩௪ - ம் நூற்பாமுதல் விரித்தோதப்பட்டுள்ளது. யாத்த - செய்யுளில் யாக்கப்பட்ட.

1502. அந்தம் சான்ற - முடிபமைந்த. பிணவும் பிடியொடு பெண்ணே என்க. பெண் - பெண்பாற் பெயர்களாகும்.

மநதியும பாட்டியும பிணையும பிணவும
அநதஞ சான்ற பிடியொடு பெண்ணே ௫

## ௨. இளமைப் பெயாகள

'பாாபபு' 'பிள்ளை'

1503. அவற்றுள,
பாாப்பும பிள்ளையும பறபபவற் றிளமை. ௬

1504 தவழபவை தாமும அவறறோ ரனன ௭

'குட்டி'

1505. மூஙகா வெருகுஎலி மூவரி அணிலோடு
ஆஙகுஅவை நானகும குட்டிக குரிய ௮

'பறழ'

1506 பறழெனப படினும உறழஆண டில்லை. ௯

---

1503. பறபபவறறு - பறககும பறவைகளுடைய இளமை - இளமைப பெயாகள, எனறது, அவறறின குஞ்சுகட்குப பெயா எனறபடி.

1504. தவழபவைதாமும - ஊாவனவ'றறிறகும, அவை, ஆமை உடுமபு முதலியன மூவரி அணில - முதுகில மூனறு வரிகளையுடைய அணில மூஙகா, வெருகு, எலி எனனும ஏனை மூனறும தமமுள ஒரு பிறபபின எனறு கருதுவா பேரா., எலி வகைகள எனறபடி. குட்டிககு - குட்டி எனனும பெயாகட்கு.

1506 உறழ எனபது இஙகு மாறுபாடு எனனும பொருட்டு. ஆண்டு - மூஙகா முதலியவறறிறகு மூஙகாப பறழ, வெருகுப பறழ முதலியவாக அவறறின இளமைப பெயரைக கூறலாம எனபது.

'குருளை'

1507. நாயே பன்றி புலிமுயல் நான்கும்
ஆயுங் காலை குருளை யென்ப. அ

1508. நரியும் அற்றே நாடினர் கொளினே கூ

'குட்டி' 'பறழ்'

1509. குட்டியும் பறழும் கூற்றவண் வரையார்

'பிள்ளை'

1510. பிள்ளைப் பெயரும் பிழைப்பாண் டில்லை
கொள்ளுங் காலை நாயலங் கடையே கக

'மறி'

1511. யாடும் குதிரையும் நவ்வியும் உழையும்
ஓடும் புல்வாயு முளப்பட மறியே கஉ

---

1508. நரியும் அற்று - நரியின் இளமையும் அங்ஙனங் கூறப்படும். நாடினர் கொளின் - ஆய்ந்துணருமிடத்து.

1509. கூற்று அவண் வரையார் - கூறுதல் அவற்றிற்கு நீக்கார்.

1510. பிழைப்பு ஆண்டு - சொல்லுமிடத்துத் தவறு அவற்றிற்கு. நாய் அலங்கடை - நாய் அல்லாத விடத்து, நாயின் இளமைக்குப் பிள்ளைப் பெயர் பொருந்தாது என்பது 'நாய்ப் பிள்ளை' எனக் கூறலாகாது என்றபடி.

1511. ஓடும் - விரைந்தோடும் இயல்பினையுடைய புல்வாய் - மான். மறி - மறி என்னும் பெயர்க்கு உரிய மான் என்பது மா என்பது போலப் பொதுப் பெயராகலின், நவ்வி உழை புல்வாய் என மானினங்கள் வகுத்துக் கூறப்பட்டன.

1512. கோடுவாழ் குரங்கும் குட்டி கூறுப. ௧௩

'மகவு' முதலியன

1513 மகவும் பிள்ளையும் பறழும் பார்ப்பும்
அவையும் அன்ன அப்பா லான ௧௪

'கன்று'

1514. யானையும் குதிரையும் கழுதையும் கடமையும்
ஆவோடு ஐந்தும் கன்றெனற் குரிய. ௧௫

1515 எருமையும் மரையும் வரையார் ஆண்டே. *௧௬

1516. கவரியும் * கராமும் நிகர்அவற் றுளவே. ௧௭

1517. ஒட்டகம் அவற்றோடு ஒருவழி நிலையும். ௧௮

'குழவி'

1518. குஞ்சரம் பெறுமே குழவிப் பெயர்க்கொடை

---

1512. கோடு - மரக் கிளைகளில்

1513. அவையும் அன்ன - என்னும் அப் பெயர்க ளும் கூறப்படும். அப்பாலான - அக் குரங்கு வகைக்கு

1514 கடமை - மானின் இனம்.

1515. ஆண்டு - கன்று என்னும் அப் பெயர்க்கு

1516 நிகர் அவற்றுள் - முன் நூற்பாக்களிற் கூறிய யானை முதலியவற்றுட் சார்ந்து கன்று எனப் பெயர் பெறுதற்கு ஒப்புமையுடையது.

1517. ஒரு வழி நிலையும் - கன்று என்று பெயர் பெறுதற்கு ஒரு சார்புடையதாயப் பொருந்தி நிற்கும்.

1518. குழவி எனப் பெயர் கொடுத்தலைக் குஞ் சரம் பெறும் என்றபடி. குஞ்சரம் - யானை.

---

(பா - வே.) * 'கராகம்' இளம். அதற்குக் கரடி என்று அவர் உரைப்பர்.

1519. ஆவும எருமையும் அவைசொலப படுமே. ௨0
1520. கடமையும மரையும முதல்நிலை ஒன றும ௨௧
1521. குரஙகும முசுவும ஊகமும மூனறும
நிரமப நாடின அபபெயாக குரிய. ௨௨

'குழவி'யும, 'மக'வும

1522. குழவியும் மகவும ஆயிரண டலலவை,
கிழவ அல்ல மககட கண்ணே. ௨௩

'பிளளை' முதலியன

1523. பிளளை குழவி கனறே போதகெனக
கொளளவும அமையும ஓரறிவு உயிாககே

இளமைப பெயா பெருதன

1524 நெல்லும புல்லும நோரா ஆணடே ௨௫

1519. அவை - அக குரூசரஙகள போல சொலப படும - குழவிப பெயா சொலலபபடும.

1520. முதல நிலை - முதலிற கூறிய குரூசரததைப போல மிகவும பொருததமாய. ஒனறும - குழவிப பெயா பொருநதும.

1521. மூனறும எனறது, மூனறு வகைபபட்ட குரஙகின இனஙகளை.

1522 ஆயிரணடலலவை கிழவ அலல மககட கண - எனனும அவவிரணடு பெயருமலலாத வேறு பெயா கள மககளின இளமைககு உரியன அலல

1524. ஆணடு - அஙஙனம இளமைப பெயா கூறு தறகு. நோரா - இசையாா ஆசிரியா. அவறறிறகு இள மைப பெயா இலலை எனறபடி.

முடிபு

1525. சொல்லிய மரபின் இளமை தானே
சொல்லுங் காலை அவையல திலவே. ௨௯

## ௩. உயிர்களின் பாகுபாடும், சிறப்பு மரபும்

பாகுபாடு

1526. ஒன்றறி வதுவே உற்றறி வதுவே
இரண்டறி வதுவே அதனொடு நாவே
மூன்றறி வதுவே அவற்றொடு மூக்கே
நான்கறி வதுவே அவற்றொடு கண்ணே
ஐந்தறி வதுவே அவற்றொடு செவியே
ஆறறி வதுவே அவற்றொடு மனனே
நேரிதின் உணர்ந்தோர் நெறிப்படுத் தினரே.

---

1525. சொல்லிய மரபின் — நூலுட் பயின்ற மரபு படி. இளமை - இளமைப் பெயர்கள். சொல்லுங்காலை - முடித்துச் சொல்லுமிடத்து. அவையல்லது - முற்கூறப் பட்ட அவையல்லாது.

1526 ஒன்றறிவதுவே உற்றறிவதுவே - ஓரறிவு எனப்படுவது உற்றறிவாகும், உற்றறிவு - உடம்பினாற் பொருந்தி அறியும் அறிவு, தொட்டறிவு. நா - நாவினால் சுவைத்து அறியும் அறிவு சுவையறிவு மூக்கு என்றது, மணத்தை முகரும் அறிவு. கண் என்றது, ஒளியைக் காணும் காட்சியறிவு. செவி என்றது, ஓசையைக் கேட்கும் கேள்வியறிவு. மனன் என்றது, முற்கூறிய புலனறிவு களை ஆராயும் பகுத்தறிவு நேரிதின் உணர்ந்தோர் - பொருந்த ஆராய்ந்து அறிந்த ஆசிரியர். நெறிப்படுத்தினர்- உயிர்களின் அறிவு நிலையை முறைப்படுத்தினர்.

அவற்றுள், ஓரறிவுடையன

1527. புல்லும் மரனும் ஓரறி வினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே. ௨௮

ஈரறிவுடையன

1528 நந்தும் முரளும் ஈரறி வினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே ௨௯

மூவறிவுடையன

1529. சிதலும் எறும்பும் மூவறி வினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே. ௩0

நாலறிவுடையன

1530. நண்டும் தும்பியும் நான்கறி வினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே. ௩௧

ஐயறிவுடையன

1531. மாவும் *மாக்களும் ஐயறி வினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே. ௩௨

---

1527. புல் - வெளிப்பக்கம் வயிரம் உடையன மரன் - உட்பக்கம் வயிரம் உடையன பிற என்றது, கொடியும் செடியும் போல்வன. அக் கிளைப் பிறப்பு - அப் பிரிவுப் பிறவிகள்.

1528 நந்து - நத்தை. முரள் - இப்பி. பிறவும் என்றது, முறையே சங்கு கிளிஞ்சல் முதலியன.

1529 சிதல் - கறையான். பிறவும் என்றது, செல், ஈசல் முதலியன

1530. பிறவும் என்றது, வண்டு, ஈ முதலியன.

1531. மா - பறவைகள். மாக்கள் - விலங்குகள். பிறவும் என்றது, வௌவால் ஆமை முதலியன.

---

(பா - வே). * புள்ளும்.

ஆறறிவுடையோா

15 32. மககள தாமே ஆறறி வுயிரே
பிறவும உளவே அககிளைப பிறப்பே. ௩௩

# ச. ஆண்பாற் பெயாகள்

'களிறு'

1533. வேழக குரிததே விதநதுகளி றெனறல். ௩௪
1534. கேழற் கணணும் கடிவரை யினறே ௩௫

'ஒருததல'

1535. புல்வாய புலிஉழை மரையே கவரி
சொலலிய கராமொடு ஒருததல் ஒனறும ௩௬
1536 வாரகோட டியானையும பனறியும அனன.
1537 ஏறபுடைத தெனப எருமைக கணணும ௩௮

'ஏறு'

1538 பனறி புல்வாய உழையே கவரி
எனறிவை நான்கும ஏறுஎனற் குரிய. ௩௯
1539. எருமையும மரையும பெறறமும அனன. சO
1540. கடலவாழ சுறவும ஏறெனப படுமே சக

---

1532. 'கிளையெனபபடுவா தேவரும தானவரும முதலாயினா' எனபா பேரா.

1533 வேழககு - யானைககு, விதநது எனறல எனக சிறநதெடுததுக கூறுதல எனறபடி.

1534. கேழறகணணும - பனறியைப பறறிக் கூறுமிடததும.

1535. கவரி எனபது ஒரு வகை மான. ஒருததல ஒனறும - ஒருததல எனனும பெயா பொருந்தும.

1536 வார கோடடு - நீணட கொம்பினையுடைய.

1539. பெறறமும - மாடும,

'போத்து'

1541. பெற்றமும் எருமை புலிமரை புலவாய
மற்றிவை யெல்லாம் போத்துஎனப் படுமே.

1542. நீர்வாழ் சாதியுள் அறுபிறப்பு உரிய ௪௩

1543 மயிலும் எழாலும் பயிலத் தோன்றும். ௪௪

'இரலை' 'கலை'

1544 இரலையும் கலையும் புல்வாய்க் குரிய ௪௫

1545 கலை என காட்சி உழைக்கும் உரித்தே ௪௬

1546 நிலையிற்று அப்பெயர் முசுவின் கண்ணும்

'மோத்தை' 'தகர்' 'உதள்' 'அப்பர்'

1547 மோத்தையும் தகரும் உதளும் அப்பரும்
யாத்த என்ப யாட்டின் கண்ணே ௪௮

---

1542. 'அறு பிறப்பு என்பன சுறவும் முதலையும் இடங்கரும் கராமும் வராலும் வாளையுமென இவை' என பா பேரா இவற்றுள் இடங்கரும் கராமும் முதலையின் இனம் என்ப உரிய - இவ் வறுவகையின் ஆண், 'போத்து' எனனும் பெயர் பெறுதற்கு உரியன

1543 எழால் - புல்லூறு என்னும் பறவை. பயிலத் தோன்றும் - போத்து என்னும் பெயரொடு பெரு வர வினவாய்த் தோன்றும்

1545 காட்சி - பெயர்த தோற்றம்

1546. நிலையிற்று - பொருந்தி நின்றது.

1547. மோத்தை முதலிய நான்கு பெயர்களும் யாட்டின் ஆண்பாற் பெயர்கள் என்றபடி யாத்த - வலி வுற்ப பொருந்தின யாடு - ஆடு.

'சேவல்'

1548 சேவற பெயாககொடை சிறகொடு சிவணும,
மாயிருந தூவி மயில்அலங கடையே ௬௯

1549. ஆற்றலொடு புணாநத ஆணபாற கெலலாம
ஏற்றைக கிளவி உரிததெனை மொழிப. ௭0

முடிபு

1550 ஆணபா லெலலாம ஆண்எனற குரிய,
பெணபா லெலலாம பெணஎனற குரிய,
காணப அவையவை அப்பா லான. ௭௧

## ௫. பெண்பாற் பெயாகள

'பிடி'

1551 பிடிஎன பெணபெயா யானை மேறறே ௭௨

'பெடடை'

1552 ஒடடகம குதிரை கழுதை மரைஇவை
பெடடை எனனும பெயாககொடைக குரிய.

---

1548. சேவற பெயாககொடை - சேவல எனனும பெயரை வழஙகுதல. சிறகொடு - சிறகினையுடைய பற வைகளுககு மா இரு தூவி - அழகிய நீல நிறம பொருந திய தோகையையுடைய

1549. ஏற்றைக கிளவி - ஏறு எனனும ஆண பெயா

1550. ஆண எனறகு - ஆண எனறு பெயா வழஙகுதறகு, எனறது, ஆண குரஙகு, ஆண குருவி எனப பெயா வழஙகுதறகு. காணப அவையவை அப பாலான - அவையவை அவவப பாலிடதது காணபபடுவன.

1553. புளளும் உரிய அபபெயாக் கெனப. ௫௪

'பேடை' 'பெடை'

1554 பேடையும பெடையும நாடின ஒனறும. ௫௫

'அளகு'

1555. கோழி கூகை ஆயிரண டலலவை
சூழுங காலை அளகெனல அமையா. ௫௬

1556 அபபெயாக கிழமை மயிறகும் உரிததே. ௫௭

'பிணை'

1557. புலவாய நவவி உழையே கவரி
சொல்வாய நாடின பிணையெனப படுமே. ௫௮

'பிணவு'

1558. பனறி புல்வாய நாயென மூனறும
ஒனறிய எனப பிணவின பெயாககொடை.

'பிணவல'

1559. பிணவல எனினும அவறறின மேறறே. ௬௦

'ஆ'

1560 பெறறமும எருமையும மரையும ஆவே ௬௧

---

1554. ஒனறும - முன நூறபாவிற கூறிய புடக ளுககுப பொருநதும.

1555. சூழுங்காலை - ஆராயுமிடதது. அளகு எனல - அளகு எனப பெயா வழஙகபபடுதல

1556 அப பெயாக கிழமை - அப பெயருரிமை.

1557. சொலவாய - பெயா கூறும மெய வழியை.

1558. பிணவின பெயாககொடை - பிணவு என னும பெயா வழஙகுதறகு.

1560. ஆவே - ஆ எனனும பெணபாற பெயர் வழஙகுதறகுரியன.

'பெண' 'பிணா'

1561. பெண்ணும் பிணாவும் மக்கட் குரிய. சுஉ

'நாகு'

1562 எருமையும் மரையும் பெற்றமும் நாகே. சுங

1563 நீர்வாழ் சாதியுள் நந்தும் நாகே சுச

'மூடு' 'கடமை'

1564 மூடும் கடமையும் யாடுஅல பெறா. சுரு

'பாட்டி'

1565. பாட்டி என்பது பன்றியும் நாயும் சுசு

1566. நரியும் அற்றே நாடினர் கொளினே. சுஎ

'மந்தி'

1567. குரங்கும் முசுவும் ஊகமும் மந்தி. சுஅ

மருவி முடிந்த சில வழக்குகள்

1568. குரங்கின் ஏற்றினைக் கடுவன் என்றலும்
மரம்பயில் கூகையைக் கோட்டான் என்றலும்
செவ்வாய்க் கிளியைத் தத்தை என்றலும்
வெவ்வாய் வெருகினைப் பூசை என்றலும்
குதிரையுள் ஆணினைச் சேவல் என்றலும்
இருள்நிறப் பன்றியை ஏனம் என்றலும்

---

1564 மூடும் கடமையும் - 'மூடு' 'கடமை' என்னும் பெண்பாற் பெயர்களை. யாடு அல - யாடு அல்லா தன.

1566 நாடினர் கொளின் - நாடியறியின்.

1567. மந்தி - மந்தி என்னும் பெண்பாற் பெயர் பெறுதற்குரியன.

1568 செவ் வாய் - சிவந்த வாயினையுடைய ஊன் தின்னும் வாயினையுடைமையின் 'வெவ்வாய்' எனப்பட்டது என்ப. வெருகு - பூனை.

எருமையுள் ஆணினைக் கண்டி என்றலும்
முடிய வந்த அவ்வழக்கு உண்மையின்
கடிய லாகா கடனறிந் தோர்க்கே. ௬௯

முடிபு

1569. பெண்ணும் ஆணும் பிள்ளையும் அவையே ௭௦

அந்தணர்க்கு உரியவை

1570. நூலே கரகம் முக்கோல் மணையே
ஆயுங் காலை அந்தணர்க் குரிய ௭௧

அரசர்க்கு உரியவை

1571. படையுங் கொடியுங் குடையும் முரசும்
நடைநவில் புரவியுங் களிறுந் தேரும்
தாரும் முடியும் நேர்வன பிறவும்
தெரிவுகொள் செங்கோல் அரசர்க் குரிய. ௭௨

அந்தணர்க்குரியனவும் அரசர்க்குரியன

1572. அந்த ணாளர்க் குரியவும் அரசர்க்கு
ஒன்றிய வரூஉம் பொருளுமா ருளவே ௭௩

---

1569. பெண்பாற் பெயரும், ஆண்பாற் பெயரும், பிள்ளைமைப் பெயரும் இதுகாறும் எடுத்தோதியவையே என்றபடி.

1570 நூல் - அறிவுநூல். கரகம் - கமண்டலம். உரிய - கருவிகளாக உள்ளன

1571 நடை நவில் - நடை பயின்ற தார் - மலர் மாலை. நேர்வன பிறவும் - இசைவன பிறவும். 'பிறவும் என்றதனால் கவரியும் அரியணையும் அரண் முதலாயினவுங் கொள்க' என்பர் பேரா. ஆரமும் கழலுமெல்லாம் உரிய என்பர் இளம்.

1572 அந்தணாளர்க்கு உரியவும் - நூலே கரகம் என்னும் நூற்பாவில் அந்தணர்க்கு உரியனவாக் முற

**ஆனால, அரசாககுரியன சில அநதணாக கிலலை**

1573. பரிசில,பா டாணடிணைத துறைககிழ மைப் [பெயா,
நெடுநதகை, செமமல எனறிவை பிறவும
பொருநதச சொலலுதல் அவாககுரித தனறே.

**ஒரோவொருகால அநதணா அரசுரிமைககு உரியராதல**

1574 அநத ணாளாக கரசுவரை வினறே. எடு

**ஊா, பெயா, கருவிகள, யாாககும உரிய**

1575. ஊரும பெயரும உடைதொழிற் கருவியும
யாரும சாாததி அவையவை பெறுமே. எசு

கூறபபட்டனவும ஒனறிய வரும பொருளும உள. பொருநதி வருதறகுரிய கருததியைபும உணடு.

1573. பரிசில துறைக கிழமைய பெயா, பாடாண டிணைத துறைக கிழமைபபெயா எனபது. பரிசில கேடகும துறைககு உரிய பெயா, புகழநது பாடுந துறைககு உரிய பெயா எனக. பெயராகிய ‘நெடுநதகை’ ‘செமமல’ எனறபடி இவை பிறவும எனறது, முதலியன எனனும பொருடடு அவை ‘வளளல’ ‘காளை’ என ரூற போலவன அவாககு - அநதணாககு. அரசாககு மடடும உரிததெனறபடி. பெயருரிமை இலலை யென றமையின, அவறறிறகுரிய துறையுரிமையும அநதணாககு இலலை என்பது பெறபபடும.

1575 ஊரும - உரிய ஊரும. பெயரும - சிறப புப பெயரும. உடைததொழிற கருவியும - தாம உடைய தொழிறகுரிய கருவிகளும. யாரும சாாததி - எலலா வகையாாககும அவரவா பெயருடன சாாததபபடடு அவையவை பெறும - அவையவை உரிய இடஙகளிற செயயுளில வழஙகபபெறும.

தலைமை கொள்ளலும் அவரவர்க்குரிய

1576. தலைமைக் குணச்சொல்லும் தத்தமக் குரிய
நிலைமைக் கேற்ப நிகழ்த்துப என்ப ௭௭

அரசரும் வணிகரும் மட்டும் படைக்கலனுக்குரியர்

1577. இடைஇரு வகையோர் அல்லது நாடின்
படைவகை பெறாஅர் என்மனார் புலவர் ௭௮

வாணிகர் இயல்பு

1578. வைசிகன் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை ௭௯

அவர்க்குக் கூலவாணிகமும் உரியது

1579. மெய்தெரி வகையின் எண்வகை உணவின்
செய்தியும் வரையார் அப்பா லான ௮௦

அவர்க்குக் கண்ணியும் தாரும் உரிய

1580. கண்ணியும் தாரும் எண்ணினர் ஆண்டே ௮௧

---

1576 தத்தமக்குரிய தலைமைக் குணச்சொல்லும் எனக். தலைமைக் குணமுடையராகச் சொல்லும் பாராட்டுரை நிலைமைக் கேற்ப - அவரவர் தொழில்வகை நிலைக்கு ஏற்ப

1577. இடை இருவகையோர் என்றது, அரசரும் வணிகரும் பெறார் - தமக்கே உரிய இயல்பான செல்வச் செழிப்பினைப் பெறார்

1579. மெய் தெரி வகையின் - வழக்கின் மெய்ம்மையினை அறிந்த வகையினால். செய்தியும் - வாணிகத் தொழிலும். வரையார் - நீக்கார் அப் பாலான - அவ் வாணிகப் பகுதியினர்க்கு. எண் வகை உணவாவன நெல், வரகு முதலிய தானிய வகைகளென்பர் இளம்

1580. எண்ணினர் - உரிய எனக் கருதினர். ஆண்டு - அவ் வாணிகரிடத்து.

### வேளாளர் இயல்பு

1581. வேளாண் மாந்தர்க்கு உழுதூண் அல்லது
இல்லென மொழிப பிறவகை நிகழ்ச்சி. ௮௨

### அவர் அரசரிடத்திற் பெறுவன சில

1582. வேந்துவிடு தொழிலின் படையுங் கண்ணியும்
வாய்ந்தனர் என்ப அவர்பெறும் பொருளே.

1583. வில்லும் வேலும் கழலும் கண்ணியும்
தாரும் ஆரமும் தேரும் வாளும்
மன்பெறு மரபின் ஏனோர்க்கும் உரிய. ௮௪

### ஆயினும், அவை அவருள் எளிய நிலையினாக் கில்லை

1584 அன்னர் ஆயினும் இழிந்தோர்க்கு இல்லை. ௮௫

### ஓரறிவுயிரின் சில சிறப்பு மரபுகள்

1585. புறக்கா ழனவே புல்லென மொழிப
அகக்கா ழனவே மரமென மொழிப. ௮௬

### புல்வகையின் உறுப்புக்கள்

1586. தோடே மடலே ஓலை என்றா
ஏடே இதழே பாளை என்றா

---

1581. உழுதூண் - உழுதுண்ணுதல் நிகழ்ச்சி - செயல்.

1582 வேந்து விடு தொழிலின் - வேந்தன் ஏவு கின்ற தொழில் காரணமாக பெறும்பொருள் - தம் முயற் சிச் சிறப்பினால் பெறுகின்ற பொருள்கள்

1583 மன் பெறு மரபின் ஏனோர்க்கும் - மன்னனது ஏவல்ப் பெறுகின்ற இயல்பினையுடைய ஏனோர்க்கும் என் பது. அவர் வேளாளரல்லாத பிறர்.

1585 காழ் - வயிரம்.

ார்க்கே குலைன கோநதன பிறவும
புல்லொடும வருமெனச் சொல்லினா புலவா.

மாவகையின உறுபபுககள்

1587. இலையே முறியே தளிரே கோடே
சினையே குழையே பூவே அருமபே
நனைஉள ளுறுதத அனையவை யெலலாம
மரனொடு வருஉந கிளவி எனப. அஅ

இரணடிறகும பொது

1588. காயே பழமே தோலே செதிளே
வீழொடு எனறுஙகு அவையும அன்ன. அகூ

முடிபு

1589. நிலநதீ நீர்வளி விசுமபோடு ஐநதுங
கலநத மயககம உலகம ஆதலின,
இருதிணை ஐமபால இயலநெறி வழாஅமைத
திரிவில் சொலலொடு தழாஅல வேணடும கூO

---

1586 எனறு - எனறும, புலலொடும வரும - முன நூறபாவிற புல எனபபடட ஓரறிவுயிரின உறுபபுகக ளாகப பொருநதிவரும

1587. முறி - முறறுந இலை. சினை - கிளை. குழை - கொழுநது நனை - மொககு நனை உளளுறுதத அனை யவை - மொககு உடபடட அவைபோலவன.

1588 வீழ - விழுது அனன - அவவிருவகைக குமஉரியன எனப.

1589 மயககம - சோககை. தழாஅல வேணடும - தழுவிககொளளுதல வேணடும. கலநத மயகக மாதலின ஒரோவொருகால உணாவு வழுவுறினும வழாமைத தழு விசசெலலல வேணடும எனபது.

## ௯. நூலின் மரபு

**மரபின் முதன்மை**

1590. மரபுநிலை திரிதல் செய்யுட் கில்லை
மரபுவழிப் பட்ட சொல்லி னான. ௧௧
1591. மரபு நிலை திரியின் பிறிதுபிறி தாகும் ௧௨

**மரபு தோன்றும் முறைமை**

1592. வழக்கெனப் படுவ துயர்ந்தோர் மேற்றே,
நிகழ்ச்சி அவர்கட் டாக லான. ௧௩

**நூல் இருவகைப்படுதல்**

1593 மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாகி
உரைபடு நூல்தாம் இருவகை இயல,
முதலும் வழியுமென நுதலிய நெறியின; ௧௪

**அவற்றுள், முதனூல் இயல்பு**

1594 வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் கண்டது முதனூ லாகும். ௧௫

**வழிநூல் இயல்பு**

1595. வழியெனப் படுவ ததன்வழித் தாகும் ௧௬

---

1590 சொல்லினான - சொற்களுண்மையினால்
1591. பிறிதுபிறிதாகும்-பொருள் வேறு வேறாகும்.
1592 அவர்கட் டாகலான - அவரிடத்தினின்று தோன்றி நிகழ்தலான.
1593. உரைபடு - உரைக்கப்படுகின்ற, வழங்கிற படுகின்ற நுதலிய - முன்னோரால் கருதிச் சுட்டப்பட்ட
1594. வினையின் - வினையிலிருந்து. கண்டது - இயல்பாகத் தானே அறிந்தியற்றியது.
1595 வழி - வழிநூல் அதன்வழித்து - இம் முதல் நூலின் வழியாகத் தோன்றுவது.

வழிநூலின வகை

1596 வழியின நெறியே நாலவகைத தாகும　　கூஎ

அவவகை யாவன

1597. தொகுததல, விரிததல், தொகைவிரி, மொழி
[பெயாதது
அதாபபட யாததலோடு அனைமர பினவே. கூஅ

பொதுவாக, நூலின இயலபு

1598 ஒதத சூததிரம உரைபபின காணடிகை
மெயபபடக கிளநத வகைய தாகி
ஈரைங குறறமும இனறி நேரிதின்
முப்பத திருவகை உததியொடு புணரின
நூல்என மொழிப நுணஙகுமொழிப புலவா.

1599. உரையெடுதது அதனமுன யாபபினும், சூததிரம
புரைதப உடனபடக காணடிகை புணாபபினும

---

1596. வழியின நெறி - வழிநூல இயறறபபடும முறைமை

1597. அதாப பட - வழககுணடாக. அனை மரபின - அவவியலபின

1598. ஒதத சூததிரம - முறகூறபபட்ட இருவகை நூலுககும பொருநதிய நூறபாவும உரைபபின - அதனை உரைபபடுததின காணடிகை - காணடிகையுரையும. மெயபபடக கிளநத வகையதாகி - பொருளபெற விரிததுக கூறிய வேறு உரைவகையதுமாகி. நேரிதின - நுண பொருளனவாகிய. 'சூததிரமும காணடிகையும உரையுமென மூனறும அவறறோடு குறறமினமையும உததிவகையும கூட்ட நூலிலககணம ஐநதாயின' எனபா பேரா

1599 இந நூறபாவும நூலின இலககணம கூறிறறு. அதனமுன - சூததிரததின முன புரைதப

விடுத்தலும விலக்கலும் உடையோர் வகையொடு
புரைதப நாடிப புணாககவும படுமே. ௧௦௦

நூலின சூததிரம

1600 மேற்கிளந தெடுதத யாபபினஉட பொரு
[ளொடு
சில்வகை எழுததின செயயுட டாகிச
சொல்லுங காலை உரைஅகதது அடககி
நுணமையொடு புணாநத ஒணமைத தாகித
துளக்கல் ஆகாத துணைமை எயதி
அளககல் ஆகா அருமபொருட் டாகிப
பலவகை யானும பயனறெரி வுடையது
சூததிரதது இயலபென யாததனா புலவா.

காணடிகை

1601. பழிப்பில சூததிரம படட பணபின
கரப்பினறி முடிவது காணடிகை யாகும. ௧௦௨

---

உடனபட - பழுதினறிப பொருள நோவு தோனற விடுத தலும விலககலு முடையோா வகையொடு - விடைகூறு தலும மறுததலு முடையோா தம இயலபறிநது அமைக கும முறைமைகளோடு புணாககவும படும. நூல அமைக்கவும படும

1600 எழுததின - எழுததுககளால. செயயுட டாகி - செயயுளுடையதாகி உரை அகததது - உரை யைத தனனகததது. துளககல - நிலைபெயாததல. துணைமை - அளவினை.

1601 படட பணபின - அமைநத வகை தோனற கரபபு இனறி - கருதது மறைவினறி. முடிவது - அமை வது. காணடிகை - காணடிகை யுரை.

1602 விட்டுஅகல வின்றி, விரிவொடு பொருந்திச்,
சுட்டிய சூத்திரம் முடித்தற் பொருட்டா,
ஏது நடையினும், எடுத்துக் காட்டினும்,
மேவாங்கு அமைந்த மெய்ந்நெறித் ததுவே.

உரை

1603 சூத்திரத் துட்பொருள் அன்றியும், யாப்புற
இன்றி யமையாது இயைபவை யெல்லாம்
ஒன்ற உரைப்பது உரைஎனப் படுமே ௧0௪

1604 மறுதலைக் கடாஅ மாற்றமும் உடைத்தாய்த்,
தன்னூ லானும் முடிந்தநூ லானும்
ஐயமும் மருட்கையும் செவ்விதின் நீக்கித்,
தெற்றென ஒருபொருள் ஒற்றுமை கொளீஇத்
துணிவொடு நிற்றல் என்மனார் புலவர் ௧0௫

---

1602 விட்டு அகலவு இன்றி - சூத்திரத்தின் சொற் பொருளை விட்டு நீங்குதலின்றி. விரிவொடு - கருத்து விரிவுகளொடு சூத்திரம் - சூத்திரக் கருத்தை முடித்தற் பொருட்டா - நிறுவிப் பயனுண்டாக்குதற் பொருட்டாக. ஏது நடையினும் - காரண காரிய முறைகளோடும். மேவாங்கு - ஆசிரியன் கருத்தமைந்த முறையே. 'மெய்ந் நெறித்து அது' என்பது. அதுவென்றது, காண்டிகை யுரை என்னும் பொருட்டு

1603. அன்றியும் - அல்லாமலும் யாப்புற - வலிவுற, ஒருதலையாக எனக. ஒன்ற - பொருந்த.

1604. மறுதலைக் கடாஅ - மறுதலைப் பொருளுடைய வினவும். மாற்றமும் - அதற்கு விடையும் மருட்கையும் - திரிபும். தெற்றென - தெளிவாகக் கொளீஇ - கொள்வித்து துணிவொடு - ஒருதலைப்பட்ட கருத்தோடு. என்மனார் - முன் நூற்பாவிற் கூறிய உரையினது இயல்பென்று கூறுவர்.

வழிநூலிற் குறை நேர்தல்

1605. சொல்லப் பட்டன எல்லா மாண்பும்
மறுதலை யாயினு மற்றஃது சிதைவே.

முதனூலின் சிறப்பு

1606 சிதைவில் என்ப முதல்வன் கண்ணே. க0எ

வழிநூலிற் குறை நேரும் வகை

1607 முதல்வழி யாயினும் யாப்பினும் சிதையும்
வல்லோன் புணரா வாரம் போன்றே. க0அ

நூலின் குற்றங்கள்

1608. சிதைவெனப் படுபவை வசையற நாடின்,
கூறியது கூறல், மாறுகொளக் கூறல்,
குன்றக் கூறல், மிகைபடக் கூறல்,
பொருளில் மொழிதல், மயங்கக் கூறல்,
கேட்போர்க்கு இன்னா யாப்பிற் றாதல்,
பழித்த மொழியான் இழுக்கங் கூறல்,

---

1605. இதுகாறும் சொல்லப்பட்டனவாகிய எல்லா மாண்பும் எனக. எல்லா மாண்பும் என்றது, முன் நூற்பாக்களிற் கூறிய சூத்திரம், காண்டிகை, உரை என்னும் மாண்புகள், வழிநூல் அவற்றை உடையதாயினும் என்றபடி. மறுதலையாயினும் - முதனூலின் கருத்தோடு சிறிது மாறுடையதாயினும் அஃது - அவ் வழிநூல். சிதைவே - குற்றமுடையதேயாகும்

1606 சிதைவு இல - கருத்து வேறுபாடுமையாற் குற்றமுண்டாதலில்லை முதல்வன்கண் - முதனூல் ஆசிரியனிடமாயின் என்பது

1607. முதல் வழி யாயினும் - வழிநூல் முதனூலின் வழியதாயினும். யாப்பினுட் சிதையும் - யாப்பின் போக்கிற் கருத்துச் சிதையும். வாரம் - பின் பாட்டு என்ப.

தனஞனை ஒருபொருள கருதிக கூறல்,
எனன வகையினும மனஙகோள இன்மை
அனன பிறவும அவறறுவிரி யாகும ௧0௯
1609. எதிாமறுததுு உணாினஅத திறததவும அவையே.

**நூலின உததிகள**

1610. ஒதத காட்சி உததிவகை விரிபபின,
நுதலியது அறிதல, அதிகார முறையே,
தொகுததுக கூறல, வகுததுமெயாந நிறுததல,
மொழிநத பொருளோ டொனற அவவயின
மொழியா ததனை முட்டினறு முடிததல்,
வாரா ததஞனை வநதது முடிததல,
வநதது கொணடு வாராத துணாததல,
முநது மொழிநததன தலைதடு மாறறே,
ஒப்பக கூறல், ஒருதலை மொழியே,
தனகோள கூறல, முறைபிற ழாமை,

---

1608. சிதைவு - குறறம. வசையற - குறைவற. தனஞனை - தானே எனன வகையினும - எவவகையானும. மனஙகோள இனமை - பொருள மாஙகொளளுமபடி இலலாமை. அவறறு - மூா (கடுகஅ) ாரைஙகுறறம எனபபட்டவறறின

1609. எதிாமறுததது உணாின அத திறததவும - கறபோா எதிாமறுததுணருமாறு அமைநத அக கூறுபா டுடையனவும அவை - அக குறறஙகளினபாற படும. முன நூறபாவில 'அனன பிறவும' எனறமையால ஆசிரியா இது வுங கூறிஞரெனபது.

1610. ஒதத காட்சி - நூறகுப பொருநதிய அறிவுத திறன அமைநதது. அறிதல - அறியுமபடி வைததல மெயாந நிறுததல - உரிய கூறுபாட்டில நிறுததுதல ஒனற -

பிறன்உடம் பட்டது தான்உடம் படுதல்,
இறந்தது காத்தல், எதிரது போற்றல,
மொழிவாம என்றல, கூறிற் றென்றல்,
தானகுறி யிடுதல, ஒருதலை யன்மை,
முடிந்தது காட்டல, ஆணை கூறல்,
பலபொருட்கு ஏற்பின் நல்லது கோடல,
தொகுத்த மொழியான வகுத்தனர் கோடல,
மறுதலை சிதைத்துத் தன்துணிபு உரைத்தல,
பிறன்கோட் கூறல, அறியாது உடம்படல,
பொருளஇடை யிடுதல், எதிர்பொருள
[உணர்த்தல்,
சொல்லின எச்சம சொல்லியாங்கு உணர்த்தல,
தந்துபுணர்ந்து உரைத்தல், ஞாபகம் கூறல,
உய்த்துக்கொண்டு உணர்த்தலொடு மெய்ப்பட
[நாடிச

பொருந்துமபடி அவ்வயின் - அவ்விடத்தில. மொழிந்த தன - மொழிந்த முறையின தன கோள - தன கொளகை பிறன - பிற ஆசிரியன தான குறி இடுதல - தான ஒரு பெயர் இட்டு ஆளுதல ஆணை கூறல - தனது கட்டளையாகக் கூறுதல. ஏற்பின அவற்றுள நல்லது கொளளுதல எனக தொகுத்த மொழியான வகுத்தனர் கோடல - இறுதியில தொடுத்துக் காட்டும மொழியினுல பிறிதொரு முறைமையும வகுத்துக கொளளுதல. மறு தலை - தனககு மறுபபுரையை. அறியாது உடமபடல - தான அறியாது நினறே பிறவற்றிறகும உடமபடல, இது புறனடைக கூறறுப போலவதறகு இடனுயிருததல. இடையிடுதல - இடைவிட்டுக கூறுதல எதிர - எதிர காலததிறகு ஏறறதாகிய. சொலலின எசசம - சொலலின ஆறறலாற பெறபபடும பொருளினையும். சொலலியாஙகு

சொல்லிய அலல பிறஅவண வரினும்
சொலலிய வகையால் சுருஙக நாடி
மனததின எணணி மாசறத தெரிநதுகொணடு
இனததிற் சோததி உணாததல வேணடும ;
நுனிததகு புலவா கூறிய நூலே ௧௧௧

## பொருளதிகாரம் முற்றும்.

# தொல்காப்பியம்

## முற்றும்

---

உணாததல - தான கூறிய முறையிலிருநதே உணருமபடி வைததல. தநது புணாதது - சொறகளையும பொருளகளையும தொடாபுபடுததிக கூடடி ஞாபகம கூறல - வேறெரு பொருளநினைவு தோனறக கூறுதல, இதனை இரடடுற மொழிதலாகக கருதுவா இளம உயததுக கொணடு உணாததல - எணணியுணருமாறு வைததல. நுனிததகு - நுடபஞ சிறநத. கூறிய நூல - கூறிய நூலின உததியிலககணம இவை எனபது.

# தொல்காப்பியச்

## சூத்திர முதற்குறிப் பகராதி